

Сергій Соколов

ІСТОРІЯ В МОМЕНТАХ

УКРАЇНА / МОСКОВІЯ

Київ
Альфа Реклама
2021

УДК 94(477)(02.062)
C59

Соколов С.
C59 ІСТОРІЯ В МОМЕНТАХ. УКРАЇНА – МОСКОВІЯ. /
С. Соколов. – Київ : Альфа Реклама, 2021. – 260 с.

ISBN 978-966-288-337-4

Шановний читачу, перед вами незвична книга, матеріал якої спрямований на те, щоб після його прочитання та опрацювання джерел, поданих у кінці книги, ви змогли сміливо й повноцінно відповісти собі та іншим людям на такі запитання:

Що для тебе Україна?

Хто ми – українці?

Звідки ми походимо?

Що ми знаємо про свою історію та ідентичність?

Хто такі малороси?

Чому деякі з нас досі вірять у міфи про так зване «братьство» з московитами?

Що таке українська національна ідея?

До якого рівня суспільства ми бажаємо дорости?

Що ми вже зробили і що нам треба ще зробити для своєї рідної країни, щоб вона стала успішною?

Ці та інші запитання стоять нині як виклик перед нашим суспільством. То ж давайте з вами до глибини розглянемо їх.

УДК 94(477)(02.062)

ВІДДАМО ШАНУ ГЕРОЯМ, ВІЛЬНИЙ ДУХ ЯКИХ НЕ СХИЛИВСЯ ПІД КУЛЯМИ ВОРОГІВ

Мотивація

Ми можемо жити звичайним життям середнього споживача, думати лише про себе, лише заробляти гроші, не звертати уваги на світ навколо. Але в один «прекрасний» момент до нас прийшла війна, яка не розбирала, кого забрати із собою...

Що таке Кушугум? Це містечко поблизу міста Запоріжжя, в якому розташоване кладовище, на якому спочивають герой, що загинули під час боїв з російськими окупантами військами в серпні 2014 року під Савур-Могилою та Іловайськом.

Після тих боїв групи волонтерів-шукачів, зокрема «Чорний тюльпан», знаходили фрагменти тіл, привозили їх на генетичну експертизу, знаходили родичів (не всі з останніх погоджувалися з результатами... і їх по-людськи можна зрозуміти).

13 травня 2016 року на Кушугумському кладовищі відбулося урочисте вшанування пам'яті тих героїв. Під час цієї події присутніми були офіційні особи м. Запоріжжя, журналісти, побратими, представники різних церков, а також батьки загиблих. Я, за запрошенням своїх запорізьких друзів, там був теж; ми розставляли столи, на які ставили металеві ящики з речами загиблих захисників України, що були знайдені після боїв поруч із ними...

...Усі ми втрачаємо своїх найближчих, хтось раніше, хтось пізніше. У моєму випадку доля розпорядилася так, що більшість моїх родичів пішли з життя, коли я був у юному віці: один дідусь помер, коли мені було 5 років, другий – коли мені виповнилося 15; у віці 21 року у мене відійшли на той світ відразу батько, дві бабусі, а згодом і брат батька. Сказати, що в такий момент настає пустота, – це нічого не сказати; сказати, що тобі боляче, – це нічого не сказати... Але коли на Кушугумі я заглянув в очі матерів, які втратили своїх синів, що своїми тілами захистили наше спо-

кійне життя, я зрозумів, що мій біль – це ніщо порівняно з їхнім. І на тому місці я дав собі слово, що імена тих героїв будуть вічно з нами, і саме тому я присвячую їм цю працю; і там же я дав слово, що повинен зробити суспільно-корисні речі, зрозумів, що повинен втрутитися в життя нашої країни, і з тих пір займаюся волонтерською та іншими конструктивними справами...

...Я запрошую до співпраці всіх притомних україноцентристів, хто усвідомлює свій відповідальний шлях перед наступними поколіннями Українців, хто зробить Великий слід на небосхилі майбутнього України!

Присвячу що книгу:

Усім бійцям, що загинули в боях поблизу кургану Савур-Могила та в Іловайському «котлі» в серпні 2014 року, які подарували нам шанс на життя;

Тим із них, які спочивають на Кушугумському кладовищі (м. Запоріжжя);

Добровольцям, які першими стали оборонною стіною перед агресором;

Усім військовим Збройних сил України;

Командирам, що віддають душу за кожного свого бійця;

Волонтерам, які збирають усе необхідне для наших захисників;

Військовим медикам, які відчайдушно рятують наших геройів;

Військовим капеланам, які піклуються про їхні душі;

Небайдужим українцям та всім захисникам нашої любої Вітчизни;

А також усім тим, хто прийде їм на зміну.

Висловлюю найщирішу подяку своїм друзям і побратимам, діяльність яких стала натхненням для написання цієї книги:

Білінському Володимиру Броніславовичу – письменнику, досліднику історії України та Московії;

Воронченко Ользі Богданівні – волонтеру;

Гуманітарній місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан»), що займалась пошуком бійців, які загинули в боях біля кургану Савур-Могила та після «котла» під м. Іловайськ;

Картунову Олексію Васильовичу – заслуженому діячеві науки і техніки, доктору політичних наук, професору, академіку Української академії політичних наук, кандидату історичних наук;

Коноваловій Ірині Юріївні – директору Централізованої бібліотечної системи Шевченківського району м. Києва;

Кулішу Павлу Миколайовичу – очільнику Штабу самооборони Запорізької області, засновників й активному учаснику громадської організації «Національна безпека України», захисників України на Донбасі в 2014 – 2015 роках, засновнику соціального проекту «Мова націй»;

Лавринович Валентині Павлівні – директору бібліотеки імені Володимира Винниченка (м. Київ);

Литвину Вадиму Вадимовичу – командиру Шевченківської десятки обласної Самооборони м. Запоріжжя, супільному активісту, співпорядникові «Книги Пам'яті» (www.memorybook.org.ua);

Малюку Станіславу Володимировичу – волонтеру, онукові полковника Смикодуба Івана Семеновича;

Мартинюку Олександру Васильовичу – голові волонтерської громадської організації «БО БФ «Криївка Вільних», організаторові проведення вишколів військово-патріотичного виховання в місті Києві та соціального проекту щодо допомоги дітям Донбасу <https://www.facebook.com/KriivkaVilnych/>;

Терещенку Юрію Іларіоновичу – академіку Української академії історичних наук, доктору історичних наук.

ВІДКРИЙТЕ СЕБЕ УКРАЇНІ!

ВІДКРИЙТЕ УКРАЇНУ В СОБІ!

**«Не мінайте ані титли,
Ніже тії коми,
Все розберіть... та й спитайте
Тойді себе: що ми?»**

Тарас Шевченко

Це ми 1000 років тому пліч-о-пліч з князем Святославом Хоробрим захищали нашу землю від печенігів, хазарів та інших сусідів-агресорів.

Це ми 700 – 800 років тому разом із нашими Галицько-Волинськими князями боролись проти Золотої Орди («матері» майбутньої Московії) й зупиняли її на підступах до Європи.

Це ми 400 років тому разом з непереможним Петром Сагайдачним брали Константинополь та Москву, а згодом, разом з Богданом Хмельницьким, підняли найбільшу визвольну війну Українського народу проти польсько-шляхетського гніту.

Це ми 250 років тому під проводом Максима Залізняка та Івана Гонти до останньої краплі крові стояли в Холодному Яру.

Це ми в 1840 році зачитувались «Кобзарем» Тараса Шевченка й відновлювали свій український національний дух.

Це ми на початку ХХ сторіччя разом з Миколою Міхновським та Євгеном Коновалцем воювали та боролися за незалежність України всіма можливими та неможливими засобами, навіть розуміючи безвихід своїх по-справжньому героїчних вчинків.

Це ми в 1930 – 1940 роках – разом зі Степаном Бандерою, Романом Шухевичем та іншими лицарями української нації давали супротив двом величезним імперіям, які розділили між собою всі країни Європи в тому числі й нашу Батьківщину.

Це ми в 1950 – 1980 роках усіма силами протестували проти диктаторсько-тиранічного режиму, допомагаючи нашим побратимам-дисидентам та іншим неправомірно засудженим, які заповнювали українську інтелектуальну прогалину – і на волі, і в ув'язненні.

Це знову ж ми організували й провели перший Майдан – «На граніті» – в 1990-му році, утверджуючись на незалежність нашого народу від ненаситної імперії, продовжили цю епопею Помаранчевою Революцією в 2004-му та Революцією Гідності в 2014-му.

Це ми боронимо свою землю від кремлівського окупанта, який зайшов своїм кривавим чоботом до українського Криму та Донбасу.

Це ми гинемо у тій війні і лежимо в землі на полі бою, присипані попелом майбутніх перемог.

Та це ми проводжаємо наших героїв в останній путь і, співаючи «Плинє кача», дивимося в очі матерям загиблих побратимів та хочемо себе там знайти.

І це ми, проходячи крізь усі випробування і викарбовуючися, відбудовуємо нашу країну та стаємо нацією!

**НАМ ЖИТЬЕВО НЕОБХІДНО
ТРЕБА ЗНАТИ ІСТОРІЮ УКРАЇНИ
ЯК КОНСТИТУЦІЮ БУТТЯ
НАШОГО НАРОДУ**

РОЗДІЛ 1

1. ПОЧНЕМО З ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Нам потрібно знати, що назва «Україна» виникла ще в XII сторіччі (1187 рік – Іпатієвський список Руського літопису) й означає «окрема територія», власне – «країна».

Далекими пращурами нашої землі є трипільці (IV – III тисячоріччя до н. е.), з часів життедіяльності яких до нас дійшла культура побутових керамічних виробів та славнозвісних хатин-мазанок.

Скіфи (скіти), сармати-роксоляни, кіммерійці, гуни та інші народи також додали свого в історію нашого краю.

Видатний український поет, археолог і дослідник скіфської старовини Борис Мозолевський знайшов на Дніпропетровщині Пектораль скіфського царя IV-го тисячоріччя до н.е.

Ця та інші знахідки прямо доводять про життя на наших теренах давніх народів, спадщину яких ми несемо в майбутнє.

Ну ѿ, звичайно, індоєвропейський етнос – слов'яни, генний код яких ми носимо дотепер, позначився на формуванні української нації.

Слов'яни проводили свою життедіяльність на територіях таких сучасних країн, як Україна, Білорусь, Польща, Чехія, Словаччина та ін.

Ми повинні пам'ятати про братерство східнослов'янських племен, які розміщувалися на території нинішньої України таким чином:

поляни – Київщина;

древляни – Житомирщина та Рівненщина;

сіверяни – Чернігівщина;

уличі – від Середньої Наддніпрянщини до Карпат;

дуліби-волиняни – Волинь;

білі хорвати – Львівщина;

тиверці – Івано-Франківщина та Хмельниччина.

І ми не будемо плутати братерство **наших, слов'янських, пращурів** з братерством пращурів московитів – угро-фінських племен. Для переконливості порівняємо, як звучать деякі слова мовами слов'янських народів та російською мовою.

Російська	Українська	Білоруська	Польська	Словакська	Чеська
красный	червоний	чырвоны	czerwony	červený	červený
работа	праця	праца	praca	práce	práce
роща	гай	гай	gaj	háj	háj
лук	цибуля	цыбуля	cebula	cibule	cibule
кузничик	конник	конік	koník polny	koník	koník
неделя	тиждень	тыдзень	tydzień	týždeň	týden
час	година	гадзіна	godzina	hodina	hodina
чулок	панчоха	панчоха	pończocha	pančucha	punčocha
ждать	чекати	чакаць	czekać	čakať	čekat
шаг	крок	крок	krok	krok	krok
изюм	родзинки	разынкі	rodzynki	hrozienka	rozinky
журнал	часопис	часопіс	czasopismo	časopis	časopis
полотенце	рушиник	ручník	ręczník	ručník	ručník
кофе	кава	кава	kawa	káva	káva
сахар	цукар	цукар	cukier	cukor	cukr
бумага	папір	папера	papier	papier	papír
спасибо	дякую	дзякую	dziękuję	ďakujem	děkuji
уничтожение	знищення	зniщчэнне	zniszczanie	zničenie	zničení
пример	приклад	прыклад	przykład	priklad	příklad
проволока	дріт	дрот	drut	drôt	drát
утро	ранок	раніца	ranek	ráno	ráno
здание	будинок	будынак	Budynek	budova	budova
измена	зрада	здрада	zdrada	zrada	zrada
второй	другий	другі	drugi	druhý	druhý

Були в історії нашого народу й князівські роди.

Олег, названий Віщим – перший князь Київський, виходець із варягів. Підпорядкував своїй владі слов'янські племена по Дніпру. Здійснив у 907 році похід на Царград, уклав вигідний для русичів договір про торгівлю. Був упевнений, що «Київ буде матір'ю городів руських».

Ігор – великий князь Київський, син Рюрика. Установлював тісні військово-політичні зв'язки з Константинополем. Його володіння простягалися до Кавказу і Таврійських гір.

Ольга – княгиня Київська, дружина князя Ігоря. Першою на київських землях особисто прийняла християнство, а також ввела мудрий податковий кодекс – відповідно до майнового розшарування населення;

Великий князь Київський, прообраз запорозьких козаків.

Святослав (Ігорович) Хоробрий. Уславився тим, що знищив Хазарський каганат, який постійно здійснював напади на землі Київського князівства (усіх ворогів Святослав попереджав про битву фразою «ІДУ НА ВИ»). При ньому територія володінь держави Русі розширилася набагато більше, ніж за будь-якого іншого київського князя, – від Поволжя аж до Болгарського царства.

**«АБО ЗАЛИШИМОСЬ ЖИВІ І ПЕРЕМОЖЕМО,
АБО ПОМРЕМ ЗІ СЛАВОЮ»
«ТОЙ, ХТО ЗДАЄТЬСЯ В ПОЛОН,
БУДЕ РАБОМ СВОГО ВОРОГА НАВІТЬ НА ТОМУ СВІТІ»**

Про зовнішність Святослава так писав візантійський історик Лев Діакон:

«...помірного зросту... з ясно-синіми очима, безбородий, з густим і дуже довгим волоссям над верхньою губою. Голова в нього була зовсім гола, але з одного боку її звисало пасмо волосся – ознаки знатного роду»

«Се чистий запорожець на Київським столі» – так схарактеризував його український історик Михайло Грушевський.

Князь Володимир (а не Владімір), який був сином князя Святослава Ігоровича та полянки й, відповідно, першим українським за походженням князем. Хреститель Русі. Об'єднав усі східно-слов'янські племена в одну державу – найбільшу за територією в Європі. Увів і власний пластіжний засіб – гривню, а також запровадив першу прикордонну службу, що складалася з найкращих дружинників.

Фрагмент пінфи з відбитком знака князя Володимира Великого з Десятинної церкви в Києві, кін. X ст.

А так виглядали срібники Володимира, які виготовляли в останні роки його життя. Плетівко княжого знака набуває нарешті звичних для нас форм.

Ярослав Мудрий – найбільш освічений князь і великий дипломат, який упроваджував просвіту в суспільство, розбудовував усі найбільші міста Русі, збудував Софіївський собор і відкрив там велику бібліотеку, розвинув книгодрукування, заснував Києво-Печерську лавру, а також налагодив дипломатичні зв'язки з представниками політичних еліт багатьох європейських країн.

Зазначимо також, що усі правителі Русі впроваджували активну політику міждержавних стосунків: за Х – XIII сторіччя члени сімей київських князів та руської знаті мали 83 шлюби з представниками західноєвропейських еліт та 12 – із членами сімей візантійських імператорів.

Україна-Русь залишила нам величезний пласт для інтелектуального розуміння, яким чином відбувався успішний розвиток нашої давньої держави, що повинно становити міцний фундамент для подальшого розвитку вже сучасної української держави та суспільства.

Згадаємо й Галицько-Волинських князів, зокрема нащадків князя Ярослава Мудрого та Володимира Мономаха.

Роман Мстиславич – галицько-волинський князь, який у 1199 році об'єднав Галичину з Волинню в Галицько-Волинське князівство. Вів боротьбу проти половців і литовських феодалів.

Данило Галицький – король Галицький, син Романа Мстиславича Галицько-Волинського. Захисник українських земель від наvalів Золотої Орди.

При ньому Галицько-Волинське князівство стало однією з багатших держав у Європі, оскільки князь Данило ефективно використовував усі переваги вигідного географічного положення своїх земель.

Лев Данилович – син короля Данила Галицького. Продовжив політику свого батька щодо захисту своїх володінь від зазіхання Золотої Орди, а також розширив володіння Галицько-Волинського князівства.

Прапор
Галицько-Волин-
ського князівства

Галицько-Волинське князівство відігравало неоціненну роль в українській історії. Було збережено ідентичність руського населення, незважаючи на тиск східних кочівників, північних князівств руського походження та західних монархій. Ці напади тривали півтора сторіччя. За цей час досягнуто чимало. По-перше, русичі отримують центри розвитку, співрозмірні з Києвом: Галич, Володимир, а пізніше – Львів. До речі, багато ремісників, торговців і купців із деградуючих міст мігрували на Волинь та Галичину. По-друге, вкрай динамічно відбувалося зростання міст. Та Галицько-Волинське князівство занепало не через роздробленість, як Київське князівство (Русь), а через зникнення правлячої династії, яка, живучи в єдності і злагоді, утримувала владу та підтримувала могутність своїх земель, незважаючи на загрози з усіх сторін.

намічно відбувалося зростання міст. Та Галицько-Волинське князівство занепало не через роздробленість, як Київське князівство (Русь), а через зникнення правлячої династії, яка, живучи в єдності і злагоді, утримувала владу та підтримувала могутність своїх земель, незважаючи на загрози з усіх сторін.

Звичайно, ми маємо пам'ятати про надання українським містам магдебурзького права – самостійного управління містом (місцеве самоврядування), яке діяло у більшості міст і містечок майже по всій сучасній території нашої держави з XIV сторіччя аж до 1830-х років. Повним магдебурзьким правом (вибори міського голови громадою самостійно) користувалися три міста: Київ, Кам'янець та Львів (вихідці із Золотої Орди – московити за будь-яких часів могли про таке тільки мріяти).

Київська Русь · Україна**Золота Орда · Московія****ГЕРБ**

Герб Київської Русі

Герб України

Герб Золотої Орди

Герб Московії

ПРАПОРПрапор Київської Русі
12 століття

Прапор України

Штандарт Хана

Прапор "росії"

ВАЛЮТАГривня
Володимира Великого

Гривня України

Рубль
Хана Джанибека

Рубль "росії"

МОВА

В Київській Русі - Мова, Україна - Мова

Золота Орда - язек, "росія" - язик

КУЛЬТУРАОрнаменти
Київської Русі

Орнаменти України

Орнаменти
Золотої Орди

Орнаменти "росії"

joyreactor.cc

І український народ, і московитський (російський) народ має свої звичаї, традиції, культуру, що крізь віки сформували у кожного свій особистий менталітет – протилежний за змістом або просто різний. Про це свідчить і ця ілюстрація.

Герб Київського воєводства (XV–XVI ст.). ►

Особливо ми повинні пам'ятати про величезну козацьку спадщину та імена українських лицарів слова і шаблі, які 300 років боролися за місце «під сонцем», – козацько-гетьманську українсько-русинську державу.

Уперше спогади про козаків з'явилися в кінці XV сторіччя.

Першим організатором козацьких загонів і кошовим отаманом став Остафій Дащевич (Євстафій Дашкович), який наводив страху як на татар, так і на московитів. Він підтримував жорстку дисципліну серед козаків; у Чигирині влаштував Козацьку столицю.

А в 1550 – 1555 роках козацький старшина і князь Дмитро (Байда) Вишневецький будує на острові Хортиця Запорозьку Січ, що стала політичним, військовим та ідеологічним центром козацтва.

«МОЯ ХАТА З КРАЮ — ВОРОГА ПЕРШИМ ЗУСТРИЧАЮ» — звучала козацька говірка. Вона означала, що коли козаки перебували у своїх кошах-поселеннях, то в первих домівках жили найдосвідченіші козаки, які при нападі на них первими бралися до зброї, давали відсіч ворогові та подавали сигнал громаді.

«Моя хата з краю — нічого не знаю» — тільки так могли передказати козацьку фразу на свій лад рабські московити.

До речі, сутність вільних духом українців в одній картині

«Запорожці пишуть листа турецькому султанові» та рабів-московитів з галерою – у другій

«Бурлаки на Волзі» дуже вдало зобразив художник Ілля Рєпін ще в XIX сторіччі.

На першій картині видно кольори згорнутих козацьких прапорів – жовто-блакитний та червоно-чорний. Якраз про червоно-чорні кольори дуже влучно сказав український письменник, громадський та політичний діяч Василь Стефаник:

«Українська земля – чорного кольору, а кров борців, що йшли відбирати її від ворога, – червона. А хіба ж поєднання цих кольорів – не символічне визначення України, що бореться?»

Ми маємо також пам'ятати про перші повстання козаків проти польського гніту під проводом рішучого старшини **Северина Наливайка** в 1594 – 1596 роках. Це повстання охоплювало третину всієї Речі Посполитої. Будемо завжди пам'ятати нашого героя, який, знаючи про свою майбутню поразку і страту, першим розбив кригу рабського полону, що накинула нам Річ Посполита.

«За останні 400 років, що пройшли від Наливайка до нас, не змінилося нічого. Змінилися лише зброя, одяга, харчі, може людські нерви. А от людські пристрасті, любов, страждання не змінилися, вони вічні».

Микола Вінграновський, український режисер і поет.

Не забуваймо й про великі подвиги непереможного гетьмана запорожців **Петра Конашевича-Сагайдачного**, який не тільки здійснював успішні походи на Кримське ханство та морські походи на Османську імперію, зокрема Константинополь, і повертає звідти наших полонених, а й провів дуже вдалий похід на Москву в 1618 році.

Якби не домовленість московського царя з польським королем, то Москва була б знищена ще в ті часи, і менш ніж через 200 років після того Україна не перебувала б у її васальній залежності. А під час славнозвісного походу козаки в різний спосіб взяли більше десяти міст, у тому числі й у передмісті самої Мого

скви. Самі московити мали великий страх перед запорожцями, що, очевидно, сковувало їх до протидії, тож нашим пращурам треба було тільки довести справу до кінця...

◀ Прапор Гетьманщини (1649–1764)

Нашим великим героїчним пращуром є й Богдан Хмельницький, який провів найбільшу і найтривалішу національно-визвольну боротьбу за незалежність України від польського гніту (яка, до слова, почалася в період ухвалення Вестфальського миру, що припинив Тридцятирічну війну й заклав основи поділу Європи та світу на національні держави) в 1648 – 1654 роках.

Хоча він і був підписантом Переяславських угод з московитами, але звинувачувати його в цьому ми не повинні. Бо, по-перше, подібні військові договори тоді підписували ми майже кожні декілька років то з поляками, то з татарами та іншими сусідами (у тому числі й цими сусідами – між собою), тобто вони не були довговічними, скоріш, ситуативними. Тож мета Хмельницького полягала в пошуку союзника, оскільки в нього не було сил воювати на всіх фронтах, а Москва проповідувала виключно експансійну політику й, відповідно, вишукувала у кожного такого партнера слабкі місця, щоб згодом завоювати його. Тим паче в 1655 році Хмельницький підписав Вічний мир з Кримським ханом Мехметом Гіреем, а в 1656 році Московія підписує договір про перемир'я з Річчю Посполитою, що відразу ж зробило Березневі статті юридично нікчемними. По-друге, підписання цього договору відбулося з порушенням процедур: представник московського царя Бутурлін відмовився

давати присягу Богдану Хмельницькому на вірність, що дало привід козацькій старшині відмовитись у ратифікуванні такого «документа». А по-третє, коли московити, спираючись на ці угоди, розповідають про чергове «брательство», то чому вони досі не показали оригіналу цих статей? Та тому, будемо впевнені, що там жодного слова про повну колонізацію України Московією не було прописано і не могло бути!!! Й, звичайно, що за тих часів, та й за наших також, ніхто не підписує договори на 350 років!

Зрозуміло, що імперці й не покажуть оригіналів тих угод ніколи, бо їх і немає, до того ж має місце й той факт, що вони завжди бояться правди. Головне – їм не треба мати реальних доводів та фактів, їм – аби хоч якийсь привід був для захоплення, зокрема, нашої території та поневолення самих українців. Така одвічна ординська сутність московитів й зараз. А якщо вони багато говорять про договори, то нехай краще дотримуються Договору «Про співробітництво» від 1992 року і Договору «Про дружбу, співробітництво і партнерство» від 1997 року, де визнають нашу територію, та Будапештського меморандуму від 1994 року, де виступають її ж гарантами.

На Московії війна завжди є продовженням державної політики!

Ніколи не можна забувати як багато нас пов'язує з Росією!

Порушення Росією умов
Переяславського договору.

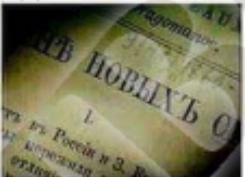
Придрушення Росією народних
українських повстань.

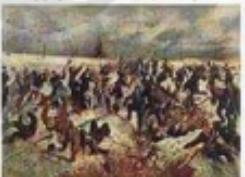
Фізичне руйнування Козацької
держави та столиці.

Закріпачення, а фактично
поневолення українців.

Багаточисельні заборони
української мови і культури.

Фізичне руйнування УНР і
повторне захоплення України.

Геноцид штучно створеним
Росією голодом.

Порушення договірів і
захоплення українського Криму.

Агресивна війна на Донбасі і
повне його розграбування.

**«Договір з Росією не вартий і паперу, на якому він
написаний».**

Отто фон Бісмарк

«Хмельницький підкорився цареві не з любові до Москви, а з нелюбові до Польщі. Москва – або, краще, Петербург – обдурила Україну і змусила її зненавидіти москалів. Як вирішити цю проблему? Давність володіння нічого не доводить. Право за-воювання? Останній завойовник володітиме доти, доки хтось інший його не прожене. Завоювання – це факт, але не право».

*Олександр Герцен, російський публіцист.
Журнал «Колокол», 1859 р.*

Тим паче, що проблеми для українського народу почалися саме з Переяславських угод Юрка Хмельницького 1659 року, які й почали обмежувати права і вольності козаків. Проте й тут ми маємо пам'ятати, що на тих «перемовинах» була відсутнія більшість складу козацької старшини, що унеможливлювало ратифікувати так званий «договір» – не забуваймо, що гетьмана обирали на старшинській Раді, на якій затверджували й більшість його рішень. Себто форма правління Гетьманської держави і в ті часи, як і в наші, була парламентсько-президентською, що є найбільш притаманно демократичним державам. А отже, жодного юридичного наслідку ця угода не мала, а нам, українцям, треба вийти нарешті з московитських міфів, легенд і казок та дотримуватися реальних законів, що будуть прийнятими проукраїнською владою, та своїх українських інтересів у всьому...

Ще до того, у 1658 році, московський цар провадить агресивну політику, що швидко переросла у збройний конфлікт (московсько-українська війна 1658 – 1659 рр.). Цар вирішує

використати Переяславські угоди в ракурсі приєднання України до своїх володінь. Москва захоплює міста на Лівобережжі та підбурює козацьких полковників підіймати повстання проти гетьмана Івана Виговського. Але останній не тільки уникає промосковських повстань, але і укладає союзний договір з Кримським ханством та розбиває вщент московське військо під Конотопом. Після тієї битви московські історики пишуть про найбільшу поразку царя за всі часи його правління.

Проте Україна не скористалася своєю військовою перевагою і не змогла перевести здобутки своєї перемоги у політико-дипломатичну та державницьку у площину. Через деякий час почався сумнозвісний період руйни, який, на жаль, згодом призвів до повноцінної окупації Польщею Правобережної України, а Московією – Лівобережної. Власне Андрушівський договір 1667 року між нашими сусідами й призвів до драматичних наслідків для України-Гетьманщини.

На жаль, і Петро Дорошенко, який мав всі шанси об'єднати українські землі, Правобережжя і Лівобережжя, так і не досяг своєї мети, незважаючи на доволі успішну зовнішню політику. Проте підступні прояви Москви через пряму агресію і так званих наказних гетьманів з одного боку та загарбницьку політику Речі Посполитої з другого, а також ряд невдалих тактичних кроків гетьмана призвели до втрати Україною державності. Проте наш герой залишив достойний приклад для майбутніх поколінь – об'єднанням українців і України активно займалися його нащадки у ХХ сторіччі.

Далі ми виділяємо діяльність гетьмана **Івана Мазепи**, який за 22 роки гетьманування проявив себе як справжній патріот і дипломат.

По можливості він у багатьох питаннях, розуміючи також і своє положення, керувався інтересами України. Безумовно, боляло йому й тоді, коли московитські війська, вільно проходячи

Україною, зупинялися в селах і постійно вчиняли там безчинства, грабували, ма- родерствували. Це змусило його підписа- ти військовий договір з Карлом XII. Вна- лідок чого в 1708 році відбулась Батури- ська різанина, коли московські війська на чолі з Меншиковим вдерлися до гетьман- ської столиці і різали жителів, гвалтували жінок, убивали ма- лих і старих, палили всі будинки та церкви (європейські газети того часу писали: «Вся Україна купається в крові», «Меншиков показує жахи московського варварства»). У Батурині нічого й нікого не вцілило аж на десятки років уперед. «Подякуєм» за це зраднику на прізвище Ніс, полковнику, що прагнув вищої для себе влади і який привів московитів у місто потаємним шляхом.

Ці нахабні і підступні вчинки дикунів та інші їхні злодіян- ня таки зумовили Мазепу (на своєму останньому, 70-десятому, році життя) на твердий крок – виступити проти Петра I.

Полтавська битва (1709 рік), що відбулася внаслідок цих по- дій і в якій брали участь 25 тисяч військ козаків зі шведами про- ти 50-тисячного війська московитів, завершилась, вочевидь і на жаль для нас, поразкою. Але тут є дуже вагомий фактор, який відіграв не на нашу користь: ще перед битвою добра половина полковників і старшин відвернулись від Івана Мазепи. Тре- ба розуміти, що вже на той момент московський цар багатьом козацьким старшинам роздав у власність землі, при чому як на території України, так і Московії, а також надав їм різноманітні преференції, регалії, статуси тощо. Тобто простою мовою – їх купили! І ті, звичайно до своїх примх, не мали бажання виходи- ти за межі свого власного комфорту навіть за ту саму справед- ливість. Саме такі зрадники – зросійщені українці – й назива- ються малоросами й дотепер.

«Воскресни, мамо! І вернися
В світлицю-хату; опочий,
Бо ти аж надто вже втомилася,
Гріхи синовні несучи».

Тарас Шевченко, «Осій. Глава XIV»

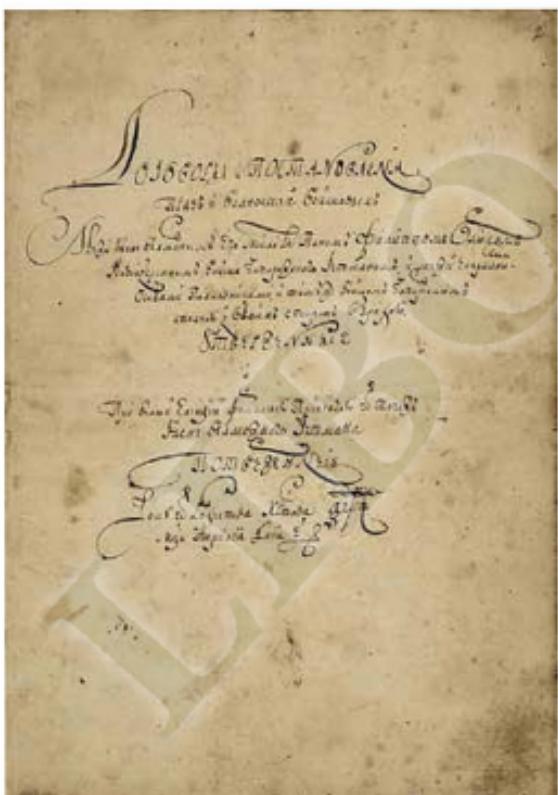
Московська держава ж саме після цієї битви почала курс на знищення козацтва як соціальної структури: спочатку знищила інститут гетьманства, згодом зруйнувала Запорозьку Січ, а в кінець закріпачила українців.

Правонаступником Івана Мазепи став «гетьман в еміграції» **Пилип Орлик** – автор однієї з перших в Європі Конституцій, дуже освічена людина та політичний діяч, що знав 12 іноземних мов і до кінця своїх днів проводив максимально можливу діяльність на міжнародному, дипломатичному та військовому рівнях для об'єднання Правобережної, Лівобережної, Слобідської України та Запорозької Січі в одну державу.

«Москва, узявши з вас присягу, як захоче, так з вами і з Вітчизною нашою вчинить, і тоді присяга ваша й душу вашу занапастить і Вітчизну в безодню кине, і вольності позбавить».

«Природнім правом є визволятися від гноблення і потрудитись, щоби повернути те, що несправедливістю та переважно силою було у нас забрано».

Конституція Пилипа Орлика
(титульна сторінка)

Україна, або козацька земля, з прилеглими провінціями Валахії, Молдавії і Малої Татарії, зображена Йоганом-Баптистом Гоманном (Нюрнберг, 1720 р.)

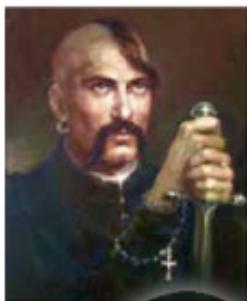
Окремо зупинимось на передісторії знищення (спалення) Запорозької Січі.

Цій трагічній для козацтва і України події передувало таке. В 1767 році, після Барської конференції, поляки творили в Україні великі безчинства по відношенню до нас, катуючи та вбиваючи невинних людей тільки за те, що вони є українцями. Звичайно, наш волелюбний народ таких злочинів проти себе не міг втерпіти і врешті-решт влаштував повстання проти польської влади, зокрема на території центральної України, вдаючись до адекватних дій.

Керували постянням козаки Іван Гонта та Максим Залізняк.

Іван Гонта

Максим Залізняк

Ці діїства описав славетний Кобзар у творі «Холодний Яр»:

«В Яру колись гайдамаки
Табором стояли,
Лагодили самопали,
Ратища стругали.
У Яр тойді сходилися,
Мов із хреста зняті,
Батько з сином і брат з братом...
...над Яром
Залізняк витає
І на Умань позирає,
Гонту виглядає».

І ось що цікаво. Після декількох боїв з поляками українці, окрім іншого, захопили й місто Умань. А московська війська раптом підійшли до міста, що відбулось на прохання польського короля і про що козакам не було відомо, та, виманивши на переговори лідерів руху, схопили їх.

Так само, як у березні 2014 року, коли московити запросили представників Правого Сектора на «переговори», а потім біля кордону викрали Миколу Карпюка. У них – історія повторюється. Вчоргове бачимо справжнє слово і мотив москаля.

Московити згодом не тільки придушили повстання і страстили всіх його ватажків, а й відправили тисячі козаків на каторги до Сибіру.

...Подальші події переносять нас у 1773 рік на Яік, де відбувається повстання Омеляна Пугачова, під час якого бунтівники захопили місто Оренбург та інші міста і містечка поблизу (саме після тих подій Катерина Друга заборонила називати Яік і перейменувала її на Урал). І саме тут костяк повстанців становлять ті самі козаки, які перебували в засланні після уманських подій. І коли та цариця відправила 1000 реестрових козаків з Петербурга на придушення бунту, то ті, звичайно ж, перешли на бік своїх побратимів.

...Тут треба сказати, що в стані повстанців існували дві полярні думки й, відповідно, йшли суттєві суперечності: одна група переконувала поширювати повстання по всій Росії аж до Петербурга, а інша – про зосередження його виключно на Уралі. Цариці вистачило одного місяця суперечностей усередині повстанців, щоб зібрати військо і відправити на їх придушення, що й було зроблено.

Запорожцям же треба було тримати мечі оголеними і бути готовими до оборони й бою. Бо всі ці події показували сутність ненаситної імперії, що прагнула розправитися з осередком свободи вільного українського народу і знищити Запорозьку Січ. І саме в 1775 році, підступно підібравши час, московитські війська в кількості 100 тисяч солдатів, повертаючись із кримського військового походу, підійшли до Січі і «запропонували» трьом тисячам козаків вийти звідти живими. Коли це сталося, московити підпалили всі наявні там дерев'яні будівлі, що там знаходились... Сльози котились з очей у козаків, а згодом і в усього українського народу...

Останнього ж гетьмана Запорозької Січі **Петра Калнишевського** відправили на Соловецькі острови майже на три де-

сятки років його життя. Й хоча в кінці йому дали свободу, але він прийняв рішення залишитися при місцевому монастирі і помер там на 111 році свого життя (1692 – 1803 рр.).

Після тих подій запорожці перебралися за річку Дунай, де влаштували останню Січ – Задунайську, яка хоч і проіснувала понад півстоліття (1775 – 1828), але вже не мала того бойового козацького мотиву й духу, як її попередниця. Вона мала форму військового формування, що виконувало певні завдання турецького султана, під протекторатом якого вони перебували, а останні козацькі загони було розформовано аж після закінчення Кримської війни.

Решта ж козаків перетворилися на чумаків-підприємців, що займалися перевезенням продуктів, зокрема солі та риби з Криму.

А нам залишилась добра пам'ять про своїх пращурів – справжніх лицарів, які прославили Україну по всій Європі та далеко за її межами.

«Усе прийму, бо що було – було.
Вклонися Січі, вірний мій товариш.
Життя – мистецтво, а не ремесло.
Раз проспівав – назад не проспіваєш.
Чи слід лишу, чи в забуття порину?
Надіюся, хоч, може, без надій.
Лиш ти, мій болю, ти, моя Вкраїно,
Живи в dobrі, святись і молодись».

Борис Мозолевський

«В Європі існує народ, забутий істориками, – 15-мільйонний народ русинів: 12½ мільйона під російським царем і 2½ мільйона під австро-угорською короною... Він існує, має свою історію, відмінну від історії Польщі і ще більш відмінну від історії Московщини, він має свої традиції, свою мову, осібну від польської та московської, він має виразну осібність, за яку бореться... Історія не може забути, що до Петра I ті, кого ми

нині звемо русинами, тоді називалися русами, чи руськими, що їхня батьківщина була Руська земля чи Русь, а теперішні руси тоді були московитами і їхня батьківщина була Московщина... Москалі привласнили ім'я русинів, щоб надати собі очевидні права на володіння цим народом. Це змішування дало можливість москалям змішувати в єдинім спільнім імені росіян русинів – без сумніву, слов'ян, і москалів, слов'янство яких більш, ніж сумнівне».

*Казимир Делямар, французький політик,
дослідник слов'янського світу*

2. ПОДІЇ XIX СТОРІЧЧЯ

XIX сторіччя відкрило для нашої нації визначні постаті, серед яких сонцедайною іскрою всього українства виблискує велич генія слова і пензля Тараса Григоровича Шевченка, великі твори якого, як священний вогонь, запалили серця всіх українців як того часу, так і нас – сучасників: «І мертвим, і живим...», «Холодний Яр», «Катерина», «Кавказ», «Гайдамаки», «Причинна», «Заповіт», «Осій» і тисячі інших. Без перебільшення, Великий Українець проніс Україну в своєму серці крізь усе своє життя, незважаючи на злідні, доноси, тюремне ув'язнення та цікування з боку царської влади. Він й донині є взірцем у найкращому розумінні патріотизму і націоналізму, любові до рідної землі й до рідного українського народу.

Діалог класиків

**Ми все учились понемногу
Чому-нибудь и как-нибудь.**
А. С. Пушкін.

**Якби ви вчились так, як треба,
То й мудрість би була свої.**
Т. Г. Шевченко.

Порівняйте!

Дуже велику роль для підтримання високого рівня національної свідомості відігравав також український театр, де виділяється велика плеяда театральних творців і виконавців, – Панас Саксаганський, Марія Заньковецька, Марк Кропивницький, Михайло Старицький, Іван Карпенко-Карий та багато інших, які, незважаючи на емські укази, валуєвські циркуляри та інші заборони та утиски нашого народу, своєю творчістю підтримували високий рівень культури та самобутності українського народу.

Також слід сказати й про те, що по всій Україні ширились таємні товариства, які мали на меті вибороти незалежність держави від окупанта та скасувати диктаторську монархію. Займались такою діяльністю Малоросійське таємне товариство (1821 р.), Товариство об'єднаних слов'ян (1823 р.), Південне товариство декабристів (1821 р.), а також Кирило-Мефодіївське братство (1845 р.) та товариства «Громади».

У 1863 році з'явився Гімн України.

Перший «Гімн України»

А Західна Україна в 1868 році натхненням Миколи Устияновича подарувала нам усім Товариство «Просвіту», яке несло в народні маси освіту і культуру, відкриваючи театри, школи, бібліотеки, музеї, а згодом і кінотеатри. Багато членів «Просвіти» займалися згодом громадською і політичною діяльністю по всій Україні аж до 1930-х років. Згодом вони складали більше третини складу керівництва Центральної Ради, Української Держави гетьмана Скоропадського, керівного складу УНР і ЗУНР.

У 1890 році було створено першу на Галичині і в Україні політичну партію – Русько-Українську Радикальну Партію (РУРП), яку заснував і очолив ще один наш великий митець **Іван Якович Франко**, який разом зі своїми однодумцями відстоював інтереси України і на політичному поприщі. А з 1891 року їм уже допомагало новостворене Братство тарасівців...

Тоді ж, у кінці XIX сторіччя, приїжджає до України і працює тут чеський археолог **Вікентій Хвойка**. Він же й відкрив на Київщині та Черкащині трипільську культуру (походить від назви села Трипілля на Київщині), яка існувала на цих землях з IV по III тисячоріччя до н. е. Дуже великі розкопки проводив археолог і на Кирилівській горі в Києві, де було знайдено кістки і бивні мамонтів, а також стоянки первісних людей доби палеоліту

та неоліту, що говорить про неймовірно глибоку історію нашої української землі.

Великий вчений відкрив для України прадавню історію нашої землі, що має для нас неоціненне значення й дотепер.

Зазначимо також, що у відносно спокійному XIX сторіччі, коли не було світових воєн, голодоморів, масових розстрілів та інших різновидів геноциду, в українських сім'ях відбувалася велика народжуваність, коли нормою вважалося мати від 10 дітей, а в деяких сім'ях і до 20. Себто саме в ті часи український генофонд суттєво збільшувався кількісно, і в цьому був великий позитив для майбутнього нашої нації.

3. ПОДІЇ ХХ СТОРІЧЧЯ

Приступаючи до історії нашої нації в ХХ сторіччі, ми повинні приготуватися до дуже непростої і, на жаль, більш драматичної, але героїчної, для нас лінії життя українського народу впродовж багатьох десятиліть, аж до 90-х років, а тепер і в наші часи – з весни 2014 року.

Кінець XIX і початок ХХ сторіччя ознаменувався великим підйомом активних українських громад як політичного толку, так і культурно-національного.

Так, ми відмічаємо велику особистість військового командира, який першим почав формувати військові підрозділи української армії у 1917 році, а також видатного самостійника – Миколу Михновського, який починав свій громадський і політичний шлях у Братстві тарасівців, а пізніше – у власноствореній Українській Народній Партиї. Саме він ще 1900 року виклав основні засади самостійного шляху України у брошурі «Самостійна Україна», а через декілька років – у «10 заповідях Української Народної Партиї». Він же навесні 1917 року організував та зібрав перший український військовий підрозділ – полк імені Богдана Хмельницького.

Однією з найдієвіших громадських організацій з популяризації єдиної і самостійної української держави була також Спілка Визволення України, що працювала в Галичині (1914 – 1918 рр.). Керівниками були Володимир Дорошенко, Дмитро Донцов (чиї засади націоналізму згодом лягли в концепцію ідеології Організації Українських Націоналістів), а також брали у ній участь Богдан Лепкий, Іван Крип'якевич, брати Смаль-Стоцькі та інші громадські діячі, публіцисти й письменники – небайдужі та відповідальні за становлення своєї української нації. Багатоплідно займались вони видавничою та просвітницько-виховною роботою серед українського народу.

З 1908 року активну соціально-політичну діяльність проводить Товариство Українських Поступовців (ТУП), яке хоч і діяло більш таємно, але мало на меті зберігати все українське, надбане народом за всі віки, та примножувати новими відкриттями. Товариство увібрало до свого складу видатних українців того часу: Михайла Грушевського, Сергія Єфремова, Євгена Чикаленка, Володимира Винниченка, Симона Петлюру, Дмитра Дорошенка, Людмилу Старицьку-Черняхівську та інших непересічних особистостей, які згодом, а саме навесні 1917 року утворили головний орган влади в Україні – Українську Центральну Раду.

У весь проміжок часу 1917 – 1921 був періодом боротьби, але, на жаль, не тільки із очевидною зовнішньою агресією держав-сусідів, а й внутрішньою неспроможністю сформувати сильну державу та, найголовніше, підтримати її усіма проукраїнськими політичними силами, в тому числі й опозиційними. Життєво необхідною позицією було для нас і піднесення українського інтересу понад усі інші, але **насамперед** – здобути **незалежність** (політичну, економічну, військову, ментальну) від сусідніх та інших, набагато міцніших, держав. Про те цього не було досягнуто з різних причин.

З цього приводу ми ставимо собі такі питання:

– Чому Грушевський та Винниченко **не бачили** в Росії ворога-окупанта? Сам же Винниченко писав у своїх спогадах, що

над ним сміялись українці, коли він приїздив до Петербурга на зустріч з головою Тимчасового уряду О. Керенським; сам же Керенський уникав з ним зустрічі, а з того зловтішались над ним уже москалі. Себто, не дивлячись на формальне визнання української влади, московити мали свої, насамперед імперіалістичні, плани стосовно України, що втілювалось у найближчому майбутньому, і ніякі домовленості з Україною їх не цікавили зовсім; і у своїх планах стосовно рівноправного співробітництва з Росією наші державні діячі як раз забули спитати думку останньої...

– Що спонукало Винниченка та особливо Грушевського (який знав історію нашого народу й знав про величезні лиха, що приносили сусідні держави, особливо Московія) залишатись на пацифістських позиціях, коли навколо проходила Перша світова війна, яка торкалася й України? І це тоді, коли Микола Міхновський та згодом Симон Петлюра, розуміючи всю складність ситуації, вже повноцінно займались організацією українського війська.

– Чому Грушевський, Винниченко та Петлюра критикували ї відсунули від влади Миколу Міхновського, який чітко стояв на позиції **самостійного розвитку** української держави та народу?

– З яких причин, коли на момент 1917 року в Києві і в Україні перебували сотні тисяч солдатів та офіцерів українського походження, на захист батьківщини стала лише невелика частина з них?

– Що спонукало керівництво УЦР мати лояльні відносини з Росією і які були перепони для того, щоб відразу прийняти акт про повну незалежність?

Нагадаємо собі, що в Першому Універсалі було зафіксовано статус України виключно у складі федеративної Росії. У Другому – ще більше – Генеральний Секретаріат (Кабінет міністрів – на сьогодні) взагалі передавався у підпорядкування (**онсенс!**) російського Тимчасового уряду! Третій Універсал (20.11.2017 р.) знову нам говорить про «мир і дружбу» з Росією, але, найголов-

ніше незрозуміло з якою; оскільки вже на той момент до влади там приходять більшовики, яких Центральна Рада ще до цього піддавала критиці! Знову нонсенс! І лише коли більшовики усіма своїми силами мчать на всіх парах вже на Київ, тільки тоді виникає Четвертий Універсал, яким проголошується незалежна Україна. Тобто, 10 місяців керівникам України було замало, щоб усвідомити, ким вони є, а правильне рішення прийняли в останній момент, коли було запізно, коли ворог уже «стояв коло воріт», а згодом здійснив **криваву бійню** у самому Києві, що збрала життя понад 5000 жителів міста та їхніх захисників...

Йдемо далі.

– З яких причин керівники нашої держави замість того, щоб шукати та розвивати внутрішній ресурс, а саме – людський та ідеологічний, стали домовлятися з державами Четвертого союзу (Німецька імперія, Австро-Угорська імперія, Османська імперія, Болгарське царство) на абсолютно дикунських для нас умовах (поставки величезних об'ємів продовольства до тих країн (**більше від України чужинцям і не треба було нічого... як і завжди**), які очевидно не могли бути виконані?

Бо якраз невиконання тих умов стало основною причиною таємних домовленостей німецької влади з Павлом Скоропадським. А на слова українського державного діяча та філософа Вячеслава Липинського про те, що «німцям потрібна була тоді дійсна українська нація, складена з представників дійсного місцевого громадянства», ми дамо відповідь словами смолоскипа Василя Макуха (1968 р.): «Чужинці зі зброєю добра не принесуть».

– Які причини, окрім особистих, спонукали Скоропадського **«за спину»** Центральної Ради проводити домовленості з німцями та згодом приходити до влади за допомогою їхніх штиків? Так, за спогадами Євгена Коновалця, військового керівника Січових Стрільців, німці **наставили зброю на Михайла Грушевського** та його помічників прямо в будівлі Центральної Ради й змусили їх підняти руки, і це в той самий момент, як Скоропадський приймав присягу на Софіївській площі. Звичайно, після

такого приниження Грушевський відмовив Скоропадському у співпраці, а згодом виїхав за кордон.

– Що завадило Скоропадському восени 1918 року пристати на єдино правильну пропозицію Євгена Коновалця, що ґрунтувалася виключно на українському інтересі в політиці гетьмана, в тому числі й виходячи з того, що Німеччина зазнавала краху в Першій Світовій війні? Проте Скоропадський був не готовий до того. І це зрозуміло, оскільки за спогадами того ж В. Винниченка гетьман та його оточення навіть розмовляли мовою окупанта (московського), а не українською, власне були просякнуті чужою для нас культурою. А ми знаємо, що **кордони держави закінчуються там, де закінчується мова**. Врешті-решт це й вилілось у відповідний маніфест про союз із білою Росією, що стало останньою краплею у патріотичного середовища і відвернуло від себе усю українську політичну спільноту та народну підтримку. **Фактично Скоропадський став політичним Януковичем того часу (тільки освічений та з іншою біографією) – він також зрікся своєї посади і втік за кордон.**

– Чому український народ повірив класичній більшовистській пропаганді про «землю – селянам, фабрики – робітникам»?

Чому не заволів стати незалежним від чергових міфів і окупації? Чому не захотів стати самостійним у вирішенні своїх питань? Оскільки Московія крізь усю історію наших з нею «відносин» себе проявляла як рабовласник. Як крадій чужого щастя на чужій для них землі, який прагне присвоїти і скопіювати всю нашу історію і самобутність: від назви держави (тут – Русь, там – Росія) до козаків (тут – запорізькі вільні духом, там – донські, що сидять на зарплаті Кремля), від етносу (тут – слов'янський, там – фінно-угорський) до ментальності (тут – природна самостійність, там – відмова від своїх прав і перекладання всієї відповідальності на волю царя). Вони завжди так себе показували. Настав час нам схаменутися і показати свою значимість у світовому масштабі, продемонструвати свою волю та інтереси усім іншим націям.

– Та й узагалі, чому українці в більшій масі своїй не схотіли боротися за свою країну? Бо, як сказав класик: «Карою за пасивність є голодна смерть». Що згодом і відбулось у вигляді голодомору 1921 – 1922 років і таке інше»

– Що керувало очільниками Директорії Винниченком та Петлюрою (окрім особистого), які, взявши кермо управління країною, відразу почали нищення державного апарату?

Мали бажання навіть ліквідувати Академію наук! Нагадаю, що всяка диктаторська влада (в тому числі й Українська держава гетьманату Скоропадського) завжди має дуже сильний державний апарат, тож у тих умовах треба було лише прибрати ментальні недоліки всередині системи і продовжувати керувати налагодженим механізмом та вдосконалювати його!

– А чим керувався Симон Петлюра, підписуючи наказ на розстріл полковника Петра Болбочана?

Нагадаю, що Болбочан був єдиним за всю історію України воєначальником, хто військовою силою відвоював для України (у росіян, до речі) півострів Крим! А після його розстрілу у частини українських військових командирів відпала будь-яка мотивація (читай – боєздатність) воювати за нашу державу!!!

– І чим керувались керівники УНР та ЗУНР, які, не зважаючи на об'єднання 22.01.1919 р., уже восени того ж року, не знайшовши спільніх інтересів, підписали військові угоди з ворогами один одного: спочатку ЗУНР Є. Петрушевича – з білою Росією (денікінцями), а згодом УНР С. Петлюри – з Польщею?

Очевидно, що це в кінець розірвало рештки української державності. А після того всі інші бої, в тому числі і два зимові походи, стратегічного значення для майбутнього нашої країни вже не мали. На жаль.

Поставимо також риторичне запитання до наших соціал-пацифістів: «Що спонукало Володимира Винниченка створити партію українських комуністів в Австрії, а Михайла Грушевського – приїхати до нової російської імперії, вже на запит більшовистської влади, та працювати на неї?» Висновки робіть самі.

Торкнемося й питання вбивства батька-захисника єврейського народу Симона Петлюри (саме так його називали ще зі студентських часів), що відбулось у 1926 році в Парижі п'ятьма пострілами з револьвера від убивці на прізвище Шварцбард. Хтось подумає, що це «вдячність» від представників єврейського народу? Якраз ні. Через рік після тієї події німецька та французька розвідки по своїх розвідканалах установили, що вбивцю послали більшовики для дискредитації Петлюри. Власне, московити не змінюються й донині, пропаганда в них – поперед паровоза. Але найогидніше тут – рішення французького суду, який випустив на волю того вбивцю за кілька копійок. Й одне тільки запитання тут напрошується: **«А чим французький суд 100-річної давнини відрізняється від сучасного російського?»**

Зробимо висновок зі сказаного. Немає такого народу в усьому світі, щоб він був ідеальним, усі помиляються, а **не помиляється тільки той, хто нічого не робить.** Негативний досвід – це також досвід. І хоч наші пращури помилилися вкрай суттєво у своїх стратегічних рішеннях, інколи вчиняючи занадто авантюрно, то ми зобов'язані проаналізувати весь той період спроб і помилок становлення державності і зробити належні висновки для нашого майбутнього.

А судити їх чи не судити маємо право тільки ми, бо ті пращури – НАШІ.

У 1920 – 1921 роках, коли на території України державники вже склали зброю, населення продовжило боротися своїми методами. Селяни пригадали комуняцькі байки та казки про «землю – селянам, фабрики – робітникам», що насправді виявилося ліквідацією українського патріотичного елементу, і вчиняли збройні акти непокори більшовистській владі, через що кривава влада змушенна була піти на ряд поступок: амністію, припинення політики воєнного комунізму, продрозверстки, запровадження політики Нової економічної політики. Проте це було лише корот-

кою тимчасовою передишкою. З того моменту, коли українці почали масово здавати зброю, Ленін і компанія перейшли до чіткої й послідовної політики **нищення нашого народу як виду – етноциду під назвою голодомор**. Сотні тисяч наших побратимів загинули, не очікувавши такого державного терору щодо них. Кривава влада лише на мінімум дозволила міжнародним благодійним організаціям допомогти Україні (натомість у Росії відкривалися тисячі їдалень). Ну, а наслідки цього терору тривали ще декілька років...

У середині ж 1920-х років стався підйом підприємництва, кооперації, торгівлі насамперед в Україні – наші люди вміють і люблять працювати й заробляти. Але знову ж така послабленість з боку влади тривала недовго. Коли Йосип Джугашвілі (Коба, Сталін) набрав політичної вагомості, то він почав діяти, як і всі московські царі: гніт і кара до народів, що проживає на підвладній території. Він добре розумів, що першочерговим для нього, як і для будь-якого тирана, є питання **того народу, який здатний до боротьби проти поневолювачів** – звичайно, українського.

Сталінська влада запровадила політику колективізації, що передбачала повну ліквідацію приватної власності та передачу більшої частини майна на користь колгоспів, а також дикунські побори і збори продовольства у селян. Масові невдоволення прокотились Україною; очевидно, що хазяйновитий український народ погодиться на злочинну політику стосовно себе не міг. І почалися масові хвилювання по всій країні, які невдовзі переросли у повстання 1929–1930 років та охопили бульшу частину країни.

Побачивши величезний народний супротив українців, кремлівські живодери розпочали впроваджувати політику повноцінного терору та етноциду шляхом так званої політики хлібозаготівель, яка передбачала повне вилучення продовольства в селян та фактичне приречення їх на голодну смерть, При в'їзді до багатьох українських сіл установлювали чорні дошки,

що означало заборону ввозити до таких населених пунктів продовольства ззовні. У 1932 – 1933 роках уся Україна потерпала від геноциду-голодомору, влаштованого кремлівськими терористами: мільйони людей були жахливо винищені злочинними діями убивць-комуністів. І випадки людоїдства від безвиході були не рідкісним явищем. На жаль... **Будемо завжди тримати в пам'яті наших загиблих побратимів, що полягли в нерівному бою з російською кривавою машиною смертельної ненависті до нас – русинів-українців!**

ПРИСВЯЧЕНО ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ...

Вмирайте, кровинки мої.
Землю укрила самітниця-ніч,
Скрізь темно і глухо, скрізь мряка.
У хаті давно не топилася піч -
Востаніє варили собаку.
Сьогодні я літку собі відтяла
І діткам обідатъ зварила,
Та хай би я, Боже, скоріш умерла,
Допоки ще не озвіріла.
Цей голод усіх нас уже доконав.
– Матусенько, хлібчика дайте! –
Просив мій середульший, як помирає.
Ой, діточки, серця не крайте...
Що, Господи, важко було тобі
На муки Христові дивитись?
Мені ж бо з тобою уже, далебі,
Цим можна було б поріднитись.
Вмирайте, кровинки мої, чимскоріш,
Хай смерть вас глядить і годує.
Вам пишній крила янгольських незгірш
На небі сам Бог наш готове...

Ірина Дерлюк, українська поетеса та викладач

...У 1929 — 1932 роках, у так званій «колективізації», більшовизм виповів війну заможному селянству гаслом «знищення куркуля як класу». На практиці це означало фізичне винищенння колосальної маси людей, чесних трударів-хліборобів. І насамперед винищення українського селянства. Це знищенні «куркуля як класу» в дійсності було для нас знищеннем України як нації, бо вона на 70% селянська. Під цим гаслом фізичного знищення винищено буквально мільйони українського народу. І не т. зв. «куркулів», а бідняків, інтелігентів і робітників.

Бо на Україні це знищення проводилось не в соціальнім плані, а в політичнім і національнім. Куркулів знищувано за те, що вони заможні, за те, що вони «куркулі». Бідняків, інтелігентів і робітників знищувано за те, що вони співчували «куркулям», а значить, були «підкуркульниками». В цю категорію вносили всіх тих, хто був проти радянської влади і колективізації.

Іван Багряний, Памфлет «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»

Вкрай необхідну і вчасну допомогу зробила наша діаспора. Зокрема, «Українське Бюро» у Великобританії, «Союз Українців Самостійників» (СУС) у Канаді, «Союз Українок Америки» у Сполучених Штатах та інші українські громадські організації за кордоном, що розповсюджували у світ правду

про штучно влаштований комуняцькими нелюдами голodomор, влаштовували публічні акції, а також, по можливості, передавали українцям продукти харчування.

Так само й сьогодні допомага наших побратимів із-за кордону є неоцінено!

А уельський журналіст Гарет Джонс під час третьої і останньої своєї подорожі до СРСР на власні очі пересвідчився у факті злочину радянської влади, що полягав у доведенні в тому числі населення України, до голодної смерті й опублікував свої спостереження в європейських та американських виданнях.

На жаль, Гарет Джонс був спочатку оббреханий «засланими козачками» Москви і Сталіна, а потім убитий у 1935-му році. (Совпаденіє?.. Не думаю...)

НАЙБІЛЬШ ОХОРОНЮВАНИМ СЕКРЕТОМ РОСІЇ Є ПРАВДА ПРО ЇЙ РЕАЛЬНУ ДІЙСНІСТЬ.

Фрагмент публікацій Гарета Джонса про злочини радянської влади щодо населення України. ►

FAMINE RULES RUSSIA
The 5-year Plan Has Killed the Bread Supply

By GARETH JONES

Mr. Jones is one of Mr. Lloyd George's private secretaries. He has just returned from an extensive tour on food in Soviet Russia. He speaks Russian fluently—and here in the terrible story he presents tell his own tale.

A FEW days ago I stood in a market-place in Moscow. My son, a fatherless skilled worker in a Moscow factory, and I were the only two at the counter. We began talking with enthusiasm, but of himself and about all his Commissar ate of different sorts. His workers are now starving, he said, and there are more workers. Hence there is clamoring among numbers of us workers and the food is being distributed. "We have done well in our Mother Russia."

The old man, a Commissar of the People of Industry, who we have been back at the new teacher school. Look at him! He is dead. That construction has been nothing but a lie."

"Commissar logical?" was the father's reply. "What's the use of investigating when

"We could have nothing, we died. How can we prove our suffering when we have only our bones?"

"And your friends?" was the question I asked in a weary voice. "They are all sold in a series of lies and death, the workers and the little ones can even plunge? And if they present to us a single loaf of bread, it is sold at one thousand new rubles in the next bazaar. They death to the last."

The earth split down the road of the village. The ground was torn up like a ploughed field. But the remaining trees are WILDERNESS and desolation. If it is given now, we will not eat it again, but there are three or four, but I did not eat a single village where among half a dozen houses there is not a single tree."

"The soldiers are being transported by men, but to no use," he said. "The last time I saw a soldier, he was sent to sweep the roads before the new food comes to town, and he stopped, and stopped, and stopped."

The situation is gloomy, as any previous statement emphasizes. In their

CHILDREN IN MOSCOW

there was famine in several great regions, but in most parts the peasants must have been better off than in 1921, when millions of victims, especially along the Volga, had to flee to the cities, either to die there, or to go to the Ukraine or to Central Asia, to North Caucasus—everywhere.

"What's the use?" answered the old man. "Man can yet live without an orchard, and no one staying in

I що найцікавіше – однією з причин «великого терору» 1937 – 1939 років, до речі, було знищення співорганізаторів голodomору в Україні 1932 – 1933 років, як зайвих свідків, а саме:

Генерального комісара держбезпеки і наркома внутрішніх справ СРСР Генріха Ягоду,

Генерального секретаря ЦК КП(б)У Станіслава Косюра,

Другого секретаря ЦК КП(б)У, заввідділу агітації та пропаганди ЦК ВКП(б) Павла Постишева,

Комісара держбезпеки 1-го рангу Всеvoloda Балицького,

Комісара держбезпеки 1-го рангу Георгія Прокоф'єва,

Провідного більшовистського чекіста Станіслава Реденса,

Комісара держбезпеки 2-го рангу Карла Карлсона (Едуарда Огретіса),

Комісара держбезпеки 2-го рангу Льва Миронова,

Начальника УНКВС Кримської АРСР Едуарда Салиня,

Комісара держбезпеки 2-го рангу Зиновія Кацнельсона,

Начальника відділення Секретно-політичного відділу Управління держбезпеки НКДБ УРСР Сергія Пустовойтова,

Начальника відділу резервів НКДБ УРСР Михайла Букшпана,

Старшого майора держбезпеки НКДБ УРСР Юхима Кривця,

Голови Ради народних комісарів Власа Чубаря,

Члена Політбюро ЦК КП(б)У Менделя Хатаєвича

Секретаря ЦК КП(б)У, заввідділу пропаганди і преси Миколи Попова та багатьох інших, злодіяння яких було повернуто проти них самих.

Західна Україна в той час потерпала від утисків та репресій. Польща у 1930 році запровадила політику так званої «пацифікації», що передбачало на практиці фізичне нищення українського елементу на підвладній Польщі території. Десятки тисяч українців були забиті чи вбиті під час загальнодержавних польських тортур, влаштували розбої та грабежі українських домогосподарств, арештовували громадських діячів, закривали українські школи та освітні товариства тощо. I хоч розголос цієї «програ-

ми» досяг міжнародного рівня, але винуватими зробили (увага!) українських націоналістів! Які й могли робити у відповідь лише максимум акції містечкового масштабу...

А в 1938 році польська влада, ніяк не переборовши свої нездімперські комплекси, запровадила ще й полонізацію українського православ'я, провела політику ревіндикації, під час якої закривали і знищували церкви, храми, каплиці та конфіскували церковне майно.

Не усвідомлювали поляки, що, знищивши Україну, на їх місце приходить... Росія! А там уже зовсім інша історія і точно не на користь Польщі. Нашим західним сусідам треба пам'ятати, що ми, і саме ми є одними з найближчих за етносом (слов'янсько-індоєвропейським) з ними народів. І для нас усіх краще буде Велике князівство Литовське, аніж «між Сталіном і Гітлером».

Але найбільш драматичний період у ХХ сторіччі для України відбувся з вересня 1939-го року, коли сталінські війська пліч-о-пліч з гітлерівськими окуповують Польщу, до якої входила й Західна Україна. НКВСисти за лічені місяці виселили майже півмільйона (470 тисяч) галицьких українців до північних регіонів СРСР, при чому безпосередньо і підло – по-кацапські, – проводячи цю операцію ночами, прямо зриваючи людей із ліжка.

Українці також запам'ятали радянську владу по безчинствах, які вони робили з «неблагонадежними», а саме пасіонаріями – тими, хто віddaє своє життя за майбутнє свого етносу, тими, хто «посмів» боротися за вільну від тиранії Україну. Таких людей було піддано нелюдським тортурам та вбивствам, як-то у Львівській тюрмі (СІЗО) на Лонького, у тюрях Вінниці, Станіслава (нині Івано-Франківськ) та інших місцях позбавлення та обмеження волі всього лиш тому, що вони бажали мати свою державу, незалежну і суверенну, в мирі і спокої.

В результаті лише за два роки радянського «правління» в тюрях Західної України було вбито 50 000 осіб, а 1 700 000 людей вислано до Сибіру, що має всі ознаки чергового геноциду та етноциду по відношенню до нашого народу.

І нам стає зрозумілим, що поява активних проукраїнських рухів і течій стала неминучою – саме націоналізм та патріотизм з'являються в суспільстві, яке підводять до пріоритету та знищують тільки за його ідентичність.

Очевидно, що Організація Українських Националістів (ОУН), створена ще 1929 року нашим видатним військовим командиром Євгеном Коновальцем, в 1930-х роках боролась проти Польщі. Але з 1939 року фронт і вектор боротьби набуває східного орієнтиру. А агентура ОУН доходить аж до Кубані включно...

Розуміючи, що про події Другої світової війни неможливо описати й у 1000 томах, зупинимося лише деяких важливих для України подіях.

Весь період під час Другої світової війни територія України потерпала від безкінечних і майже щоденних бойових дій, що супроводжувалися розстрілами цивільного населення, до того ж на українських територіях запроваджувалися закони нового окупантів.

22 червня 1941 року розпочався німецько-радянський період Другої світової війни, яку в російській пропаганді називали Великою Вітчизняною. З того моменту, як один міжнародний бандит «кинув» іншого, розпочався вкрай драматичний період деокупації України іншим окупантам, а потім – навпаки.

...Радянська влада виявилася бездарною щодо організації армійського забезпечення, військової тактики та стратегії, тому німці просувалися по нашій землі занадто швидкими темпами...

Видавши відповідні закони, сталінська кліка (не вперше і не востаннє) відзначилася крайнім цинізмом до всього українського: під час евакуації НКВСисти закатували до смерті десятки тисяч українців страшними звірськими методами; були здійснені теракти: масові підриви і влаштування пожеж у Києві (знешкодили всі джерела води, внаслідок чого ті пожежі не припинялися протягом тижня); підрив Київського залізничного вокзалу; підрив київських електростанцій; підрив Криворізької та Дні-

продзержинської ГЕС; підрив греблі Дніпрогесу (Запоріжжя), що призвело до затоплення багатьох тисяч гектарів землі та десятків і сотень тисяч загиблих – як військових, так і цивільних; підрив сотень залізничних вузлів та мостів; влаштування пожеж у Харкові тощо. Тактика «випаленої вщент землі» показала, що окупант ніколи не переймається цінностями захоплених держав і народів, які їх населяють: використати всі ресурси і викинути як відпрацьований матеріал – от справжня мета окупанта, і російського насамперед.

З іншого боку, новий окупант приніс на нашу землю етноцид і терор, переслідував патріотів України та перетворив 2 000 000 українців на оstarбайтерів, відправивши їх на примусові роботи до Німеччини. Винищенні представників єврейського народу так само відбувалось регулярно.

Усередині 1943 року відбулися зміни на Західному та Східному театрах військових дій, що згодом призвело до повернення в Україну російського окупанта. Маючи бездарних військових керівників (типу Жукова) та примітивні способи ведення війни, відвойовування України від гітлерівських військ відбувалося завдяки, і виключно, величезним людським втратам. Особливо вкрай ненормальні цифри загиблих склалися під час звільнення Києва (за різними джерелами – від 300 000 до 470 000 осіб).

...А тим часом... Наприкінці 1942 – початку 1943 року керівництво ОУН(б) приймає рішення про створення та організацію діяльності перших військових підрозділів, які повинні були стати щитом оборони України від усіх тодішніх окупантів. Згодом той щит дістав назив Українська Повстанська Армія (УПА), а днем її утворення УГВР (Українська Головна Визвольна Рада – головний національний орган, що займався боротьбою за незалежність України) визначила дату **14.10.1942 р.**, яку ми відзначаємо й дотепер.Хоча, безумовно, ця дата є досить запізньою, оскільки Степан Бандера оголосив Акт про незалежність України 30 червня 1941 року, а вже з липня-серпня місяця партизанські загони націоналістів розпочали активну антиокупаційну діяльність...

Явно бачимо, що саме українські пасіонарії з гідністю в душі і зброєю в руках стали єдиними адекватними людьми і борцями всередині Радянського Союзу, які відмовились від конформізму (пристосуванства і підлабузництва перед потенційно сильнішим черговим окупантом), а показали силу, що виявилася для ворогів непередбаченою і перед якою окупант врешті-решт, ціною великої української крові, відступив (хоча й не залишив своїх намірів).

...По закінченні Другої світової війни УПА не тільки не склада зброю, а й активізувала свої дії: чекісти з перших же днів повторної окупації нашої держави знову розпочали свою брудну роботу – шукали і знищували ворогів народу. Цікаво тільки якого? Не українського, часом? То чекістам треба було невідкладно штурмувати Кремль!

Подамо хронологічну довідку про ОУН:

- ✓ 28.01. – 03.02.1929 р. – утворення Організації Українських Націоналістів;
- ✓ 14.04.1941 р. – ОУН(б) виступає з Меморандумом, в якому наголошує, що метою ОУН є відновлення незалежної суверенної Української Держави на території між Дунаєм, Карпатами і Каспійським морем, яку заселяє український народ;
- ✓ квітень 1941 р. – ОУН(б) скликає Другий Великий Збір;
- ✓ 22.06.1941 р. – ОУН(б) створює Український Національний Комітет, який закликав усіх українців до спільної боротьби за створення Української Держави;
- ✓ 23.06.1941 р. – Степан Бандера відправляє до Берліна Меморандум, в якому утверждається мета ОУН – створення незалежної Української Держави; Берлін промовчав. Тому...
- ✓ 30.06.1941 р. – у Львові у будинку «Просвіти» за участю 100 визначних осіб міста відбуваються Національні Збори, де проголошується Акт відновлення Української Держави;
- ✓ 01.07.1941 р. – митрополит Андрей Шептицький своїм пастирським листом благословляє цей Акт;

- ✓ кінець червня – початок липня 1941 р. – ОУН(б) організовує на Галичині органи міліції, міських адміністрацій та українського уряду;
- ✓ 02.07.1941 р. – відбувається зустріч між українською стороною (Бандера, Шухевич, Андрієвський, Горбовий) та німецькою стороною (заступник державного секретаря Ернст Кунст, полковник Бізанець, д-р Фюль, суддя фон Бюлов), на якій останні в ультимативній формі витребують відкликання Акту про незалежність України, наголошує на тому, що в цьому питанні саме «німецька точка зору є вирішальною»; проте українська сторона непохитно стояла на позиції створення самостійної Держави;
- ✓ 05.07.1941 р. – Степана Бандеру забирають до Берліна на допити;
- ✓ **07.07.1941 р. – відбувається затримання Степана Бандери і ув'язнення його в німецькій тюрмі;**
- ✓ 10.07.1941 р. – скликається засідання ОУН(б), на якому вперше обговорюють підготовку до збройної боротьби з Німеччиною; на позицію Провідника Ярослав Стецько висуває Миколу Лебедя;
- ✓ 11.07.1941 р. – арешт Ярослава Стецька та Романа Ільницького;
- ✓ 21.07.1941 р. – політичний відділ ОУН(б) видає заяву, в якій стверджує, що український народ вважатиме ворожим актом агресію Німеччини супроти утворення української державності; з того дня всі акти ОУН(б) видаватимуться від імені Української Держави;
- ✓ 03.08.1941 р. – висловлюється різкий протест збоку Ярослава Стецька щодо «приєднання» Галичини до Генеральної Губернії; протест підтримують усі українці, що знаходилися на військових вишколах у німецьких батальйонах Нахтігаль і Роланд (згодом розформованих), та які відмовилися продовжувати відповідні навчання (жоден українець із тих батальйонів не присягнув на вірність Гітлеру);

- ✓ 14.08.1941 р. – опубліковується Меморандум ОУН щодо німецьких домагань розпустити український уряд;
- ✓ 27.08.1941 р. – Гітлерові відправляється Меморандум ОУН(б), в якому говориться про те, що німецькі війська можуть трактуватися як визволителі від радянської окупації, але лише до того моменту, доки визнаватимуть Українську Державу;
- ✓ 15.09.1941 р. – останній день умовлянь німецьким керівництвом Степана Бандери з тим, щоб він пристав на пропозиції гітлерівської Німеччини і відкликав Акт створення Української Держави – він категорично відкинув ці пропозиції;
- ✓ вересень 1941 р. – відбувається Перша конференція ОУН(б), під час якої було сформульовано політичні цілі й тактика дій проти німецької колонізації України та експлуатації українців;
- ✓ кінець 1941 р. – початок 1942 р. – відбуваються арешти сотень учасників ОУН(б);
- ✓ кінець 1941 р. – гітлерівці конфіснують успішну газету «Українське слово»; арештовують провідних членів ОУН(м); знищують видавництво журналу «Літаври», де публікувала свої твори Олена Теліга; її саму та 40 членів ОУН(м) було заарештовано та згодом розстріляно;
- ✓ січень 1942 р. – Бандеру та Стецька відправляють до концтабору Заксенгаузен, де вони перебували до вересня-жовтня 1944 року;
- ✓ 14.01.1942 р. – ОУН(м) видає Меморандум до Гітлера, де висловлюється незадоволення німецьким правлінням, що призводило до краху всіх сподівань ОУН(м) стосовно всієї німецької політики;
- ✓ квітень 1942 р. – відбувається Друга конференція ОУН(б), на якій чітко проголошується мета – установлення суверенної Української Держави «як альтернативу більшовицькій ідеології інтернаціоналізму та німецькій візії так званої «Нової Європи» ...пропонується міжнародна концепція національної, політичної та економічної перебудови Європи,

що ґрунтуються на принципі вільних національних держав під гаслом «Свобода народам і людині»;

✓ 24 – 25.05.1942 р. – ОУН(м) у Почаєві проводить Конференцію, на якій визначено принципи антиколоніальної політики;

✓ 17 – 21.02.1943 р. – проходить Третя Конференція ОУН(б), на якій зазначено, що «більшовики і нацисти ведуть імперіалістичну війну, яка має на меті цілковите поневолення націй та окремих людей... Україна опинилася в сучасний момент між молотом і кувалдою двох ворожих імперіалістів – Москви і Берліна, що рівною мірою трактують її як колоніальний об'єкт»;

«Комунізм і фашизм радше схожі у своїх основних цілях, вони відрізняються лише тактикою».

Бюлетень (ч.4) ОУН(б)

✓ Серпень 1943 р. – Третій Надзвичайний Збір ОУН(б), який прийняв рішення позбутися авторитарного характеру ОУН(б). На Зборі було створено Головне Командування УПА, що не підкорялося жодним політичним групам. Там же прописали Програму Постанови Збору, де було закладено основу для «свободи слова, думки, переконань, віри й світогляду, повне право національних меншин плекати свою за формую і змістом національну культуру; рівність усіх громадян України незалежно від їх національності; рівне право на працю, заробіток і відпочинок».

З усього вищесказаного очевидно, що від вересня 1941 року ОУН(б) проводила наполегливу антинацистську пропаганду, яка поширювалася на все українське суспільство. Це був період підготовки й боротьби тепер уже проти іншого, німецького, окупанта.

Присяга воїнка Української Повстанчої Армії

Загальнодержавна УПАР і піддані війська Гаш ч. т. к. к. ил. 1961.

Я, затверджений УПАР і піддані війська Гаш ч. т. к. к. ил. 1961, зроблю, укріплюю, кланяю свою честь Спільноті перед Великим Народом Українським, перед Святою Землею Українською, перед проповідною країною усіх Найманіших Синів України та перед Найвищим Політичним Проводом Народу Українського:

Бороться за можливі вільшення всіх українських земель у українському народу від загарбників та забудувати Українську Самостійну Соборну Державу. В цій боротьбі не помало між мене, і ні житті і буду битись до останнього віддану Господньої переноги над усіма ворогами України.

Буду мунім, підзвінним і хоробрим у бою та нещадним до ворогів землі української.

Буду чесним, дисциплінованим і революційно-патріотичним воїном.

Буду захищати все можливе звергнено.

Суверено зберігати вільському і державну таємницю.

Буду гідним побратимом у бою та в боєздові життю всіх своїх товаришів по зброях.

Ніколи відшуку, або виступлю щіль присяги, та хай мене покарат судний закон Української Національної Республіки і сладе я на сене зневага Українського Народу.

...Наші герой-захисники, що тримали до останнього рубежі української ідентичності та свої редути до останньої краплі крові, з гордістю передали естафету боротьби за незалежність від ненаситної імперії зла нашим славним дисидентам-шістдесятникам, які відстоювали Український інтерес уже на інтелектуально-інформаційному рівні. Хоча вкрай важко було показувати себе крізь пітьму ватно-совкового суспільства, бідного на розум і фінанси та одурманеного російською пропагандою, оскільки воно, як мінімум, не бачило високого рівня життя в

демократичних країнах світу. Кремлівські телеканали, радіо, преса – усе працювало на створення образу гарного СРСР та «підліх і підступних» країн Заходу, які тільки те й робили, щоб розвалити «великую-необъятную». Пропаганда налаштовувала радянських людей (*Homo-soveticus*) на негативне ставлення до демократичних держав, але повністю лояльно відноситися до влади КПРС. І причому все «гарне» повинно було складатися чомусь виключно з російського контенту...

У 2016 році у мене було завдання забезпечити волонтерів, які проводили просвітницькі лекторії (в рамках соціально-го проекту «Мова Нації») на Донбасі, книгами українською мовою. Коли я звернувся до всіх своїх знайомих, друзів з проханням виділити такі книги зі своїх домашніх бібліотек, то я отримав величезне і неприємне здивування від того, що практично всі домашні бібліотеки українців відсотків на 90 наповнені літературою, написаною мовою окупанта. Тут, і саме тут, я на власному прикладі зрозумів суть проблеми, яку описав Іван Дзюба у своєму творі «Інтернаціоналізм чи русифікація». Завдання російської влади як раз і полягало в тому, щоб привчити людей, що російське – це норма. Національний же чинник в інших державах СРСР пригнічувався, а населення привчали до короткої пам'яті.

Чорною плямою в нашій історії стоїть окремо катастрофа на Чорнобильській АЕС. Ми міцно триматимемо в пам'яті жахливі події, що стались на атомній електростанції 26 квітня 1986 року... Усе почалося ще на етапі будівництва енергоблоків. Ми натрапляємо на десятки архівних листів того часу від працівників КДБ різних рівнів про те, що матеріали, які постачались на об'єкт будівництва, мали неналежну якість (відступали в 1,5 – 2 рази від норми), якість виконуваних робіт не підлягала критиці тощо. Тому й не дивно, що аварії на цій станції відбувалися з першого року запуску енергоблоків...

У момент же самого вибуху реактора та виникнення пожежі на станції перебувало декілька десятків працівників, що дістали травми різного ступеня тяжкості... Але найбільшим злочином, як і зазвичай в імперії брехні та зла, було саме приховання правди від усього народу про цей інцидент протягом тривалого періоду і, найголовніше – про фактичні та можливі наслідки від радіації, що концентровано поширювалися на сотні й тисячі кілометрів довкола. А тому не треба дивуватися сотням тисяч випадків виникнення онкологічних захворювань по всій Україні...

Так, за спогадами дружини одного з тодішніх працівників МВС, 28 квітня їй зателефонував її чоловік зі служби і встиг сказати, щоб вона закрила двері й вікна та не виходила з дітьми на вулицю. Після тих слів зв'язок різко обірвали – прослуховування в дії...

За спогадами інших свідків, у перші ж дні після вибуху до ЧАЕС окремо приїхали генерал МВС та генерал військ хімзахисту зі своїми підрозділами відповідно. Перші приїхали в «кітельках», другі – в повній амуніції. Після побаченого військовий генерал сказав першому дослівно: «Генерале, ти дуже швидко залишишся без солдатів»... Що й сталося не за горами: за 2 – 3 роки після випромінення майже всі з призваних міліціянтів першої хвилі вкрай серйозно захворіли, а більше половини з них померли.

...Чорнобильська аварія та її наслідки, суттєве погіршення соціально-економічного рівня життя народу та його небажання брати участь у політичній сфері своєї життєдіяльності, а саме – проявлення громадянської пасивності щодо відстоювання інтересів держави, знівелювання цілей правоохоронної системи СРСР (оскільки та ефективно діяла виключно завдяки карально-репресивній функції, що в останні роки існування радянської форми Московії на практиці звелася на нуль), безкінечні та абсолютно адекватні антиімперські мітинги протесту проти московського гніту («ежових рукавиць») своїх сусідів, відсут-

ність стратегії афганської військової кампанії (яка тільки призвела на практиці до падіння статусу військовослужбовця, а також до виникнення в армії так званої дідівщини), ба більше – повне небажання представників політичної верхівки, в яких не було будь-якого інтересу зберігати формат тієї держави (усі ми пам'ятаємо про приховані в степах «мерседеси» тих партійних бонз – їм просто набридло ховати свої статки) – весь цей комплекс внутрішніх, і саме внутрішніх, причин став запорукою занепаду ненависної вільним народам імперії, що звикла тримати своїх сусідів (і не тільки) під ковпаком.

Пасіонарна частина нашого суспільства однією з перших з усіх народів «совка» доклада зусиль щодо вивільнення України з лап кривавого окупанта та розвалу СРСР. Завдячуємо ми цьому насамперед дисидентам – великим борцям за незалежність, що вмирали та виживали за наше майбутнє... Будемо з любов'ю згадувати перший кількадесятитисячний мітинг, що відбувся у Львові в червні 1987 року... Особлива подяка усім небайдужим українцям, які в День Злуки УНР і ЗУНР – 22 січня, тільки вже 1990 року, простягнули величезний патріотичний пояс людей від Києва до Львова (що виднівся навіть з космосу), чим засвідчили наявність і єдність українських сил перед обличчям величезного ворога. Страх минув – усі граністерлися. У знесенні «совка» взяли участь і студенти київських вишів, що восени 1990 року підняли масовий протест на Майдані Незалежності (саме під час тих подій ця площа на Хрещатику отримала сьогоднішню назву)... Згодом додали свого в котел боротьби за свободу страйки робітників підприємств по всій Україні, а також шахтарів Донбасу, що стояли з лозунгами «Хватит кормить Москву»...

Тож СРСР логічно дійшов до краю прірви і ступив туди повноцінним кроком!

І, до слова, коли сьогоднішні упороті «совки» розповідають, як вони люблять «єдиний-нерушимий», то виникає велике бажання спитати їх: **«А що конкретно ВИ робили в 1991 році, щоб зберегти той СРСР?»** Хоч один би мітинг організували!

Годі там – сиділи і не поворухнулись, лише зараз за гроші певних олігархів виходять на захист держави, яка **30 років уже є трупом!** А ще й хизуються Сталіним-Джугашвілі, найкривавішим тираном в історії людства – там не мільйони, там десятки мільйонів невинних душ забрав цей кровопивця! Вони кажуть: «Сталіна б зараз, він навів би порядок». А ми запитуємо їх: **«То Сталіна ви хочете для сусіда чи для себе?»**... Ці жалюгідні навіть не уявляють, яких висот вони могли б досягти, живучи в достойній державі, де поважаються всі права людини і громадянина. Хоча... який запит з рабів...

ВИСНОВОК 1

«Доки тяжіє над нами нерозуміння нашого минулого, доки не з'ясується для нас пройдений уже нами шлях, доти ми не відаємо, що і як нам робити, хоча Батьківщину свою віддаємо влаштовувати комусь іншому».

Пантелеймон Куліш

Коли в Москві зрізували нігті, то в Києві рубали пальці. Боялася нас московитська влада, боялася правди, тому засилала військові рейди та гебітські спецслужби на придушення тих, хто навіть міг підняти українське питання й, відповідно, українську національну ідею на-гора:

захоплення українських міст більшовиками в січні-лютому 1918 року, в тому числі масштабний обстріл міста Києва та вбивства місцевих жителів росіянськими військами під керівництвом В. Антонова-Овсеєнка та його підлеглим М. Муравйовим, який писав у щодениках: «Каменю на камені не залишу в Києві... Ми всіх їх перестріляємо та переріжемо»;

розстріл відомого і дуже шанованого в Україні і поза її межами **Володимира Симиренка**;

- перший штучно влаштований голодомор 1921 – 1922 років;
- убивство композитора **Миколи Леоновича** (автора різдвяного «Щедрика») чекістом Гріщенком у 1921-му році;
- подавлення селянських бунтів кінця 1920-х років проти радянського тоталітарного диктату, а саме – колективізації;
- найкривавіший голодомор в історії людства 1932 – 1933 років (за різними оцінками, загинуло від 5 до 7 мільйонів українців, а з урахуванням ненароджених дітей по природному приросту ця цифра може сягати 10 мільйонів людей і більше);
- знищенння видатних українців у 30-х роках:
- ліквідація науковця та державного діяча **Михайла Грушевського** (підлаштували вбивство під «хворобу») у Кисловодську, а в тaborах – його доньки Катерини та брата Олександра;
- вбивство у 1938 році шляхом теракту гебістом П. Судоплатовим засновника передового військового корпусу УНР «Січові Стрільці», а також ОУН **Євгена Коновальця**;
- розстріл рідного брата видатного церковного і публічного діяча **Андрея Шептицького Леона** зі всією його сім'єю, гебісти знищили всі родинні і службові документи його пращурів, зокрема що стосувалися поважного в свій час графа **Івана Шептицького** – посла Австрійського парламенту у Відні; окупант має тільки свій інтерес, чхати він хотів на інших;
- знищенння представників української творчої інтелігенції – так званого «Розстріляного Відродження», в тому числі і в карельському уроцищі Сандармох, що на Соловецьких островах: науковця і літературознавця **Сергія Єфремова (Охріменка)**; поета і літературознавця **Миколи Зерова**;
- поета і театрознавця **Миколи Вороного**;
- поета і перекладача **Павла Філіповича**;
- поета і письменника **Майка Йогансена**;
- літературознавця **Ананія Лебедя**;
- поета **Олекси Влизько**;
- письменника **Григорія Косинки (Стрільця)**;
- поета **Дмитра Фальківського**;

Всі українці повинні це знати! Присвячується всім, хто настальгує за Радянським Союзом. З листопада 1937 року в урочищі Сандормох більшовиками був філано аніщений практично весь цілі й вся еліта української інтелігенції. Письменники, поети, сценаристи, художники, скульптори, вчені, режисери, історики. Згодом цих людей іх спадщину називали "Розстріляним Відродженням". При цьому, "вино" переважно більшості цих людей полягала лише у тому, що вони були українцями та творили українською мовою, виступали носіями української ментальності. За один день було розстріляно більше ста чоловік. За чотири дні розстрілів було вбито 1111 в'язнів Соловків. Всього за час існування Соловків (потім спецв'язниці НКВД) загинуло близько 50 тисяч осіб... Просто пошири!

чай людожерськими, перекласти ці комплекси на всі підвладні народи. В результаті вдалося втілити це щодо більшості народів СРСР, але з українським – зась, аж занадто ми боровлива нація!

публіциста, педагога і поета Антона Крушельницького та майже всю його сім'ю;

письменника Валеріана Підмогильного;

режисера та революціонера театру («Березіль») Леся Курбаса;

письменника та автора театральних п'єс Миколи Куліша;

художника історії України Миколи Івасюка;

та іще тисяч і тисяч видатних особистостей;

– терор 1937 – 1938 років, завданням якого було не тільки знищити велику кількість людей, а й посіяти страх серед усього населення. Сталін, очевидно, сам жив у комплексах і страху й намагався всіма способами, зазви-

Під цими символами загинуло 35 млн. радянських громадян

Під цими символами загинуло 60 млн. радянських громадян

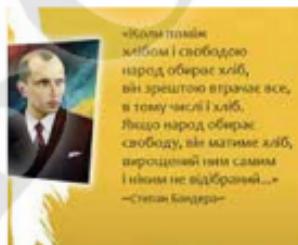
І це тільки в мирний час:

- третій штучний голодомор – 1946 – 1947 років, який призвів до загибелі понад 1 000 000 українців, що хоч і становило менше попереднього геноциду, оскільки люди ще пам'ятали 1933 рік і вже навчились ретельніше ховати продукти харчування від більшовицьких опричників, але це ще раз виявилося **черговим злодійським ставленням** комуністичної влади до нашого народу, що знову вилилось у величезні жертви;

- убивство гебістом Стасінським найвідомішого українського націоналіста Степана Андрійовича Бандери у 1959 році;

**«Бандера – це дзеркало. Ко-
жен бачить в ньому себе: націо-
наліст – націоналіста; демократ
– демократа; фашист – фашиста;
а наволоч і мерзотник бачить в
ньому наволоча і мерзотника».**

Ярослав Стеж, історик

**«А уявіть, якщо б Степан Бандера таке сказав:
«Хлопці, я проти війни. Я домовився з більшовиками,
просто зі Сталіном потрібен нормальний діалог, щоб
він нас почув?» Був би він тоді Бандерою? Була би
сьогодні взагалі Україна? Я впевнений, що треба вбо-
лівати на всіх рівнях з такою ж любов'ю до України і з
такою ж ненавистю до ворогів України, як у Степана
Бандери».**

Олександр Тверської, російський блогер

- спроба ліквідувати (що все рівно не здійснилося) дисидентський рух (шістдесятників і сімдесятників) та ув'язнити всіх тих, хто перебуває поза рамками типу «радянської людини»:
поета Івана Гнатюка,

поета Василя Симоненка (вбито),
журналіста і громадського діяча В'ячеслава Чорновола,
поета Івана Світличного,
поета і викладача Євгена Сверстюка,
поета Василя Стуса (замордований у тюрмі),
літературознавця Валерія Марченка,
журналіста Олеся Шевченка,
Алли Горської (вбито радянськими спецслужбами),
письменника Івана Дзюби,
в тому числі засновників і учасників Української Гельсінської
Групи (згодом – Спілки):
вченого і прихильника теорії фізичної економії Миколи
Руденка,
педагога Олекси Тихого (замордовано у тюрмі),
генерала Петра Григоренка,
правозахисника Івана Кандиби,
громадського діяча Левка Лук'яненка,
поета, письменника та правозахисника Юрія Литвина
(замордowany у тюрмі),
людину твердого слова Степана Хмари
та багатьох інших, незгодних брати участь у системі жит-
тедіяльності суспільства під керівництвом тоталітарної крем-
лівської секти;

«Як в нації вождів нема, вождями є її поети».

Євген Маланюк, український поет

- цинічне вбивство гебістами композитора і співака Володимира Іvasюка в 1979 році, замасковане під самогубство – не мав бажання автор пісні «Червона рута» співпрацювати з убивцями «в законі», а також писати «оди» на честь 325-річчя так званої «братерської любові» до Росії;

**Московія завжди знищувала
вільних людей через страх
перед свободою, боячись, що правда
і свобода поринуть до власного наро-
ду, який росіянська влада
вирішила тримати у холопстві
до кінця днів!**

- спроба військовою силою анексувати український півострів Крим у 1992 році;

- участь у вбивстві (я впевнений – і в замовленні, і в організації) Великого Українця – В'ячеслава Максимовича Чорновола, який усе своє життя віддавав любові до України і всього українського, з повагою ставився до інших культур і народів – вічна йому пам'ять!;

- спроба територіально поєднати територію Краснодарського краю з українським півостровом Крим через український осстрів Тузла в 2003-му році;

- безкінечні торговельні війни з Україною з початку 2000-х років, у тому числі газова «війна» – фактично спроба диверсії та політичного шантажу 2009-го року, яка могла призвести до безprecedентних наслідків для більшості країн Європи;

- величезних масштабів прогебельського пропаганди з початку Революції Гідності аж до сьогодні – промивання мізків росіян з метою виникнення в них почуття ненависті та злості до нас, українців;

Как люди выражают недовольство своим правительством

«Ні про що не турбуватись, ні за чим не турбуватись – значить, не жити, а бути мертвим, адже турбота – рух душі, а життя – се рух».

Григорій Сковорода

- Вы что, хотите революции?
- Нет, но что вы! Я хочу деспотизма, рабства, побольше коррупции и круглосуточного вранья.

Українці об'єдналися проти крадіжки свого майбутнього та свавілля. Росіяни об'єдналися проти українців за ці священні російські цінності.

Не страшно если ты один
страшно, если ты никто

Дурна влада бореться з протестуючими!

Розумна влада – з причинами протестів!

- у березні 2014 року військовим способом анексовано півострів Крим;

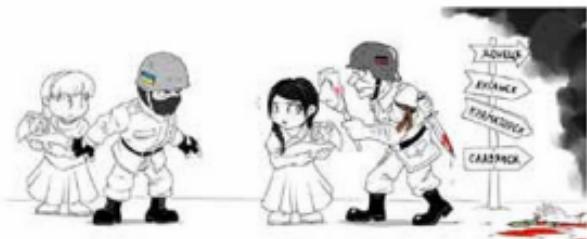

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ

Безсилля мільйонів породжує свавілля одиниць

«Або ви проведете реформи, або це зробить Путін».

Послання українському народу від батька грузинських реформ Кахи Бендукулдзе, 2014 рік

«И пускай попробует кто-то из числа военнослужащих стрелять в своих людей,
за которыми мы будем стоять сзади. Не впереди, а сзади.

Пускай попробует стрелять в женщины и детей...»

В.В. Путин

«УКРАЇНА ПОСТУКАЛА В ДВЕРІ РОСІЇ ПРАВДОЮ, РОСІЯ ВІДПОВІЛА... ГРАДАМИ».

*Ростислав Мартинюк,
український історик і журналіст*

- знищення малазійського «Боїнга» 17 липня 2014 року – вбивство 298 людей одним пострілом;

**«...И пока политиков умы
Не готовы для перезагрузки,
Я за них признаюсь: «Сбили мы.
Я – виновен, потому, что русский...»**

Андрій (Орлуша) Орлов, російський поет, «Реквием по MH17»

28.02.2014
- Мы не собираемся выводить войска в Крым.
Это полная чушь и орудие.
Такого не будет и быть не может.

14.03.2014
- Это были российские солдаты?
- Это были силы самообороны Крыма.

17.04.2014
- За спиной этих самооборонцев стояли наши военные.

15.11.2014
- Это факт и мы это никогда не скрывали.
Наши вооруженные силы блокировали вооруженные
силы Украины в Крыму.

«... трильйони доларів, виведених путінською гебнею і які знаходяться на американських та британських рахунках, треба перерахувати не назад до оновленої Росії з новим урядом і новим президентом, бо російське населення не заслуговує такої почесті, оскільки кричало «Кримнаш», боялося в потрібний момент вийти і сказати своє «проти», мовчало про нелегіти-

мність Путлера і віддало свою країну кривавому тирану. Народ, вибачте, винуватий! А заплатити все потрібно за своїми боргами у вигляді репарацій і контрибуції – ці гроші повинні піти на оплату за окупований Крим, попередньо повернувши його Україні, поновлення нормального життя на Донбасі, відновлення сирійських міст, обов'язково ці гроші повинні піти Польщі за збитий літак з її вищим керівництвом, а також родичам загиблих на малазійському Бойингу МН-17 тощо».

Олександр Сотник, російський журналіст

- військова окупація окремих територій Донецької та Луганської областей, під час якої відбулося дві величезні трагічні події – **Іловайський котел** у кінці серпня 2014 року, який стався завдяки «обіцянкам» Путлера і росіянських генералів дати «зелений коридор» нашим військовим, але кацапи, як завжди в історії, не дотримали свого слова і відкрили нещадний вогонь по беззахисних хлопцях (діяли за брехливим і лицемірним принципом ще російського імператора Павла I: «Тільки той для мене щось значить, з ким я особисто розмовляю і тільки тоді, коли я з ним розмовляю»;

Обіцянки росіян про зелений коридор в Іловайську на завжди будуть нам нагадуванням про слово росіян, коли вони почнуть говорити про мир

- а також **Дебальцевський котел** у лютому 2015 року та безліч кровожерливих і нелюдяніх убивств як мирних людей, так і військових, у тому числі й захоплених в полон.

На російському народі випробовувалась ненависть: спочатку до чеченців, потім – до грузинів, а до ненависті до українців імперці підійшли вже підготовленими.

Це не Содом і не Гоморра,
Це сам Анцихрист во плоті –
Комууністичная потвора
Враз зжерла тисячі життів...
То їй на зміну інші нині –
Злі лицеміри-упирі
Дітей складають в домовини,
Ta є ж Господь ще у горі!
Хоч «руський мір» війна годує,
Йому ніколи не бувать.
Най кожен знає, кожен чує:
Свое ми будем захищать!!!

*Ірина Дерлюк, українська поетеса і викладач,
«Це не Содом...»*

А внаслідок цих та інших організованих кремлівською верхівкою злочинних дій, що були виконані російськими військовими та їх маріонетковими колаборантами, сталося безпредecedентне для країн Європи ХХ сторіччя, переселення більше 1 мільйона жителів Донецької та Луганської областей звідти.

«Ми не можемо боротися за Україну, ми мусимо за неї боротись».

Степан Хмара, український дисидент

«Окупант приходить туди, де програв учитель і священик».

Отто фон Біスマрк

І якщо в сучасній історії, до 2014 року, імперія зла приховувала свої злочини, в тому числі під грифом «секретно», то з моменту анексії частини території України вже відкрила свої справжні наміри.

Прийшов до батюшки українець:

– Отче, ну як далі нам жити? Всі хочуть нас знищити, на що сподіватися?

– Ось що я тобі скажу. Були українці і хазари, і де тепер українці і де хазари? Були потім українці і половці з печенігами, і де тепер українці і де половці з печенігами? Були українці і монголи, і де тепер українці і де монголи? Були українці і царі, і де тепер українці і де царі? Були українці і Сталін, і де тепер українці і де Сталін? А тепер ось українці і росіяни стикнулися...

– Отче, ну і що ви хочете тим сказати?

– Ми у фіналі!

«Коли програють війну? Коли не хочуть воювати».

Євген Маланюк

Але не очікували окупанти такого завзятого опору від українського народу, а саме добровольців і згодом добробатів, а після – й Збройних Сил України, що виникли «з попелу», які всі разом і зупинили московсько-ординську навалу, а також величезного всеукраїнського волонтерського руху, який підтримує наших захисників і донині!

Так часто стала звучати фраза «Люди втомились від війни»... Дорогі люди, відпочиньте. Ми не втомились і захистимо ваш відпочинок. Для вас війни немає, але ви все рівно втомились від неї... Не переймайтесь! Тут, де війни нема, ми, ідіоти, які не змогли відкупитись або вийхати в іншу країну, захистимо ваш відпочинок. Ми не вмієм утомлюватись. І не треба думати про захисників, які тут! Ви ж не просили Вас захищати. Ви взагалі не розумієте, за кого ми тут воюєм. Але це не важливо. Ви ж втомились. Відпочивайте!

(Захисники України – з Донбасу)

**«Той, хто не доводить революцію до кінця, ко-
пає собі могилу».**

Сен Жюст

**«Український світогляд вартий, щоб за нього
померти і навіть зробити те, що в оцінці сусідів є
злочином».**

Ростислав Мартинюк, український історик

У нас суспільство перебуває в стані сталого розвитку – чого тільки варта армія добровольців та волонтерів, які виникли з нічого по всіх куточках України і жоден путінський холуй не міг навіть уявити собі про такий величезний опір міжнародним кремлівським вбивцям. Патріоти і націоналісти України поставили жирний хрест на планах міжнародних злочинців з Красної площі та Лубянки, зокрема, по захопленню України.

«Не питай, що країна робитиме для тебе, а запитай, що ти зробиш для країни».

Джон Кеннеді, президент Сполучених Штатів Америки

«Крила має тільки той, хто має сильну волю!»

Олександр Олесь

Допомагай волонтерам, бійцям та іншим захисникам України. Допомагаючи своїм побратимам, ти знаходиш себе.

Відмовитись від колективного та індивідуального егоїзму в суспільно-патріотичних і політичних питаннях – от що має

бути нашою національною ідеєю! Власне, ми це й так вмімо робити – суспільні сумісні дії під час Майданів та війни показують наше вміння організовуватись на справи Великі.

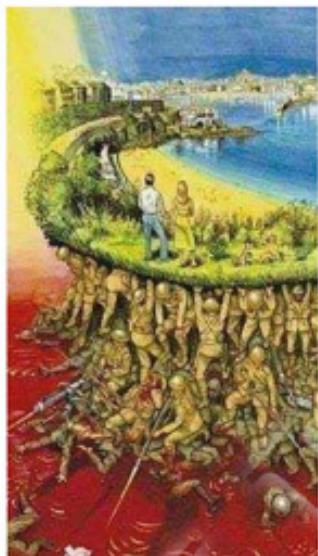
Головне тут – іти та завершувати справу до кінця!

«Прочитав, що 40% росіян за дружбу з Україною. З цього приводу маю натхнення прокоментувати більш детально. 93% росіян тих, хто проголосував за путіна-жиріновсько-грудініна, проголосували за світову війну, за радіоактивний попіл, за вбивства сусідських народів. Зауважу, що ми, українці, входимо в число тих, хто підлягає знищенню. Хто має сумніви, послухайте серед інших путінського радника Михайла Хазіна. Він відкритим текстом говорить, що декілька мільйонів українців «прід'отся ліквідіровать». Одночасно 40% росіян «надеються на дружбу»? Тобто, чисто математично мінімум 37% росіян одночасно за дружбу і за винищенння українців. Як таке може бути? Дуже просто. Росіянська дружба – це коли я, росіянин, маю право користуватися всім твоїм, як своїм. А якщо ти розуміеш дружбу якось інакше, то ти мені не друг. А якщо ти мені не друг, ти автоматично русофоб і підлягаєш знищенню. Якщо ти мені не друг, то ти не маєш права на життя. Росіяни взагалі не здатні до рівноправних стосунків. Насправді вони називають дружбою васально-феодальні відносини. У російському архетипічному сприйнятті «рівність» означає «ворожість». Росіянин назве іншого братом тільки після того, як замкне на його руках і горлянці кайдани і забере майно. При використанні поняття «дружба» до відносин з росіянами про це не можна забувати ані на хвилину. Отже, щодо дружби з росіянами, то нема нічого простішого: росіяни, ви воскрешаєте 15000 вбитих українців, повертаєте здоров'я тридцяти тисячам скалічених, повертаєте захоплені

землі і вкрадені заводи, а тоді, можливо(!), ми починаємо розмову про дружбу».

Український блогер з Донбасу

«Знаєте, за що я вдячна війні? Безглупі, а може, й страшні слова, не знаю. Але я вдячна за можливість побачити Людей, показати Людей, за відкриття Людини в Людині. Решта пройде. Раніше ми не віддавали належне Людяності, Подвигу бути Людиною у цьому страшному, пожираючому нас світі. Зараз ми ловимо світло одне в одному, посмішки, тепло, тягнемося за ним, як квіти, радіємо, коли бачимо в душах тих, що живуть поряд з нами, тихе, ласкаве небесно-сонячне світло».

Олена Степова, українська письменниця

«Ми боремось не тому, що ненавидимо тих, хто попереду нас, а тому, що любимо тих, хто у нас за спиною».

Захисники України – з Донбасу

ПАНТЕОН СЛАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

«Коли в ім'я визволення народу ідуть на смертний бій сотні, курені, полки найкращих синів і дочок, коли сотні років народ перебуває у вирі боротьби за свою свободу і волю, коли народ бореться за Божі Правди з арміями диявола і антихриста, то полонити такий народ неможливо, то такий народ є невмирущим, то саме такий народ сформує Царство Боже на Землі... Плем'я стає народом тоді, коли починає формуватись Пантеон Слави національних геройів, котрі загинули в обороні основних прав і свобод НАЦІї. Кожен народ має свій Пантеон, де зберігаються останки національних геройів, але тільки Українська Нація вписала у цей Пантеон мільйони людей у ХХ сторіччі, котрі полягли в битві з московським антихристом...» <http://web.archive.org/web/20101020183408/http://www.martyrology.netfirms.com/people00uk.htm>

Ми маємо знати, що нашу історію наповнювали Великі Українці – люди, які застосовували свій високий інтелект для просвіти українців, які свободою свого духу ламали сталеву клітку рабства, які своїм завзяттям і напором вигризали Україну з лап московського та інших окупантів та які творили країну, державу і суспільство.

Ми повинні вшановувати імена наших побратимів.

«Історія – це особистості. Народ гуртується навколо національної ідеї, але носієм цієї ідеї завжди є особистість».

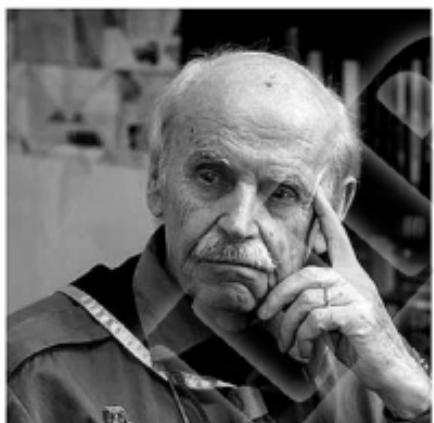
Анатолій Мокренко

НИМИ є:

Найвідоміший українець у світі, член національної скаутської організації України «Пласт» із 1937 року, іноземний член Національної академії наук України, член Світової академії мистецтва та науки, член Римського клубу, професор, доктор права, економіст, меценат, громадський діяч, дипломат, радник найвищих посадових осіб України 1990 – 2000-х років, засновник першої бізнес-школи в Україні й на теренах колишнього СРСР

БОГДАН ГАВРИЛИШИН

(19.10.1926 – 24.10.2016).

«Світ великий, а Україна в нім одна!»

«Нові еліти – це люди, які б не несли на собі тягар радянської спадщини, не діяли як чиновники колоній, ці люди знатимуть іноземні мови, читатимуть першоджерела, спілкуватимуться з іноземцями прямо, без перекладчів».

Великий Українець, який своїм завзяттям та енергією увірвався в громадське й політичне життя, пройшов тюрми і цікування та головне – залишився вірним собі й Україні; людина і особистість, на яку повинен рівнятись кожний президент України

**В'ЯЧЕСЛАВ МАКСИМОВИЧ ЧОРНОВІЛ
(24.12.1937 – 25.03.1999).**

«Дай, Боже, нам любити Україну понад усе сьогодні – маючи, щоб не довелося потім гірко любити – втративши».

«Немає в нас бандерівців та москалів, східних і західних.

Усі ми – народ України».

«Над Україною нависає зловісна двоголова тінь російського імперіалізму, який тільки й чекає остаточного колапсу нашого суспільства, щоб запустити хижі пазурі в живе тіло нашого народу».

«Коли нам кажуть, що російський народ у цьому не винен, я згоден, але не зовсім. Він був вимушеним носієм цієї імперської ідеї. Йому вносили це в гени. Почуття імперськості вносилося в гени простої людини. Чернишевський про це колись дуже добре сказав, що коли починаються якісь внутрішні не-гаразди, тоді необхідно покликати з печі російського мужика, викликати його патріотичні почуття та шукати десь турка зовнішнього, щоб він не бачив турка внутрішнього. Ось так виховувався сторіччями народ, що має презирство до інородців, хохлів».

«Настав час вибору: або єдність і перемога та шлях до світла, або поразка, ганьба і знову довга дорога до волі».

«Україна починається з тебе».

Перший і Великий ідеолог державної самостійності України, автор ідеологічної платформи Братства тарасівців «Credo молодого українця», політик, засновник Української народної партії, вправний військовий командир

МИКОЛА МІХНОВСЬКИЙ

(31.03.1873 – 03.05.1924).

«Головна причина нещастя нашої нації — брак націоналізму серед широкого загалу її».

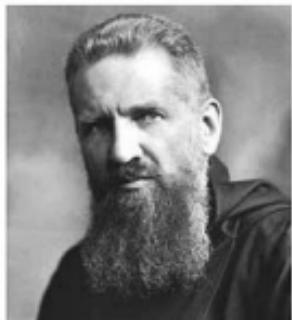
«Не вбивай Україну своєю байдужістю до всенародних інтересів».

«Не обкрадай власного народу, працюючи на ворогів України».

«Чоловік великого зросту і ще більш високого духу», великошановний громадський і церковний діяч, меценат, засновник Львівської богословської академії та Земельного банку у Львові, захисник українського та єврейського народу, великий дипломат і аристократ, людина твердої позиції й непохитної волі

митрополит АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

(29.07.1865 – 01.11.1944).

«Якою б не була Росія, вона добровільно не зречеться своєї влади над Україною. Але якщо Україна хоче жити вільним життям, то мусить обов'язково відокремитися від Москви, повинна стати незалежною державою, шукати собі союзників серед інших – вільних народів».

Письменник, політик, педагог, благодійник і священик, президент Карпатської України (15.03.1939 р.) – першої в світі держави, що зчинила збройний опір гітлерівській Німеччині та її союзникам, –

**отець АВГУСТИН ВОЛОШИН
(17.03.1874 – 19.07.1945).**

«Не нарікайте, що народ бідний, але робіть, щоби був культурний і тоді буде й матеріально щасливіший!»

«Наша земля буде жити далі, бо це наша воля».

Найвідоміший український націоналіст, особистість, що жертвувала собою заради майбутнього українського народу, борець за самостійну від окупантів Україну, безперечний і безумовний лідер українського національно-визвольного руху

**СТЕПАН БАНДЕРА
(01.01.1909 – 15.10.1959)**

«Імперіалізм російського народу – це явище історичного порядку, що змінює свої форми та методи дій, але в своїй істоті залишається незмінним. Московський народ... в цілому був і залишається носієм... імперіалізму»

«Кожна московська держава, як царська, так демократична і большевицька, завжди послуговувались підступом і ві-

роломністю супроти України й інших народів, і кожну форму союзу перетворювала в найжахливіше поневолення. Отже, ворогом був не тільки даний режим — царський, чи большевицький, не тільки державна і суспільна система, а сама московська нація, навіжена бісами імперіалізму, жадобою бути все більшою, могутнішою, багатішою, але не власним ростом, а коштом поневолення інших народів, їх пограбуванням і всмоктуванням у себе... Сучасна визвольна боротьба українського народу з большевицькою Москвою є одночасно боротьбою з імперіалізмом московської нації взагалі, так, як большевізм є формою і витвором цього імперіалізму... Зате ж немає таких московських сил, які позитивно ставилися б до самостійницьких змагань України (все як і сьогодні — автор)... Московські протибільшевицькі течії і настрій є проти самого режиму, проти комуністичного ладу і системи, а не проти національно-політичного поневолення інших народів. Різні еміграційні московські партії й організації, при своєму декларативному протибільшевицькому наставленні, свою фактичну діяльність зосереджують на поборюванні українського самостійницького руху... Українська самостійницька політика мусить зробити належні висновки з того факту, що в московському таборі існують тільки сили крайньо ворожі справі державної самостійності України, і що під цим оглядом надалі маємо справу з одностайним фронтом большевиків й антикомуністичних московських імперіалістів. У такій ситуації кожне намагання звести українську політику до спільних позицій з московськими антирежимними силами є рівнозначне з намаганням довести до капітуляції українських визвольних змагань перед московським імперіалізмом. Будь-які зв'язки з ворогом на такій платформі капітулянства були б злочином національної зради... А до того часу, поки в московському таборі не виступлять неймперіалістичні сили — доти не може бути спільної мови з жодними московськими чинниками».

«З москалями нема спільної мови».

Великий захисник України, завзятий борець за незалежність, який поклав своє життя задля наступних поколінь справжніх українців,

РОМАН ШУХЕВИЧ
(30.06.1907 – 05.03.1950).

«Ми боремось не тому, що ненавидимо тих, хто знаходиться перед нами, а тому, що любимо тих, хто у нас за спиною!»

«Мудрого – не одурити, чесного – не купити, мужнього – не зламати».

«Ми, усі – вояки УПА і всі підпільнники зокрема, і я – свідомі, що раніше чи пізніше нам доведеться згинути в боротьбі з брутальною силою. Але, запевняю вас, ми не будемо боятися вмирати, бо, вмираючи, будемо свідомі того, що станемо добривом української землі. Це наша рідна земля потребує ще багато добрива, щоб у майбутньому виросла на ній нова українська генерація, яка довершить те, що нам не суджено було довершити».

«Гітлерівські і сталінські кати однаково знищують український та інші народи, однаково прагнуть грабувати їхні багаті землі. Україна разом з усіма підкореними народами Советського Союзу продовжуватиме боротьбу проти гітлерівсько-сталінського імперіалізму. Смерть Гітлерові і Сталінові! Геть імпералістичну війну! Геть гітлерівсько-більшовицький розбій і грабунок! Хай живуть мир і дружба народів! Хай живуть самостійні держави всіх народів!»

(звернення до побратимів)

Справжній бойовий офіцер, засновник та командант підрозділу Січових Стрільців, засновник Організації Українських Націоналістів

**ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ
(14.06.1891 – 23.05.1938).**

«У великий світовій драмі наших днів ми маємо до вибору: або бути творцями, або жертвами історії».

Політичний діяч, один з найвидатніших філософів України і Європи ХХ сторіччя, видатний ідеолог українського інтегрального націоналізму, основи якого лягли в ідеологічну концепцію Української Повстанської Армії, доктор права

**ДМИТРО ДОНЦОВ
(29.08.1883 – 30.03.1973).**

«Українці без ілюзій мають усвідомлювати, що, попри Декларації та Акти, ми живемо в окупованій ментально чужим елементом нашій Батьківщині. І те, що вона наша, а не їхня, — повинні відчувати і ми, і вони!!! Поки ми не виплекаємо в собі пристрасного бажання створити свій власний світ із зовнішнього хаосу, поки «малоросійську» ніжність не заступить у нас зачіпна любов посідання, поки теореми не стануть аксіомами, догмами, «соромливість» не обернеться на «брутальність», а безхребетне «народолюбство» — на

агресивний націоналізм, доти не стане Україна нацією».

«З визначеністю можна стверджувати, що ідеологія московського комунізму та ідеологія царизму – тільки дві різних форми одного й того самого явища, власне, того ж феномена загального характеру, який є нічим іншим, як московським месіанством, який веде війну проти Заходу».

«...Завжди міфом про воз'єднання «братніх» народів Росія виправдовувала окупацію, грабунки та терор України. Щоразу, коли українські правителі вірили у дружність Росії, Україна в результаті опинялась у рабстві».

«Україна може дозволити собі виступати в тандемі з Росією тільки в одному випадку – якщо Росія є конституційною демократією західного типу, що розділяє загальнолюдські цінності епохи Просвітництва – цінності, які людство виробило в процесі еволюції християнського гуманізму. ІНШИХ ЦІННОСТЕЙ У ЛЮДСТВА НЕМАЄ І НІКОЛИ НЕ БУДЕ. Якщо Росія від них відмовляється – жодній нормальній країні з нею не по дорозі. Нехай борсається в кривавому бруді свого Третього Риму наодинці».

«Сковорода картав маскараду в суспільнім житті. Особливо, коли нею займалися правителі нації. Це божевілля сучасного світу є в тім, що на командних становищах сидять скрізь люди до того не покликані. Яких богом-ідолом є матерія. Скільки бачимо ми на тих становищах „ослів у львініх шкурах”, як виражався Сковорода! Скільки бачимо в ролі вождів-бізнесменів! У ролі аскетів і провідників слова Божого – грошолюбців! У ролі виховників молоді – тих, що її розтлювають доктринами матеріалізму і безбожництва! В ролі журналістів, що мали б боротися за Правду, – трусів, які

запобігають ласки диявола, зі страху втратити гроші за друковане в їхній газеті оголошення! Скільки черепах і гадів на становищах, які колись займали орли! Скільки таких, що слова: переконання, ідеал, засада, – беруть в знаки наведення („–“), як „перестарілі забобони! Скільки письменників, поетів, новелістів, які проповідують ідеали малої людини, людського плаза, дрібних пристрастей! Скільки трусливих демагогів, що так схлібллють юрбі і масі, як ніхто ніколи не схліблів царям! Які кричать за мир, хоч би ціною рабства і смерті міліонів! (як вороги України сьогодні кричать про «мир» замість «перемоги» – автор). Які, поставлені на чоло нації – думають не про свободу, а про інтерес, спокій, карієру „цього дня”!»

Дороговказ Григорія Сковороди нашій сучасності

Видатний український філософ, поміркований націоналіст, історик, письменник, теоретик українського державотворення, посол Української Держави у Відні

В'ЯЧЕСЛАВ ЛІПИНСЬКИЙ

(17.04.1882 – 14.06.1931).

«Державу Українську може здійснити наша любов до неї, а не знаність до її ворогів».

«Кожне національне відродження починається з відродження еліти».

«Зрадництво стало найбільш характерним явищем нашої історії...»

«Ніхто нам не збудує держави, якщо ми її самі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, якщо ми самі нацією не схочемо бути».

«Нації, де переважають “нейтральні”... неминуче засуджені на смерть і рабство».

Поетеса мужності і боротьби за Україну і справедливість, шляхетна і мудра, письменниця, яка спілкувалася десятма мовами, досконало знала історію, філософію та світову літературу,

ЛЕСЯ УКРАЇНКА (ЛАРИСА КОСАЧ)

(25.02.1871 – 01.08.1913).

«Убий, не здамся».

«Лиш той ненависті не знає, хто цілий вік нікого не любив».

«Ганьба вільним поетам, які перед чужинцем дзвенять ланками своїх добровільно накладених кайданів. Неволя ще мерзотніша, коли вона добровільна...».

«...О, горе тим рукам, що звикли у неволі
Носить кайдани ржаві та важкі,
На волю вирвутися, і там бридкі мозолі
Їм нагадають, хто вони такі».

Великий поет і письменник, модник українського вбрання, громадський та політичний діяч, засновник першої в Україні політичної партії та Великий Каменяр

ІВАН ФРАНКО

(27.08.1856 – 28.05.1916).

«Життя – це війна».
«Яке ти маєш право бути вільним,
коли народ твій у неволі?»

«Вірний громадянин Української держави», австрійський архікнязь (ерцгерцог), дипломат, поет, полковник Легіону Українських Січових Стрільців, Червоний принц

ВАСИЛЬ ВИШИВАНИЙ

(Вільгельм Франц фон Габсбург Льотрінген)
(10.02.1895 – 18.08.1947).

«ДО ЗБРУЇ!»

(Присвячую У. С. С.ам)

До збруї! До збруї стрільці!
Зірвіться, ламайте кайдани!
З'єднаються з вами покійні брати,
І згояться народні рани...
До збруї! До збруї стрільці!
Товаришів рідних згадайте,
Що мріють про волю в холодній землі
Всі сили до бою з'єднайте!
До збруї! До збруї стрільці!
Велика Вкраїна повстане
І в купелі крові воскреснуть мерці
І радість до краю загляне.
До збруї! До збруї стрільці!
І рідну крайну спасайте!
Повстаньте як вірні козацькі сини,
Героями в хату вертайте!

Революціонер і геній театру, артист і режисер, невгамовний до життя та ідейний натхненник

ЛЕСЬ (ОЛЕКСАНДР-ЗЕНОН) КУРБАС
(25.02.1887 – 03.11.1937).

«Комунизм несумісний з природою людини, як вогонь із водою».

(з Соловків)

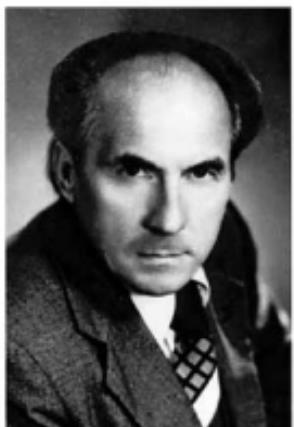

Українська поетеса, літературний критик, діяч української культури та діячка ОУН

ОЛЕНА ТЕЛІГА
(21.07.1906 – 21.02.1942).

«Кожний вистріл всередині нації є найліпшою музикою для серця ворога, є для нього більшою радістю, ніж власний цільний вистріл, бо то є завжди музика, якої диригентом є він сам».

Митець залізної волі і щирого серця, поет
ІВАН ГНАТЮК
(27.07.1929 – 05.05.2005).

«Перетлію болем України,
Чи згорю, як порох на вогні, -
Все одно діждуся переміни,
Забодай хоч виду у вікні.
І не страшно буде помирати,
Грань життя і смерті перейти,
Так, немовби глянути крізь гратеги
На тюремні вишкі та дроти.
Що там смерть? Я вірю в переміну,
Кажуть, віра й мертвих воскреша, –
Те, що має статись, неодмінно
Станеться. Воскресне – як душа».

Митець, який захищав Україну й
рідну мову на всіх піdstупах червоного
окупанта,
ВАСИЛЬ СТУС
(06.01.1938 – 04.09.1985).

«Заборона займатися творчою
роботою, постійне приниження
моєї людської і національної гідності,
стан, за якого я відчуваю себе
річчю, державним майном, яке КДБ
вписало на своє конто, ситуація, за
якої почуття моого українського патріотизму відведено на
ранг державного злочину, національно-культурний погром
в Україні – все це змушує мене визнати, що мати радянське

громадянство є неможливою для мене річчю. Бути радянським громадянином – це значить бути рабом. Я ж до такої ролі не надаюся».

«... а спробуй відшукай Людину на всю Велику Україну».

«Упавши, ти маєш не тільки встати, а й іти».

«Як добре те, що смерті не боюсь я
і не питаю, чи важкий мій хрест.

.....

Народе мій, до тебе я ще верну,
і в смерті обернуся у життя».

«Літописець сучасності», який «вітромувівався» в творче життя України, народний просвітитель, активний громадський діяч, відкривач (разом з Аллою Горською та Лесем Танюком) братських могил українців, що були вбиті органами НКВС у 1930-х роках і захоронені на Лук'янівському та Васильківському кладовищах і в Биківнянському лісі; активний і завзятий борець із більшовистською отрутою українського суспільства

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО

(08.01.1935 – 13.12.1963).

«...Можна вибрати друга
і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.

.....
Можна все на світі вибирати, сину.
Вибрати не можна
тільки Батьківщину».

Художниця, правозахисник, співорганізатор Шевченківських літературних вечорів, активна громадська діячка, що допомагала політв'язням та їхнім сім'ям, одна з підписантів Листа-протесту 139-ти
АЛЛА ГОРСЬКА
(18.09.1929 – 28.11.1970).

Видатний релігійний діяч, учасник національно-вивільної боротьби проти німецьких та російських окупантів, хреститель В'ячеслава Чорновола (у 1971 р.), активний діяч Української Автокефальної церкви, один із фундаторів УПЦ Київського патріархату, великий патріот України, Патріарх Київський і Руси-України

ВОЛОДИМИР
(ВАСИЛЬ РОМАНЮК)
(09.12.1925 – 14.06.1995).

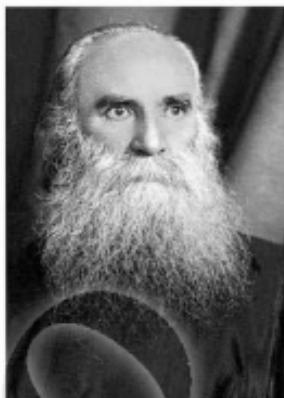

Перший митрополит Української Автокефальної церкви у ХХ сторіччі (1921 р.), церковний реформатор, проповідник, письменник, педагог і перекладач

ВАСИЛЬ ЛІПКІВСЬКИЙ

(19.03.1864 – 27.11.1937).

«Російська церква – це інструмент у руках вищих чиновників Російської імперії, завданням якого було виховувати лояльне ставлення народів імперії, в тому числі і українців, до метрополії».

Український поет і політичний діяч, очільник культурно-освітньої референтури Проводу українських націоналістів

ОЛЕГ ОЛЬЖИЧ

(21.07.1907 – 10.06.1944).

«Зброя духовна сильніша за зброю міліарну. Якщо нація духовно не ідентифікує себе із собою, то її зброя мертва, навіть якщо стріляє»

«...Більшовицький режим сформував аморальний тип культурного маргінала-пристосуванця, який ради суспільного утвердження, а то й елементарного виживання, готовий на будь-які моральні компроміси. А головне, він не здатний на самостійне критичне мислення і, як правило, спосібний творити на ідеологічне замовлення літературно-мистецький фальсифікат».

Військовий керівник 2-го Запорізького полку армії УНР; полковник, єдиний українець, який відвоював Крим (від російсько-більшовицької орди) у квітні 1918 року,

ПЕТРО БОЛЬЧАН

(05.10.1883 – 28.06.1919).

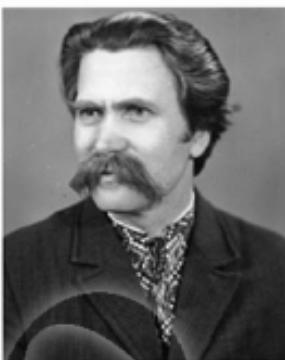
Стяг і Присяга 2-го Запорожського полку:

„Тобі мій краю дорогий
Складаю я свою присягу —
Тебе любить, Тобі служить
За Тебе вмерти біля Стягу.

І правору наш жовто-блакитний
Клянусь до віку боронять.
І за народ забутій, ріднай
Останнєю крою свою пролигъ”

Головний ініціатор створення і діяльності першої політичної партії (підпільної) в Україні в післявоєнні роки (Української робітничо-селянської спілки), дисидент, який протягом 27 років перебування в неволі і після цього жодної хвилини не переставав боротися за свободу України від росіянського гніту,

ЛЕВКО ЛУК'ЯНЕНКО
(24.08.1928 – 07.07.2018).

«Я підняв синьо-жовтий прапор боротьби і я маю пронести його стільки, скільки зможу, до самої смерті. А потім його підхопить хтось наступний і понесе далі. Який я у цьому ланцюгу – не має значення...»

«Будьте сміливі, покладайтесь на долю і не бійтесь смерті. А найбільше любіть свій край, своїх батька й матір, любіть Україну. За парканом не сховатися. Особисте щастя і добробут можливі тільки в в щасливій захищенні і шанованій Батьківщині».

«Той, хто каже, що незалежність впала нам з неба, не знає, що ми діставали по 10 років тюрми і заслання».

«Війна із Московією – це необхідна умова, і ми маємо боротися, бо тільки поборовши Москву, Україна стане по-справжньому незалежною. У цьому відношенні – великі плюси, тому що вперше за багато століть Україна не має багато ворогів. Україна має тільки одного ворога, а багато держав нас підтримує».

Достойний наступник митрополита Андрея Шептицького, засновник Українського католицького Університету в Римі, кардинал Римо-католицької церкви, мудра і поважна особистість в Україні і світі, святіший представитель Української греко-католицької Церкви, що пережив 18 років радянських концтаборів, але залишився Великою людиною, неодступною від віри і людей,
ЙОСИП СЛІПІЙ
(17.02.1892 – 07.09.1984).

«Я дякую Богу, що мене били раби, а не вільні люди».

***

«...Та коли ти в світ прийшов не жерти,
Все одно, чи бийся, чи молись,
Все твоє життя – то тільки жертва
Задля тих, що йтимуть тут колись».

Борис Мозолевський,
«Стелиться під місяцем дорога»

«Нація, що не шанує своїх геройів, стоятиме на колінах перед ворогом».

Анатолій Трофименко

Най пам'ять про цих та інших геройів-войнів-захисників нашого народу будуть для нас євшан-зіллям, що збуджує свідомість, просинає нас від споживацького сну і формує в нас повноцінну людину – українця!

ВИСНОВОК 2

А чи ви знаєте, що в Російській Федерації діє Центр українських досліджень інституту Європи РАН, в якому проводяться дослідження політичного устрою нашої країни, соціально-економічного стану суспільства та нашої самобутності?! А чи ви знаєте, що сучасна Росія має відповідні центри досліджень по усіх ключових для себе країнах світу, в тому числі й стосовно України?! Ми маємо розуміти, що такі дані збираються через посольства, проплачених засобів масової інформації та окремих «журналістів», проплачених політиків та «слабких» (бо через таких легше впливати на проросійську політику в такій країні) керівників країн, або таких, які вже до цього були «на гачку» у російських спецслужб. Ці дані аналізуються, по них роблять висновки відповідні експерти та подають їх до Кремля, і саме на підставі цих даних «цар» разом зі своїм оточенням приймають відповідні рішення окупаційного впливу на цю країну...

У світі десь із 200 країн. Так ось, Україна – є 1/200 частиною міжнародної агресивно-окупаційної політики Росії! І цю формулу ми зобов'язані розуміти, усвідомлювати й пам'ятати, в тому числі при будь-якому контакті з представниками цієї держави-окупантів!

ВИСНОВОК 3

Ставлення до російського та проросійського чинника в Україні.

- Відлучення від політичної діяльності – від балотування і права обирати, а також займати посади в будь-яких органах усіх гілок влади – тих осіб, які з 01.03.2014 р. (з дня оголошення Росією війни Україні) відвідували РФ та/або відкрито виступали за російські інтереси (у військовій, юридичній, публічній, соціальній, політичній, інформаційній площинах), у тому числі за окупацію української території, а також брали

участь у військових діях проти України на боці РФ; а також усіх тих, хто займав посади в органах законодавчої та виконавчої влади з 24.08.1991 р.; а також абсолютно всіх тих, хто був членом усіх політичних партій незалежної України. Аж занадто дорого обходяться Україні відносини з Росією!

- Введення політичного тестування шляхом екзаменування усіх громадян України, хто має бажання брати участь у виборах у нашій державі, на знання мови, культури та історії України та ввести віковий ценз для участі у виборах (не раніше 30 років).

- А також на ставлення громадян України до Росії, в тому числі стосовно їхніх відносин зі своїми російськими родичами і знайомими. Такі громадяни України знають, що, поставивши питання ребром, вони можуть втратити контакти зі своїми родичами із-за «поребріка», інтуїтивно відчувають, що ті перебувають у владі страху перед правдою, проте це не означає, що їхній страх треба накидати на себе. І чому ми зобов'язані ставити їм запитання: «Чий Крим?» Для того щоб вони показали себе і дали відповідь, виступають вони прибічниками мародерів чи ні. І чому ми ставимо їм запитання: «Хто для тебе Путін?» Щоб зрозуміти для себе, рabi вони (і відкинути їх від себе, хай самі доростають) чи вільні від комплексів люди. Якщо ви, українці, не ставите своїм російським родичам таких запитань твердо і безкомпромісно, то ви показуете, що вони обманюють вас, а ви обманюєте себе і не доросли до рівня жити по правді. Але якщо ви все життя живете не по правді, то в чому ви живете?

- І не забуваймо, що ми любимо Україну, а проросійський чинник ненавидить її. У нас любов, а у них – ненависть.

Рабство ненавидить свободу так само, як свобода не приймає в себе рабство.

ВИСНОВОК 4

Карою за громадську пасивність є голодна смерть

Що таке Україна? Україна – це наш життєвий простір, це наш прихисток, де ми, усвідомлені політично українці, а також усі інші громадяни України повноцінно можемо бути самими собою!

Українці – це не тільки етнічна нація, а нація політична, в тому числі й насамперед нація тих, хто стоїть на всебічному захисті українського інтересу.

Громадяни України – це ті, хто має громадянство України.

Що таке українська національна ідея? Це успішне майбутнє України та українців-пасіонарій, а також усіх захисників України та всіх інших громадян України в державі, що повнокровно займаються захистом українського національного інтересу.

Що таке український національний інтерес? Це способи і методи, якими керується українська влада і кожен член українського суспільства для активного захисту своїх свобод, природних і законних прав, а також складових життя, що поглишують життя українців у націоцентричній, матеріально-економічній, соціально-політичній, соціально-демографічній площинах; це створення таких умов життя, які стануть стимулюючим (мотивуючим) фактором для успішного й продуктивного майбутнього в житті українців як політичної нації всередині Української Держави, за межами України в питанні захисту кожного українця, що постійно чи тимчасово перебуває на території іншої держави, а також на міжнародному політико-дипломатичному рівні, що передбачає пріоритет українського чинника над усіма іншими.

Стратегія Української Держави – це постійне просування українського національного інтересу, а також мета, що передбачає розвиток України в інтелектуально-технічній, промис-

лово-виробничій та соціально-демографічній та інших сферах, що дають нам можливість вийти на найвищий світовий рівень за цими та іншими показниками, завдяки чому ми не тільки зможемо конкурувати з передовими державами світу, а й просувати наш порядок дня поперед усіх!

Конституція – це суспільний договір, згідно з яким приймаються всі рішення української влади і громадянського суспільства для якісної та продуктивної взаємодії одна з однією.

Громадянське суспільство – це суспільство громадян із високим рівнем економічних, соціальних, політичних, морально-культурних якостей, яке, будучи незалежним від держави, спільно з нею формує розвинуті правові відносини, взаємодіє заради спільногого блага.

ВИСНОВОК 5

Якщо ми подивимося на процес створення олігархії в Росії (кінець 1980-х – початок 1990-х років), то усвідомимо, що цю систему управління державою було передано в Україну Кремлем через Кучму ще в середині 1990-х.

Олігархат (привласнення колись державного майна рвачами, що швидко «подсуетились») в Росії поклав свій початок наприкінці 1980-х років, у період перебудови, появи кооперативів і приватного бізнесу. Коли новоявлені російські олігархи почали монополізувати економічні ринки, то держава звернула увагу на цей процес, згодом очолила його і використала як інструмент управління державою. Побачивши для себе позитивний ефект (у вигляді відкатів, у цементуванні своєї особистої влади шляхом перенаправлення товарно-грошових потоків через своїх людей, та ще й маючи на них компромат, а також у реальному впливі на конкретні сфери у соціально-економічній площині та іншому), московський Кремль надає своєму васалу в Україні – Кучмі – цей важиль управління і збереження влади, при тому контролюючи цей

важіль. Тобто усі олігархи за суттю і формою є кремлівським інструментом впливу на владу в Україні, на економіку і політику держави та відповідне становище всього народу через облаштування таких умов, в яких народ буде займатиметься виживанням, а не революціями проти злочинної влади. І не забуваймо, що існування олігархату можливе тільки завдяки державній фінансовій підтримці – за рахунок платників податків, а в інший спосіб вони не здатні народжуватися та існувати.

Що необхідно зробити українському народу для досягнення свого інтересу, для того щоб міцно стати повноцінною нацією? Поставити, призначити, вибрати пасіонаріїв – тих, хто віддає своє життя, здоров'я, гроші, свій час, своє особисте щастя на захист українського інтересу ще з моменту початку Революції Гідності і до наших днів (їх не показують по телевізору, бо він належить олігархам, їх ви зустрінете тільки в реальному житті серед таких, як ви). Пасіонаріям, які стануть владою, вкрай необхідно відразу зробити кілька речей:

- Вилучити з влади, в лічені години, проросійський елемент (а вони себе показали за всі останні роки як убивці українського майбутнього) шляхом позбавлення їх українського громадянства, водночас змінити законодавство (понизити в правах) апатридів (осіб без громадянства) у вигляді націоналізації їхнього майна і майна їхніх родичів по всіх шістьох лініях родства; а також заборонити апатридам займатися підприємницькою діяльністю;

- Поруч з тим на майбутнє вчиняється заборона для проросійського елементу займати виборні чи державні посади всіх рівнів у виконавчій, законодавчій і судовій гілках влади. Аж занадто дорого обходяться нам відносини з Росією!

- Перед приходом до влади розробити концепцію розвитку усіх сфер життедіяльності українців і, будучи владою, втілювати її в життя.

- Поставити мету бути найдинамічнішою в розвитку країною у світі!

Ставте великі цілі – в них легше попасті! Вже нарешті прийшов час ставати нацією-переможцем, а не нацією-лузером. На слабких завжди воду ллють, на сильних – зась.

І не забуваймо, що перемогти Російську імперію, з усіх країн світу, можемо тільки ми! Насамперед – у собі!

Тож створюйте себе як свідомого громадянина України і пасіонарія, поважайте себе, своє суспільство і свою країну, ставайте активними членами суспільства – займайтесь політикою, громадськими справами, не віддавайте своє життя на рішення чиновників і влади, самі будьте владою, скажіть собі:

«Я – це моя сім'я;
я – це мій дім;
я – це мое місто;
я – це моя країна.
Я І є УКРАЇНА!»

Українці! Будьте господарями свого життя і своєї країни!

«Українська стратегія – україноцентризм!
Боротьба – за встановлення
українського панівного стану в українській державі!
Мета – буття і розвиток!
Шляхи боротьби – інтелектуальний,
пасіонарний, військовий!
Українська мрія – державна і родинна!
Нація – політична, незалежно
від етнічного походження та релігійних вірувань!»

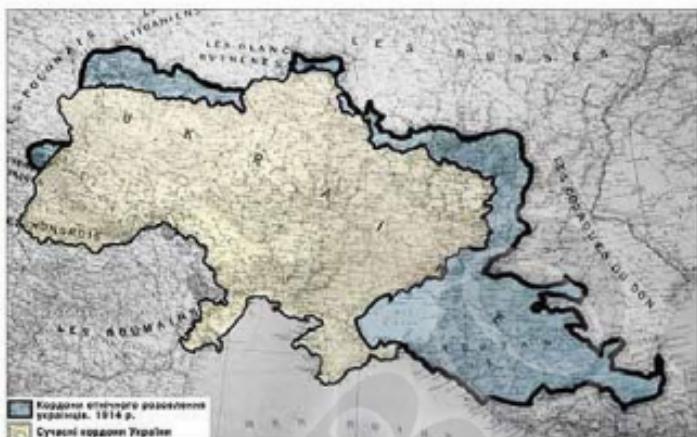
Назар Мухачов,
Мережа взаємодії «Суспільна Система»

Нам треба усвідомити, що всі олігархи – це продукт Кремля, що встановився у них ще з кінця 1980-х років та який вони запровадили нам через своїх агентів впливу – кравчуків, кучмів ще на початку 1990-х років. Усі без винятку! Вони показують нам, що їхня мета – це влада і величезні статки і, як показує їхній життєвий шлях, вони досягають своєї мети. Допоки ми (складний шлях) не виростимо своїх суспільних лідерів, допоки ми продовжимо сподіватися (легкий шлях) на чергових олігархів, допоки ми не будемо читати книги, замість перегляду телевізора, допоки ми не піднімемо рівень національної свідомості на максимум своїх можливостей, до тих пір ми продовжуватимемо працювати на інтереси чужої держави – Московії та Кремля – прямо чи непрямо, приховано чи відкрито, хочемо ми цього чи не хочемо. Тільки усвідомлення себе як нації -володарями своєї країни, виникнення волі-бажання до господарювання нашою самобутністю без посередників може вивести нас із мінусової відмітки на нульову, з якої ми візьмемо напрямок угору. Допоки ми не усвідомимо, що кожне наше зусилля і дія є інвестицією в Україну, яку, як гласить етикет банкірів, треба захищати постійно й активно, до тих пір ми є рабами. Чи хочемо ми й далі бути рабами, що прагнуть свободи, але ніяк не дістануться через небажання покидати зону комфорту та діяти? Відповідь на це запитання хай дас кожен з нас. Насамперед – собі!

**ІСТОРІЮ ТВОРЯТЬ ЛЮДИ.
ЧИ ПОТРАПИШ ДО НЕЇ ТИ?
ЗАЛЕЖИТЬ ТІЛЬКИ ВІД ТЕБЕ!**

ДОДАТКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Карта етнічного розселення українців, знайдена у Національному архіві Чехії в Празі серед матеріалів довоєнного Музею визвольної боротьби України. Вона відповідає висновкам російських учених від 1914 року про поширення українських земель.

Мапа України, що представлена на Паризькій мирній конференції 1919 року.

(відповідно до угоди про мирний договір 1918 року).

Map of Ukraine from the Paris Peace Conference in 1919.

(according to the Treaty of Riga-Litau signed in 1918).

Це стяг полку «Чорних Запорожців», іменем яких, до слова, названо сучасну 72 окрему механізовану бригаду. Богнем і мечем карали клятих більшовиків справжні бійці, які боронили Україну від «Сяну до Дону», заряджені на перемогу відвойовували міста та інші стратегічні території, ніколи не складали зброю і не здавались у полон і які з лозунгом «Україна або смерть» прокладали шлях країни в майбутнє.

Проголошення акту Соборності на Софійському майдані в Києві 22 січня 1919 р.

ДИВНА РІЧ...
ПІСЛЯ АГРЕСІЇ РОСІЇ ВСІ КРАЇНИ
ПОЧИНАЮТЬ ОЗБРОЮВАТИСЬ,
І ТІЛЬКИ УКРАЇНІ РЕКОМЕН-
ДУЮТЬ ВИРІШУВАТИ ПРОБЛЕ-
МИ ВИКЛЮЧНО МИРНИМ
ШЛЯХОМ

Україні потрібен
план перемоги,
а не план миру

Четвер, 7-го липня 1910.

несу. Який адін народ?!
та ще Москаль не вилупив
ся на сьвіт, як ми Русини
мали вже свою просвіту,
своє панство, свої гроші.
І аж по довгім часі, коли
Москаль вилупився, то тó-
ді наші учені люди їхали
тих молодих твердо-лобів
учити. — Подивітесь до

УКРАЇНЦІ!

Московсько-більшевицькі губобіті з ім'ю руїнівці! України масово насилують комуністично-російський елемент до наших пістів і сіл, до наших фабрик і заводів, до наших шахт, до всіх потитуйді державного і господарського життя!

Смерть московсько-більшевицьким руїнівців України!

Геть з України цю русифікаційний елемент!

ЗМІР

Український революціонер

П 24-17

112417

Об укреплении советской власти на Украине

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВНАРКОМА СССР И ЦК ВКП (б)

Совнарком Союза ССР и ЦК ВКП (б) констатируют:

Значительная часть украинского населения ошибочно считает, что блашевини не освободили Украину от немцев, и поэтому они ее с целью эксплуатировать богатства Украины и уничтожить украинский народ.

Часть украинского населения выражает того рода мысли, что Украина должна не хотеть быть зависимой от политики большевистского Кремля.

Так называемая Украинская Повстанческая Армия (УПА) систематически уничтожает на Украине находящихся большевиков и лучших сынов коммунист-рабочников НКВД.

УПА не имеет возможности непримиренно работать с советским временем на Украине, и особенно это горячо выражают языческие лябз.

УПА таким образом стремится оторвать Украину от СССР, явно утверждая, что украинский народ может жить еще спокойно и замкнуто в замкнутой Украине,

Вражеская работа УПА не осталась без влияния и на другие города СССР. Следы контрреволюционной террористической деятельности видны и на Белоруссии, но также среди таджиков и народов Кавказа. Вражеская Эланьонти хочет самим себе гнездом и в средней части Красной Армии вандализмом и т.д. называемых "национально-государственных организаций".

Выхода из этого Сознания СССР и ЦК ВКП(б) исключают:

1. Решительную и беспощадную украинскому населению контрреволюционную сущность работы УПА и провинциальность политики компартии и советского правительства во Украине.

2. Объект 5 тысяч квадратных километров северной Якутии для строительства специальной Сибири №2. Отпустить 275 миллионов рублей для постройки 300 исправительно-трудовых лагерей первой очереди, куда засыпать все враждебные и недоброжелательные элементы с Украины для перевоплощения.

3. Решительно покончить с вражескими разговорами о якобы неравенстве правил хлебопашества во Украине и стремлением свести план хлебопашества на 1946 год до 6 миллиардов пудов лябз.

4. Для укрепления партийного руководства - побольше на Украину таких испытанных говорящих:

Погоню Тимофей Лукич, Халкина Аброму Михеевичу
Иудаса Селифана Елисфименко, Зайкина Давида Лазаревича

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ СОВНАРКОМА СССР, СЕКРЕТАРЬ ЦК ВКП(б)
МАРШАЛ СОВЕТСКОГО СОЮЗА
И. СТАЛИН.

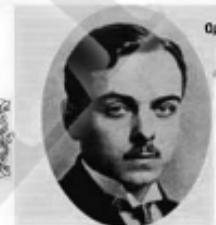
Москва, Кремль, 20 августа 1944 года.

Українська демократія - це
коли сотні б'ються за
демократію на Майдані,
тисячі воюють за демократію
на фронті, а мільйони
вибирають на демократичних
віборах ублюдків, які садять
до тюрми перших і других
щоб дойти третіх

Немає у Франції англійських шкіл, що їх
фінансують з державного бюджету Франції.

І в Росії немає українських шкіл, що їх
утримують за рахунок держбюджету РФ.

Чому ж тоді Україна
має утримувати російські школи
за рахунок держбюджету?

Юрій Липа,
Одеса, 1917 рік

Вони прийдуть до тебе, вступлять до твоєї хати,
обіцятимуть тобі різні вольності,
і одного тобі не дадуть - право
самостійно володіти твоєю землею,
великою Україною.
А пізашеш ти їх лише по тому,
що вони будуть говорити до тебе не твоя,
а московською мовою.

«Біда українців не в зрадниках, вони є в кожній нації, а в тому, що українці зрадників не карають, бо за- надто толерантні і пробачають цдам. От цю практику потрібно припиняти, бо безкарність породжує зло».

Микола Коханівський

Молитва українського націоналіста

Україно, свята мати героїв, зійди до серця моого,
Прилинь бурею вітрів кавказьких,
Шумом карпатських ручаїв,
Боїв славного завойовника батька Хмеля,
Тріумфом і гуком гармат революцій,
Радісним гомоном Софійських дзвонів.

Нехай душа моя в тобі відродиться,
Славою твоєю опроміниться,
Бо ти, Пресвята, все життя мое,
Бо ти все щастя мое.

Задзвени мені брязкотом кайданів,
Скрипом шибениць в похмурі ранки,
Принеси мені зойки катованих у льоах,
У тюрмах і на засланнях.
Щоб віра моя була гранітом,
Щоб росла завзяттям міць,
Щоб сміло йшов я в бій,
Так, як йшли герої за тебе, Свята,
За твою славу, за твої святі ідеї.
Щоб помстити ганьбу неволі,
Потоптану честь, глум катів твоїх,
Невинну кров помордованих дітей твоїх,
Величну смерть героїв української нації
І тисяч інших незнаних нами,
Що їх кості порозкидані або тайком поховані.

Спали вогнем життєтворчим
всю кволість у серці моєму,
Страху нехай не знаю я, я не знаю, що таке вагання.
Скріпи мій дух, загартуй волю,
В серці замешкай моєму, зрости мене до ясних чинів.
Для тебе в чинах нехай знайду я смерть,
Солодку смерть в муках за тебе.
І розплівуся в тобі та вічно житиму в тобі,
Відвічна Україно: свята, могутня і соборна!

Осин Мацак

Нація повинна боронити свою мову навіть більше, ніж свою територію !

Якщо нація втратить свою територію,
то завжди у неї буде ще шанс та
можливість повернути собі свої землі !
Якщо нація втраче свою мову ...
то у неї вже ніколи не буде своїх територій !

Якщо ти цього не розумієш,
то будеш вчиняти як мені.

Mahanoy.info

Сьогодні, коли Україна, так важна, з тиским болем,
паралізувалася ідеєю самостійної Держави,
насив нас проектою Спільноти націй, санкціями
та кінці, щедро надбувши її.

В мінімумі відтворюємо піонерську притулку традиція
конституційного самоврядування Держави
для розвитку її сутності: Свободи, Праваз та Піни.

Національний націо-близький стил Украс, в Історичними корінами, став
блакитно-чорним або досить бордо-коричневим під час Революції-Героїв!
Пропор урочистий, демократичний, спільнотний, козацький, самостійник, заможник,
інтелігентний, людський, чисто-близький! Геральдр до життя, звитя, сугра
труту, відчинки, значки, флаги-близькі! Миротворчі вунти у нації Держави,
Чесноти, Свобода, Свідомість, Свідчення, Свідчання, в імені, честі, чесноті, чеснеччині, к
сердечній відданості Україні! Єдні!

Саме такий проект, як інші піонерські, піонерські! Місце, генетика на мільйонах
людів! Місце, волі, чесноти, чеснеччини, здібності, розвитку, цілеспрямованості!
Дени в майбутньому, разом!

Пропор Перемоги!

Назар Мухачов, «Суспільна Система»

«Якщо ти знаєш ворога і знаєш себе, тобі немає потреби боятися результатів сотні боїв».

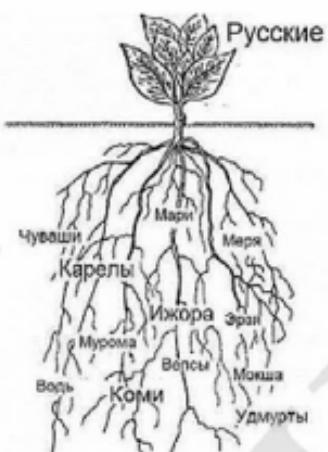
«Якщо ти знаєш себе, але не знаєш ворога – при кожній перемозі ти понесеш поразку».

«Якщо ти не знаєш ні ворога, ні себе, то ти програєш у кожному бою».

Сунь Цзи, «Трактат про війну» («Мистецтво війни»)

РОЗДІЛ 2

1. «ДЕКІЛЬКА» СЛІВ ПРО МОСКОВІЮ І МОСКОВИТІВ.

Будем знати, що саме слово «москва» перекладається з рідної московитам мови – угро-фінської – як «болотна вода» («**моск**» – це «**болото**», «**ва**» – «**вода**»). Та й багато назв їхніх міст та річок мають фінське коріння, як то: Коломна, Кострома, Угра, Ока, Клязьма, Вологда тощо.

Ми повинні знати, що Московія як держава почала своє існування з часів завоювання угро-фінських племен мокша, меря, мордва, мурома, мещери, чудь та інших і, відповідно, території від р. Волги до кордонів з Балтикою (так зване Залісся) військами Золотої Орди в 1238 – 1239 рр. і встановлення нею там своїх адміністрацій та панування аж до розпаду Ординської імперії в 1480 році.

Примітно, що всі правителі тих місцевих улусів (підкорених територій, які обкладались даниною) Орди були або ставлениками Великого Хана або місцевими князьками, які пройшли повний обряд «намісника», згідно Яси (головного закону) Чингіз-Хана (засновника Золотої Орди) та інших норм і правил тюрків-завойовників. Обряд передбачав приїзд кандидата до ставки-столиці (в різні часи то були Сарай-Берке, Сарай-Бату, Каракорум), підпovзання до ніг Хана, цілування його башмаків та присягання йому під страхом смерті.

Тільки один випадок непідкорення цим законам відбувся в Орді – і «винуватець» був обезголовлений тієї ж миті. Згідно тих же правил платилась данина – десятина.

Спеціальні правила були й для зустрічі посла Хана до улусу. Зокрема, в Москві й досі існує Поклонна гора, на якій ще 700 років тому весь люд на чолі з беклярбеком виходив зустрічати посла з Орди, де намісник брав під узду його коня і пішки вів до церемоніального місця (трону), допомагав злізти з коня, а коли той сідав, то кланявся в ноги, цілавав його башмаки і міг перебувати в такій «позиції», аж поки того побажає посол.

РОСІЯНИ! ПОЯСНІТЬ, ЧОМУ ВИ ПРИМАЗУЄТЕСЬ ДО ЧУЖОЇ ІСТОРІЇ (РУСЬ) І ТОПЧЕТЕ НОГАМИ ВЛАСНУ (ЗОЛОТА ОРДА)? НЕ ПОВАЖАЄТЕ ДІДІВ?

Зрозуміло, що після подібного церемоніалу князь втілював такі традиції стосовно своїх підлеглих, а ті – на своїх і так далі. Ну, а проста челядь взагалі не мала жодних прав. Саме з тих часів у московитів й існує поняття:

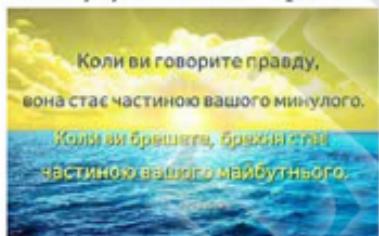
«Ти хазяїн – я дурак, я хазяїн – ти дурак».

Мало того, у кандидата на владу в улусі Хан, як правило, забирали його дітей в аманати (заручники), зокрема, для додаткового впливу на свого підлеглого. Саме такий випадок мав місце з Олександром так званим «Невським», батько якого керував уділами в землях мокшів (територія майбутньої Москви) за хан-

ським ярликом, а сам «Невський» не тільки жив при ставці Хана, й настільки сильно для себе перейняв устрій Золотої Орди, що побратався (став андом) із сином Хана Бату (Батия) Сартахом (Сартаком) шляхом спеціального публічного обряду – перерізанням долонь правих рук одного і другого, їх стисканням і урочистим прочитанням братської клятви. Він же й одружився на доноці Хана Бату і став величатися як Неврой.

Ці факти, а також те, що Олександр жив в Орді багато років, зокрема й під час так званої «Невської битви» в 1240 році, підтверджується свідченнями Вільгельма де Рубрука, посла короля Франції Людовіка Дев'ятого до Золотої Орди. Вочевидь, у жодній битві на боці московитів, у тому числі й так званій «Невській», Олександр участі не брав.

Тут стає зрозумілим питання про «героїку» цього персонажа – він точно не переймався справами і проблемами угро-фінських улусів Золотої Орди та їх жителів.

І тут розвінчуємо ще один московитський міф про цю битву. Тевтонський орден, Лівонський орден, як і більшість тодішніх орденів, складались виключно з найманців і їх чисельність у найкращі часи не перебільшувала декількох сотень воїнів. Й, відповідно, чи відбулась та сама битва з цифрами «десяtkів і сотень тисяч загиблих» – під дуже великим питанням.

І іще один московитський персонаж «заслуговує» на увагу – Дмитро, так званий «Донський» (ще один проординський намісник), який, за ярливом хана керуючи справами Москви, загнав народ до такого рівня зубожіння, що та челядь хотіла розправи над ним. І той, не довго думаючи, покликав на допомогу Хана, який привів військо і придушив бунт. І саме ці події були викривлені під час складання міфу про так звану Куликовську битву. До слова, всі історики (російські насамперед) вже довели, що

не могло те невеличке поле вмістити десятки тисяч воїнів. Це по-перше. І по-друге – жодних(!) археологічних знахідок того «бою» ніколи(!) знайдено не було.

Так ось цим двом персонажам – «Донському» і «Невсько-му» на Московії (Росії) було присвоєно статус «героя», їх «діяння» оспівані легендами, а московська церква визнає їх святыми. Це, до слова, та сама церква, про яку один уже сучасний московський церковний діяч сказав: «**Російська православна церква – це, по-перше, російська, по-друге – православна і тільки по-третє – церква**».

Аналогічну картину бачимо на прикладі сьогоднішньої московської «церкви», чергової недолугої копії іноземного зразка, де виконавці є державними службовцями, що виконують волю царя і Кремля. Спецслужбовці, які завчили Святе Письмо, апріорі не є церковними діячами.

«Ведомство православного исповедания» – назва російської церкви за Петра I.

Але про російську «церкву» – трохи далі...

Також окремо треба нагадати, що до нашадків тюрків належать такі сучасні народи, як татари, казахи, узбеки, башкири, туркмени, киргизи, якути, азербайджанці, карачаєво-черкеси та деякі інші народи.

До речі, більшість династичних ліній князів земель Залісся в XIX – XV сторіччях мали тюркське походження: Іван Калита (Кул-Хан), а також від Василя I до Івана IV «Грозного». Підмі-

чаємо дуже часті імена Іван і Василь, якими нагороджували себе татари при хрещенні в православну віру.

Відмічаємо також татарські гени і в Петра I, в якого і батьки, і бабуся були кримсько-татарського роду.

І тільки після Єлізавети (Петрівни) почалась німецька династична лінія московитських царів аж до останнього – Миколи II. Наприклад, та сама Катерина II була чистокровною німкеною.

То ж ми бачимо, що із самого початку одержавлення угро-фінських племен і зрошення їх із тюркськими та іншими народами, жодного пращура від слов'янських родів у них не було і не могло бути. З таким саме успіхом можна «братьськими народами» називати французів та німців, римлян та греків, індусів та китайців. Вони максимум і виключно є сусідами і не більше того!

І, звичайно, не забуваймо про данину. Ростово-Сузdal'sкі та інші тамтешні князівства (у подальшому – Московський улус і згодом – Московія) платили данину з 1238 аж до 1700 року (спочатку до ставки Золотої Орди, а з 1480-го року – Кримському Хану), аж до моменту підписання Константинопольського договору, перебуваючи в статусі ханського васала.

Московити назвали той договір «Великим» Константинопольським, що й зрозуміло – платити данину 460 років, а тут отримати такий подарунок. А відбулося це лише з причини військової слабкості в той період Османської імперії, до казни якої данину платив кримський хан, а хану – московський намісник. В той момент Московія лише скористалася ситуацією, а не виборола своє «місце під сонцем». Боротися з рівним чи сильнішим суперником та й тим паче перемагати такого – взагалі не притаманне для Московії чи московитів за всю їхню історію, що говорить виключно про їхню слабкість.

«Коли українські історики нині дошкуляють нам, що саме ми, українці, є спадкоємцями Русі, а ви, москалі, Золотої Орди, то я підтверджую, що це дійсно так... У 1480 році Ханська ставка (де-факто) була перенесена в Кремль».

Юрій Пивоваров, Академік РАН

Повернемося на деякий час назад. Один тільки раз Московія вирішила не заплатити данину Хану – тоді вже Кримському, Давлет Гірею, у 1571 році. Після цього тільки-но хан підійшов до Москви зі своїм військом, а Іван IV, так званий «Грозний» (учень садиста-живодера Малюти Скуратого-Бельського), тікав з міста, аж п'ятами світив. Зрештою, згодом, прийшовши до Хана, кланявся йому, як у старі добрі часи й, звичайно, заплатив усе за своїми зобов'язаннями.

До речі, слово «цар» першим почав використовувати на постійній основі для своїх підлеглих тільки Іван Грозний (з 1547 року). Його попередники не осмілювались цього робити, тим паче, що для московитів царями були ординські і кримські хани, які якраз походили від роду чингізидів.

А саме слово «цар» походить від тюркського слова «сар», що означає «золотий», «жовтий» («Саратов», «Саранськ», «сарафан»).

Слово «кремль» також походить з тюркської (уйгурської) мови і перекладається як «будівля на пагорбі». І кремлі в наши дні височать більш ніж у 10 сучасних російських містах – **духовні скрепи з ординським минулім у московитів затиснуті у міцний вузол**.

Одним із переломних моментів в історії Московії став 1588 рік, коли московський цар Борис Годунов (мурза Гудум) запрошив до себе Константинопольського патріарха та, шляхом шантажу й насильства, тримав його як ув'язненого, поки той не визнав московську митрополію та патріаршество.

А переломним по відношенню до України став 1686 рік, коли Константинопольський патріарх Діонісій продав Київську церковну митрополію московській за 200 «срібреніков» та соболині шкурки – вкрай «канонічно» Константинополь вчинив тоді з українською церквою. Михайло Грушевський написав про ту подію: «Ось так було тоді зломлено церковну автономію України і взято під московську церковну владу, а з нею разом тодішнє освітнє і культурне життя українське».

У кінці XVII сторіччя до влади в Московії прийшов «скажений» Петро I, який намагався прорубати для північної Московії «вікно» до Європи, що йому все рівно не вдалось. Проте... ми ж знаємо, хто лазить через вікна...

Тут треба зазначити, що ми, українці, завжди ходили до Європи, як додому, через двері, споконвічно, до того ж й будучи Європою географічно і ментально.

«Московія була фактично фінно-угорською державою. І справді, саме Петро I організував, так би мовити, другу хвилю «українізації» фінно-угорських народів. Він зрозумів, що пробитися в Європу Московія може лише через слов'янський світ. Говорячи сучасною мовою, в цьому йому допомогли саме українські «політехнологи» – києво-могилянці на чолі з Феофаном Прокоповичем. Останній, до речі, запропонував Петру назватися імператором. А до того Феофан пропонував імператорство Мазепі, але той відмовився, мабуть був занадто демократ».

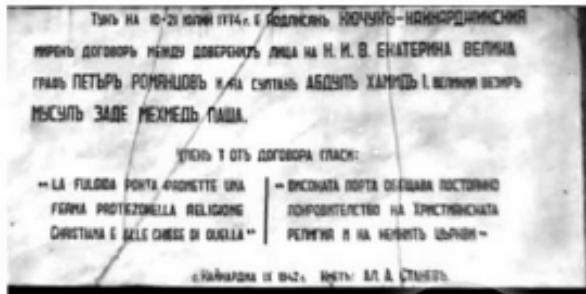
Ростислав Мартинюк, український історик

Після Полтавської битви, а саме в 1711 році, Петро I вирішив, що йому до снаги буде воювати з турецьким султаном, і очолив військовий похід на османів через Бессарабію (**Прутський похід**). Щоправда, коли зазнав величезних втрат, то особисто підняв білий прапор, а потім довго кланявся в ноги султану, як подобає всім московитам, молячи прощення. Його й відпустили. На жаль.

Переломним став 1721 рік, коли Петро I «знайшов» так званий і нікому не відомий до цього «кенігсберзький» літопис, керуючись яким він перейменував Московію (Московську державу) на Росію (Російську імперію). Це була перша серйозна брехня московитів.

До речі, будемо знати ще один нюанс, що всі літописи (Ніконовський, Лаврентієвський, Руський та ін.), як одне із «джерел» вивчення історії середніх і давніх часів, з'явилися тільки в 1790-х роках при Катерині II і являють собою копії якихось «документів», оригінали яких жодного разу до наших днів не були виставлені на публіку! Немає й будь-яких міжнародних чи внутрішніх історичних документів, датованих до 1790-х років, в яких згадувалися б ці літописи!!! І це дуже важливо для нас в питанні вивчення та усвідомлення. Ми з розумінням повинні ставитися до цих літописних зводів, бо в них згадується і похід князя Ігоря, і Нестор Літописець з його «Повістю временних літ», і багато інших подій і персонажів, у тому числі й українських. Проте розглядати ці літописи треба, скоріш, як певні історичні збірки, але не як історичні першоджерела.

А в 1783-му році Катерина II вперше, але не востаннє для Московії, анексує півострів Крим, в односторонньому порядку порушуючи Кючук-Кайнарджійский мирний договір, підписаний між Російською імперією та Османською імперією, що завершив Першу російсько-турецьку війну і встановив незалежність на вічні кримсько-татарських народів і Кримського ханства від усілякої зовнішньої влади.

У XIX сторіччі Російська імперія відзначилася нікчемною політикою і безглазими війнами, зокрема, Олександра I, який мало того, що декілька разів оголошував війну французькому та європейському реформатору Наполеону Бонапарту і кожного разу програвав йому, так ще й утікав з поля бою вже на своїй території зі словами: «Хай Наполеон наздоганяє мене хоч до Камчатки». Ганебно програвши битву під містечком Бородіно і відкривши шлях до Москви, Кутузов, відступаючи, доручив губернатору Москви Ростопчину спалити місто, що останній зі своїми підлеглими й виконав.

Наполеон же з військами цілий місяць простояв у Москві і, не бачучи жодної перспективи для себе, повернув до рідної йому Європи.

А перспектив у відсталій країні дійсно не було: відсутні були й інфраструктура, й дороги, й магазини, що вже було звичайним явищем для європейських міст. Населення Московії було бідне і рабське – 95% становили батраки, а російських жінок тоді влада взагалі не вважала за людей; навіть селян російський цар продавав за кордон, зокрема до Британії.

Наполеон же, до слова, був справжнім реформатором. Він залишив після себе кримінальні, цивільні та сімейні норми права (кодекси), власне, якими ми користуємося й досі, скасував церковну інквізіцію в Іспанії, Італії та в своїй рідній Франції, що здійснювала вбивства тисяч безвинних людей. За декілька

років він запровадив яскраву фінансову, соціально-економічну, судову та медичну реформи.

«Він за 10 років рушив нас на цілих 100 років уперед».

Михайло Лермонтов – про Наполеона Бонапарта

«Наполеон був шансом для європейської цивілізації».

Фрідріх Ніцше, німецький філософ

«Чим повнішою буде відома істина, тим величнішою буде постать Наполеона».

Марі-Анрі Бейль (Стендаль), французький письменник

Проте після його заслання на острів Святої Єлени інквізиція знову поновила свою діяльність.

А на 25-річчя після тієї війни, в 1837-му році, в Російській імперії офіційно виникає черговий міф уже про «Вітчизняну війну 1812 року» – ще одна, не перша й не остання, московитська брехня.

У 1839 році стається вкрай знакова для Європи, і для нас зокрема, подія, – до Росії прибуває французький маркіз та мандрівник Астольф де Кюстін – непересічна людина, що походила зі старовинної аристократичної сім'ї, професійний мандрівник і письменник, приятель композитора Шопена, письменників Гете і Бальзака та багатьох інших представників богемної еліти, а також владної верхівки Франції. Російський імператор саме за допомогою зв'язків маркіза прагнув здійснити свої політичні інтереси – сподобатися європейській еліті. А Кюстін, зі свого боку, втомившись (як він помилково вважав на той момент) від конституційної монархії в рідній Франції, вирішив, що життя в деспотичній поліційній державі буде для нього «цікавим досвідом». Проте, перебуваючи протягом трьох місяців у Московії, шанований аристократ з величезним задоволенням повернувся до своєї батьківщини і

згодом втілив записи свого щоденника у книзі «Росія в 1839-му році». Ось окремі цитати з неї:

«В Росії деспотизм є на троні, але тиранія є всюди».

«Ця імперія, якою б величезною вона не була, є лише в'язницею, ключ від якої тримає імператор, і це в державі, яка може існувати лише здобуванням...» (як і по сьогодні – автор).

«У росіян є тільки назви всього, але нічого немає в дійсності. (Росія – це країна фасадів – автор.) Прочитайте етикетки – у них є цивілізація, суспільство, література, театр, мистецтво, наука, а насправді в них немає навіть лікарів. Тільки-но захворіш, нападе лихоманка – і доводиться самому себе лікувати або запрошувати лікаря-іноземця».

«Я бачив у кожного московита зовні пихату чванливість, а всередині – перелякане рабство. Взагалі вигляд московита – найбільш удавана ї лицемірна з його якостей. Через те московити вважають своїм найзлішим ворогом того, хто відкриє їхню справжню сутність. Навіть історія – це власність царя і він змінює її за своєю примхою. Він мало не щодня підносить своєму народу «історичну правду», оброблену відповідно до вимог сьогоднішнього дня».

«...Ці незчисленні будови висловлюють лише одну й ту саму ідею, яка панує тут над усім: війна, підтримана жахом. Кремль – це, безперечно, витвір понадлюдської істоти, але істоти злотворної. Слава в рабстві – така є алегорія, зображена цією шайтанською спорудою... Це місце бутності для постатей Апокаліпсис. Не даремно кожна вежа має свій окремий вигляд і призначення, бо всі вони мають те саме значення – озброєний терор!».

«Чим більше я придивляюсь до Росії, тим більше розумію імператора, коли він забороняє росіянам подорожувати і влаштовує труднощі для приїзду чужинців. Політичний режим у Росії не витримав би й двадцяти років вільних відносин із Західом Європи. Не слухайте белькотань росіян: вони приймають поліцію та страх за основи суспільності. На їхній погляд, бути покірним – це бути цивілізованим».

Московити (росіяни) є хронічними рабами вже тому, що вони ніколи за всю свою 500-річну історію не обирали собі своїх правителів. Самодержці, як правило іноземці, силою захоплювали владу, або влаштовували «вибори без вибору» (автор).

«Поліція настільки проворна, коли треба мучити людей, але не поспішає, коли звертаються до неї за допомогою».

«...Інші нації зносили тиранію, московська нація її одушевила, вона ще любить її...».

«Московити переконані, що вся їхня країна з усіма багатствами і з усіма людьми є приватною власністю царя, і він має «божественне» право робити, що захоче, з маєтками і людьми. Ця нація, що народилася і вихована в рабстві, біситься, коли хоч трохи послаблюється деспотія царя. Московити покірні, тільки якщо перебувають в ярмі.

«...Московські воїни із власної волі, без наказу люблять жорстоко знущатися, катувати ув'язнених. У Москві завжди і скрізь можна за невеликі гроші знайти брехливих свідків, які присягнуться на хресті і Євангеліє в церкві».

А щодо освіти в Москві Астольф де Кюстін навів такий приклад. Одного разу московський губернатор, один з колишніх фаворитів імператриці, написав їй, що ніхто не віддає дітей до шкіл. На це імператриця відповіла приблизно такими словами: «Дорогий князю, не треба скаржитися, що в росіян немає бажання вчитися; школи

Барин, мы уже не можем терпеть побои и поборы. Должно мы вас завтра свергнем? Согласуете?

Нет, конечно.

А, ну ладно. На нет и суда нет. Спасибо за рассмотрение заявки.

Да не за что. Держитесь там, всего хорошего и хорошего настроения.

я заснувала не для нас, а для Європи, в очах якої нам треба виглядати пристойно; бо в той день, коли селяни наші забажають освіти, ні ви, ні я не утримаємося на своїх місцях».

Російський народ ніколи не буде щасливим, знаючи, що хтось живе краще за них. Оскільки на прогрес вони не здатні, то злість, ненависть і заздрість є їхнім постійним душевним станом.

... Вищі стани, хоча й самі є рабами, поводяться з нижчими, як з рабами... Не маючи простої культури, московити вважають обман найбільшою мудрістю. У брехні вони не мають ні меж, ані найменшого сорому. Звичайні людські чесноти є для них такими чужими і незрозумілими, що вони підлість вважають за високу добросердечність. Цей народ ненавидить свободу, протестує, якщо йому її накидають. Якби який цар царював так, як королі в Європі, тобто керував би державними справами, не втручаючись у приватне і громадське життя своїх громадян, то московити такому не покорялися б і, напевно, вбили б.

«Одна из самых прискорбных особенностей нашей своеобразной цивилизации состоит в том, что мы все еще открываем истины, ставшие избитыми в других странах и даже у народов, гораздо более нас отсталых. Дело в том, что мы никогда не шли вместе с другими народами, мы не принадлежим ни к одному из известных семейств человеческого рода, ни к Западу, ни к Востоку, и не имеем традиций ни того, ни другого».

Петр Чаадаев, российский философ

«Ці люди розучилися жити, як дикиуни, але не навчилися жити, як істоти цивілізовани».

«... Хай буде тигр замість Бога, щоб лише не зникла ім-

перія, – така була політика, що створила Росію. Та мене жахає більше терпеливість жертв, аніж жорстокість тирана. Це політика інстинкту чи політика розрахунку... **Що для мене є важливим та що я бачу з жахом – це те, що вона триває вічно...**.

Цитуючи та коментуючи М. Карамзіна стосовно кривавого тиранічного періоду правління Івана Грозного, Астольф де Кюстін пише про царя: «У керуванні справами життя цієї потвори є суміш енергії та підлости. Він загрожує своїм ворогам, доки вважає себе сильнішим, а переможений – він плаче, скиглий...» (Як і сьогодні: так само скиглять російські військові, яких захоплюють на Донбасі наші захисники, і які давлять на жалість та прикидаються жертвами – автор.)

«...Якби ви мене супроводили в цій подорожі, то ви відкрили б разом зі мною на дні душі московського народу неминучі спустошення самодержавної влади, доведеної до останніх висновків, спочатку – це дикунська байдужість до святості слова, до широті почувань, до справедливості вчинків, і потім – це перемога брехні в усіх життєвих вчинках та справах. Це брак чесноти, недовір'я, обман у всіх формах, словом – моральний сенс винищений».

Величезну за обсягом і глибиною змісту книгу Астольфа де Кюстіна читала вся Європа і дуже була вражена росіянським дикунством і тиранією царської влади.

А в Російській імперії ця книга була заборонена відразу після першого її видання у Франції – тільки таким чином Московія може відреагувати на правду, сховавши голову в пісок, не усвідомлюючи, що правду не сховаеш!

А ми тільки можемо додати до цитат непересічного француза висловлювання інших свідків московитської дійсності:

"Россия - самая паскудная, до блесковы мерзкая страна во всей мировой истории. Методом селекции там вывели чудовищных моральных уродов, у которых само понятие Добра и Зла вывернуто напоказ. Всю свою историю эта нация браласьется в дерьме и при этом желает потешить в нем весь мир..."

И.А. Ильин, русский философ

«Если я усну, а проснусь лет через 100 и меня спросят, что сейчас происходит в России, я отвечу: пьют и воруют».

«Когда в России начинают говорить о патриотизме, знай: где-то что-то украли...»

Михаил Салтыков-Щедрин, русский писатель

«Пьянство, малограмотность, тупость и убожество русского мужика, отставшего от Европы лет на 200 и до сих пор ещё не совсем уверенно застегивающего штаны, показывает, что дружить с ним нельзя, поскольку дружбу он рассматривает как слабость».

Антон Чехов, русский писатель

«Народ, который блуждает по Европе и ищет, что может разрушить, уничтожить ради развлечения».

Федор Достоевский, русский писатель

А сучасній Європі і світу нині вкрай необхідно розуміти сучасну Росію саме крізь призму праць французького аристократа: московити, в більшості своїм, залишились тими самими дикунами і варварами, які, керуючись кремлівсько-імперською пропагандою, мають на меті загарбати все і вся та мають у собі постійне почуття ненависті до оточуючого, на самперед, цивілізованого світу.

РОСІЯ – ЦЕ 1/6 ЧАСТИНА СУХОДОЛУ, З УСІХ БОКІВ ОТОЧЕНА ЦИВІЛІЗАЦІЄЮ.

Перетворити країну на концтабір просто – достатньо запевнити народ, що він вели-

кий, а його оточують вороги. Люди самі натягнуть колючий дріт.

Згодом в історії Росії відбулася славнозвісна і чергова ганебна Кримська (Східна) війна 1853 – 1856 років, яка почалася з відмови царя Миколи I припинити окупацію Молдавії, що й спровокувало оголошення московитам війни Туреччиною, а потім Англією та Францією. Закінчилось усе поразками Росії і на воєнному і на дипломатичному фронтах (було введено заборону мати військово-морський флот на 15 років). Як зазвичай, і донині.

«...Адже той теж смертельно боявся революції. Теж ішов звільнювати одноплемінників. Теж відновлював історичну справедливість. Теж розпалював в Україні патріотичну істерію. І теж кинув виклик Заходу. Усе збігається. Буквально. І що ж?

Кожен школяр у Росії знає, чим закінчилася оця остання помилка – Кримською війною, ганебною капітуляцією, постидним миром».

Олександр Янов, російський історик,
дослідник Кримської війни

У 1863-му році в Росії видається Валуєвський циркуляр, який забороняє друкувати українські навчальні, освітні та церковні книги.

А в 1876-му році на основі того циркуляра цар Олександр II у місті Бад-Емс видає Емський указ, який крім обмежень забороняє ще українську мову в школах, на концертах, українські театральні постановки тощо.

Пам'ятна дошка в м. Бад-Емс ►

Накази про заборону української мови

- 1720 рік — Петро І заборонив друкувати книги укр. мовою.
- 1769 рік — розпорядження Російської церкви про вилучення у населення України та укр. церковних книг.
- 1775 рік — зруйновано Запорозьку Січ і закрито українські школи при полкових козацьких канцеляріях.
- 1862 рік — закрито українські недільні школи
- 1863 рік — наказ міністра Валтусва про заборону видання книжок українською мовою.
- 1876 рік — наказ російського царя Олександра ІІ про заборону друкування нот українських пісень.
- 1884 рік — закрито всі українські театри.
- 1908 рік. — уся культурна й освітня діяльність в Україні виснана царським урядом Росії шкідливою

Коли московити закидають нам, що української мови немає, то чому саме вона є основним і постійним предметом їхньої пропаганди і гонінь?

НЕЙМОВІРНІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

До 1654 року, до початку «єратинів» відносин з Росією, 100% українців розмовляли українською мовою

А на початку 1890 років по всій імперії поширився голод. Сталося це черезі природні умови та недолугу економічну політику держави, а саме — експорту більшої частини зерна з країни при тому, що в амбарамах та на складах залишилося менше третини від

норми. Олександр ІІ, як прийнято, всім московитам зазвичай лицемірно брехав: «У нас немає голоду, відсутній тільки врожай».

По всій Російській імперії голодувало понад 30 мільйонів людей, 500 000 з яких померло від самого голоду та від спрвокованім ним хвороб.

«Иногда кажется, что Россия предназначена только к тому, чтобы показать всему миру, как не надо жить и чего не надо делать».

Петр Чаадаев, российский философ

Голодні селяни йдуть до Петербурга в пошуках їжі ►

Тоді вперше суттєво допомогли Росії Сполучені Штати Америки. Вони створили Комітет допомоги голодуючим, доставивши тисячі тонн продовольства в Росію, а також забезпечили її фінансово.

Картина Івана Айвазовського «Корабель допомоги» (про продовольчу допомогу американцями на кораблі «Міссурі»).

Картина Івана Айвазовського «Роздача продовольства».

А коли в січні граф Лев Толстой, який і до того й після того не жалував російську владу компліментами, размістив у «Daily Telegraph» свою публікацію «Про голод», то царська влада її просто заборонила.

«Собрались злодеи, ограбили народ, набрали солдат, чтоб охраняли их оргии, и пируют».

Лев Толстой, русский писатель

Та й далі він писав правду про Росію, на що влада й церква відповідали йому цькуваннями і критикою аж до кінця його життя.

Росіяни часто кажуть: Заго у нас "великая русская литература, признанная всем миром"... Ну що ж, давайте побіжно глянемо на класиків російської літератури і на їхні судьби...

1. Лев Толстой – відлучений від церкви
2. Достоєвський – засуджений до смертної кари
3. Пушкін – застрілився
4. Лермонтов – застрілився
5. Герцен – ссылка і вічне вигнання
6. Тургенев – помер в Парижі
7. Маковський – застрілився
8. Есенин – повісився
9. Бродський – дурдом, блебрійт, вигнання...
10. Ахматова – чоловіка (Гумільєв) розстріляно, син в тюрмі, викинуто з Спілки письменників
11. Цуктава – повісилася
12. Блок – не випущений на лікування за кордон за наказом Леніна, помер
13. Мандельштам – розстрілений
14. Хармс – психіатрична лікарня

Іще тільки – література... Те ж саме в музиці, в кінематографі, в культурі загалом... Ця країна завжди знищувала всіх тих, хто мав сміливість не бути будлом і скотом...

Виталий Чепінога.

«Чем оправдаемся мы в нашем новом преступлении? Сгубили Пушкина и Лермонтова, лишили рассудка Гоголя, сгноили в каторге Достоевского, выгнали на чужую сторону Тургенева, свалили, наконец, на деревянную лавку захолустной станции 82-летнего Толстого! Наша жизнь – какое-то сплошное нисхождение в бездонную, тусклую яму, на дне коей поджидает нас не бытие, духовная смерть»

*Виктор Обнинский, 1910 р.,
российский публицист*

А з самого початку ХХ сторіччя відбулися доленосні події в історії як Російської імперії, так і всієї Європи.

Почалось усе з російсько-японської війни (1904 – 1905 рр.), яка розпочалася з підступної дипломатичної провокації російської влади... Ця війна забрала життя 150 тисяч російських солдатів (під час захисту фортеці Порт-Артур – понад 30 тис., під час битви при Мукдені – 90 тис.), а згодом взагалі був ущент розбитий весь російський флот під час Цусімської битви. За Портсмутським мирним договором Японії відійшли острів Сахалін, Корея та інші території.

У цей же час, у січні-лютому 1905 року, відбувається ще одна знакова подія – розстріл мирної демонстрації в Петербурзі – так звана «Кривава неділя», яка почалася зі страйку робітників на Путиловському заводі, що бажали всього лише поліпшення умов праці. А 22 січня жителі Петербурга, серед яких були не тільки чоловіки та жінки, а й старі та діти, під керівництвом священиків (зокрема Гапона) та представників аристократії й інтелігенції, рушили до Зимового палацу з іконами та петицією до імператора.

Але царські війська, як це характерно для московитської влади, розстріляли людей з гармат і рушниць з усіх боків, а потім добили шашками. Не могла, як і завжди, російська влада терпіти народне волевиявлення.

Внаслідок тих подій загинули сотні людей. І це була одна з перших «ластівок» настання революційної ситуації 1917 року.

А «Ленські події», які трапилися в 1912 році на золотодобувному підприємстві на річці Лена, ще раз показали істинне обличчя російського режиму. Під час тих подій було розстріляно до 500 робітників – і чоловіків, і жінок, які страйкували з приводу рабських і нелюдських умов праці, а саме: на 1000 робітників щороку траплялось аж 700 смертельних випадків, робота тривала до 16 годин на добу з одним вихідним днем та ще й в

умовах вічної мерзлоти, відсутності нормальних умов життя й відпочинку та багато іншого. Той розстріл призвів до величезних невдоволень, що виявилися у 300-тисячних мітингах по всій країні, оскільки аналогічні умови праці були на більшості підприємств імперії й, відповідно, свідчили про ставлення населення до влади, яка ненавидить свій власний народ.

Ну, а програма Перша світова війна 1914 – 1918 років, в яку Росія вступила взагалі з незрозумілих мотивів («хотят ли русские войны?»), повністю спустошила країну за всіма соціально-економічними показниками.

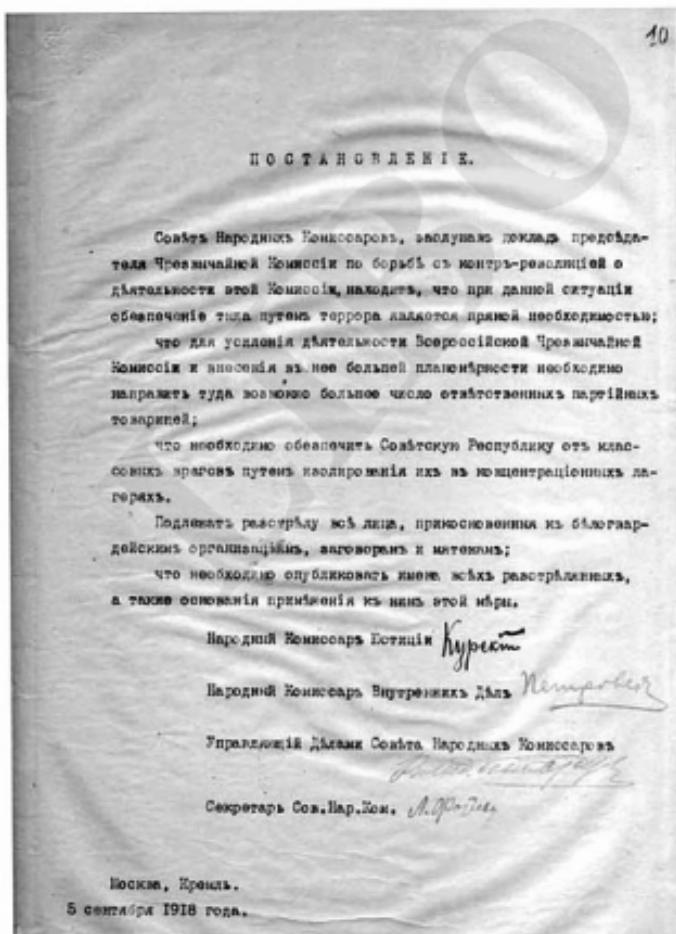
Ці та інші причини стали запорукою того, що революція таки відбулася. Спочатку Лютнева (після зренчення титулу царя слабовольним Миколою II (Кривавим)), а потім і Жовтнева (більшовистська).

З того самого 1917 року, з часу приходу до влади в Росії більшовиків-комуністів, почалась найбільш кривава сторінка історії на Євразійському континенті.

«Чим насправді був Жовтневий переворот? Він був спробою звільнити фінно-угрів і євреїв від німецького панування. До речі, недарма ж Ленін очолив більшовиків; у ньому злилася мордовська і єврейська кров. І недарма Леніна поховали в мавзолеї на місці злиття Москва-ріки і Неглинної. Фінно-угри своїх вождів споконвіku бальзамували і ховали саме на злитті річок. Адже пролетаріат і середня ланка ВКП(б) сформувалися саме з ерзянського і мерянського плебесу, тому вони й вимагали, і підтримували таке поховання».

Ростислав Мартинюк, український історик

Розпочала більшовистська зграя із загарбання земель і «громадянської» війни для тих, хто не бажав підкорюватися новим порядкам.

Метою більшовиків було розірвати зв'язки між людьми, в тому числі й родичами, викорінити людину з людини, використовуючи суспільно-психологічну технологію «пошуку ворогів». Ленін тим самим цілеспрямовано розшарував Росію на класи та групи, влаштувавши славнозвісну громадянську війну.

А внаслідок безглаздої політики червоного терору, військового комунізму та продрозверстки, а власне – примусового вилучення продовольства у населення, його продажу за кордон та купівлі на вирученні грошей озброєння для військових, які підкорювали нові землі сусідніх держав. А потім знову приходили до селян забирати продукти (організація замкнутого кола), тому, і це логічно, настав голод, який тривав із середини 1921 до кінця 1922 року (тоді люди вимушенню були їсти навіть тварин і птахів).

За даними Наркомздраву та Центрального статистичного управління РСФСР, за 1921 – 1922 роки **померло більше 5 000 000 осіб** по всій країні, в тому числі і в окупованій Росією Україні.

Про голод одним із перших доповів світу **патріарх Тихон**, який, звертаючись до офіційних міжнародних організацій та приватних високопоставлених осіб, розповів про жахіття голоду. Але чомусь не обмовився про істинні причини – комуніцькі безчинства. Хоча згодом ті самі безчинства торкнулись і його (існує версія, що в 1925 році його було отруено).

А Сполучені Штати Америки знову підтвердили реноме країни – захисниці прав людей, у тому числі й найголовнішого – права на життя. Американська компанія «American Relief Administration» (ARA) та десяток інших волонтерських організацій забезпечили продовольством та ліками понад 10 000 000 росіян, фактично врятувавши їм життя.

А Сполучені Штати Америки знову підтвердили реноме країни – захисниці прав людей, у тому числі й найголовнішого – права на життя. Американська компанія «American Relief Administration» (ARA) та десяток інших волонтерських організацій забезпечили продовольством та ліками понад 10 000 000 росіян, фактично врятувавши їм життя.

Радянські газети декілька років писали оди вдячності компанії «АРА»:

В годовиці діяльності АРА.

За останній працювальний рік АРА вдалося допомогти близько півмільйона осіб, які вже поганою манеро вживали їжу та питло. На півдні України вони допомагали чимось з американськими та французькими військами. Але не тільки в АРССР, але і в інших провінціях СРСР та в Угорщині, в Грузії та в Італії, в Східній Польщі, чи в області Балканських гір.

Чесними спиріннями висловлювали, як вони відносяться до цієї діяльності, які були привнесені у всіх цих людей для сприяння спасенню.

В іншій організаційній роботі АРА співпрацювало з Центральною спілкою земельників. АРА здійснювала величезну допомогу землевласникам земель в Україні, земельникам в Угорщині, в Грузії, в Італії та іншій країні. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

З окремої речі, гуманітарна Спілка підтримувала співпрацю з АРА, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА в працювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Підтримувала і фінансувала АРА, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА в працювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Широко використовувала також АРА, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА в працювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Однак обмежені можливості АРА зробили її засновникам дуже складно виконувати свій обов'язок. Але вони зробили все, що могли, щоб зберегти АРА, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Заміненим членом правління АРА в Італії був французький урядовець ГОФСЕ, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

В речі засновниками співпрацювали з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Засновниками співпрацювали з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Інші люди писали, що життя єдине, але не єдине. АРА відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

НАШ

Більшість співробітників АРА відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Більшість співробітників АРА відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

«Гуд» в Італії Спілка СРСР відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

«Іспанський літературний альманах» в Італії Спілка СРСР відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА. АРА співпрацювала з місцевими спілками, які відмінно відповідали на вимоги співпраці з АРА.

Але кривава політика більшовиків не припинилася. І продовжилась вона гонінням священиків та руйнуванням церков. Ленін у листі до В. М. Молотова для членів Політбюро від 19 березня 1922 року пише: «...Именно теперь, и только теперь, когда в голодающих местностях едят людей и на дорогах валяются

сотни, если не тысячи трупов, мы можем (и поэтому должны) провести изъятие церковных ценностей с самой бешеною и беспощадной энергией и не останавливаясь перед подавлением какого угодно сопротивления...».

«Знищити царат й зберегти імперію – ось основні завдання Леніна і бунтівників».

Дмитро Донцов, український філософ

«Ленін був потрібен дияволу як інструмент для продовження існування Московії, як імперії зла, яка б і далі – брехнею покривала вбивства, а вбивством покривала брехню».

Дмитро Мережковський,
російський письменник, «Царство антихриста»

Всесоюзна Комуністична Партія (большевиків). ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ

4. 1007/25
12 січня 1924 р.

т. Меншикову З. Р.

Приписка до проміжки № _____ заставлене Політбюро ЦК от _____ 12.01.1924 р.

Подавана відповідно до постанови Ради народних комісарів № 3 від 22 січня 1923 р. та постанови Ради народних комісарів № 122 від 22 січня 1923 р. № 800 від 22 січня 1923 р.

В період з 1910 до 1920 років в Москві та на території присіжніх районів повнотою уничтожено 150 храмів. 300 із них (останніх) перебудували в заводські цехи, лабораторії, обсягніти, таври, склади, кімнати для подростків та біогрун-зерників.

План архітектурних застроек преду-
матривав ще більше чим 500 остаточної
збереженої храмів та церкви.

На основанні зведеного ЦК счітає:
московськими проектировщиками застроек за сучасні
зруйнування храмів в Чернігові, що слідует
очікувати пам'ятників архітектури древньо-
російського зодчества.

Органи Советської влади та розче-
працьованій макінії ОГПУ обсягом признача-
ють (зокрема до дисциплінарної та партійної
відповідальності) по всіх пам'ятників ар-
хітектури древньо-російського зодчества.

СЕКРЕТАРЬ ЦК

Н. С. Чайковський

І-60

відповідаючи в 4-х експланатах

1	-	ЛІДА
2	-	Міністерство
3	-	ОГПУ при НІІД РСФСР
4	-	Секретаріат ЦК

ЗБР. Т. 1924. № 1007/25

Реквізицію цінностей із церков більшовики виправдовували допомогою голодуючим – як ми бачимо з широти історії, комуністична брехня не мала меж! Принцип: злочин – брехня – злочин у московитів спостерігається і досі.

Зі спогадів моого пращаура, що проживав в одному з повітів Воронезької області у 1920 роках: «*Голова села власноруч і з поплічниками розбив місцеву церкву, зніс дзвіницю та куполи. Після такого безчинства від нього пішла дружина з дітьми, його зrekлися родичі, а також відвернулись усі мешканці села. Помер той «голова» від пияцтва, при дорозі, й ніхто його так і не поховав*» (автор).

А згодом Росія здійснює військову агресію на Фінляндію.

«...Ленінський уряд, який однією рукою обіцяв Фінляндії незалежність, другою вислав свої війська і своїх молодчиків завоювати, як вони самі оголосили, Фінляндію назад і кров'ю подавляти за допомогою нашої Красної гвардії молоду свободу Фінляндії... Нам не треба приймати, як милостиню, землю, що належить нам і пов'язану з нами кровними узами, і я клянусь іменем фінської селянської армії, головно-командуючим якої я маю честь бути, що я не вкладу меча в піхви аж до того, ніж законний порядок не запанує в країні, аж до того, доки всі укріплення не будуть в наших руках, і аж до того, доки останній ленінський солдат і бандит не буде вигнаний як із Фінляндії, так і з Біломорської Карелії...»

Карл Густав фон Маннергейм,
видатний фінський політичний діяч

* * *

МОСКВА ПРИГОТОВИЛА НОВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НА УКРАЇНІ

ЗА ВСЯКУ ЦІНУ ХОЧЕ ЗМУСТИ УКРАЇНЦІВ ЗА-
СІВАТИ ЗБІЖКИ ДЛЯ ПОТРЕБ КОМУНІСТИЧНОЇ
ВЛАДИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — З Москви прийшли відомості, що радянська влада тепер дуже занепокоєна тим, що населення України рішуче бореться проти її політики примусової колективізації та відбирання збіжки від населення для потреб держави. Московський Центральний Комітет Комуністичної Партиї вважає, що комуністичні організації на Україні не спірвались зі своїм завданням, а тому тепер на Україну післано спеціального диктатора, Постишева. Його завданням буде „вирівняти партійну лінію українських комуністів та підтягнути їх за м'який натиск на селянство”.

Разом з тим проти селянства готується низку нових репресій і кар. Одночасно репресії поширяються і на українське козацьке населення Кубані. Там Центральний Комітет Комуністичної Партиї постановив виселити з Кубані все контрреволюційне населення, яке не виконуватиме приписів комуністичної партії й не буде засивати збіжка в колгодах та в колгоспах. Вже тепер у чорну книгу записано ще кілька козацьких станиць, які будуть переселені на Сибір. На їх місце на Кубань поселюватимуть наївні комуністичні елементи з центральної Росії.

І не тільки з центральної Росії...

Так, зі спогадів інших моїх пращурів, яких на початку 1930-х років примусово перемістили з Полтавської області на Кубань, у станицю Кущівську: «Люди в станиці Кущівській жили заможнью (були так званими куркулями) і нічого не хотіли віддавати більшовикам. Тоді більшовики повністю взяли станицю в облогу і виморили голодом декілька тисяч селян, а потім приїжджим людям, яким більшовики призначали будинки, наказали виносити з будинків трупи тих загиблих». Змушували це робити й моїх прадіда та прабабусю (автор).

Саме такі страшні й нелюдяні речі койли комунацькі людомори, які несли смерть безмежними просторами землі, «прикриваючись» своїм кривавим прапором та сатанинською зіркою!!!

Іще страшніші речі терористи з більшовистського угруповання заподіяли українському та деяким іншим народам на початку 1930-х років. Так, геноцид українців у 1932 – 1933 роках є наймасштабнішим голодомором за всю історію людства – мільйони українців вимерли від того, що в них знову забрали всю їжу та зерно на посів. Це підтверджується відкритими нарешті в 2007 – 2008 роках документами державних органів тодішньої влади, зарубіжними публікаціями, а також свідченням десятків тисяч людей, що вижили й розповіли про жахіття, в тому числі й про повсякденні випадки людоїдства.

I в той же час комунацька влада... вивозила зерно з України!!!

Так, Іван Семенович Смикодуб, полковник, командир роти Кремлівського полку (в 1940-ві роки), командир полку по охороні уряду УРСР (в 1950 – 1960-ті роки), який народився в с. Нова Богданівка Миколаївської області, свідчив наступне: «*У 1932 році я вчився у ФЗУ при Миколаївському суднобудівному заводі. А напроти, через Бузький лиман, знаходився Миколаївський портовий елеватор, до якого, як ми спостерігали, щоденно прибували по 6 – 7 сухогрузів, яких повністю завантажували зерном і відправляли в море.*

Без коментарів...

До того ж необхідно додати, що до 1930 року на території України діяли два елеватори: Великолепетиський (1928 р.) та Врадіївський (1924 р.), проте вони мали занадто низькі спроможності. I саме в Миколаєві у 1930 році, в розпал селянських повстань по всій Україні, було спеціально побудовано великий портовий елеватор для вивезення зерна з України. Якраз він став зброєю та одним з основних інструментів для тієї спецоперації по винищенню українського народу в 1932 – 1933 роках!

«СССР – Смерть Сталіна Спасет Россию» – саме так говорили голодуючі в 1933 році.

Навіть інший, майбутній на той час міжнародний злочинець – Гітлер і то замовляв організовувати допомогу німцям, що проживали в СРСР.

А в 1936 – 1939 роках СРСР (читайте – Росія) втручається у громадянську війну в Іспанії, підтримуючи республіканський уряд. На Піренейський півострів через територію Франції та Середземним морем було поставлено багато видів зброй, а також передислоковано декілька великих військових підрозділів, які здійснювали атаки на повстанців як на землі, так і бомбардували їх з повітря. Проте в результаті війни до влади прийшли ті самі повстанці – коаліція консервативних сил (яких підтримува-

ли Німеччина та Італія), що привела до влади генерала Франціска Франко. І цей самий Франко, пам'ятаючи «подвиги» радянської армії на іспанській землі, з величезним задоволенням і виконуючи «священну» для нього помсту, в 1941 році на допомогу гітлерівцям відправив на східний фронт свої підрозділи, які в народі назвали «блакитною дивізією». Правило «око за око» відбулося в дії.

Ми не можемо пройти мимо великого терору 1937 – 1938-х років, коли було знищено та засуджено мільйони людей по всій країні.

СТРОГО СЕКРЕТНО		ПОДЛЕЖИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС.	
Снятые копии подлежат уничтожению		(Пост. РБ от 5 ч. 32 ст. 1-го № 100-е 55)	
Кому посыпано		Гричевичему	
		5-44-524	
ШИФРОВКА			
Из АЛМА-АТА	отправлена 18-30 1.ХII 1937 г. Поступила в ЦК ВКП		
на расшифрование.	1.ХII 1937 г. в 22 ч.	Бк. № 2748/2	
МОСКОВА ЦК ВКП(б) тов. СТАЛИНУ.			
<p>По антисоветским элементам наци было предоставлено право расстреливать по первой категории 5 тысяч человек и по второй категории 8 тысяч человек. Сейчас эти лимиты почти полностью исчерпованы – мы должны к 10 декабря окончательно зачистить и покончить с активным антисоветским элементом. По этим двум категориям активного повстанческого, диверсионного и шпионского элемента наци из "то что во линии" диверсионных организациях и группах из 1600 человек больше устанавливающегося лимита.</p> <p>Для подобной зачистки остатков мы просим разрешить нам дополнительно расстреливать по первой категории 600 человек и по второй категории 1 тысячу человек.</p> <p>БЮДЕТАРЬ ЦК КП(б) КАЗАХСТАНА МИРЗОН.</p>			
Расшифрована	2.ХII 1937 г. в 10 ч. 26	Начальник	Б. Ильин
з/ф			
ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗ ИНСТРУКЦИИ			
<p>Изъятие из обращения должно производиться в порядке, установленном. При склонении же к тому изъятию из обращения изъятия не должны производиться, чтобы избежать опасности уединения и связки телефонов.</p> <p>Слово "изъятие из обращения" – это изъятие из обращения всех, кроме первоначально поданных заявок, находящихся в обращении, и не имеет отношения к изъятию из обращения заявлений, поданных до изъятия из обращения.</p>			

СТРОГО СЕКРЕТНО

Слово «копия» воспрещается

Бланк исключен
Бланк

ПОДЛЕЖИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС.

(Пост. РБ от 5 мая 27 г., пр. № 100, п. 5)

Бланк № 53 в 71

ШИФРОВКА

Из КАЛИНИНА

отправлено 22-47 14.1X 1937 г. Поступило в ЦК ВКП
и расшифровано 15.1X 1937 г. в 9 ч. 20 м.

Вх. № 1915/Б

МОСКОВА, ЦК ВКП(б) тов. СТАЛИНУ.

Приму разрешение судить кулаков по первой категории еще
одну тысячу пятьсот.

Б. О. В.

Расшифровано 15.1X 1937 г. в 14 ч. 05 м. Проверено 15.1X 1937 г. в 14 ч. 05 м. Печать.

82

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗ ИНСТРУКЦИИ:

1. Шифротелеграммы должны приводиться полной и конкретной транскрипцией.
2. При составке на текст шифротелеграмм воспроизвести указания, что дешифрованный текст является шифром, также воспроизводятся указания о номере шифра.
3. Ответ не содержит никаких ложных и информационных кодов, текст передаваемого шифром сообщения содержит корректные и ясные признаки полного и полной восприимчивости, который передается на конфиденциальном уровне.

СТРОГО СЕКРЕТНО

Слово «копия» воспрещается

Бланк исключен
Бланк

ПОДЛЕЖИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС.

(Пост. РБ от 5 мая 27 г., пр. № 100, п. 5)

Бланк № 53 в 71

25.4.584.

ШИФРОВКА

Из ИРКУТСКА

отправлено 15-54 26.1X 1938 г. Поступило в ЦК ВКП
и расшифровано 26.1X 1938 г. в 19 ч. -

Вх. № 472/Б

МОСКОВА, ЦК ВКП(б) тов. СТАЛИНУ.

Н. К. В. Д. тов. БЛОВУ.

Ввиду значительной засоренности области право-троцкистскими
так-монгольскими и кулацко-белогвардейскими элементами, подпадающими под первую категорию, прошу ЦК ВКП(б) разрешить дополнительный лимит по первой категории для Иркутской области 4 тысячи.

И. О. СЕКРЕТАРИ ИРКУТСКОГО ОБКОМА ВКП(б) ФИЛИППОВ.

НАЧАЛЬНИК ГЕНД ПО ИРКУТСКОЙ ОБЛАСТИ МАЛИКОВ.

1. Альбатрос-36
2. Туфель-36

26.1X 1938 г. в 19 ч. 20 м. Проверено 4 ч. 20 м. Печать.

82

Res. № 50-3
Копия № 30
От 30-65

Совершенно секретно

экз. № 2.

СЕКРЕТАРЮ ЦК КПСС

товарищу ХРУЩЕВУ Н.С.

В связи с поступающими в ЦК КПСС сигналами от ряда лиц о незаконном осуждении за контрреволюционные преступления в прошлые годы Коллегией ОГПУ, тройками НКВД, Особым совещанием, Военной Коллегией, судами и военными трибуналами и в соответствии с Вашим указанием о необходимости пересмотреть дела на лиц, осужденных за контрреволюционные преступления и иные содержащихся в лагерях и тюрьмах, докладываем:

По имеющимся в МВД СССР данным, за период с 1921 года по настоящее время за контрреволюционные преступления было осуждено Коллегией ОГПУ, тройками НКВД, Особым совещанием, Военной Коллегией, судами и военными трибуналами 3.777.380 человек, в том числе:

к ЕМН - 642 980 человек,

к содержанию в лагерях и тюрьмах на срок от 25 лет и выше - 2.369.220 человек,

в ссылку и винницу - 765 180 человек.

Из общего количества арестованных, ориентировочно, осуждено: 2.900.000 человек - Коллегией ОГПУ, тройками НКВД и Особым совещанием и 877.000 человек - судами, военными трибуналами, Спецколлегией и Военной Коллегией.

СТРОГО СЕКРЕТНО

Снятие копий разрешается

Инициалы *Смирнов*

ПОДЛЕНДИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС. 103

(Пост. № 5 от 5 мая 1954 г. № 100, п. 50)

При. 5. 5. № 54

ШИФРОВКА

№ СМЕРДЛОСКА

отправка 17-го 21-Х. 1957 г.

и расшифрование

17-го 21-Х. 1957 г. в 10 м. " Вс. № 1178/п

МОСКАЦ ИХ ВКП(Б) тов. СТАЛИНУ.

По Смердловской области подлежат репрессии 10.500 кулацкоз и 1.500 узников, из них необходимо расстрелять 4.900 кулацкоз, подлежащих смертной казни в концлагере 5.000; уголовников подлежат смертной казни 2.000 человек, остальные в заключении концлагера 1.200. Эти цифры обуславливаются чрезвычайной задороженностью области активами контргодолинских кулаческим и количеством в 29 районах снайперескими единицами количеством 150.000 человек.

Состав тройки председатели второй секретаря обкома партии Абадзев, начальник ЛДИ дивизии, член ОБКО обкома зав. Промздадом Гречев. -

И. В. Красильников

Б. Г. Абадзев

С. А. Гречев

СТОЛЯР.

Расшифровано - Д.Н. ЛИПСКИЙ 12.04.44. Проверено 4 мск. А. Бакин. -

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗ ИНСТРУКЦИИ

1. Шифрованные документы проверяются в строгом хронологическом порядке.

2. При работе на шифрованных документах проверяется, что определенная часть текста (часть текста, текст целиком) является шифром.

СТРОГО СЕКРЕТНО

Снятие копий разрешается

Инициалы *Смирнов*

ПОДЛЕНДИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС. 105

(Пост. № 5 от 5 мая 1954 г. № 100, п. 50)

При. 5. 5. № 54

3.5. 5. 5. 5.

ШИФРОВКА

№ ХХХХХ

отправка 17-го 21-Х. 1957 г.

и расшифрование

17-го 21-Х. 1957 г. в 10 м. " Вс. № 2320/п

МОСКАЦ ИХ ВКП(Б) тов. СТАЛИНУ.

В результате операции I порядка, второй категории в области вскрытия земельных участков действовавших кулацкоз, белогвардейцев, членов сектантских организаций групп. В частности выявлено значительное распространение на землях подсобных транспорт. Где прошло изъятие более 500 человек белогвардейско-кулацкого элемента.

Вторую узловую линию по порядку операции дополнительного 300 человек, второй категории дополнительного 1000 человек.

Секретарь обкома РОДН.

Расшифровано - Д.Н. ЛИПСКИЙ 10.04.44. Проверено 4 мск. Чечулин.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗ ИНСТРУКЦИИ

Шифрованные документы проверяются в строгом хронологическом порядке.

2. При работе на шифрованных документах проверяется, что определенная часть текста (часть текста, текст целиком) является шифром.

3. Опять же внимание показывает только к информированной части, если определенная часть текста показывает то же.

№ 557/48

31.1.1938 г.

Тов. Ежову - все;

Обкомам, крайкомам, ЦК национальных партий - соответ.

Вынесено из протокола № 57 заседания Политбюро ЦК от... 193... г.

Решение от 31.1.28г.

48.- Об антисоветских элементах.

а) Принять предложение НКВД СССР об утверждении дополнительного количества подлежащих репрессии бывших кулаков, уголовников и активного антисоветского элемента, по следующим краям, областям и республикам:

1) Арманская ССР	- 1000ч. по I кат. и 1000ч. по II-й
2) Белорусская ССР	- 1500*
3) Украинская ССР	- 6000*
4) Грузинская ССР	- 1500*
5) Азербайджан ССР	- 2000*
6) Туркменская ССР	- 1000*
7) Киргизская ССР	- 500*
8) Таджикская ССР	- 1000* и 500ч. по II кат.
9) Узбекская ССР	- 2000* и 500*
10) В. К. И.	- 8000* и 2000*
11) Читинская обл.	- 1500* и 500*
12) Бурят-Монгол.	- 500*
13) Иркутская обл.	- 3000* и 500*
14) Красноярск. кр.	- 1500* и 500*
15) Новосибирская обл.	- 1000*
16) Омская область	- 2000* и 2000*
17) Алтайск. кр.	- 2000* и 1000*
18) Ленинградская обл.	- 3000*
19) Карельская АССР	- 500* и 200*
20) Калужская обл.	- 1500* и 500*
21) Московская обл.	- 4000*
22) Свердловская обл.	- 2000*

б) Предложить НКВД СССР все операции по указанным выше областям, краям и республикам закончить не позднее 15 марта 1938 года, а по ДВК не позднее 1-го апреля 1938 года.

в) В соответствии с настоящим постановлением продолжить работу троек по рассмотрению дел на бывших кулаков, уголовников и антисоветских элементов в областях, краях и республиках, перечисленных в пункте "а".

Во всех остальных краях, областях и республиках работу троек закончить не позднее 15-го февраля 1938 года с тем, чтобы к этому сроку были закончены и рассмотрены все дела в пределах установленных для этих краев, областей и республик лимитов.

СЕКРЕТАРЬ ЦК

Дотепний український народ так розшифрував
абревіатуру НКВД: не знаєш коли вернешся додому.

СТРОГО СЕКРЕТНО

Секретный документ
Бланк

ПОДЛЕЖИТ ВОЗВРАТУ В 48 ЧАС.

(Письмо № 1 от 3 мая 1957 г. № 15-281)

19. XI. 1957 г.

ШИФРОВКА

и. ОСНОВАНИЯ: отправка 13-30 19.XI.1957 г. Поступила в ЦК ДОСП
и расшифрование 19.XI.1957 г. ч. 16 м. 25 Вн. № 2062/III

МОСКОВА ЦК ВЦСПС(б) тов. СТАЛИН.

По операции контрреволюционного кулацкого элемента утвержденных НКВД к расстрелу 10 тыс., осуждение 4.500 заменяется, приговорено к расстрелу 9.628, осуждено 4.932. Имеются арестованные 1-й категории 1.000, второй категории 1.500, дела из них следствием закончены, могут быть рассмотрены в 1-му дежуре.

Прокур дополнительно утвердить к расстрелу 1.000. Осужденено 1.500.

Заместитель Бюро ЦК КПСС МАИЛОВ

Майлов

4 лист Тоболов

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗ ИНСТРУКЦИИ

1. Информационные данные транслируются только в строгом архивном.
 2. При передаче не позднее восемьдесят первого числа текущего года. Текущие данные, кроме выделенных, передаются в письменной форме.
 3. Речь о информации подразумевается также о телеграфных и радиоизданиях, газетах, журналах, альбомах, плакатах, фильмах и других материалах, которые передаются по радио, телевидению, почте, в салонах магазинов, а также в передачах на радио.

Справка

о количестве осужденных
по статье органов НКВД

за 1937-1955 годы

Годы	Всего осужденных	Из них:	В том числе						Жил осужденный
			За время работы членами троцкистской группой	За время работы членами троцкистской группой	Всего судимых	Бывших	Судимых	Пребывающих	
25	20	15	Судимых	Бывших	Бывших	Бывших	Бывших	Бывших	
1932	936750	770000 251000 072600	780000	580000	384	332	1422	50470	1264 6314
1933	635709	530000 17144 46129	581270	580000	1242	1178	7712	50701	4812 3229
Итого:	1572259	1312000 201467 202377	1344923	681100	1725	1615	5034	5407	12208 51208
Решено:	1355930	1310000 1541000 211 503	1355930	1355930	1632	1045	38524	51479	

Пояснение: За пропуск пары количества - 30% / 102 = 1062.

ЧО Тюремщик, 1 Следователь НКВД СССР
последний / Тоболов /

11 декабря 1955 года

«Російський народ первинно визнає право влади згвалтувати його, вбити його, розорити його, забрати його дітей, примусити кланятись будь-якому ідолу. Для росіян держава – це щось сакральне, священне. Якщо б воно не було священим, то в 1937 році вони «товаришів у шкірянках» зустрічали б не холодним потом, а вилами і вогнем з дробовиків! Але та сама покірність заводила народ у розстрільні ями та концтабори. НКВСисти просто працювали технічним персоналом, які обслуговували цю саму покірність і таке ставлення людей до влади».

Олександр Невзоров, російський публіцист

Ми й так бачимо, що ніколи не відзначалася влада в Росії до свого населення людським ставленням, але те що відбулося за більшовиків-комуністів, зокрема за правління Й. Джугашвілі, перевершило всі існуючі і не існуючі грани.

Далі слід сказати й про підписання між фашистською Німеччиною та імперіалістичною Японією в 1936-му році **Антикомінтеріївського пакту**, в якому наголошувалося про перешкодження проникненню комуністичної ідеології із-за меж СРСР. Згодом до цього пакту приєднались Італія, Угорщина, Маньчжуго-Го та Іспанія.

І саме виходячи з вищеназваного пакту, було зовсім нелогічно (хоча логіка вкрай рідко відслідковувалась у московитських керівників у всі часи) Сталіну підписувати з Гітлером пакт Молотова – Ріббентропа (23 серпня 1939 року).

І тут, до слова, ми з вами розвінчаемо московські побрехеньки про те, що нібито Сталін взяв і територію Західної України приєднав до Великої України. Ні, ні і ще раз ні! Кремль НІКОЛИ не керувався українським інтересом, і приєднали вони ті та інші території виключно до СРСР!

Обед у Председателя Совнаркома СССР и Народного Комиссара
Иностранных Дел тов. В. М. МОЛОТОВА в честь министра
иностранных дел Германии Г-на Иоахима фон-РИББЕНТРОП.

28 октября с.г. Председатель Совета Народных Комиссаров СССР и Народный
Комиссар Иностранных дел тов. В. М. Молотов для обеда в честь министра иностранных
дел Германии г-на Иоахима фон-Риббентропа. На обеде присутствовали сопровождающие
г-на министра г-н Форстер, г-н Таре, г-н Шнурре, г-н Лорд, г-н Генке, г-н фон Га-
дем, г-н Шульце, г-н Штейнбеккер.

На обеде германский Посланник в Москве присутствовал граф фон дер Шу-
тцбург, г-н Тиннельскирх, генерал-лейтенант Вестриц, г-н Гальдер.

Кроме упомянутых лиц, присутствовали т.л. И. В. Остапов, К. Е. Бородавко,
Д. М. Кильчицкий, А. И. Михоц, Л. П. Борис, И. А. Бураков, И. А. Виноградов,
А. Ф. Гусев, В. П. Ирошкин, В. П. Иоткин, В. Г. Лежаков, С. А. Ломакин,
А. З. Шварц, Е. И. Бабкин, Р. П. Хвильевский, С. П. Ефремов, В. Н. Барек,
Л. Н. Александров, А. А. Соболев и др. Иоахим фон-Риббентроп обменялся
присутствующими речами. Обед прошел в дружественной атмосфере.

Советский дипломатический протокол.

При подписании договора о ненападении между Германией
и Советским Социалистическими Республиками министр иностранных
дел уполномоченные обеих сторон обсудили в строго конфиденциальном порядке вопрос о приграничных сфер обеих стран
в Восточной Европе. Это обсуждение привело к немедленному результату:

1. В случае территориально-политического переустройства областей, входящих в состав Прибалтийских государств (Латвии, Эстонии, Литвы, Латвии), северная граница Латвии одновременно является границей сфер интересов Германии и СССР.
При этом интересы Латвии по отношению Земгальской области признаются обеими сторонами.

2. В случае территориально-политического переустройства областей, входящих в состав Польского Государства, граница сфер интересов Германии в СССР будет предварительно прорвана
по линии рек Нарев, Нишель и Сан.

Вопрос, является ли в общенных интересах польского со-
юзнического Польского Государства и каковы будут
границы этого государства, может быть окончательно выяснен
только в течение дальнего политического развития.

Во всяком случае, обе Правительства будут решать этот
вопрос в порядке дружественного общеобщего согласия.

3. Особенно юго-востока Европы с советской стороны под-
черкивается интерес СССР к Бессарабии. С германской стороны
заявляется о ее полной политической независимости в
этих областях.

4. Этот протокол будет сохраняться обеими сторонами в строгом секрете.

Г. Ульманн
Председатель СССР
Народный комиссар
Иностранных дел

Москва, 23 августа 1939 года.

За Правительство
Германии

U. M. 23. 8. 39

Якщо засоби російської пропаганди звинувачують Бандеру, ОУН чи УПА в домовленостях із нацистською Німеччиною, то хай покажуть хоч один договір між ними. Його немає! А от пакт Молотова – Ріббентропа чітко зазначає, як Росія під виглядом Радянського Союзу по-справжньому тісно співпрацювала з Гітлером і нацистами!

ЗАЯВЛЕНИЕ СОВЕТСКОГО И ГЕРМАНСКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВ ОТ 28 СЕНТЯБРЯ 1939 ГОДА.

После того как Германское Правительство и Правительство СССР подписалим сегодня договором окончательно урегулировали вопросы, возникшие в результате распада Польского государства, и тем самым со-здали прочный фундамент для длительного мира в Восточной Европе, они в обоюдовном согласии выражают мнение, что ликвидация настоящей войны между Германской и Советской Республикой Франции с другой стороны отвечала бы интересам всех народов. Поэтому обе Правительства направят свои общие усилия, в случае нужды в согласии с другими дру-жественными державами, чтобы возможно скорее достигнуть этой цели. Если, однако, эти усилия обоих Правительств останутся безуспешными, то таким образом будет установлен факт, что Англия и Франция несут ответственность за продолжение войны, причем в случае продолжения войны Правительства Германии и СССР будут консультироваться друг с другом о необходимых мерах.

По уполномочию
Правительства СССР
В. МОЛОТОВ.
28 сентября 1939 года.

За Германское
Правительство
И. РИББЕНТРОП.

Печатается под суперинспектором
Бюро ЦК Коммунистической Партии (бывшей)

ПРАВДА

Орган Центрального Комитета и МК ВКП(б)
№ 140 (752) | 1 октября 1939 г., пятница | Цена 5 коп.

ВИДЕОЧЕРДКА ЧЕТВЕРТАЯ СЕССИЯ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР 1-го СОЗЫВА

О РАТИФИКАЦИИ СОВЕТСКО-ГЕРМАНСКОГО ДОГОВОРА О НЕНАПАДЕНИИ

Сообщение тел. Министерства по делам печати Верховного Совета СССР 31-го августа 1939 года

Печатается под суперинспектором
Бюро ЦК Коммунистической Партии (бывшей)

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Согласно постановлению ЦК КП(б) от 27-го августа 1939 года

Письмо на утверждение проектами законов Совета Союза и Совета Национальностей о внесении в проекты законов о конфиденциальности обмена почтой телеграфом К. Е. БОРОЗДИНОЙ, вторичной председателем комитета по связи Советской Федерации по разработке механизации телекоммуникаций и связям с населением проекта законов о конфиденциальности обмена в конфиденциальности

Письмо на утверждение проектами законов Совета Союза и Совета Национальностей о внесении в проекты законов о конфиденциальности обмена в конфиденциальности

конфиденциальности документации и конфиденциальности телеграфа И. М. МОЛОДОГО, вторичной председателем комитета по связи Советской Федерации

ВЕРХОВНЫЙ СОВЕТ СССР ПОСТАНОВЛЯЕТ:
1. ОСОБЫЙ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО ПРОДЛЯТЬ ПРАВИТЕЛЬСТВА.

2. РАТИФИЦИРОВАТЬ ДОГОВОР О НЕНАПАДЕНИИ
МЕЖДУ СОЮЗОМ СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИКИ И ГЕРМАНИЕЙ, ЗАПРОГРЕССИИ
В МОСКВЕ 31-го августа 1939 года.

Бородин Константин Евгеньевич родился 25 марта 1895 года в селе Старые Ключи Тверской губернии. Учился в Тверской гимназии, в 1913 году окончил ее с золотой медалью. В 1914 году поступил в Технологический институт в Петрограде, который окончил в 1918 году. В 1919 году был избран депутатом Петроградского совета рабочих и солдатских депутатов. В 1920 году окончил Высшую партийную школу при ЦК РКП(б). В 1921 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1922 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1923 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1924 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1925 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1926 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1927 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1928 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1929 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1930 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1931 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1932 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1933 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1934 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1935 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1936 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1937 году был избран членом ЦК РКП(б). В 1938 году окончил Академию наук РСФСР по специальности «Химическая инженерия». В 1939 году был избран членом ЦК РКП(б).

31-го августа 1939 года Верховный Совет СССР принял постановление о ратификации Договора о ненападении между СССР и Германией. Договор был подписан 28 июня 1939 года в Москве. В нем предусматривалось, что обе стороны не будут нападать на друг друга и не будут поддерживать третьих стран в их нападении на другую страну. Договор также предусматривал, что обе стороны будут сотрудничать в области экономики и культуры. Договор был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года. Договор о ненападении между СССР и Германией был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года.

31-го августа 1939 года Верховный Совет СССР принял постановление о ратификации Договора о ненападении между СССР и Германией. Договор был подписан 28 июня 1939 года в Москве. В нем предусматривалось, что обе стороны не будут нападать на друг друга и не будут поддерживать третьих стран в их нападении на другую страну. Договор также предусматривал, что обе стороны будут сотрудничать в области экономики и культуры. Договор был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года. Договор о ненападении между СССР и Германией был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года.

31-го августа 1939 года Верховный Совет СССР принял постановление о ратификации Договора о ненападении между СССР и Германией. Договор был подписан 28 июня 1939 года в Москве. В нем предусматривалось, что обе стороны не будут нападать на друг друга и не будут поддерживать третьих стран в их нападении на другую страну. Договор также предусматривал, что обе стороны будут сотрудничать в области экономики и культуры. Договор был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года. Договор о ненападении между СССР и Германией был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года.

31-го августа 1939 года Верховный Совет СССР принял постановление о ратификации Договора о ненападении между СССР и Германией. Договор был подписан 28 июня 1939 года в Москве. В нем предусматривалось, что обе стороны не будут нападать на друг друга и не будут поддерживать третьих стран в их нападении на другую страну. Договор также предусматривал, что обе стороны будут сотрудничать в области экономики и культуры. Договор был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года. Договор о ненападении между СССР и Германией был ратифицирован Верховным Советом СССР 31-го августа 1939 года.

2

Москва, 28 сентября 1939 года.

*Германскому Министру
Иностранных Дел,
ГОСПОДИНУ ИОАХИМУ
фон-РИББЕНТРОП,*

*в наст. время в Москве
Господин Министр,*

ссылаясь на наши переговоры, мы имеем честь подтвердить Вам,

что Правительство СССР на основании и в духе достигнутого нами общего политического соглашения исполнено воли всемерно развить экономические отношения и товарооборот между СССР и Германией. С этой целью обеими сторонами будет составлена экономическая программа, согласно которой Советский Союз будет доставлять Германии сырье, которое Германия в свою очередь будет компенсировать промышленными поставками, производимыми в течение продолжительного времени. При этих обе стороны построят эту экономическую программу таким образом, чтобы германо-советский товарооборот по своим размерам снова достиг высшего об'ема, достигнутого в прошлом.

Оба Правительства дадут немедленно необходимые распоряжения о проведении вышеуказанных мер и позаботятся о том, чтобы переговоры как можно скорее начались и были доведены до конца.

Примите, Господин Министр, повторное уверение в совершеннейшем моем уважении.

В. МОЛОТОВ.

Підписання Примиренчого Соговошу ССР і Народного Комісаріата Німеччини Діє та в. м. Молотов і Гітлер. На сиджі - в. м. Молотов і к. А. Гітлер в новій канцелярії канцлера.

1 ДЕКАБРЯ 1939 р., № 64 (686).

О ЛЖИВОМ СООБЩЕНИИ АГЕНТСТВА ГАВАС

Редактор «Правды» обратился к тем [Греции], кому на себя ответственность за выполнение войн?

Сталин в любительской агентстве Гавас о зрея Сталина, чтобы привести в порядок в Париже 19 августа, где произошло первое заседание о том, что should должна прекратиться как можно раньше, чтобы начать воинские стороны.

Так, Сталин предложил следующий ответ: «Это сообщение агентства Гавас, как и многие другие, это сообщение, представляющее ложь. И, конечно же, не могут знать, в каком месте, где падают сбрасываемые ими бомбы. Но как бы ни являлись господы из агентства Гавас, они не могут отрицать то, что...»

а) не Греция знала по франции и Англии, а Франция и Англия знали на

б) после открытия военных действий Германия обратилась к Франции и Англии с мирными предложениями, а Советский Союз открыл поздно вечером представления Греции, ибо он считал и продолжает считать, что спереди оканчиваются войны воронами образов обличающих нас посланий всех стран в Европе;

в) правительство Франции и Греции глубоко убеждены, что мирные представления Греции, а также и Советского Союза работают для предотвращения окончания войны.

Такими фактами...

Искусство

Навіть припускаючи, що Коба здійснив тут фінт «тримай друзів близько, а ворогів – ще ближче», то чому він не вірив сотням розвідувальних донесень про абсолютно вірогідний напад Німеччини на СРСР, що планувався на червень 1941 року?! У великих стратегів війни такі відчуття спрацьовують українською швидко, а не після двох

годин з моменту військового вторгнення – після листа про оголошення війни, що приніс посол Німеччини в СРСР В. Шуленбург до МЗС СРСР В. М. Молотову вночі з 21 на 22 червня.

А саме ця «промашка» коштувала величезним потрясінням для всіх народів СРСР та десятків мільйонів людських втрат і, відповідно, мільйонів людських трагедій. Поняття величезної відповідальності у кривавого деспота перед народом взагалі було відсутнє!

За таку злочинну бездіяльність цього диктатора і злочинця треба було судити з довічним ув'язненням та засланням до «сонячного» Магадана, а ім'я його піддати цікуванню й навжди стерти з історії переможців!

Вечори дружби офіцерів Червоної та гітлерівської армій.

Натомість, до слова, в 2015 році, сучасна кремлівська влада цьому душогубу і міжнародному бандиту в Москві встановила пам'ятник, що свідчить тільки про абсолютне ототожнення тодішньої і теперішньої системи влади. Це той момент, коли сучасна путінська влада, вдаючись до міжнародного тероризму, в тому числі й у війні на Донбасі та в Сирії, а також до окупації українського півострова Крим, Північної Осетії та Абхазії, частини Молдови, тільки повторює і бере приклад зі сталінської системи управління країною, вдосконалючи її лише новими технологіями, зокрема більш якісним зомбуванням населення

через засоби масової пропаганди – так звані федеральні телеканали та ін.

А в суперечці з ватником вам не допоможуть ні факти, ні ваша безпосередня участь у подіях. Ви ж – не телевізор!

Повертаючись на деякий час назад, звернемо увагу на **військову агресію Росії** (у вигляді СРСР) проти Фінляндії в 1939 році, вже чергової за 25 років.

СТОЛКНОВЕНІЯ СОВЕТСКИХ ВОЙСК С ФІНСЬКИМИ ВОЙСКАМИ.

ЛЕВІНГРАД, 30 листоп. (ТАСС). 30 листопада с. р. в 2 чагу ночі в деревні Новий, що на східній берегу Ладижинського озера, група фінів підійшла со сторони зони Маннергейма, наступаючи траншею СРСР, атакувала передмістя замку Красної армії. Більші військи фінів з початку були оточені обертами на флангах та розбиті.

В эту же вечір на Карельському передмісті в 2 чагу 15 листопада со сторони деревні Рамула була отбита підступний атака, після чого західна група фінської піхоти атакувала деревню К. Маркимані. Контратактні напади західних частин фінів були отбитіми на їх території, при цьому загиблило 10 піхотних солдат в один угор-штурм.

В 4 чагу утра до роги почати фінів постало відповісти нашу заміну в деревні Термоово на Карельському передмі-

сті, що не були оббиті румунсько-турецькими військами.

На придану Головного Командування Красної армії, заради якої вони відступили, після прориву їх сторонні фінські військи, міжда Ленінградського воєнного округу в 8 чагу уточ 30-го листопада, під час гравіту Фінляндії на Карельському передмісті в Ільївському районі, в роги інших районів.

В районі Ребено в Поромському члені Красної армії прорвались за 10-15 кілометрів в завдіві від європейської границі.

На Петровському напрямку часті Красної армії змогли за кілька днів.

На Карельському передмісті часті Красної армії змогли здолити Метелікоти, Куркіні, Куркінів і деревню в горах Таллінні.

В цій ситуації Майнільською військовою місією планується:

Блокири на поблизу розташувши початок, що захищати промислові райони, військові частини в сірцевині бойових на автодорогах Віннітуре (Ільївськ) і Хемінен (Польснінфіорд).

Почалася та війна з військової провокації (Майнільського інциденту) НКВС 26 листопада 1939 року немовби стріляниною по радянських прикордонниках, що «викликало» миттєву реакцію радянського уряду у вигляді ноти протесту послу Фінляндії в СРСР. Відразу після цього було розірвано дипломатичні відносини з північною країною та оголошено фінам війну. І вже 30 листопада з промиванням мізків від пропагандистів словами «візьмем їх за два тижні» (неважаючи на записки члена Військової Ради Північно-Західного фронту А. Жданова про незадовільну підготовку до війни в рядах червоноармійців) відбувся перший напад і віроломний перехід радянських військ на територію країни Суомі. Самі ж червоноармійці, займаючи території, в тому числі захопивши дачу художника Іллі Репіна, писали в доповідних записках про те, що «навіщо ми звільнюємо фінів від

хунти, вони й так добре живуть». І про лінію оборони (Маннергейма), яку почали будувати ще в 1922 році, червоне керівництво не знато, проте повинно було знати (це не було секретною інформацією), посилаючи солдатів просто на «м'ясо» (відмічаємо рівень радянської розвідки). Результатом цієї «спецоперації» було захоплення невеликої частини території сусідньої держави (за легендою, причиною війни була близька відстань кордонів Фінляндії до Ленінграда), а також величезні (і по відношенню до людських та матеріально-технічних втрат фінів, і взагалі) втрати – 390 000 радянських солдатів та офіцерів за якихось 100 днів війни. Але «бабы нарожают» – пам'ятаємо...

З причини цієї чергової агресії 14 грудня 1939 року ССР було виключено з Ліги Націй.

До слова, СРСР напав на Фінляндію ще раз – 25 червня 1941 року. Фінні назвали те вторгнення «війною-продовженням»...

Але про ту війну наказано було забути.

«В тоталитарном государстве право изучать и толковать события прошлого является исключительной привилегией правящей верхушки и ее пропагандистской прислуши. Именно поэтому история тоталитарного общества всегда «непредсказуема». Для сталинско-брежневского руководства ССР финская война была тем эпизодом, который им меньше всего хотелось бы вспоминать. Ни в преступных замыслах крем-

левских властителей, ни в позорных поражениях Красной Армии нельзя было найти достойный материал для «воспитания трудящихся в духе беззаветной преданности и любви к родной Коммунистической партии». Поэтому приказано было — забыть. Все и забыли».

Марк Солонин, российский писатель, архивист, исследователь Второй мировой войны и войн России против Финляндии

А 1 вересня 1939 року розпочалася Друга світова війна, яка взяла старт з кривавої провокації, що здобула назву «Гляйвицький інцидент» – Гітлеру потрібен був лише привід для нападу на Польщу. За кілька днів Франція та Великобританія оголошують Німеччині війну і відкривають Перший фронт.

Нота правительства СССР, брученная польскому послу в Москве утром 17 сентября 1939 года

17 сентября 1939 года.

Господину послу,

польско-германская война вывела внутреннюю несостоятельность Польского государства. В течение десяти дней военных операций Польша потеряла все свои архивные районы и культурные центры. Warsaw, как столица Польши, не существует больше. Польское правительство распалось и не проявляет признаков жизни. Это значит, что Польское государство и его правительство фактически перестали существовать. Текущим прекратил свое действие договора, заключенные между СССР и Польшей. Превратившая самой себе и оставшаяся без руководства, Польша превратилась в удобное поле для всяких случайностей и неожиданностей, желающих создать угрозу для СССР. Поэтому, будучи доселенейтральными, Советское правительство не может больше нейтрально относиться к этим фактам.

Советское правительство не может также безразлично относиться к тому, чтобы

единоголосные украинцы и белоруссы, проживающие на территории Польши, брошенные на произвол судьбы, оставались беззащитными.

Ввиду такой обстановки Советское правительство отдало распоряжение Главному Командованию Красной Армии дать приказ всем силам перейти границу и взять под свою защиту жизнь и имущество населяния Западной Украины и Западной Белоруссии.

Одновременно Советское правительство намерено принять все меры к тому, чтобы вызволить польский народ из зловещей войны, куда он был свергнут его германскими руководителями, и дать ему возможность защищать мирной жизнью.

Прикажите, господин посол, уверения в совершенном к Вам почтении.

Народный Комиссар Иностранных Дел СССР В. МОЛОТОВ.

Чрезвычайному и полномочному послу
Польши г. Грабиевскому.
Польское посольство.
Москва.

А в серпні 1941 року відбулась окупація Ірану військовими силами СРСР та Великобританії. І власне саме це й було попередньою причиною «славнозвісної» холодної війни. Бо, за домовленістю обох держав, війська обох країн повинні були залишити Іран через 6 місяців після закінчення Другої світової війни. Проте Росія вкотре – не перший та й не останній раз – порушила міжнародні договори. Тоді, у березні 1946 року, прем'єр-міністр Британії Вінстон Черчілль виступив у місті Фултон з критикою кремлівської влади (славнозвісна Фултонська промова). Він відкрито заявив про чергове порушення Росією міжнародних договорів, і що остання цим ставить залізну завісу між країнами-переможницями у Другій світовій війні. Британію підтримали США та декілька інших країн. Саме тоді Сталін, уміючи бути безпardonним, закрив кордони для своїх громадян, безумовно, наситивши мізки росіян черговою пропагандою ненависті до тих, хто допомагав їм усі останні десятиріччя.

А восени 1943 року з ініціативи Сталіна створено Руську православну церкву московського патріархату (рпц мп).

другой Иосиф Исаакиевич!

Мои азбуки

Исторический день спасания нашего о великих для всей Русской земли Всюдом нашего народа, ведущим Родину к славе и процветанию, навсегда останется в глубинах сердца нас, слушателей церкви. Мы почувствовали в каждом слове, в каждом обращении, в каждом предложении сердце, горящее отеческой любовью ко всем своим детям. Русской Православной Церкви особенно дорого то, что Вы своим сердцем почувствовали, что она действительно живет вместе со всем русским народом общим волей к победе и смиренной готовностью ко всякой жертве ради спасения Родины.

Русская Церковь никогда не забудет того, что принятый всем миром Всюдом - не только Стalinской Конституцией, но и личным участием в судьбах Церкви поднял дух всех церковных людей и еще более усердной работе на благо дорогого отечества.

От лица Русской Церкви проносим Вам золотую благодарность.

Да сохранит Вас Бог на многие лета, дорогой Иосиф Исаакиевич!

5 Сентября 1943 г.

Патриарший Настоятель *Сергий*,
Митрополит Московский
и Коломенский

Москва. *Андрей Митрополит Ленинградский*
Николай Митрополит Киевский и Галицкий

Приём тов. И. В. Сталиным
Митрополита Сергия, Митрополита
Алексия и Митрополита Николая

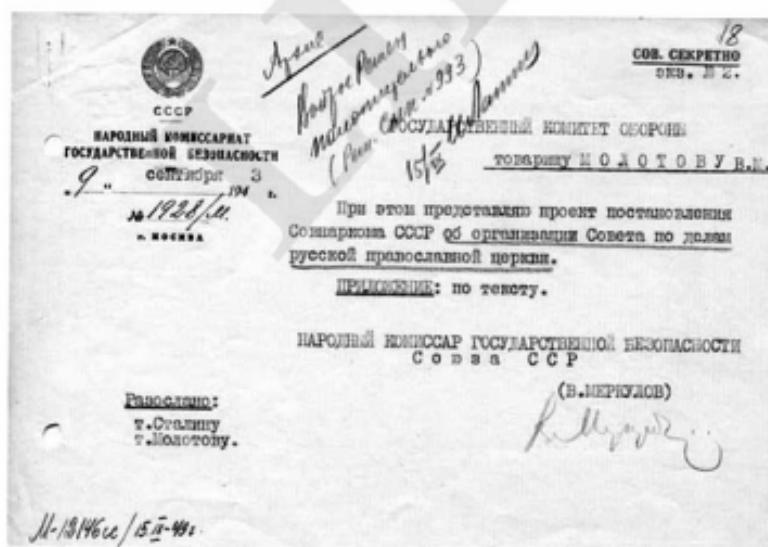
4 сентября у Председателя Совета Народных Комиссаров СССР тов. И. В. Сталина состоялся приём, во время которого имела место беседа с Патриархом Местоблюстителем Митрополитом Сергием, Ленинградским Митрополитом Алексием и Эпископом Украины Киевским и Галицким Митрополитом Николаем.

Во время беседы Митрополит Сергий довёл до сведения Председателя Совнаркома, что в руководящих кругах православной церкви имеется измерение в ближайшее время создать Собор епископов для избрания Патриарха Московского и всей Руси и образования при Патриархе Священного Синода.

Глава Правительства тов. И. В. Сталин сочувственно отнесся к этим предположениям и заявил, что со стороны Правительства не будет к этому препятствий.

При беседе присутствовал заместитель Председателя Совнаркома СССР тов. В. М. Молотов.

Газета «Правда» від 05.09.1943 р.

СОВЕТ НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ СОВЕТА ССР

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 993

•IV• сентября 1943 года

гор. Москва, Кремль

Об организации Совета по делам русской православной церкви.

Совет Народных Комиссаров ССР ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Организовать при Совете Народных Комиссаров ССР Совет по делам русской православной церкви, возложив на него задачу осуществления связи между Правительством ССР и патриархом Московским и всея Руси по вопросам русской православной церкви, требуя при разрешении Правительства ССР.

2. Председателем Совета по делам русской православной церкви назначить тов. КАРИСОВА Георгия Григорьевича.

3. Обязать тов. КАРИСОВА в декадный срок представить на утверждение Совнаркома ССР проект "Положения о Совете по делам русской православной церкви при Совнаркоме ССР" и планы Совета.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ
СОВЕТА ССР

И. СТАЛИН

УПРАВЛЯЮЩИЙ ДЕЛАМИ СОВЕТА
НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ ССР

И. ЧАДАЕВ

ДОКС-1

02 49

№ 62

9/4

М. Неструев

24/2 - 4639 29.1.13

засекречено - секретно.

59

оу.

НАРКОМА ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СОЮЗНЫХ
И АВТОНОМНЫХ РЕСПУБЛИК
НАЧАЛЬНИКА УПРАВЛЕНИЯ КРАЕВ И ОБЛАСТЕЙ.

1943 г.

8-го сентября с.г. в Москве состоялся собор епископов русской православной церкви (тихоновско-сергиевской синодальности), который избрал митрополита Сергию (СТРАДОРОЖСКОГО) "патриархом Московским и всей Руси" и образовал при нем Священный Синод в составе 6 членов, в которых вошли: митрополит Ленинградский Алексий (СИМЧЕНКО), митрополит Киевский и Галицкий Николай (БРУДЕНЬЧИК), архиепископ Горьковский и Арзамасский Сергий (ГУЛЯЕВ), архиепископ Красноярский Духа (ВОЛОДЯ-ЯСИЩЕНКО), архиепископ Ярославский Павел (СОКОЛОВ) и архиепископ Кунинский - Алексий (ПАШИНЬ).

В связи с тем, что в течение 2-х лет Великой Отечественной войны русская православная церковь провела замечательную патриотическую работу в СССР и за границей, Правительство взяло целесообразный разрешение:

- а) открытие богословских курсов для подготовки кадров священнослужителей;
- б) епископам по своей инициативе ставить перед местными органами власти вопрос об открытии первых и распорядиться о первоначально-приходских церквях;
- в) открытие в епархиях производств по изготовлению свечей и других предметов из личного первоконного склада;
- г) издание журнала под названием "Журнал московской патриархии", первый номер которого вышел 12-го сентября 1943 года (журнал прилагается).

Для осуществления связь между правительством СССР и "патриархом Московским и всей Руси" по вопросам русской православной церкви, требуемы разрешения правительства СССР, Совет народных комиссаров СССР постановил организовать при СНК СССР Совет по делам Православной

Русской Церкви (постановление СНК СССР № 998 от 14-го сентября 1943 года).

Бердок разрешения вопросов со открытия церквей, созывания богословских курсов и других внутриверховных вопросов, будет определяться Советом по делам Русской Православной Церкви при СНК СССР и доведен до сведения местных исполнительных органов в ближайшее время.

В соответствии с вышеизложенным, в дальнейшей работе по церковникам органам НКВД необходимо руководствоваться следующим:

1. Не препятствовать духовенству проводить в жизнь официальные решения Патриарха Сергия и Синода, касающиеся назначений и перемещений священников по епархиям, открытия богословских курсов, съездов, расширения печатных изданий Патриарха и Синода.

2. Наряду с этим обеспечить неслабое агентурное наблюдение за деятельность епископов и остального духовенства православной церкви, пресекая возможные попытки с их стороны превышения предоставленных им прав или использования этих прав в антисоветских целях.

3. Каждую вновь открываемую церковь обеспечивать проверкой агентурой из числа духовенства или церковного актива.

4. До особых указаний НКВД СССР не допускать распада обновленческой церкви и перехода обновленческого духовенства в ведение московской патриархии, путемдачи соответствующих указаний нашей агентуре из числа руководящего состава духовенства.

Не допускать также со стороны обновленцев каких-либо нападок или античных нравственных действий против сергиевской церкви.

5. Усилить агентурную работу среди других церковных течений и сектантов, особенно по неслыханным церковным организациям и группам, пресекая возможные провокации и попытки активизировать антисоветскую работу с их стороны в связи с присягами романовых в отношении сергиевской православной церкви.

89

102

С настоящим уважением ссылаясь первых секретарей
ЦК коммунистических партий Советских Республик, краевых и областных ко-
митетов КП(с).

НАРОДНЫЕ КОММУНИСТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СССР
И КОММУНИСТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ И РАДА

В. ПЕРЧУКОВ.

П. 24

22 сентября 1948 г.
г. Москва.

Верно: *Народный*

Я ВИМАГАЮ

Із голодомор — це було вропумнення, усмірення со сторона Господа нашої Гордини

Предстоятеля УПЦ МП митрополита Онуфрія

Після цих слів ще є такі, хто сумнівається, що московський патріархат треба гнати поганюю метлою
ГЕТЬ З УКРАЇНИ???

ЗАБОРОНІТИ
УДОСВЯЧЕННЯ ПАТРІАРХАТ

Відчуйте різницю між Київським патріархатом та московською сектою РПЦ-ФСБ.

І коли ми задаємося логічним запитанням, власне, чому під час найбільш кровопролитної війни в історії людства зненацька на-гора виходить питання реорганізації церковного стану, то знаходимо справжню відповідь у діях Гітлера, який після введення своїх військ на територію СРСР віддав розпорядження відновити діяльність православних церков, звичайно, насамперед для підняття свого авторитету серед віруючого люду. Джугашвілі вирішив тільки скопіювати методику чергового впливу на населення.

У Росії церква завжди була лише черговим інструментом пропаганди і продовженням агресивної політики Кремля, в тому числі і їхнє дочірнє підприємство «Московський Патріархат в Україні», що просуває російські наративи до українського суспільства.

А в 1946 – 1947 роках відбувається черговий голодомор. Склади із запасами зерна відкриті не були, що знову показує нам ставлення кремлівської влади до народу. Це підтверджується й тим, що допомога від США, Швеції, Данії та інших держав жертвам війни до них не потрапила, а зерно, як і до цього, масово вивозили за кордон, в тому числі до держав-сателітів новоствореного соцтабору. Саме це було головним інструментом впливу та підтримання політичної влади в тих країнах, а також джерелом валюти, за яку СРСР імпортував іноземне обладнання для своїх виробничих підприємств.

Треба зазначити, що Росія ніколи не мала власних технологій найвищого рівня (окрім частково у військовій сфері). Максимум, на що вона була завжди здатна, – це імпортувати відповідне обладнання та копіювати засоби для життя й добробуту: від побутових речей до автотранспорту... Це саме стосується й славнозвісного АК-47, який насправді був розробкою не лейтенанта «без роду і племені», а німця і виробника зброї у четвертому поколінні Хуго Шмайсера, який після закінчення Другої світової війни працював на військовому підприємстві в Іжевську.

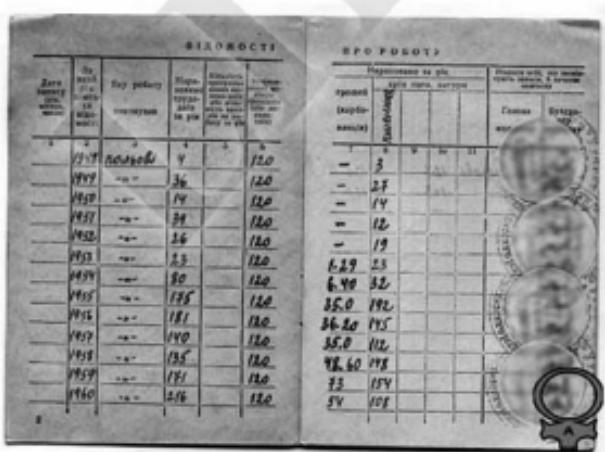
До слова кажучи, наш Інститут національної пам'яті має у своєму розпорядженні 18 фотографій цієї автоматичної гвинтівки (розуміємо, що в німецьких архівах

таких військових фото набагато більше), що використовувалася під час Другої світової війни, в тому числі й трофей, захоплених бійцями Української Повстанської Армії у гітлерівців.

І так само Радянський Союз «розробив» свою першу балістичну ракету: було скопійовано німецьку ракету Вернера фон Брауна «ФАУ-2» і трохи вдосконалено її. І то лише за допомогою українця Сергія Корольова.

Ще треба зазначити, що після Другої світової війни радянська влада знущалася над своїм населенням. Так, ветеранів, що повернулися з війни інвалідами, вислали з Москви за 101 кілометр... А селянам заробітню плату почали видавати із середини 1950-х років, та й то мізерну. Видали на руки «Трудові книжки колгоспника», в яких головним чинником фіксували трудодні. Та за цією «книжкою» працівникові закрили шлях до опанування нових професій і фактично та юридично забрали всі можливості для виїзду людини – не те що з району – бодай із села. Ставлення до людей, як до кріпаків, було очевидним!

Подібним чином були оформлені записи у більшості селян.

Пригадаємо і 15 сесію Генеральної Асамблей ООН 12 жовтня 1960 року, що проходив у Сполучених Штатах, і на сесії якої представники дипломатичної місії СРСР на знак чергового протесту «в унісон» стукали по столу, а Хрущов, висловлюючись у хамській манері, ще й махав й стукав по трибуні черевиком та і погрожував словами «Ми вас поховаємо!». Чи може бути нормальним ставлення представників цивілізованих країн до таких персон, що символізують «вяліку необъятну»? Запитання риторичне.

Автомобіль, який міг собі дозволити середньостатистичний американець на «загниваючому Заході». Друге фото: «Коли твій дід гнув спину в горбатому Запорожці, для якого вічно не вистачало запчастин у щасливому СРСР»

У післявоєнний час владна верхівка РРФСР на внутрішньому просторі, у тому числі й у країнах соцтабору, продовжила свою політику терору, диктату та жорсткого контролю за населенням. А на міжнародному рівні створювала і втягувалась у конфлікти та війни. Так, за політичною примхою стягувала війська в Угорщину в 1956 році, а в 1968 році – в Чехословаччину, однозначно погіршивши свій авторитет «країни соціалізму» з людським обличчям.

Згадаємо ще один московитський міф про «вялічіє» – про успішний запуск першої людини в космос. Вони забувають сказати, що в Радянському Союзі до Гагаріна вже відправляли з десяток людей, які загинули. Але ж наказано говорити тільки про успіхи.

Та навіть і тут не обійшлося без українців, а саме Юрія Кондратюка, що розробив теорії запуску космічних ракет, а також Сергія Корольова, який втілив у життя ці та інші подібні теорії.

Останній період існування Радянського Союзу проявився на мікрорівні так званою стабільністю, а на макрорівні – періодом «застою» і, відповідно, консервуванням і гниттям того злополучного і штучного організму, що розвалився настільки швидко, чого навіть ніхто й не очікував.

У 1991 році «совок» де-юре припинив своє існування, Москвія/РРФСР стала називатися Російською Федерацією, а її пропором став триколор.

Але й тут Росія проявила себе в усій «красі», ініціювавши війни в Молдові та Грузії, Чечні, Таджикистані, Україні, а також підігриваючи вірмено-азербайджанський конфлікт у Нагірному Карабасі. І це тільки на пострадянському просторі. У статичній державі історія повторюється...

Русские формирования в составе 3 Рейха	
	Русская военно-патриотическая армия 400.000
	15-й национальный пехотный корпус СС 35.000
	Отдельный казачий корпус Вермахта 24.000
	20-я гренадерская дивизия СС «РОМАН» 20.000
	Русский окраинный корпус 17.000
	30-я гренадерская дивизия СС (3-я русская) 11.000
	Русская самооборона «Народная страна» 11.000
	Русская восстановительная полиция 10.000
	Дивизия «Русланд» 10.000
	2-я русская бригада СС «Дружина» 5.000
	Русская военизированная народная армия 4.000
	Дебровольческий полк СС «Иварки» 2.500

**Куда там Бандере
с его горсткой
повстанцев.
Вот наши
ДЕДЫ ВОЕВАЛИ!**

2. ПОСЛАНІЕ МОЄ ДРУЖНЕЄ «ДЕЯКИМ» ЖИТЕЛЯМ ДОНБАСУ

Этой фотографии 25 лет. Тогда Донбасс кричал- "хватит кормить Москву!"

Коли «деякі» переселенці з Донбасу горделиво говорять: «МИ – ДОНЕЦЬКІ!», то в мене є бажання запитати цих людей: «А до яких саме донецьких ви належите:

- до тих сепаратистів і колаборантів, які кричали: «Путлер, введі!», і він на їхне прохання ввів збройні угруповання; наслідки кацапської вакханалії очевидні – розруха і розбій, окупанти ж не на своїй землі воюють, чужого їм не шкода;

НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ ВЛАДА – БОРISЯ З НЕЮ...

ХОЧЕШ КРАЩОГО ЖИТТЯ – БУДУЙ ЙОГО...

НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ КРАЇНА – ВИЇЗДЖАЙ В ІНШУ...

АЛЕ ЗВАТИ ЧУЖУ АРМІЮ ТА ВІШТАТИ ПРАПОР

ІНШОЇ КРАЇНИ – ЦЕ ДЕРЖАВНА ЗРАДА!

- чи, може, до тих, які працювали й заробляли собі на життя на підприємствах та шахтах, десятки з яких ще наприкінці XIX сторіччя відкрив англійський промисловець Джон Юз (на його честь назвали місто Юзівка – зараз Донецьк);

- чи, може, до тих донецьких, яких було заморено голодом у 1932 – 1933-х роках, на місце яких заселено московитів/росіян;

- чи, може, тих дисидентів – шістдесятників та сімдесятників, що були родом з Донбасу, жили з Україною в серці та писали про взяту в полон Україну Московією, як то:

- вчений, поет і письменник, критик радянської влади, борець за права людей та засновник Української Гельсинкської групи **Микола Руденко** (с. Юр'ївка, Луганська область);
- письменник **Іван Дзюба** (с. Миколаївка, Донецька область)
- автор, що по-снайперськи влучив у совкову дійсність своїм твором «Інтернаціоналізм чи русифікація»;
- поет **Василь Голобородько** (м. Адріанопіль, Луганська область), рукописи якого видавались збірками українських віршів навіть у Франції та Югославії, за що він був зацькований гебістською владою;
- активний громадський діяч, критик, поет та «свєтлая лічності» **Іван Світичний** (с. Половинкине, Луганська область);
- учитель **Олекса Тихий** (хутір Іжівка, біля м. Дружківка, Донеччина), який зробив дослідження і підтверджив відомий твір **Івана Дзюби**, а саме те, що серед 1200 шкіл у своему краї тільки 100 з них – і то в далеких селах – були українськими; також він відзначився активними виступами проти окупації Угорщини радянськими військами в 1956 році;
- поет **Олекса Різників** (м. Єнакієве, Донецька область), який у своїх віршах критикував «совок», а також із друзями розповсюджував антирадянські листівки (на кшталт: «Не треба нам Америку обганяти, бо буде виден наш голий зад»), за що був покараний тюремним ув'язненням;
- та багато інших свідомих і патріотично налаштованих людей до своєї Батьківщини».

А потім ці самі «деякі» кажуть: «**Нас, донецьких, не чули**». Але ми всі дуже добре пам'ятаємо про діяльність величезної кількості бандитських угруповань на Донбасі в 90-х роках, коли трупи учасників банд, та й невинних людей, ховали по териконах, про що кричала вся Україна. Там же були вбиті й місцеві журналісти, що докопувалися до правди, та деякі публічні люди, як-то, наприклад Щербань. Ми добре пам'ятаємо вибух на Донецькому стадіоні – вбивство місцевого бандитського «авторитета» Ахатя Брагіна, після чого стрімко став «набирати оборону»

ти» майбутній князьок Ахметов (найвірогідніше – кремлівський агент впливу), який з поплічниками робив усе, щоб Донбас залишився проросійським регіоном (Московія ні на хвилину не відпускала цей регіон і за допомогою таких місцевих князьків намагалась мати там «народну» підтримку).

СПОЧАТКУ ВИДАЮТЬ РОСІЯНСЬКІ ПАСПОРТИ, А ВЖЕ ЗА НИМИ ІДУТЬ ТАНКИ!

Тепер ми знаємо, що це робилося для майбутньої окупації України, яка повинна була розпочатися саме в східних областях, і таким же чином у Криму, коли показали обличчя представники «п'ятої колоні».

Малороси, малороси,
Де ж ви, покидьки, взялись?
Ви кацапам-окупантам
З потрохами продались!!!

«Всем жителям юго-востока Украины, так страстно желающим войти в состав России, скажу одно: вы плохие граждане для любого государства, потому что предателей презирают везде. Уверена, если кто-то даст

дороже, чем Россия, вы быстро объявите
ещё один "референдум".

Но никто ничего
вам уже не даст.
Россия, кстати тоже.
Зарубите у себя на носу».

Валерия
Новодворская

Timchak Taras
Вчера о 23:47 • 5

**Донецьку і
Луганську потрібен
Особливий статус
-статус території із
поглибленим
вивченням
української мови та
Історії України!!**

ЯКЩО ЛЮДИНА, ЖИВУЧИ В УКРАЇНІ ЧИ В ІНШІЙ КРАЇНІ, ГОЛОСНО РАТУЄ ЗА «РУСЬКІЙ МІР», ПІДТРИМУЮЧИ АГРЕСІЮ РОСІЇ, ТО ТАКОГО ТРЕБА ПОЗБАВЛЯТИ ГРОМАДЯНСТВА ТА ВИСЕЛЯТИ ПРОТЯГОМ 24 ГОДИН САМЕ ДО «РУСЬКОГО МІРУ»!

Якби на Донбас не прийшла «русская весна», то: 15 тисяч людей були б живі; десятки тисяч людей ніколи не отримали б поранення; 7 мільйонів ніколи не дізналися б,

що таке війна; десятки великих підприємств продовжували би працювати; 30 мільярдів гривень склав би бюджет Донбасу; 42 тисячі гривень отримали б молоді мами; до аеропорту Донецька прибували б літаки з Кутаїсі, Берліна, Анкари та інших міст; на

галявинах Мар'їнки, Дебальцевого, Донецька розквітали б квіти і гралися би діти, працювали б лікарні, поліклініки, банки, аптеки, кав'ярні, перукарні, школи й дитячі садки, «Донбас-Аrena» приймала б Лігу чемпіонів... Якби на Донбас не прийшла «руська весна»...

І ми, звичайно ж, дуже добре пам'ятаємо ахметовського ставленника, «двічі несудимого», до якого справжні українці відчувають лише гидливість та презирство та якого приводили до влади всі інші папередники, в тому числі агенти Кремля, як-то тодішні президенти, в тому числі «батько» української корупції Кучма та перефарбований у демократа комуняцький ідеолог Кравчук..

Скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти...

Президенти України

І ЦЕ НАЗИВАЄТЬСЯ – ВАС НЕ ПОЧУЛИ??? Себе то хоч не обманюйте.

У зв'язку з вищесказаним, у мене тільки одне запитання до цих «деяких» жителів Донбасу:

«Хто ви – українці, росіяни чи малороси?».

І відповідь на це запитання ви самі повинні дати собі дати.

Бо ті українці, що живуть на Донбасі і в Криму, всього лиш повірили росіянам, і от що з ними сталося!

ВІРНИЙ СИН Я ТОВІ, УКРАЇНО

Вірний син я тобі, Україно. І таких мільйони у нас.
Захистить тебе, рідну й єдину, ми покликані в збурений час.

Всіх нас кличеш, моя Україно, дати відсіч своїм ворогам,
Окупантам з Росії – країни, агресивно зловісної нам.

Її банди із зброєю лютують, розповзлися мов саранча,
Убивають, катують, лупцюють автоматами прямо з плеча.

Проросійськи настроєний натовп, одурманений злістю брехні,
Той сприяє їх діям завзято, роздуває ворожість в війні.

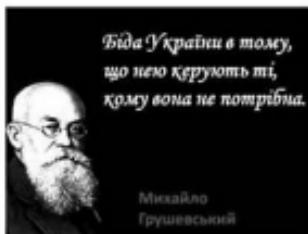
Як до зради такої скотились? Ви – запроданці в східних краях,
Що тілами своїми схватились цей бандитський розбій покривать.

Схаменіться, Росії лакеї, підлабузи, прислужники її.
Рідний край ви готові для неї відірвати в Україні свой.

Не простить вам цей гріх Україна. Ні, цю зраду вона не простить.
Ми готові тебе, Батьківщино, від бандитських навал захистити!

(мудрий старець)

А Янукович і його гоп-компанія вирішили «князювання» на Донбасі перенести на всю Україну. Заодно вони займались «пройданням» усіх золотовалютних запасів країни, підбирали весь великий бізнес «під себе», для того щоб перетворити Україну на Московію: дуже хотів Янукович бути схожим на найбільшого злодія сучасності – кремлівського «чикатіла». Але не здогадувався про найголовніше – народ України ненавидів «двічі несудимого» і не міг сприймати цю мерзоту. **Бо саме така кримінальна, хамська, безпardonна персона не може взагалі бути президентом пристойної країни!**

Біда України в тому,
що нею керують ті,
кому вона не потрібна.

Михайло
Грушевський

"Лестницу метут сверху,
а не снизу."

Немецкая пословица

А в ніч з 29-го на 30-те листопада 2013 року «яйцепадаючий» зробив найбільшу помилку свого гнилого життя – осмілився напустити «Беркут» на простих людей. От тут те неприйняття українцями злочинців у владі вилилось бурхливим всенародним протестом, який підняв ставки аж до викорінення бандитської мафії із владних посад.

На Майдані під час Революції Гідності.

Патріот – це той, хто захищає батьківщину від держави.

...На жаль, не вдалося закінчити революційного процесу без загиблих героїв.

«... ТИ Ж НА МОЇМ СЕРЦЮ ЛЕЖАВ... »

«Пліне кача», Піккардійська терція

Під завісу Янукович зробив останній «подарунок» українцям – покликав на допомогу своїх «побратимів» – кремлівських злочинців (лист Януковича до Путіна, яким махав В. Чуркін на засіданні Ради Безпеки ООН 03 березня 2014 р.; за що сам і поплатився життям через три роки, – так буває, коли стаєш зайвим свідком злочинів Кремля).

Янукович зрадив усіх – і супротивників і прихильників – весь український народ.

Того ж дня, 1 березня, Аксёнов заявив, що «референдум» відбудеться не в травні, як планувалося, а в березні.

Влада РФ все виконала невідкладно – 01 березня 2014 року Путін запросив у Ради Федерації дозвіл на використання російських військ в Україні. З цього приводу того ж дня з трибуни Ради Федерації виступив член Ради Федерації Озеров Віктор Олексійович, який зачитав уже підготовлену Постанову Ради Федерації Федеральних зборів Російської Федерації «Про використання збройних сил РФ на території України», в якій

ЗАЯВЛЕНИЕ ПРЕЗИДЕНТА УКРАИНЫ

Как заявлено избранный Президент Украины Янукович.

События на Майдане, начавшийся вслед за Крымом, привели к тому, что Украина оказалась на грани гражданской войны. В стране начал хаос и беспорядки, жестокость и преступления, особенно в Юго-Востоке и в Крыму, — это герой. Но под действием внешних стран осуществляется открытый террор и насильство, люди превращаются по политическим и идеологическим причинам.

В этой связи обращусь к Президенту России В.В.Путину с просьбой использовать Вооруженные Силы Российской Федерации для восстановления законности, порядка, пра脆弱ства, стабильности и защиты населения Украины.

Ю.Ф.Янукович

1-го. 2014.

затверджено (дослівно): «Стаття 1. Рада Федерації дає згоду президенту РФ на використання збройних сил РФ на території України до нормалізації суспільно-політичної обстановки в цій країні. Стаття 2. Ця постанова вступає в силу з дня її підписання».

Голова Ради Федерації В. I. Матвієнко винесла Постанову на голосування. Рада одноголосно прийняла це рішення, і його негайно передали президенту РФ.

Тут є очевидним оголошення Російською Федерацією війни Україні з відповідними на те наслідками. Жодної гібридності – повноцінно юридично оголошена війна!

«...У братского народа отбирать как-то неудобно. А вот у фашистов – святое дело. Поэтому нужно срочно обозвать братьев фашистами, отобрать то, что, по твоему мнению, принадлежит тебе... А потом сказать, что с фашистами уже разобрались и нужно снова возобновлять братские отношения, за которые мы «всегда» стояли...»

Михаил Веллер, российский писатель
(щодо питання «Кримнаш», 2015 р.)

Який народ – така і влада. Яка влада – такий і народ. Розіянський народ, особливо сучасний – совково-путлерський, володіє виключно рабським менталітетом і ніколи не критикує владу – а тільки вільних людей. І це не дивно, бо ціле покоління більш-менш працелюбних московитів ще в 1920 – 1930-ті роки було винищено голодоморами, червоним терором та неймовірними репресіями; наступне покоління росло в постійному страху; а третє жило на споминах перших і других. І все це відбувалося за відсутності хоч якоїсь люстрації – без засудження тих убивць і людоморів офіційним чи громадським судом, а також при відсутності каяття замовників, організаторів та виконавців тих кривавих подій. А наразі московити, в більшості своїй, залишилися отруєними черговою імперською пропагандою, яка унеможливлює критичне сприйняття реальності, самокритики, відповідно, адекватно аналізує дії своєї влади і суспільства.

Агрессия СССР и России против других государств:

Украина 1918	Вьетнам 1961	Грузия 1991
Польша 1920	Алжир 1962	Молдова (Приднестровье) 1992
Азербайджан 1920	Египет 1962	Грузия 1992
Грузия 1921	Йемен 1962	Таджикистан 1992
Китай 1929	Сирия 1967	Юж. Осетия и Ингушетия 1992
Япония 1938	Чехословакия 1968	Чечня 1994
Польша 1939	Китай 1969	Дагестан 1994
Финляндия 1939	Камбоджа 1970	Чечня 1999
Румыния 1940 год	Бангладеш 1972	Дагестан 1999
Япония 1945	Ангола 1975	Грузия 2008
Китай 1946	Эфиопия 1977	Украина - 2014
Северная Корея 1950	Афганистан 1979	
Китай 1950	Ливан 1982	
Венгрия 1956	Азербайджан 1988	
Лаос 1960	Азербайджан 1990	

«О, коли б ми в ганебних справах були такі ж соромливі і боязкі, як це часто ми буваємо боязкі і хибно соромливі у порядних вчинках!»

Григорій Сковорода

І коли Московія нападає на інший народ, іншу націю, іншу державу – Україну, Фінляндію, Японію, Латвію, Литву, Естонію, Грузію, Молдову, Чечню, Афганістан, Польщу, Чехословаччину, Угорщину, Сирію та інші, то самі московити й не думають критикувати свою владу: вони або обома руками «ЗА», або мовччи сидять, немов так і треба. А от коли ті самі поневолені народи мають претензії до московитів, то у «руцьких» починається вибух головного мозку, вони відразу кричать свої улюблені фрази на кшталт: «Навколо вороги!», «Нас ненавидять!». Особливо потішна їхня фраза – «русофобія». Ці неуки навіть не знають, що «фобія» – це боягузство. Проте єдине нормальнє відчуття до них – це гидливість, а в тих, чиї родичі та близькі загинули від їхніх злочинних дій, то абсолютно адекватне в їхній бік – почуття ненависті. Для нормальних людських почуттів, як то повага, вони не створені.

**ПОЧУТТЯ ПОВАГИ ВИКЛИКАЮТЬ ІНШІ НАРОДИ,
СПРАВЖНІ НАРОДИ – ЯК ПРАВИЛО ВІЛЬНІ!**

– Надо голосувати за Путіна, а то хуже буде.
– Куда хуже-то?
– Ну, вдруг, помойки чуберут...

ПРОІМПЕРСЬКІ РОСІЯНИ (А ЦЕ БІЛЬШІСТЬ ІЗ НІХ) НАСТИЛКИ ПЕРЕПОВНЕНІ КОМПЛЕКСАМИ РАБСТВА І НЕПОВНОЦІННОСТІ, ЩО НЕНАВИДЯТЬ СВОБОДУ, ОСОБЛИВО ТУ, ЯКА ВИНИКАЄ ПОРУЧ ІЗ НІМИ, І КОЖНОГО РАЗУ РОБЛЯТЬ СПРОБИ ЇЇ ЗНИЩИТИ, РАЗ ПО РАЗ ЗУПИНЯЮЧИ РОЗВИТОК СВОГО СУСПІЛЬСТВА! ВОНИ ОБРАЖАЮТЬСЯ, КОЛИ ЇМ ПРО ЦЕ НАГАДУЮТЬ. АЛЕ ТІЛЬКИ РОЗУМНІ ЛЮДИ НА ПРАВДУ НЕ ОБРАЖАЮТЬСЯ, ВОНИ ЇЇ АНАЛІЗУЮТЬ І ПРАЦЮЮТЬ НАД СВОЇМИ ПОМИЛКАМИ.

**Чем дальше общество
отдаляется от правды,
тем больше оно**

**ненавидит тех,
кто её говорит.**

Djordje Orosz
погиб

У В КВІТНІ 2018 РОКУ В ОДНОМУ З ІНТЕРНЕТ ЧАТІВ ПОЧУВ ВІД РОСІЯНИНА ТАКЕ: «У НАС ЗА Путіна НІХТО НЕ ГОЛОСУВАВ, ЙОМУ НАМАЛЮВАЛИ ГОЛОСИ. НАМ ПРОТИВНО, АЛЕ МИ НІЧОГО НЕ МОЖЕМО ВДІЯТИ З ЦИМ. УКРАЇНЦІ, ПРИЙДТЬ ДО НАС ТА ВЛАШТУЙТЕ У НАС МАЙДАН!». І ЯКЩО ТАКІ ДУМКИ У ЧАСТИНИ НАСЕЛЕННЯ ВЗАГАЛІ МАЮТЬ МІСЦЕ, ТО ЦЕ ЯКРАЗ ГОВОРить ПРО АБСОЛЮТНО ВІДСУТНЮ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОСІЯН ПЕРЕД СВОЄЮ КРАЇНОЮ. НЕ ДОКЛАДАЮЧИ ЗУСИЛЬ, ВОНИ ХОЧУТЬ ОТРИМАТИ ІДЕАЛЬНУ ДЛЯ НІХ ДЕРЖАВУ ТА ЩЕ Й ЧУЖИМИ РУКАМИ. АЛЕ КОЖНА ЛЮДИНА, ЯК І КОЖНИЙ НАРОД, ПОВИННА ПІДГОТУВАТИ ДЛЯ СЕБЕ СВОЮ «УДОЧКУ» І ЛОВИТИ СВОЮ «РИБУ», ЧУЖА ВСЕ РІВНО МАТИМЕ ЧУЖИЙ СМАК! (Автор)

**«Хто визволився сам, той вільний буде; хто визволив,
той у рабство візьме».**

Леся Українка

Ну, а Московія продовжує везти до України нікому не потрібний імперський «гумус».

Універсальний пам'ятник всем
російським солдатам, погиблим за
границею

МАМ, Я НА УКРАЇНІ НА УЧЕНИЯХ, С РЕБЯТАМИ
скоро буду

ЛИЗИСТРАТА:

«...На вас не нападали. Вы – напали.
Вы первыми затеяли войну!
Вы гражданам защиту обещали,
А получился форменный скандал!..
Кого и от кого вы защищали,
Когда на вас никто не нападал?
Ах, сколько на земле людышек подлых!
Такие уж настали времена!..
Вы подлость преподносите, как подвиг,
И просите за это ордена!»

Предводитель (надменно):
«Позвольте вам заметить с укоризной –
И поскорей возьмите это в толк! –
Мы выполняем долг перед Отчизной,
Священный перед Родиною Долг!»

Лизистрата (раздумчиво):
«Пред Родиной, конечно, неудобно...
Долги, конечно, надо отдавать...
Но почему она – в уплату долга –
С вас требует кого-то убивать?
И коль у вас перед ней долги такие,
Что даже жизнь – в уплату их – пустяк,
То хочется спросить вас, дорогие,
Зачем же вы одолживались так?
Коль Родина удар наносит сзади,
Да так, что аж в глазах потом круги,
To лучше, дорогие, не влезайте
Вы к этой страшной Родине в долги!!!»...

Леонід Філатов, російський актор і поет «Лізістрата»

Росія – це унікальна держава, де населення щиро вірить у те, що президент не має жодного відношення до злодійської вертикалі влади, яку він усі роки відбудовував.

...У мене просте запитання до московитів, що йдуть зі зброєю на нашу Батьківщину. Ну і навіщо вам це?

Займайтесь краще справами своєї країни. У вас що, мало своїх проблем?

У вас тільки за останні 20 років – у період правління «скрепоносного» – по всій країні перестали працювати більш як **30 тисяч великих та середніх підприємств**, відповідно тисячі і мільйони людей залишились без роботи; також за його режиму з карти Росії зникло **20 тисяч сіл!**

Останні декілька років активно закриваються медичні (лікарні, онкологічні, дитячі будинки) та шкільні заклади, що вже говорить про низький рівень здоров'я всього населення, майбутню інтелектуальну відсталість і низький рівень освіти в майбутньому країни-бензоколонки.

А проблеми з так званими «дорогами» по всій вашій території!

А сміттєва звалка біля м. Волоколамск під Москвою, з якої вже кілька років в у довкілля випаровуються сірководень та нервово-паралітичний газ, отруюючи все живе довкола!

А фекальні сталагміти та сміттєві звалища в гуртожитках та житлах у сотнях ваших міст!

А сірчаний смог, що чорним туманом повністю вкрив місто Сібай!

А великі пожежі в торгових центрах таких міст, як Кемерово, Москва, Тюмень, Сочі, Таганрог, Якутськ, Уссурійськ, Санкт-Петербург – відразу після обрання «довічно утриманого» в 2018 році!

А утоплений стадіон у Нижньому Новгороді через два дні після закінчення «мундіалю на крові»!

А відсутність сточних каналізацій, що в 2018 році призвело до затоплення в таких містах, як Сочі, Волгоград, а також у декількох містах Забайкалля!

А постійні провали асфальту з ґрунтом у Ростові-на-Дону, Рязані!

А підрив великого виробничого мукомольного комбінату в м. Іваново, влаштованого місцевою владою заради будівництва на цьому місці чергового житлового будинку!

А знесення телевежі в Єкатеринбурзі, що була другою за висотою у Росії заради зведення чергового торгового центру!

А впровадження оподаткування населення на збір (вдумайтесь!!!) моху, хмизу, дикоростучих грибів, ягід та березового соку, на буріння свердловин на присадибних ділянках та на будівництво приватних теплиць; а також повна заборона для фізичних осіб збирати (уявіть!!!) суху деревину в лісах!

А знищення тисяч тонн продуктів харчування по всій вашій країні вогнем та катком замість того, щоб роздати їх біднякам, і це при тому, що за межею бідності перебуває 20 мільйонів росіян!

І багато всього іншого цікавого на «великоЯ и необъятной».

Та й взагалі доведення вашого росіянського населення до такого рівня зубожіння та інтелектуального дна, що ви, не задумуючись, юсте млинці з лопати, як у Ставрополі, салати з ковша екскаватора в центрі Москви, накидаєтесь, як скажені, на єжу після закінчення передачі «Поле Чудес», давите ся і сваритеся через безкоштовне печиво чи ковбасу в супермаркетах!

«Власть российская любит держать народ в состоянии полного изумления».

Михаил Салтыков-Щедрин, русский писатель

«Сила правительства держится на невежестве народа, и оно знает это, и потому всегда будет бороться против просвещения. Пора нам понять это».

Лев Толстой, русский писатель

Танцюй, Росіє, – плач Європо.

Российский парадокс: ни один вооружённый бандеровец, турок и американский империалист не переступил границу России, а экономика в руинах.

ВИСНОВОК 1

Коли росіяни кажуть, що вони «такі самі, як і ми», «нормальні» тощо, то тут треба сильно придивитися.

Якщо вони нормальні, то стосовно до кого? Якщо відносно російського укладу життя, то їхня нормальності розшифровується як комплекс неповноцінності нації і звідти – кожного росіяніна індивідуально, проживання у своєму мікрокосмосі і невтручання у процес формування майбутнього своєї країни, демонструючи відсутність власної громадянської позиції. А для українців (як правило, пасіонаріїв) цей зміст російського суспільства несприйнятний і недоцільний, бо, поставивши питання про рівність двох народів, у нас відразу постає запит на їхню готовність знищити царя і Кремль, як будівлю, що за проваджує тиранію і смерть усередині Росії і назовні. Проте московити таку пропозицію відкинуть геть – цар для них є бог. То про яку ж тоді рівність світогляду може йти мова? Висновки робіть самі...

...Як у минулій, так і в сучасній Росії революції неможливі, можливі виключно і максимум бунти. Як показує практика їхнього життя, а саме – від бунтів Разіна та Пугачова до бунтів 1990-х і 2011-2012 років, бунту сибіряків 2019 року чи в Хабаровську 2020 року, вони не здатні переламати себе і боротися за вільну Росію (від олігархів, чекістів, царів, вождів...), бо завжди mrіють тільки про силну руку свого царя, який «прийде і наведе порядок». Та й **єдина революція – 1917 року** – відбулася за канонами Астольфа де Кюстіна, коли просто змінили вождя: «...Цей народ ненавидить свободу, протестує, якщо йому її накидають. ...Ця нація, що народилася і вихована в рабстві, біситься, якщо хоч трохи ослаблюється деспотія царя. Московити покірні, тільки якщо знаходяться в ярмі». І цей випадок був єдиним у їхній історії, коли руками населення було

здійснено справжню революцію, та й то виключно після того, як цар самоусунувся.

Сучасні ж московити зі своїми імперськими «скрепами» «зашли» ще далі, отже нам – українцям – нічого тішити себе надією про пробудження росіянського суспільства, бо вони своє життя бачать тільки в смертельних обіймах кривавого вождя. І чи то на зміну Путіну прийде якийсь Навальний, у якого «Крим – не бутерброд», то різниці для нас не буде. І сусіда цього ми не позбавимось, маючи величезний з ним кордон. Отже, всі надії ми покладаємо виключно на себе, а також на наших союзників у цій боротьбі. Така наша доля.

І ми повинні перемагати:
і себе – ламати в собі совкового раба і ставати вільними,
і внутрішнього ворога – корупцію та зраду,
і зовнішнього – окупанта.
У НАС ІНШОГО ВИБОРУ НЕМАЄ!!!

Жити, не дивлячись ні на що!!!

ВИСНОВОК 2

У часи, коли я ще спілкувався з москалями, то звернув увагу на те, що всі вони, всі ці десятки людей, яких я знав, які жили в різних містах і селах, у тому числі й у Москві, і які мали абсолютно різні статки – від забезпеченого до бідного прошарків, а також маючи абсолютно різні посади і абсолютно різний світогляд, **нічого не знали про свою історію і навіть не цікавилися нею!** Усі вони й донині живуть у примітивному світі своїх жадібних потреб сьогодення, живуть у «бермудському трикутнику» примітивного споживача (дім – робота – магазин) і аж ніяк не бажають нести жодної відповідальності за майбутнє своєї держави і народу, покладаючи це на вже чергового царка.

Є цар – є Росія, нема царя – нема Росії. Сьогодні – це Путін. Вчора – Сталін, позавчора – Іван Грозний. Завтра – черговий цар. А челядь усе рівно аплодує.

«Почему никто не хочет вывести Россию из мрака и ужаса концлагеря? Потому что народ повесит такого на воротах и вернется обратно на нары».

Михаил Жванецкий

Тобто, не цікавлячись своїм минулим, вони не мають бажання й, відповідно, не вміють формувати своє майбутнє, для них це не цікаво. Але це має стати для нашого суспільства та для інших прикладом, якими людьми ми не повинні бути. І, як показують події останніх років, нам життєво необхідно розбиратися у власному світосприйнятті і говорити собі постійно:

«Я Є УКРАЇНА, УКРАЇНА – ЦЕ МІЙ ДІМ, УКРАЇНА – ЦЕ Я».
Перестати красти, бо у себе вдома не крадуть. Наш рідний дім – це Україна і побудувати його маємо саме ми, щоб наступні покоління українців, звертаючи свої погляди на нас, сказали: «ОСЬ ЦЕ СПРАВЖНІ НАШІ БАТЬКИ, НАШІ ВЕЛИКІ ПРАЩУРИ-УКРАЇНЦІ!» **І ми однозначно повинні залишити свій «великий слід» для історії майбутнього!**

**САМИ НЕ ЖИЛИ - И
ДЕТЯМ НЕ ДАДИМ !!!**

...Як у Московії зразка XIII – XV столітч, так і донині, в імперії зла йде сакралізація влади і царя/вождя/генералісимуса/президента, який приходить до влади за допомогою військової сили чи за мовчазної згоди населення, а відразу після цього це саме населення різко скороочується як у кількісному, так і якісному вимірі. І ці люди **жодного разу** не звинувачта у цьому свою владу, скажуть, як завжди: «Так, 1937

рік..., вбивають, але такі часи, так треба..., ми потерпимо... заради світлого майбутнього...». Отже, саме **рабство і холопство і є росіянською національною ідеєю!**

**«...Апологети сталінської ери
Ще довго в нього будуть за рабів,
Глухі, немов завалені печери»**

*Іван Гнатюк, український поет,
«Смерть тирана»*

А сьогоднішнє населення у своїх проблемах звинувачує «зовнішніх ворогів» (наприклад, у січні 2018 року, за результатами соціальних опитувань організацією «Левада Центр» з приводу **ворогів Росії**: на першому місці перебувають США, а на другому – Україна).

Росія - це "духовность"

«Колективна несвідо-
мість завжди викликає де-
монів».

Карл Густав Юнг

...А потім вважають себе осо-
бливими. Так, 21 січня 2013 року
міністр культури РФ Медінський
в інтерв'ю газеті «Русская жизнь»
відкрив «найстрашнішу» таємни-
цю сучасної Росії, заявивши: «Я
считаю, что после всех ката-
строф, которые обрушились на Россию в двадцатом веке, начи-
ная с Первой мировой и заканчивая перестройкой, тот факт,
что Россия еще сохранилась и развивается, говорит, что у на-
шего народа имеется одна лишняя хромосома». Проте свідомі
люди знають, що непарна кількість
хромосом є ознакою хвороби син-
дрому Дауна! На Медінського ні-
хто до суду так і не подав. Висно-
вки робіть самі.

Двері і вхід до голови ватника
надійно охороняють від правди
кисельов, соловийов та їхня ват-
на команда, що поселились там
задовго до 2014 року

«Ніщо так не об'єднує людей, як відсутність
інтелекту».

Юрій Кручкін, російський письменник, перекладач

«Люди, які голосують за злодіїв, зрадників і шахрайів, не є іхніми жертвами. Вони співучасники...»

Дж. Оруелл

Щоправда висновок лежить на поверхні. На останніх президентських виборах у березні 2018 року росіяни в більшості – 95% – проголосували за проімперських кандидатів, за «партию війни»: Жириновського, Зюганова та інших подібних імбецильних істот. І, звичайно ж, Путіна, який протягом 20 років правління знищував цих же росіян:

- організовував смертельні вибухи будинків у 1999-му з метою «красивого» приходу на майбутній пост президента;
- організував кремлівську ОПГ (кооператив «Озеро»), «прихватизував» і розподілив серед членів ОПГ всі природні ресурси країни – нафту, газ, алмази тощо, а також створив колосальну систему корупції в усіх органах влади, в тому числі судової та правоохоронної системи, упорядкував у ручному режимі роботу парламенту;
- шляхом рейдерських захоплень і «підім'явши» законодавство, прихватизував незалежні ЗМІ і перетворив їх на засоби масової пропаганди, засоби руйнування свідомості, засоби зомбування (хам-ТВ, брехня-ТВ);
- проявив злочинну бездіяльність – не віддав наказ допомогти матросам-підводникам підводного човна «Курск», а після обізвав матерів цих загиблих повіями;
- під час сумнозвісного «Норд-Осту» віддав наказ спецслужбам знищити не тільки терористів, а й усіх присутніх у будинку театру, що й було виконано (прості люди для «молі» взагалі ніколи і нічого не значили – росіянський народ для кремлівської влади взагалі не потрібен!);
- так само по-звірському було зачищено школу в м. Беслан – убивали «все, що рухається», в тому числі й 186 дітей, за що, як звичайно для Московії, ніхто відповідальності не поніс;

- замовлення вбивства екс-фсбшника Олександра Литвиненка, який відкрито відмовився від виконання явно злочинних наказів вищого керівництва служби, а також особисто Путіна та дав свідчення про останнього, в тому числі як про педофіла (до речі, в Інтернет-мережі існує багато відеоматеріалів про цього кремлівського збоченця, який цілує дітей у різні місця);
- замовлення убивства Анни Політковської – журналістки, яка знайшла компрометуючу інформацію щодо злочинів російської влади на Кавказі;
- замовлення убивства політика Бориса Немцова.

Знайдіть «10» відмінностей

«Прагнення до влади породжено страхом... Ті, хто не боїться своїх сусідів, не бачать необхідності владарювати над ними».

Берtrand Рассел, британський філософ

...А коли маразматичний гебіст Задорнов, втративши будь-яку людяність, заявив, що збитий росіянськими найманцями малазійський «Бойнг» з 298 загиблими пасажирами **впав тому, що він важчий від повітря!!!** Він би ще ляпнув, що підводний човен «Курск» затонув, оскільки був важчим від води... У цивілізованій країні світу такого ідіота відразу забрали б до психлі-

карні і не випускали би до кінця життя... Але найбільше здивування викликає сміх усього залу після того «жарту». Це говорить про те, що Задорнов передав думки росіян «на-гора» й, очевидно, що Росія, особливо сучасна, путлерська, є сама по собі великою психлікарнею із хворими на путінізм головного мозку.

...І марно, коли з'являються проблеми у росіян, вони роблять свої відеозвернення, в стаючи на коліна, до свого чергового кремлівського фюрера, розповідаючи про своє тяжке життя та безлад і сподіваючись на допомогу. Та даремно, бо немає почуття жалості у людиноненависника. Відчуттям ненависті до народу, ставленням до нього як до сірої маси та жадібністю до влади і грошей переповнене нутро кремлівського тирана. Та й навіщо жалітися тому, хто безпосередньо той безлад і замовив та організував; тому, хто її відбудовував, «поливав», «підкидав добрива», 20 років її вирощував, наймав людей, відбирає навколо себе холуйського типу прислуго тощо. У благодійність таких персонажів можуть вірити або наїvnі, або ідоти.

...В подручных поощряя бессталанность,
Выискивала власть себе подобных.
В средневековье шла тоталитарность,
Создав себе империю удобных...

...Держава, обессиленная в пытках,
Еще не знала о потерях сущих,
Не знала, что КОЛИЧЕСТВО убитых
Откликнется ей КАЧЕСТВОМ живущих.

Игорь Кохановский «Закон диалектики»

...Історія московитів показує, що цей народ має великі комплекси порівняно з вільними народами і що воювати із «зовнішнім ворогом» вони завжди гаразд по причині відсутності волі до боротьби зі своєю,— одвічно злочинною і кривавою, владою, яка володіє мокшанами повністю і беззаперечно.

І московити не розуміють, як українцям вдається так організовано збиратись у великій кількості, особливо щодо національних питань, під час мітингів, майданів тощо – недолугим ватникам вважаються «всемогутні» Госдепи, як, нібито можуть скерувати мільйони людей проти влади (бандитської) тощо. Причина ж тому очевидна – **росіяни/московити історично не бачать себе нацією**, а причини своїх проблем не бачать у злочинних діяннях царя. Та й сам цар **росіянам потрібен для наявності суб'єкта відповідальності**, бо у них самих немає бажання відповідати, в тому числі й за політичні дії, а особливо за бездіяльність, їм комфортно відчувати себе саме так: «я політикою не займаюсь», «це все вони» (до слова, з цієї ж причини розвалився СРСР). Саме тому коли в якійсь країні народ скидає свого «царя», то московити за інерцією «вболівають» за царя, а не за народ, що звільнився від деспотії.

...Ми маємо зрозуміти, що перед тим, як «руській мір» прийшов до нас – до України, він зародився і дуже успішно розвивався в Росії. Останні «вибори» показали 75-відсоткову підтримку курсу довічноув'язненого. І ми робимо однозначний висновок, що «Путін» і «Колективний Путін» – це один і той самий організм, це одна велика голова і багато малих, що виходять з одного тулуба дракона.

«Русский мир – не тот мир, который противоположность войны, а тот мир, по которому можно победоносно проехать танком».

Иван Державный, российский публицист

Також маразматичною виглядає святкова хода в Росії (а також підконтрольними Росії політиками в Україні) під назвою «безсмертний полк», що було започатковано в 2008 році як день святкування Дня перемоги 9 травня. Бо, по-перше, це «свято» не відзначалося в СРСР рівно 20 років після закінчення Другої світової війни (до 1965 року), насамперед через те, що учасни-

ки війни були живі і пам'ятали, як вона починалася з радянсько-німецького параду в Бресті, і були ще живі інваліди тієї війни – ніякого свята то й не було.

А сьогодні Кремль уже нішо не спиняє.

Парадоксально (проте не для Росії), але факт: онук В.М. Молотова В'ячеслав Ніконов на параді несе портрет свого діда, який був підписантом угоди Радянського Союзу з гітлерівською Німеччиною

А чого варте їхнє победобесіє, коли вони святкують «перемогу» учасника Другої світової війни – Радянського Союзу, тобто країни, яка на сьогодні є трупом і яка разом з гітлерівським Третім Рейхом розпочала цю війну і, до слова, понесла у п'ять разів більше людських втрат, ніж Німеччина.

І після цього росіяни вдягають власовські колорадські «ленточки»...

"Можем повторить!". Лозунг к 9 мая. Что они "Могут повторить"? Удар в спину полякам? Десятки тысяч просто замёрзших в финских лесах? Летнюю катастрофу 1941-го? Зою Космодемьянскую, поджигавшую деревню? Более 30 миллионов погибших? Что они "могут повторить"? Каждого пятого, погибшего в Украине? Каждого четвёртого - в Беларуси? Умерших от голода в Блокаду? Брошенных без винтовок в Сталинград? Оставленных умирать в Севастополе? Утонувших без счёта в Днепре? Миллион пленных и угнанных, отправленных потом в ГУЛАГ? Всё, что они могут повторить, это - автомобиль "Победа". Опять. И холодильник ЗИМ, он же - "Грюндиг", если получится. В прошлый раз - не получилось. Слов нет.

Коли народ бойтися своєї влади, то виникають Росії та Північні Корей.

А коли навпаки, то виникає сильне суспільство і розвивається держава.

Тож саме влада повинна боятися свого народу

Також нам треба знати, що в Росії за останні 20 років кількість населення щороку скорочується суттєво – вмирає на 700 тисяч більше, ніж народжується. І це тільки офіційно... І це не враховуючи втрат від війн, які розвела путлерська Московія в Грузії, Україні та Сирії, а також хвилі еміграції, що триває по сьогодні, особливо після розгону мітингу на Болотній площі в 2012 році, коли представники інтелектуального прошарку населення зрозуміли, що в Росії можна повністю забути про право на життя, здоров'я, майно і покинути територію «необъятной».

За даними Центрального аналітичного центру РФ відділу ЗАГСів, на 01.06.2010 р. населення складало 89 654 000 людей, а не 142 млн, про що заявляють російські засоби масової пропаганди.

https://densegodnya.ru/obschestvo/article_post/rossiya-na-samom-dele-vymirayet-ili-o-skandale-vosmiletney-davnosti

I не забуваймо, що справжній «руцький» прагне досягнути двох цілей: вигнати з Росії всіх «неруцьких» і виїхати з Росії.

...Європейським і американським лідерам треба усвідомити, що жити в мірі і без терору вони зможуть, тільки знищивши вічно агресивну Московію, і не треба боятися це зробити. Але як? Швидко і відразу треба прибрати росіянського царя, та й кожного царя, який прийде йому на зміну. Треба також обов'язково обкласти Росію максимально можливими фінансово-економічними інструментами, в тому числі відключенням від банківської системи «SWIFT». Після цього необхідно стати

господарями всіх їхніх природних ресурсів – не треба давати можливості кремлівському посереднику вільно розпоряджатися вашими ж грошима, які йдуть і на купівлю кандидатів на президентські та депутатські посади в Ваших державах та інших посадовців в європейських та міжнародних організаціях. Та врешті-решт розділити країну-монстра фізично.

Висновок (жорсткий, але справедливий).

Проти самої Московії треба застосувати той самий метод, який вони протягом 500 років їхнього існування впроваджують до інших народів і країн, – «розділяй і володарюй». Якщо вони «хвилюються» за території чужих країн, то треба вдарити по їхньому слабкому місцю. Треба, щоб сильні країни – США, Китай, Японія, Німеччина – розділили між собою частини сучасної країни-терориста, поставили туди свої адміністрації, повністю взяли під свій контроль природні ресурси, економіку та фінанси, а також жорстко контролювали населення. До того ж... населення до цього й так звички, для нього немає різниці, хто буде ними керувати, аби це відбувалося за допомогою твердої руки. Бо історія «розвитку» їхнього населення показує, що бунтують вони виключно тоді, коли цар слабкий.

«Цей народ має «геній карикатуриста». Засвоюючи – чи краще крадучи – якусь чужу ідею, він завжди її окарикатурить до невпізнання. До невпізнання окарикатурили москалі грецьку віру, отриману з Києва (не з Візантії), спотворивши її своїм шаманським духом, окарикатурили нібито присвоєну москалям Петром I західну культуру. Єдине, що вони органічно засвоїли – в усьому своєму житті, – це традиції Орди, яка колись тримала їх триста літ під ярмом. Перемішані з фінами, чужі нашому Києву, радимичі й в'ятичі, предки москалів, відчули в тих традиціях Орди щось собі рідне... Ось чому в своїй книзі той дух московського народу спостерігає Кюстін – і в царях, і в дворянстві московському, і в мужиках. У вдачі, пише він, різних верств того народу нема різниці, а якщо іноді здається, що вона є, так це просто тому, що вища верства посідає силу примусу, а нижча – ні. Коли ж представники останньої дориваються до влади, то їх панування є копією панування тих, кого вони як провідну верству скинули. Як каже він, у Росії «деспотизм є на троні, а тиранія – всюди», як то образово-символічно геніально показав у своїй поемі «Сон» Шевченко».

Дмитро Донцов, український філософ

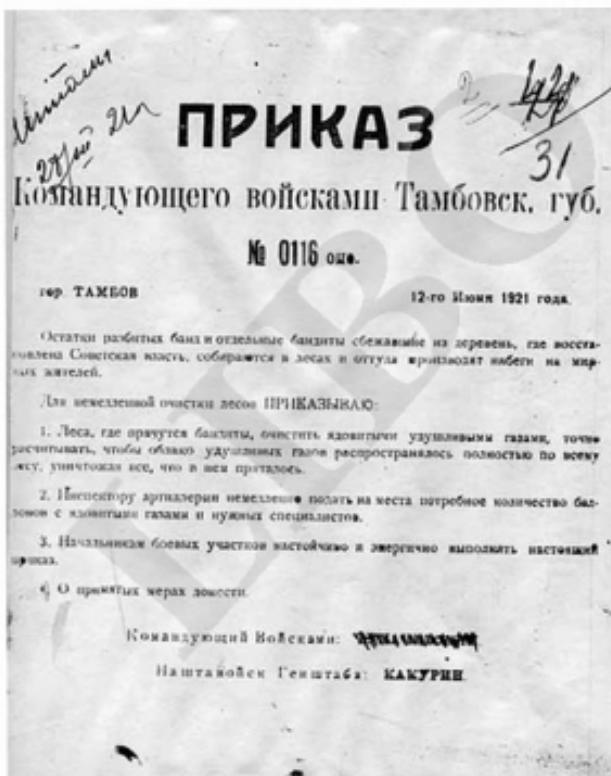
ДОДАТКИ ДО РОЗДІЛУ 2

Порівняльна характеристика формування влади

	Націоналізм	Етатизм (політичний статизм)
Джерело влади	Самоврядна громада	Владна верхівка, керівна партія
Політичний спектр	Праві	Ліві
Мета	Природні закони буття, розвиток суспільства і індивідуума	Одна країна володіє світом; одна ідеологія розповсюджується на весь світ
Структура	1. Мудрість	1. Сила
	2. Знання	2. Багатство
	3. Сила	3. Мудрість
Приклади країн	Сполучені Штати Америки, Японія, Ізраїль, Польща тощо	Росія, Північна Корея, Венесуела тощо

«Високий рівень національної свідомості – це інстинкт самозбереження народу».

Григорій Клочек, доктор філологічних наук, професор

ПОСТАНОВЛЕНИЕ НКВД СССР

О. П.
Вопрос № 15

анкет
1. Разрешить Верховному суду продолжить до ~~1-го мая~~
1938 года операцию по разгрому польско-дворянских кон-
тигентов из поляков, латышей, идиотов, эстонцев, финнов, грек-
лов, евреев, карбасцев, китайцев и румын, как иностранных
подданных, так и советских граждан, согласно существующих
приказов НКВД СССР.

15 апреля
2. Оставить до ~~1-го мая~~ 1938 года существующий вне-
судебный порядок рассмотрения дел арестованных по этим
операциям наилучшее зависимости от их подданства.

15 апреля
3. Предложить НКВД СССР провести до ~~1-го мая~~ аналог-
ичную операцию и погромить кадры болгар и македонцев,
как иностранных подданных, так и граждан ССР.

Взыскану

№ 57/49

31. I. 38.

*Зав. Генеральной прокуратурой СССР
Начальник Управления
Македонии и Болгарии*

Подлежит возврату в течение 24 часов (Пост. ПБ ЦК от 5.V.27 г., пр. № 100, п. 5)
во 2-ю часть Особого Сектора ЦК

СТРОГО СЕКРЕТНО

(На О. П.)

Всесоюзная Коммунистическая Партия (большевиков). ЦЕНТРАЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

№ П12/144.

Тов. Белепину.

27 февраля 1959 г.

Выписка из протокола № 18 заседания Политбюро ЦК от

193 г.

Решение от 5.II.40г.

144.- Вопрос НКВД СССР.

1. Предложить НКВД СССР:

1) Дела о находящихся в лагерях для военнопленных 14.700 человек бывших польских офицеров, чиновников, помесников, польской разведки, разведчиков, инженеров, осадников и террористов.

2) а) такие дела об арестованных и находящихся в тюрьмах западных областей Украины и Белоруссии в количестве 11.000 человек членов различных к-р шпионских и диверсионных организаций, бывших помесников, фабрикантов, бывших польских офицеров, чиновников и разведчиков - рассмотреть в особом порядке, с применением к ним высшей меры наказания - расстрела.

II. Рассмотрение дел провести без вызова арестованных и без представления обвинения, постановления об окончании следствия и окончательного заключения - в следующем порядке:

а) на лиц, находящихся в лагерях военно-пленных - по справкам, представляемым Управлением по делам военнопленных НКВД УССР.

б) на лиц, арестованных - по справкам из дел, представляемым НКВД УССР и НКВД БССР.

III. Рассмотрение дел и вынесение решения возложить на тройку, в составе т.т. Маркулова, Габулова и Чантакова (начальник 1-го спецотдела НКВД СССР).

С�ЕРЕТАРЬ ЦК И.СТАЛИН.

4НК

**УКАЗ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР
о передаче Крымской области из состава РСФСР
в состав УССР**

Учитывая общность экономики, территориальную близость и тесные хозяйственные и культурные связи между Крымской областью и Украинской ССР, Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик постановляет:

Утвердить совместное представление Президиума Верховного Совета РСФСР и Президиума Верховного Совета УССР о передаче Крымской области из состава Российской Советской Федеративной Социалистической Республики в состав Украинской Советской Социалистической Республики.

Председатель Президиума Верховного Совета СССР К. ВОРОШИЛОВ,
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР Н. ПЕГОВ.

Москва, Кремль. 19 февраля 1954 г.

СОВЕТ МИНИСТРОВ РСФСР

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

от . 5 . февраля 1954 г. № 156

Москва

О передаче Крымской области из состава
РСФСР в состав УССР.

Учитывая территориальное тяготение Крымской области к Украинской ССР, общность экономики и тесные хозяйственные и культурные связи между Крымской областью и Украинской ССР, Совет Министров РСФСР постановляет:

Считать целесообразным передать Крымскую область из состава РСФСР в состав УССР.

Просить Президиум Верховного Совета РСФСР рассмотреть вопрос о передаче Крымской области в состав УССР и войти в Президиум Верховного Совета СССР с соответствующим представлением.

Председатель
Совета Министров РСФСР

(А. Пузанов)

Управляющий Делами
Совета Министров РСФСР

(И. Груздев)

Указ Президиума Верховного Совета СССР
о передаче Крымской области из состава РСФСР
в состав УССР

Указ Президиума Верховного Совета СССР
о передаче Крымской области из состава РСФСР
в состав УССР

УКАЗ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О передаче Крымской области из состава РСФСР в состав УССР

Учитывая общность экономики, территориальную близость и тесные хозяйственные и культурные связи между Крымской областью и Украинской ССР, Президиум Верховного Совета Советских Социалистических Республик постановляет:

Утвердить совместное представление Президиума Верховного Совета РСФСР и Президиума Верховного Совета УССР о передаче Крымской области из состава Российской Советской Федеративной Социалистической Республики в состав Украинской Советской Социалистической Республики.

Председатель Президиума
Верховного Совета СССР
(К.Воронцов)

Секретарь Президиума
Верховного Совета СССР -
(Н.Пегов)

Москва, Кремль.
19 февраля 1954 г.

Прапор РОА під час параду у Пскові 22 червня 1943 року.
Тепер це прапор сучасної Російської Федерації.

Выписка из протокола № 68		303
Особого Совещания при Народном Комиссаре Внутренних Дел ССРР		
от . 10-	VII	1940 г.
СЛУШАЛИ	ПОСТАНОВИЛИ	
в. Дело № 19908/Следчность ГБР НКВД по обвинению ЕФИМОЕВА Сергея Павловича, 1906 г.р. ур. г. Ильинка, русский, гр-з СССР, с/п.		КОРОЛЕВА Сергея Павловича за участие в антисоветской троцкистской организации, заключить в исправительно- трудовой лагерь сроком на восемь лет, считая срок с 28 июня 1938 г.
<i>М. Миронов</i> Исполнительный Комитет Особого Совещания при Народном Комиссаре Внутренних Дел СССР		

1. ПОДГОТОВКА К ОПЕРАЦИИ:

1. Учет сил и средств:

Для проведения операции требовалось - 5334 человека военнослужащих, непосредственно участвующих в операции, не считая руководства и обеспечения.

В составе дивизии на 15.10.47 года состояло по списку 4125 человек, из которых:

- участвовало в операции ..... - 3564 чел.
- занято на охране объектов /правительственный особняк, радиостанция ИМБ, здания МГБ и УВВ, здание ИМБ и РО МГБ, воспитывающие станицы/ ..... - 149 чел.
- охрана мест дислокации, штабов, гарнизонов, складов и обслуживание /хозяйственные, санитарные и т.п./ ..... - 111 чел.
- Бойцами в группах, находящимися на курсах и в школах или дислокации, находящимися под следствием и в дисциплинарном батальоне/все указанные в настоящем пункте-/не могли быть поставлены в строй и поэтому в расчет не входили ..... - 281 чел.

Придавалось дивизии для участия в операции:-

- 2 батальон 264 полка МГБ ..... - 270 чел.
- Корпус охраны х.д. транспорта ..... - 772 "
- Команда УВВ МГБ Укр.Округа ..... - 82 "
- 311 полк Правительственной связи МГБ ..... - 215 "
- 10 полк МГБ ..... - 300 "
- Школа служебного собаководства МГБ ..... - 130 "
- Команда дисциплинарного батальона ..... - 50 "
- Сорокинская школа милиции ..... - 230 "
- Команда от 14 Воздушной Армии ..... - 24 "

Всего придано - 2073 чел.

Всего участвовало в операции - 3657 человек, из которых было занято:

- На авто-парковках и заправочных базах ..... - 86 чел.
- На радио, телефонных станциях и инфраструктуре ..... - 163 "

49

Ход операции по районам и частям 21.10.47 г.

Направление районом и частей	Ноябрь. секунд	ход выполнения						Всего секунд
		10	12	14	16	18	20	
задача, час	час	час	час	час	час	час		

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

446-сд

Сарпинский	280/874	-	-	-	-	180	-	211	224	594	
Сосногорский	60/224	8	-	-	-	32	-	50	60	99	242
Райво-транс	100/364	-	-	-	-	20	34	89	106	106	374
Дубровицкий	120/400	-	-	-	-	41	-	77	125	144	447
Влади-жирецкий	100/412	-	20	55	57	-	-	105	105	385	
Высоцкий	150/580	-	-	49	-	58	118	162	154	525	
Березниковский	160/554	-	-	-	-	84	94	145	145	419	
Итого	910	8	28	104	180	311	484	512	557	2087	
			3473								

449-сд

г.Рогно	13/38	2	-	-	-	-	-	10	10	21	
Ровенский	147/588	4	-	-	-	48	63	114	174	186	426
Борисский	170/601	2	44	47	48	168	159	176	180	618	
Дубенский	130/376	3	21	38	47	56	117	121	121	332	
Дальдоминский	100/254	-	17	21	31	57	79	88	96	271	
Задобровотский	270/849	-	-	-	-	41	214	225	229	543	
Черноморск.	150/490	6	23	76	92	118	148	152	168	481	
Козинческий	68/217	-	-	-	-	58	-	90	90	268	
Чигонский	60/161	1	-	-	17	50	77	-	79	196	
Маковческий	200/673	-	-	2	-	75	81	99	175	411	
Остромешечий	80/250	4	10	39	54	85	-	89	89	302	
Итого	1480	4402	22	115	223	389	761	1074	1154	1419	3828

24-сд

Александровск.	70/200	10	-	-	18	75	-	81	88	285	
Дорогиненский	152/512	-	1	-	36	-	77	113	152	481	
Калтанский	80/250	-	4	5	40	73	-	84	84	248	
Красогорский	150/305	-	2	-	11	-	115	158	158	528	
Костомольский	104/334	-	3	-	26	82	-	126	126	418	
Рожитновский	200/538	-	3	-	-	44	-	184	184	615	
Степаньевский	50/188	-	-	41	-	72	-	-	74	276	
Итого	806/2820	10	9	56	184	346	108	889	866	2852	

Всего

-одарический	104/372	-	-	-	-	16	39	900	992	278
Голанский	198/688	-	-	-	-	62	74	150	157	482
Тучинский	184/607	-	-	49	-	72	107	114	114	360
Остромешечий	150/529	5	-	-	19	33	44	120	141	398
Борзенский	80/200	-	-	-	-	15	24	78	78	228
Итого	657/2511	6	49	16	204	888	822	689	1156	
Всего по сдам 18/18000	37	162	426	672	1652	1976	2026	2029	11543	

10

СОВ. СЕКРЕТНО

СПРАВКА

о количестве семей, выехавших из Западных областей Украины

на 24.00 25.10.47 г.

Львовская область	- 5.180 семей	- 15.112 человека
Дрогобычская область	- 4.548 семей	- 14.981 человек
Тернопольская область	- 4.055 семей	- 11.124 человека
Волынская область	- 2.688 семей	- 8.352 человека
Ровенская область	- 3.890 семей	- 11.557 человек
Станиславская область	- 4.456 семей	- 12.376 человек
Черновицкая область	- 265 семей	- 1442 человека
ИТОГО:	- 25.309 семей	- 74.541 человек

НАЧАЛЬНИК ШТАБА ВОЙСК МГБ
УКРАИНСКОГО ОКРУГА
ПОЛКОВНИК

октября 1947 г.
г. Львов

/МНЯТОВ/

54

2. ПОЛИТИЧЕСКАЯ РАБОТА СРЕДИ НАСЕЛЕНИЯ.

В подготовительный период среди местного населения были проведены беседы и доклады на тему:

- а/ «Что делает Советская власть трудящимся - ростянинам».
- б/ «О выполнении засна заготовок сельхозпродуктов».
- в/ «Что такие украинские националисты».
- г/ «Наша земля - единственный благоприятный земля для крестьян».
- д/ «Положение о тысерах в местных советах УССР» и т.д.

Кроме того были проведены собрания сельского антифа.

В результате проведенной работы в ряде сел были организованы крестьянские обозы с нартами (то есть дополнительной сдаче государству).

Подавляющее большинство местного населения, где правильно была организована и проведена политico-последовательная работа антифа зас-огло называли оперативные группы в единицах бандитизма.

3. ИСХОДЫ ОПЕРАЦИИ.

В результате проведенной операции, из Рогачевской области выселено 3826 семей, 11533 чел.

По оценке Учебно-оченного ГБ СССР заслугами тов. ГОДКОВСКОГО, операция проходила за численность бандитов из Рогачевской области - проведена успешно.

НО-АНДИР 81 СТР. ДИВИЗИИ
ПОДМОСКОВЬЯ -

Городской Ф. Т. Е. В.

НАЧАЛЬНИК ШТАБА ДИВИЗИИ
ПОДМОСКОВЬЯ -

Городской Ф. Т. Е. В.

Совет Народных Комиссаров СССР постановил:

1.- Предложить Всесоюзному Переселенческому Комитету при СНК СССР промышленности переселение на Украину 21.000 симбирцев-молдаван, добровольно желающих переехать на новое постоянное жительство, в том числе:

- а/ 3.500 хозяйств в Донецкую обл. из Ивановской области,
- б/ 6.500 " в Днепропетровскую обл. из Зап. области,
- в/ 4.500 " в Харьковскую область из АЧО,
- г/ 6.500 " в Одесскую из Гаджирции 4.500 в Головковского края 2.000.

План расселения по отдельным районам, составленный СНК Украины и Всесоюзным Переселенческим Комитетом утвердить /ок. приложение/.

2.- Предложить Всесоюзному Переселенческому Комитету закончить переселение на Украину к 1 января 1933 года.

а/ Установить, чтобы весь поголовственный скот, в также птица, принадлежащая колхозникам, соответственно перевезено им место его переселения.

б/ Быковоносные колхозные семьи при переселении, уходя из колхоза, быть бы колхозом, из которого они выезжают, напечатаны таблички.

в/ На каждые 2-3 семьи переселенцев колхозники, из которых насчитается более 1 рабочего, должны.

г/ Образовать колхозы производств полный расчет с переселяющимися колхозниками по изработанным трудодням, а также перевести принадлежащие колхозникам левые взносы в те колхозы, куда они переселяются.

д/ Сложить единовременно с переселяющимися колхозниками по всем видам задолженности государства /о.х. налог, мясопродукты, молоко-натюр, скотинка и т.п./.

е/ Установить для переселяющихся колхозников по месту их поселения следующие льготы: освобождение на 2 года от о.х. налога, самособранки, и на 50% страховых платежей, а также на 1 год по меженину.

Германо-советское комюнике

22 сентября

Германское Правительство и Правительство СССР установили демаркационную линию между германской и советской армиями, которая проходит по реке Нисса до ее впадения в реку Нарев, далее по реке Нарев до ее впадения в реку Буг, далее по реке Буг до ее впадения в реку Висла, далее по реке Висла до впадения в нее реки Сан и дальше по реке Сан до ее истоков.

ОПЕРАТИВНАЯ СВОДКА ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБА РККА

22 сентября 1939 года

22 сентября части Красной Армии, действующие в Западной Белоруссии, заняли гер. БЕЛОСТОК и крепость БРЕСТ-ЛИТОВСК и приступили к очистке Августовских лесов (к северо-западу от гер. ГРОДНО) от остатков польской армии.

В Западной Украине части Красной Армии, ведущие операции по ликвидации остатков польской армии, очистили от офицерских групп район САРНЫ. При ликвидации сопротивления частей польской армии в районе гер. ЛЬВОВА, частям Красной Армии сегодня сдались 6 пехотных дивизий и 2 отдельных стрелковых полка, во главе с генералом Лангером.

По неполным данным за период с 17 по 21 сентября взято пленных солдат и офицеров польской армии 120 тысяч человек, захвачено 380 орудий, 1.400 пулеметов.

LENTA.RU

Россия

26 ФЕВРАЛЯ 2015, СРЕДА, 22:58

Все Политика Общество Авто Пронсвещение Катастрофы Москва Регионы

18:50, 29 сентября 1939

Россия просит у США еще немного еды

США получили официальную просьбу России о предоставлении в текущем году дополнительной продовольственной помощи, заявил в Вашингтоне министр сельского хозяйства США Дэн Гликман. Как сообщает РИА "Новости", эта просьба в настоящее время изучается американской стороной.

В заявлении Гликмана подчеркивается, что реакция правительства США на просьбу о дополнительной продовольственной помощи будет зависеть от того, насколько успешно будет осуществляться текущая программа поставок в Россию американского зерна и продуктов.

"Мы проведем консультации с рядом других ведущих производителей продовольствия, таких, как ЕС, и будем стараться избежать шагов, которые могут дестабилизировать международные сельскохозяйственные рынки или снизить стимулы для российских фермеров" - сказал Дэн Гликман.

Владимир Путин как спаситель
от «сатанинского» Запада.
Химия и физика являются бесовскими
науками, а всем православным рос-
сиянам надо сплотиться вокруг президента
Путина в последней битве добра и зла.

(Из петербургской лекции
профессора МГУ Дугина)

8

СТАРЫЙ ЖИЗНЬ

В ОЧЕРЕДИ

МОСКВА. Декабрь 1991 года.
Улицами идет в России колбасу и сахар.
Столичное правительство начинает приватизировать
последнюю. Годовая не будет — картошка и муки
хлебут им все зиму.

Сообщение ТАСС.

Еще до приезда английского посла в СССР г. Крипса в Лондон, особенно же после его приезда, в английской и вообще в иностранной печати стала муссироваться слухи о «близости войны между СССР и Германией». По этим слухам: 1) Германия будто бы предлагала СССР претензии территориального и экономического характера и теперь ищут переговоры между Германией и СССР о заключении первого, более тесного соглашения между ними; 2) СССР будто бы отклонил эти претензии, в связи с чем Германия стала сосредоточивать свои войска у границ СССР с целью нападения на СССР; 3) Советский Союз, в свою очередь, стал будто бы усиленно готовиться к войне с Германией и сосредоточивает войска у границ последней.

Несмотря на очевидную бессмыслизность этих слухов, ответственные круги в Москве все же сочли необходимым, наизути упорного муссирования этих слухов, уполномочить ТАСС заявить, что эти слухи являются неуклюже сострипанной пропагандой враждебных СССР и Германии сил, заинтересованных в дальнейшем расширении и развязывании войны.

ТАСС заявляет, что: 1) Германия не предлагала СССР никаких претензий и не предлагает никакого-либо нового, более

тесного соглашения, выше чего и переговоры на этот предмет не могли иметь места; 2) по данным СССР, Германия также неуклюже собирает условия советско-германского пакта о ненападении, как и Советский Союз, выше чего, по имеющимся советским кругам, слухи о намерении Германии напасть настуки и предпринять нападение на СССР являются естественной почвой, а происходящим в последнее время переброска германских войск, освободившихся от операций на Балканах, в восточные и северо-восточные районы Германии связана, надо полагать, с другими мотивами, по имеющимся сведениям к советско-германским отношениям; 3) СССР, как это вытекает из его мирной политики, собирается и намерен соблюдать условия советско-германского пакта о ненападении, выше чего слухи о том, что СССР готовится к войне с Германией являются лживыми и провокационными; 4) проводимые сейчас летние сборы запасных Красной Армии и проводимые маневры имеют своей целью не что иное, как обучение запасных и проверку работы железнодорожного аппарата, осуществляемые, как известно, каждой год, выше чего изображают эти мероприятия Красной Армии, как враждебные Германии, по меньшей мере, налажено.

**"Есть у русского человека
бескорыстная любовь
к подлости.
Он ничего с этого
иметь не будет, но
гадость ближнему
сделает."**

Николай Гоголь.

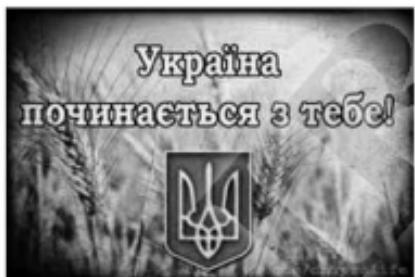
**У нас русофобы –
это те, кто считает,
что уродство страны
надо исправлять,
а русофилы –
что уродством страны
надо наслаждаться.**

Александр Невзоров

ЕПІЛОГ

Виходячи з усього вищевикладеного, можна твердо сказати, що Україна, маючи свою історію зі своїми позитивними та драматичними моментами, отримала сильний фундамент для подальшого розвитку суспільства, а з ним – і держави, і ми, українці, будемо робити все можливе і неможливе для досягнення найвищих цілей!

І хай через 1000 років наші далекі нащадки озирнуться до нас і скажуть: «Ви все правильно зробили».

А от та сама Росія/Московія не має ані достойного минулого, ані високої репутації сьогодні – а тільки майбутнє. Але наскільки воно адекватне – покаже час...

**Вивчи історію нашого українського народу.
Історія – це фундамент нашого майбутнього.
Бери у цьому активну участь.**

«Хочеш змінити світ – почни з себе».

Конфуцій

«Громадянство все менше читає, так знову просплять Україну... Нечитання вижене українців зі світу».

Євген Маланюк

ДЖЕРЕЛА

Книги

1. Антонович Володимир. Про козацькі часи на Україні. К.: Видавництво художньої літератури «Дніпро», 1991. 238 с.
2. Аркас Микола. Історія України-Русі. Видавництво Історичний клуб «Холодний Яр», 2015. 436 с.
3. Аркуша Олена, Литвин Микола (ред.) / упорядники Галина Боднар, Олена Лукачук, Леся Хлипавка. Про гідність. Волонтерський рух в Україні 2013–2017 років. Львів: Національна академія наук України, Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича, 2018. 816 с.: іл.
4. Бандера Степан. Перспективи Української Революції: Репринтне вид. Дрогобич: Відродження, 1998. 656 с.
5. Барка Василь. Жовтий князь. Фоліо, 2017. 736 с.
6. Басистов Юрий. Сталін Гітлер. От пакта до войны. СПб: Рус.-Балт. Информ. Центр «Блиц», 2001. 198 с.
7. Бень Анатолій. Батько Бандерів. Київ: Вид-во ТОВ ВПФ «Мега», 2011. 584 с.
8. Білінський В.Б. Країна Моксель, або Московія: у 3 кн. Вид. 2-ге, випр. і допов. Роман-дослідження. К.: Тернопіль : Богдан, 2017 –2019.
9. Бовуа Даніель. Битва за землю в Україні 1863–1914. Київ: Критика, 1998. 337 с.
10. Боплан де Гійом Левассер, Меріме П. Опис України. Українські козаки та їхні останні гетьмани. Пер. з фр. Я.І. Кравця. Львів: Каменяр, 1990. 301 с.: іл.

11. Боряк Тетяна. Документальна спадщина української еміграції в Європі: Празький архів (1945-2010). Ніжин: Вид-во НДУ імені Миколи Гоголя, 2011. 544 с.
12. Бреннан Джейсон. Проти демократії / Пер. з англ. М.Є. Бистрицького. К.: Дух і Літера, 2020. 464 с.
13. Брехуненко Віктор та ін. «Братня» навала. Війни Росії проти України ХІІ-ХХІ ст. / Вид. 2-ге. Київ, 2018. 248 с.
14. Брехуненко Віктор та ін. Між конфронтацією та взаємодією: українсько-кримські та українсько-ногайські стосунки в XVII першій половині ХХ ст. Київ, ІУАД, 2018. 344 с.
15. Брехуненко Віктор. Як Росія Україною торгувала. Київ, 2007. 64 с.
16. Брицький Петро, Бочан Петро. Німці, французи і англійці про Україну і український народ у XVII-XIX століттях. Чернівці: Технодрук, 2011. 308 с.
17. Бульба-Боровець Тарас. Армія без держави. Слава і трагедія Українського повстанського руху. Спогади. Київ: КНИГА РОДУ, 2008. 318 с.
18. Бульба-Боровець Тарас. Кредо революції. Короткий нарис історії, ідеологічно-моральні основи та політична платформа Української Народної Революційної Армії. Париж: Друкарня ім. С. Петлюри, 1946. 8 с.
19. Васильєва Елена. Потери российской армии на востоке Украины (2014-2015) / доклад., 2016. 240 с.
20. Вегеш Микола. Геополітика в постатях і термінах. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 786 с.
21. Веселова О.М., Марочкин В.І., Мовчан О.М. Голодомори в Україні 1921-1923, 1932-1933, 1946-1947: Злочини проти народу. Київ - Нью-Йорк: Вид-во М.П. Коць, 2000. 270 с.
22. Вінч Майл. «Одноденна держава»: свідчення англійського очевидця про події Карпатської України. Київ: Темпора, 2012. 348 с.
23. Возгрин Валерий. История крымских татар: в 4 т. Симферополь: Издательский дом «Тезис», 2013. (872, 940, 880, 620 с.)
24. В'ятрович Володимир. Армія безсмертних. Повстанські світлини: вид. третє. Львів: Видавництво Мс, 2006. 215 с.
25. В'ятрович Володимир. За лаштунками «Волині-43». Харків.: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016 304 с.

26. В'яtronич Володимир. Польсько-українські стосунки в 1942 – 1947 роках у документах ОУН та УПА: у 2 т. Львів: Центр досліджень визвольного руху, 2011.
27. В'яtronич Володимир. Спротив геноциду. Львів-Київ: Часопис, 2015. 80 с.: іл.
28. В'яtronич Володимир. Україна. Історія з грифом «Секретно». Харків.: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. 512 с.: іл.
29. В'яtronич Володимир. Українська Повстанська Армія. Історія не-скорених. Львів: Центр досліджень визвольного руху, 2007. 352 с.
30. Гаврилишин Богдан. До ефективних суспільств. Упоряд. В. Рубцов. Вид. 3-те, допов. К.: Унів. Вид-во ПУЛЬСАРИ, 2009. 248 с.: портр.
31. Гаврилишин Богдан. Залишаюсь українцем. Львів: Видавництво Старого Лева, 2021. 320 с.
32. Галаса Василь. Наше життя і боротьба. Спогади. Львів: Видавництво Mcs, 2005. 272 с., 16 с. іл.
33. Голубко Віктор. Армія Української Народної Республіки. 1917 – 1918: утворення та боротьба за державу. Львів: Кальварія, 1997. 275 с.: іл.
34. Горбулін Володимир. Світова гібридна війна: український фронт: монографія. К.: НІСД, 2017. 496 с.
35. Горліс-Горський Юрій. Ave dictator. Єкош, 2012. 27 с.: іл.
36. Горліс-Горський Юрій. Отаман Хмара. З таємниць ГПУ. Львів: Накладом бібліотеки студентського шляху, 1934. 35 с.
37. Горліс-Горський Юрій. Холодний Яр. Львів: СПОЛОМ, 2014. 432 с.
38. Грузін Д. Кубійович Володимир Михайлович // Енциклопедія історії України: у 10 т. / редкол.: В.А. Смолій (голова) та ін., Інститут історії України НАН України. К.: Наукова думка, 2009.
39. Гунчак Тарас. Ключові проблеми історіографії Другої світової війни. К.: УВС ім. Ю. Липи. 2011. 225 с.
40. Даشكевич Ярослав. Постаті = Personages: нариси про діячів історії, політики, культури. Вид. 2-ге, випр. і допов. НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М.С. Грушевського, Львів: Піраміда, 2007. 807 с.

41. Денищук Олександр. Боротьба УПА проти німецьких окупантів. Хронологія подій. У 2 томах. Рівне: ППДМ, 2008. (448 с.+ 216 с.)
42. Дзюба Іван. Донецька рана України: Історико-культурологічні есеї. К.: Інститут історії України НАН України, 2015. 78 с.
43. Донцов Дмитро. Дух Росії. Українська видавнича спілка ім. Ю. Липи, 2011р. 135 с.
44. Донцов Дмитро. Націоналізм. Видавництво ФОП Стебеляк, 2014. 256 с.
45. Донцов Дмитро. Де шукати наших історичних традицій; Дух нашої давнини. 2-ге вид. стереотип. К.: ДП «Виданичий Дім «Персонал», 2014. 568 с.
46. Доценко Олександр. Зимовий похід (6.XII.1919 6.V.1920) /; Фундація ім. Симона Петлюри в Канаді. Київ: Вид-во ім. Олени Теліги, 2001. 375 с.: іл.
47. Доценко Олександр. Літопис Української Революції: матеріали й док. до історії укр. революції I. Київ; Львів: Накладом авт., 1923–1924.
48. Жадан Сергій та ін. Волонтери. Мобілізація добра. Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2015. 256 с.
49. Зарецький Олексій, Маричевський Микола. Алла Горська: Червона тінь калини. Київ: Спалах ЛТД, 1996. 240 с.: кольор. Іл.
50. Зілінський Володимир. В борні за Україну (Мостищина). Дрогобич: Видавнича фірма Відродження, 2006. 752 с.: іл.
51. Енгель Й.Х. Історія України та українських козаків. Харків: Майдан, 1998. 176 с.
52. Епплбом Енн. Червоний голод. Війна Сталіна проти України. К.: Наш формат, 2018. 440 с.
53. Іванишин В., Радевич-Винницький Я. Мова і нація: тези про місце і роль мови в національному відродженні України. Дрогобич: Відродження, 1994. 218 с.
54. Ільницький Михайло. Поети Празької школи: Срібні сурми. Антологія, Смолоскіп, 2009. 916 с.
55. Казанський Денис, Воротинцева Марина. Як Україна втрачала Донбас. Київ: Чорна гора, 2020. 336 с.

56. Кандим Юнус. Не заросте травою поле бою / Пер. з кримськотатарської Ю. Косенко. м. Ічня: ВВ «Формат», 2017. 363 стор.
57. Капранови брати. Мальована історія незалежності України. К.: Зелений пес, 2013. 80 с.
58. Капустянський Микола. Похід українських армій на Київ-Одесу в 1919 році. / Маланюк Євген. Уривки зі спогадів. Київ: Темпора, 2004. 558 с.: іл.
59. Коляска Іван. Освіта в радянській Україні. Торонто: Peter Martin Assosiates, 1970. 246 с.
60. Конквест Роберт. Жнива скорботи: Радянська колективізація і голодомор. К.: Вид-во Либідь, 1993. 275 с.
61. Коновалець Євген. Причинки до історії української революції. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 95 с.
62. Косик Володимир. Розкол ОУН у світлі документів. К.: Українська видавнича спілка, 2002. 32 с.
63. Косик Володимир. Спецоперації НКВД-КГБ проти ОУН. Львів: Галицька Видавнича Спілка, 2009. 160 с.: іл.
64. Крупницький Борис. Гетьман Пилип Орлик. Мюнхен: Видавництво «Дніпровська хвиля», 1956. 81 с.
65. Кульчицький Станіслав. Голод 1932–1933 рр. в Україні як геноцид: мовою документів, очима свідків. К.: Наш час, 2008. 239 с.
66. Купріянович Григорій. Акція руйнування православних церков на Холмщині і Південному Підляшші. Холм: Видавництво Люблінсько-Холмської православної єпархії Українського Товариства в Любліні, 2008. 120 с.
67. Кюстин А. Россия в 1839 году: В 2 т. / Пер. с фр. В.А. Мильчиной и И.К. Страф. М.: Издательство имени Сабашниковых, 1996. 528 с.
68. Кюстін Астольф. Правда про Росію: Подорожній щоденник. К.: Ярославів Вал, Український письменник, 2009. 242 с.
69. Липа Юрій. Козаки в Московії. Львів: Червона калина, 1995. 456 с.
70. Липа Юрій. Призначення України. Львів: Просвіта, 1992. 270 с.
71. Липа Юрій. Твори: (В 10 т.). Львів: Каменяр, 2005, Т. 4: Бій за українську літературу; Київ, вічне місто (Текст) / Худож. оформленн. І. Шутурми. 2012. 278 с.: портр.
72. Лук'яненко Левко. Де ти, доле України? Київ.: Видавництво ПП «Телерадіокомпанія» «ІК», 2011. 267 с.

73. Лук'яненко Левко. З часів неволі. Сосновка-7. ВД «Персонал», 2005. 528 с.
74. Лук'яненко Левко. Маршал Жуков і українці у Другій світовій війні. К.: Видавництво Козаки, 2006. 44 с.
75. Лук'яненко Левко. Сповідь у камері смертників. К.: Поліплінт, 2011. 136 с.
76. Маланюк Євген. Книга спостережень. Київ: Видавництво художньої літератури «Дніпро», 1997. 430 с.
77. Маланюк Євген. Малоросійство. Київ: Український пріоритет, 2015. 48 с.
78. Мальський М. та ін. (упорядники). Криза сучасної системи безпеки: у пошуках нового міжнародного порядку. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2020. 162 с.
79. Маннергейм Карл. Спогади. Т.1. Київ: Наш формат, 2020, 376 с.
80. Мартинюк Ростислав, Юрій Сиротюк. Як облаштувати Росію. Львів: Видавництво «Астролябія», 215. 160 с.
81. Матяш Валентина. Я вірую в свій народ: До 80-річчя від дня народження В.М. Чорновола. Полтава: Обласна бібліотека юнацтва ім. Олеся Гончара, 2017. 40 с.
82. Мельничук Сергій. Моя боротьба за мову. К.: Талком, 2017. 576 с.
83. Міхновський Микола. Самостійна Україна. Справа української інтелігенції. Київ: МАУП, 2007. 352 с.: іл.
84. Міцик Юрій. Іван Виговський. Харків: Фоліо, 2010. 120 с.
85. Міщенко Дмитро. Батальйон необмундированих: Повість. Київ: Молодь, 1995. 80 с.
86. Об'єднання колишніх Вояків УПА США і Канади та Товариства Колишніх Вояків УПА ім. Генерала Тараса Чупринки в США і Канаді. Літопис Української Повстанської Армії: В 100 томах, 1973. 2012.
87. Окороков Александр. Секретные войны Советского Союза: Первая полная энциклопедия. Москва: Эксмо, 2008. 736 с.
88. Патриляк Іван. Перемога або смерть: український визвольний рух в 1939–1960 рр. К.: Наш формат, 2012. 512 с.

89. Пиріг Руслан. Українська гетьманська держава 118 року: Історичні нариси. Київ, Інститут історії України НАН України, 2011. 336 с.
90. Плохій Сергій. Брама Європи: Історія України від скіфських воєн до незалежності. Харків: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. 432 с.
91. Плохій Сергій. Убивство у Мюнхені. По червоному сліду. Харків: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. 578 с.
92. Плющ Леонід. У карнавалі історії: Свідчення. К.: Факт, 2002. 632 с.
93. Понасенков Евгений. Первая научная история войны 1812 года. Москва: Форс, 2020. 896 с.: ил.
94. Посівнич Микола (упорядник). Степан Бандера: ...Коли один скаже: Слава Україні!. Івано-Франківськ, 2015. 160 с.
95. Радевич-Винницький Я. Неукраїнці, яким вдячна Україна. Львів: Апріорі, 2015. 536 с.
96. Робінсон Роберт. Черный о красных: 44 года в Советском Союзе: Автобіографія черного американца. СПб.: Симпозиум, 2012. 496 с.
97. Рущенко І.П. Російсько-українська гібридна війна: погляд соціолога: монографія. Х.: ФОП Павленко О.Г., 2015. 268 с.
98. Сідак Володимир, Осташко Тетяна, Бронська Тамара. Полковник Петро Болбочан: трагедія українського державника. Київ: Темпора, 2009. 426 с.: іл.
99. Січинський Володимир. Чужинці про Україну. Київ : Ярославів Вал, 2011. 256 с.
100. Січинський Володимир. Тризуб і пропор України. Львів: Mісіонер, 1995. 61 с.: іл. Бібліогр.: с.57 (14 назв).
101. Січинський Володимир. Назва України. Авсбург: Накладом гуртівні паперу, 1948. 43 с.: іл.
102. Січинський Мирослав. Історичні пісні українського народу. Львів: З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка, 1908. 32 с.
103. Січинський Мирослав. Народна справа в Америці. Нью-Йорк: Українська Друкарська і Видавничча Спілка, 1919. 24 с.
104. Скакун Роман. «Пацифікація»: польські репресії 1930 року в Галичині. Львів: Вид-во Укр. Катол. Ун-ту, 2012. 171 с.: іл.

105. Смолій Валерій, Кульчицький С., Якубова Л. Донбас і Крим в економічному, суспільно-політичному та етнокультурному просторі України. Київ: Інститут історії України НАН України, 2016. 616 с.
106. Снайдер Тимоті. Криваві землі: Європа поміж Гітлером і Сталіним: монографія. Київ: Грані-Т, 2011. 448 с.
107. Снайдер Тимоті. Червоний князь: монографія. Київ: Грані-Т, 2011. 296 с.
108. Солдатенко Валерій. П. Скоропадський: доля гетьманату. Київ: Інститут історії України НАН України, 2011. 406 с.
109. Солонин Марк. Бочка и обручи, или Когда началась Великая Отечественная война. Дрогобыч: Відродження, 2004. 446 с.
110. Солонин Марк. Мозгоимение. Фальшивая история Великой войны. Москва: Яузा, Эксмо, 2008. 320 с.
111. Станіславів Василь, Макух Юрій. Ліс приймає повстанців. Міннеаполіс, Міннесота, США, 1997. 235 с.
112. Стюарт Каган. Кремлевский волк. Москва: Прогресс, 1991. 304 с.
113. Субтельний Орест. Нарис історії України. Львів: Вид-во Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові, 1992. 230 с.: іл.
114. Сціборський Микола. Націократія. Вінниця: ДП Державна картографічна фабрика, 2007. 112 с.
115. Тамара Горіха Зерня. Доця. Київ: Білка, 2019. 285 с.
116. Терещенко Юрій, Осташко Тетяна. Український патріот з династії Габсбургів: Науково-документальне видання. Київ: Темпора, 2011. 408 с.: іл.
117. Тиктор Іван (видавець). Історія українського війська. Вінніпег, 1953. 860 с.
118. Фаріон Ірина. Мова-краса і сила: Суспільно-креативна роль української мови в XI – середині ХХ ст. 3-те вид. Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2010. – 212 с.
119. Фаріон Ірина. Степан Бандера – практик, теоретик, містик націоналістичного руху. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2009. 32 с.
120. Філонович Василь. Березневі дні Карпатської України. – Суми: ФОП Наталуха А.С., 2009. – 100 с.: іл.

121. Халим Айдар. Убить империю!: (Кипарис домой вернулся, или «Хотят ли русские войны»). Б.м.: Калкан, 1997. 399 с.: ил.
122. Цегельський Лонгин. Русь – Україна, а Московщина – Росія / Історико-політична розвідка. Царгород: З друкарні Союза визволення України, 1916. – 130 с.
123. Чобіт Дмитро. Нарцис або Штрихи до політичного портрету Віктора Медведчука. 3-е вид. Київ; Броди: Просвіта, 2001. 89 с.
124. Чобіт Дмитро. Підгірці: історико-архітектурна перлина України. Броди: Просвіта. 2009. 64 с.
125. Чорновіл В'ячеслав. Лихо з розуму (портрети двадцяти «злочинців»). Перша українська друкарня у Франції, Париж. 1967. 336 с.
126. Чорновіл В'ячеслав. Правосуддя чи рецидиви терору? – Київ: Смолоскип, 2002. 290 с.
127. Шанковський, Лев Петрович. Українська Галицька Армія = Ukrainian Army of Galicia : воєнно-історична студія. Вінніпег: Видав хорунжий УСС Д. Микитюк, 1974. 396 с., [8] арк. фот. : табл.
128. Шаповал Юрій. Україна XX століття: Особи та події в контексті важкої історії. К.: Генеза, 2001. 560 с.: іл.
129. Шаповал Юрій та ін. ЧК-ГПУ-НКВД в Україні: особи, факти, документи. К.: Абрис, 1997. 608 с.: іл.
130. Шевельов Юрій. Внесок Галичини у формування української літературної мови. Київ: Вид. дім «КМ Академія», 2003. 160 с.
131. Шевельов Юрій. Третя сторожа: Література, мистецтво, ідеології. Балтимор – Торонто: Українське незалежне видавництво «Смолоскип» ім. В. Симоненка, 1991. 455 с.
132. Шон Кейс (Sean Case), Клемент Андерс (Clement Anders) – «Необъявленная война путиня. Российские артиллерийские удары по территории Украины летом 2014 года / Расследование Bellingcat», 2016 р.
133. Шухевич Володимир. Гуцульщина: у 5 т. Львів: З друкарні науково-го товариства ім. Шевченка / З «Загальної друкарні», 1899 – 1908.

ТОЙ, ХТО ЧИТАЄ КНИГИ, УПРАВЛЯЄ ТИМИ,
ХТО ДИВИТЬСЯ ТЕЛЕВІЗОР

Статті

1. Багряний Іван. «Чому я не хочу вертатись до СРСР?»: Памфлет. https://chtyvo.org.ua/authors/Bahrianyi/Chomu_ya_ne_hochy_vertatys_do_SSSR/
2. Бандера Степан. «З москалями нема спільної мови», вид.1952 р.
3. Бандера Степан. «З невичерпного джерела», вид. 1957 р.
4. Брицький Петро. «Буковинець генерал Антін Кравс у боротьбі за українську державність», журнал «Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність» №18, 2009 р.
5. Верстюк Владислав, Тиліщак Володимир, Юхновський Ігор. «Голодомор. Геноцид українського народу 1932–1933», брошюра, 2008 р. https://shron1.chtyvo.org.ua/Verstiuk_Vladyslav/Holodomor_-_henotsyd_ukrainskoho_narodu_1932-1933.pdf?
6. Винар Любомир. «Англієць про Україну в XVII-у сторіччі» (Едвард Бровн, перекладач праці П'єра Шевальє) https://shron1.chtyvo.org.ua/Vynar_Liubomyr/Anhliets_pro_Ukrainu_v_XVII-u_storichchi_Edvard_Brovn_perekladach_pratsi_Piera_Shevalie.pdf?
7. Винар Любомир. «Два документи Української Національної Ради з 1944 р. (історична замітка)» https://shron1.chtyvo.org.ua/Vynar_Liubomyr/Dva_dokumenty_Ukrainskoi_Natsionalnoi_Rady_z_1944_r_istorychna_zamitka.pdf?
8. Винар Любомир. «Головний період наукової діяльності Олега Кандиби. 1931-1940», Український історик_1986_№01-02_89-90
9. Вронська Тамара, Олександр Лисенко. «Історія війни, написана людською кров'ю», «Краєзнавство» 2011. № 2.
10. В'яtronovich Володимир. «Кухня антисемітизму від КГБ» https://chtyvo.org.ua/authors/Viatrovych_Volodymyr/Kukhnia_antysemityzmu_vid_KGB/
11. В'яtronovich Володимир. «Проти «оунівсько-сіоністської співпраці». Спроби загострення українсько-єврейських стосунків радянськими спецслужбами»
12. В'яtronovich Володимир. «Становлення тоталітарних режимів у країнах Центрально-Східної Європи в публістиці українського підпілля»

13. Гай-Нижник П. П. Будапештський меморандум: передумови і наслідки (не)гарантії національної безпеки України // Гілея. 2016. – Вип.114 (№11). С.366–378.
14. Гай-Нижник Павло. «Революційні події в Україні. Боротьба за право вибору і національну гідність (листопад 2013 р. – лютий 2014 р.)», 2018р. https://shron3.chtyvo.org.ua/Hai-Nyzhnyk_Pavlo/Revoliutsiini_podii_v_Ukraini_borotba_za_pravo_vyboru_i_natsionalnu_hidnist.pdf?
15. Граціозі Андреа. «Голод у СРСР 1931-1933 років та український Голодомор» https://shron1.chtyvo.org.ua/Gratsiozi_Andrea/Holod_u_SRSP_1931_1933_ta_ukrainskyi_Holodomor_chymozhlyva_nova_interpretatsiya.pdf
16. Даниленко Віктор, Деревінський Василь. Державницька діяльність В.Чорновола (1990–1999 рр.) https://shron1.chtyvo.org.ua/Danylenko_Viktor/Derzhavnitska_dzialnist_V_Chornovola_1990_1999_rr.pdf?
17. Дашкевич Ярослав. «Комунізм. Демократія. Націоналізм. Український варіант», 2013 р. https://shron3.chtyvo.org.ua/Dashkevych_Yaroslav/Komunizm_demokratia_natsionalizm_ukrainskyi_variant.pdf?
18. Дашкевич Ярослав. «Крим у геополітиці минулого і сучасного», 2011р. Історична есейстика. Київ, 2011. С. 600–609.
19. Дашкевич Ярослав. «Третій фронт у міжнародній грі минулому і тепер», 2003р https://shron3.chtyvo.org.ua/Dashkevych_Yaroslav/Tretii_front_u_mizhnarodnii_hri_v_mynulomu_i_teper.pdf?
20. Делямар Казимир. «П'ятнадцятимільйонний європейський народ, забутий в історії» (петиція), вид.1869р. <https://uain.press/blogs/petytsiya-delyamara-yak-frantsuzkyj-polityk-rus-ukrayinu-zahyshchav-1003409>
21. Деревінський Василь. «В'ячеслав Чорновіл та кримський сепаратизм 1989-1991 р.р.» https://shron1.chtyvo.org.ua/Derevinskyi_Vasyl/V_Chornovil_i_krymskyi_separatyzm_1989-1991_rr.pdf?
22. Донцов Дмитро. «Душа москаля», вид. 1954р. https://chtvvo.org.ua/authors/Dontsov/Dusha_moskalja/
23. Донцов Дмитро. «Від держиморди царського до большевицького», 1951 р.
24. Донцов Дмитро. «Дороговказ Григорія Сковороди нашій сучасності»

25. Донцов Дмитро. «За яку Україну?», 1949 р.
26. Донцов Дмитро. «Російський хижак – вчора і нині», 1950 р.
27. Ісаєвич Ярослав. «Мартин Груневег і його опис Києва», «Всесвіт», 1981, № 5.
28. Ісаєвич Ярослав. «Найдавніший історичний опис Львова», «Жовтень», 1980, № 10.
29. Ковалев Денис. «Бій при Хонканіемі», 2011р. (висвітлення бойових дій на Карельському перешийку з єдиним використанням танків у Зимовій війні 1939-1940 років) https://shron1.chtyvo.org.ua/Kovalov_Denys/Bii_pry_Honkaniem.pdf
30. Ковалев Денис, Якуба Юрій. «Як українці зупинили сталінську агресію у Фінляндії», журнал «Бористен», 2016. № 12.
31. Кордуба Мирон. «Михайло Грушевський як учений», 1934р. https://shron1.chtyvo.org.ua/Korduba_Myron/Mykhailo_Hrushevskyi_iak_uchenyi.pdf
32. Кульчицький Станіслав, Максудов Сергій – «Втрати населення України від голоду 1933 р.» https://chtvvo.org.ua/authors/Stanislav_Kulchitskyi/Vtraty_naselennia_Ukrainy_vid_holodu_1933_r/
33. Кучерук Марина. «Українсько-російські відносини: передбачення і попередження В'ячеслава Чорновола» https://shron2.chtyvo.org.ua/Zbirnyk_statei/Chornovolivski_chytannia_Viziia_maibutnoho_Ukrainy_Materialy_III_i_IV_naukovykh_konferentsii_prysvia.pdf
34. Міхновський Микола. «10 заповідей УНП», вид. 1903 р.
35. Крупницький Борис. Карл XII і Петро I під Полтавою й над Прутом (історична паралель), Літературно-науковий вісник. - 1931. № 07-08.
36. Мицик Юрій. Малюнок із німецької брошури 1684 р. Український журнал. – К.: Дієз продукт, 2009 – вип.5, (№488). 241 с.
37. Мицик Юрій. Хто й коли надав магдебурзьке право Козельцю і Острю. – Сіверянський літопис. – 2019. – №6 – с. 64-69. https://chtvvo.org.ua/authors/Mytsyk_Yurii/Kto_i_koly_nadav_mahdeburzke_pravo_Kozeltsiu_i_Ostru/
38. Пиріг Руслан. «Фельдмаршал Герман Айхгорн. Служба та смерть в Україні (квітень – липень 1918 р.)», Український історичний журнал. 2017. № 3.

39. Попович Катерина. Гібридна війна як сучасний спосіб ведення війни: історичний та сучасний виміри https://shron1.chtyvo.org.ua/Popovych_Kateryna/Hibrydna_viiina_iak_suchasnyi_sposib_vedennia_viiiny_istorychnyi_ta_suchasnyi_vymiry.pdf?
40. Салига Тарас. «Право на себе», Молодь, 1983 р.
41. Семенюк Василь. «Перший «Кобзар» Тараса Шевченка 1840 року: унікальний випадок чи геніальна закономірність?» https://lnam.edu.ua/files/Academy/nauka/visnyk/pdf_visnyk/25/28.pdf
42. Сідак Володимир. «Очи і вуха в армії УНР» https://shron1.chtyvo.org.ua/Sidak_Volodymyr/Ochi_i_vukha_armii_UNR.pdf?
43. Смолій Валерій. «Максим Залізняк», Український історичний журнал, вип. 3, №349, 1990 р.
44. Смолій Валерій. «Коліївщина 1768 р., малодосліджені сторінки історії», 1993 р. https://shron3.chtyvo.org.ua/Smolii_Valerii/Koliivschyna_1768_r_malodoslidzheni_storinky_istorii.pdf?
45. Українські повстанці. «Євреї – громадяни України», 1950 р. https://shron2.chtyvo.org.ua/Nevidomyi_Avtor/Yevrei__hromadiany_Ukrainy.pdf?
46. Чорновіл В'ячеслав. «Чи підніметься Кравчук з колін», журнал «За вільну Україну», лютий 1991 р.
47. Шевельов Юрій. Принципи і етапи большевистської політики щодо слов'янських мов в СРСР. – газета «Свобода», 1977, № 270-278. https://chtvvo.org.ua/authors/Sheveliov_Yurii/Pryntsypy_i_etapy_bolshevitskoi_polityky_schodo_slovianskykh_mov_v_SSSR/
48. Рудь Віктор. Імпічмент, американська спадщина Орвелла в Україні та чому це важливо. // Бористен. 2019. № 12 (341)

Українські поетичні твори

1. Тарас Шевченко. «І мертвим, і живим...», «Катерина», «Гайдамаки», «Холодний Яр», «Сон», «Кавказ», «Сон», «Давидові псалми», «Осій. Глава XIV», «Гоголю», «Причинна», «Розрита могила», «Мені однаково, чи буду...», «Великий льох», «Заповіт»..
2. Іван Франко. «Каменярі», «Мойсей», «Гімн (Вічний революціонер)», «Заснування Переяслава», «Не покидай мене, пекучий болю...», «Розвивайся ти, високий дубе».
3. Леся Українка. «І ти колись боролась...», «У кожного люду», «Подорож до моря», «На роковини», «Як я люблю оці години праці», «Сім струн», «Слово...», «Contra Spem Spero».
4. Василь Стус. «Ярій, душе. Ярій, а не ридай» (пам'яті Алли Горської), «Сто років, як сконала Січ», «Крізь сотні сумнівів я іду до тебе...», «Як добре те, що смерті не боюсь я...», «Довкола мене цвінтар душ...», «Між світом і душою виріс мур», «Терпи, терпи — терпець тебе шліфує...», «Верни до мене, пам'яте моя...».
5. Григорій Сковорода. «Всякому місту — звичай і права», «Чистий можеш бутъ собою».
6. Іван Гнатюк. збірка «Нове літочислення» («Суд», «Роковини», «Смерть тирана»).
7. Софія Малильо. «Величальне слово», «Відродження», «Лесі», «На переломі», «Україні».
8. Василь Симоненко. «Лебеді материнства», «Де зараз ви, кати моого народу», «Я...», «Крик 20-го Віку», «Ні, не вмерла Україна».
9. Олег Ольжич. «Присвята», «Піхотинець», «Страшний суд».
10. Осип Мащак. «Молитва українського націоналіста».
11. Микола Вінграновський. «До себе», «І є народ», «Остання сповідь Северина Наливайка», збірка «Атомні прелюді».
12. Іван Багряний. «Рідна мова» (Хабаровськ, 1937р.), «З камери смертників», «Мечносці», «Гуляй-Поле», «Газават».
13. Євген Маланюк. «Батьківщині», «Куліш», «Невичерпальність», «Варязька балада», «Під чужим небом», «Уривок з поеми». «Малоросійство» (Есей).
14. Маркіян Шашкевич. «Руська мова».
15. Олена Теліга. «1933–1939», «Засудженим», «Без назви», «Чорна площа», «Поворот», «Відповідь».
16. Юрій Клен. «Сковорода», «Терцини».

17. Осип-Юрій Федькович. «Україна», «Русь».
18. Яр Славутич. «Муза до мене прийшла на світанні», «Сковорода», «Воїн і страдник», «Карпатські січовики», «Соловецький в'язень».
19. Максим Рильський. «Солов'ям України», «Плекайте мову».
20. Сергій Мережковський. «Божа Мати».
21. Костянтина Малицька. «В Січ вставай», «У Січі, у Січі гуртуємось, браття», «Марш Соколів», «Поклін Кобзареві».
22. Ірина Калинець. «Вчора навколішки стали квіти».
23. Микола Вороний. «За Україну!», «Іванові Франкові», «Євшан-Зілле».
24. Володимир Сосюра. «Любіть Україну, як сонце, любіть», «Як я люблю тебе, мій краю вугляний...», «Солов'їні далі, далі слов'їні».
25. Пантелеймон Куліш. «Рідне слово», «Святиня», «До кобзи».
26. Михайло Старицький. «До України», «Виклик», «Поету», «До молоді».
27. Павло Грабовський. «До Б.С.-го», «До українців», «Надія», «До Русі-України».
28. Чайка Дніпрова. «Галина-криниця», «Весна».
29. Володимир Самійленко. «Україні», «Українська мова», «Патріоти», «Діяч», «На печі».
30. Леся Любарська. «Священні Крути», «На Україну повертаються сини».
31. Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Пастораль ХХ сторіччя», «Розкажу тобі думку таємну...», «Тут обелісків ціла рота», «Життя іде і все без коректур», «Маруся Чурай».
32. Анатолій Лупиніс. «Покритка», «Ми випрягли волів...», «Моя повстане Україна».
33. Євген Маланюк. «Варязька балада», «Безкровна Муза – нежива», «Ангел смерті», «Прозріння», «Із полину», «Під чужим небом», «Шевченко».
34. Михайло Сорока. «У гарячих степах Казахстану (Кенгірський марш)».

Українські патріотичні пісні/відеокліпи

- Хор імені Григорія Верьевки – «Гімн України» <https://www.youtube.com/watch?v=sgh-hn3V7y8>
- Kozak System, Ельвіра Сарихаліл – «Битим склом» <https://www.youtube.com/watch?v=1I7a-BH0kyU>
- Kozak System – Подай Зброю <https://www.youtube.com/watch?v=lDN76h4-HRM>
- Kozak System – «Не моя» (слова Василя Симоненка/Олександра Положинського) <https://www.youtube.com/watch?v=HqeNjgxf-LU>
- УПА – «За Україну» (пісня-присяга)
- Повстанські ТОП 10 <https://www.youtube.com/watch?v=bBX0CDVjat4>
- Осучаснений гімн ОУН <https://www.youtube.com/watch?v=ZQt7nI86mv4>
- Анастасія Дмитрук, литовські співаки, хор Клайпедського музичного театру – «Никогда мы не будем братьями» <https://www.youtube.com/watch?v=jj1MTTAzrPI>
- БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ – МОЯ ЗЕМЛЯ (OFFICIAL VIDEO) <https://www.youtube.com/watch?v=ESsf4xD5LXk>
- Ярмак – «Вставай» <https://www.youtube.com/watch?v=gO8U8UXVIA4>
- YARMAK FT. TARABAROVA – VOIN <https://www.youtube.com/watch?v=puf54uXVCsk>
- Вадим Дубовський – «Процессionalный марш» <https://www.youtube.com/watch?v=P7LiZZ3df3s>
- Вадим Дубовський – «Я скажу тебе, Русь» <https://www.youtube.com/watch?v=inblk4w4wAt4>
- Тарас Чубай, Скрябін – «Лента за лентою» <https://www.youtube.com/watch?v=8eAdFN6BEas>
- Піккардійська Терція – «Гей, плине кача...» <https://www.youtube.com/watch?v=-Z1BSII5Fjc>
- Он выходил с под Иловайска.... <https://www.youtube.com/watch?v=IO0TBJ95SG0>
- Зоряна – Гімн Української Повстанчої Армії (УПА) <https://www.youtube.com/watch?v=AZ1KJiqBBwA>
- Христина Соловій – Fortepiano (official video) <https://www.youtube.com/watch?v=4Zncb2ZnXSI&list=PLHqWR-Ynq0ySfjPMsXCr-omMlb8XHILpd&index=10>
- Мандри – «Прокинься, моя Україна» <https://www.youtube.com/watch?v=qwHE2G50kQA>
- Brutto-Garri (Памяти всіх воїнів павших за Україну) <https://www.youtube.com/watch?v=ecl9G4SXIss>
- Микита Рубченко – «Гімн України» (рок-версія) https://www.youtube.com/watch?v=b0chk_aX5VI

22. Микита Рубченко, Анастасія Приходько – «Герої не вмирають» <https://www.youtube.com/watch?v=M34tKv9TKuw>
23. Світозари – «За Гетьманську Булаву» <https://www.youtube.com/watch?v=HPbGxHIM7ys>
24. Дмитро Кальченко – «Я тобі наказую жити» <https://www.youtube.com/watch?v=X5XCBPOdogk&t=1s>
25. Кому Вниз – «З Холодного Яру» https://www.youtube.com/watch?v=_uEHqJqdAvg
26. Кому Вниз – «Осій. Глава XIV» <https://www.youtube.com/watch?v=zUCdDxUJDkU>
27. Кому Вниз та Арсеній Білодуб – «Повстанець» <https://www.youtube.com/watch?v=XSGglzVnixg>
28. Тарас Петриненко – Вітер свободи (країці громадянські пісні). <https://www.youtube.com/watch?v=bec-7YMfELA>
29. Богдан Пришляк – «Встань Україно» <https://www.youtube.com/watch?v=l0DVrB9XvA0>
30. ТІК – «Люби Ти Україну» <https://www.youtube.com/watch?v=RreS8eLtRHc>
31. Орест Лютий – «Росіян в Донбасі нет» <https://www.youtube.com/watch?v=G1gYsXpgbnk>
32. Сергій Бакай – «Правда» <https://www.youtube.com/watch?v=f9NgJjZZSF1>
33. Борис Севаст'янов – «Ватники» /18+/ <https://www.youtube.com/watch?v=yZiwmFzajZY>
34. Борис Севаст'янов – «Україна – Мати Героїв!» <https://www.youtube.com/watch?v=5VGZo4KhAhw>
35. Волонтер / Volunteer – Song by Boris Sevastyanov <https://www.youtube.com/watch?v=ZDrchg9PfM4>
36. Мірко Сабліч – «Окупантам вуха надерем» <https://www.youtube.com/watch?v=1BYrazJHDas>
37. Воплі Відоплясова, Тарас Компаніченко – «Марш січових стрільців» https://www.youtube.com/watch?v=ula6aX_h-_4
38. Воплі Відоплясова – «Україно» <https://www.youtube.com/watch?v=pIhZ8Q5m-L4>
39. Василь (Живосил) Лютий – «Аеропорт» https://www.youtube.com/watch?v=8wdhzT9EcHs&has_verified=1
40. Riffmaster – «Тихо прийшов, тихо пішов». Пісня спецназу <https://www.youtube.com/watch?v=IpVTAJ-kfd4&t=116s>
41. Patriotmusic UA. Он выходил из-под Иловайска <https://www.youtube.com/watch?v=QBeqcWCsEB0>
42. WELLNI/Сергій Куш – «Україна» https://www.youtube.com/watch?v=gr_qdxoGguk
43. WELLNI/Сергій Куш – «Я люблю Україну» <https://www.youtube.com/watch?v=xo-ipou5BVw>
44. WELLNI – «Слава нації» https://www.youtube.com/watch?v=uj_p7V-Xxgk

45. WELLNI – «Рабів до раю не пускають» <https://www.youtube.com/watch?v=LqFHRDNbhQw>
46. WELLNI – «Слава Україні, Героям Слава!» <https://www.youtube.com/watch?v=hyPC8iQCh-s>
47. Ascold feat. Dioniseva – «Україна єдина» <https://www.youtube.com/watch?v=Gti6zHTFFyw&t=3s>
48. Тартак – «Висота. Ніхто крім нас» <https://www.youtube.com/watch?v=dVDq9uQaVLY&index=14&list=PLdaDBKUJmRmPP-XUyeJLjjqOQ8Hlo5Nn>
49. Тартак – «Голос крові» https://www.youtube.com/watch?v=IsqOh1Zf_LM
50. Мій Народ. Тартак & Гуляйгород & Кофеін https://www.youtube.com/watch?v=490p-XA_hWE
51. Наталья Могилевская – Місяць <https://www.youtube.com/watch?v=tDX5aC9MDs>
52. OT VINTA – «Наші хлопці на війні» <https://www.youtube.com/watch?v=9WfhzubBvZw>
53. Патріоти – «Разом і до кінця» https://www.youtube.com/watch?v=2_TQSOdLzis&list=PLUAHG9iwyeIStVdRMNqeqV47ElTEbAnZj
54. Enej feat Тарас Чубай – Біля Тополі (Рейд Сила Нескорених) HD <https://www.youtube.com/watch?v=LwE2uPnFP4A>
55. Марш Нової Армії <https://www.youtube.com/watch?v=RgdANpB9PnY>
56. Пісні з АТО (Влад Ковальов) – «Слава нації» <https://www.youtube.com/watch?v=6W9HXrXw0UE&t=1s>
57. JORIJ KLOC – «Вогонь» <https://www.youtube.com/watch?v=xSqe8PNL0dY>
58. Скрябін – «Революція у вогні» (22 січня) <https://www.youtube.com/watch?v=3r3eliyTZh8>
59. Скрябін – «То є Львів» <https://www.youtube.com/watch?v=ESIgcBogf6c>
60. Скрябін – «Українці» <https://www.youtube.com/watch?v=RGqUQz9nDYo>
61. Ляпис Трубецької – «Воини світа» <https://www.youtube.com/watch?v=D8HqRH5cHPo>
62. Хорта – «Партизанська» <https://www.youtube.com/watch?v=7PvUiXPIE8>
63. Хорта – От Вінта – «Попереду жахи шляхи» <https://www.youtube.com/watch?v=8z6BLtutU8s>
64. Друга Ріка – Я чую https://www.youtube.com/watch?v=sahn_Cc-AGo
65. Христина Панасюк – «Присягу двічі не дають» <https://www.youtube.com/watch?v=wOlTxMMEeqk>
66. Тінь Сонця – «Війна за Україну» <https://www.youtube.com/watch?v=eCdJsAFKLOQ>
67. Тінь Сонця – Громом і Вогнем <https://www.youtube.com/watch?v=Qx5k-Cnr0bc>
68. Тінь Сонця – Коли на серці сумно (ATO Україна) <https://www.youtube.com/watch?v=tieGa86jUtA>

69. Тінь Сонця – «Меч Арея» (слова – Василь Живосил Лютий) <https://www.youtube.com/watch?v=teg7Su-Pc9k>
70. Тінь Сонця – «Козацька Фортеця»
71. Іхали Козаки – «Чорна» 72 Бригада, 3 ГСАБ https://www.youtube.com/watch?v=CPcTDGFH_sw
72. СКАЙ – Україно [Rock Version] (Official Music Video) Ukraine 2015 <https://www.youtube.com/watch?v=dUpTjDqjQoo>
73. Арсен Мірзоян – Поцілуй (кліп) / Арсен Мірзоян – Поцелуй (клип) <https://www.youtube.com/watch?v=SjMOhzxWVfQ>
74. Альбом #ПісніВійни – ДОРОГА НА СХІД – Бійці АТО <https://www.youtube.com/watch?v=4KlnIftz-Hc>
75. Brutto-Гарри(Пам'яті всіх воїнов, павших за Україну) <https://www.youtube.com/watch?v=ecl9G4SXlss&t=122s>
76. BRUTTO – Вечірнє сонце [Official Music Video] <https://www.youtube.com/watch?v=DKNWS2eKD4U>
77. BALAKLAVA BLUES – volnovakha (official video) <https://www.youtube.com/watch?v=Tezzj6VyEeU>
78. Христина Соловій і Святослав Вакарчук – «Гамеріцький край» https://www.youtube.com/watch?v=_ej0L0vBm3k
79. Христина Соловій – Fortepiano (official video) <https://www.youtube.com/watch?v=4Zncb2ZnXSI>
80. Олекса Бик та Єгор Семілетов – «Добровольці» <https://www.youtube.com/watch?v=u0XNO0PEqK4>
81. ШАБЛЯ Life – «Браття Українці» <https://www.youtube.com/watch?v=Y8qX8ggNc0k>
82. Ах Лента за лентою набой подавай! Ukrainian military song <https://www.youtube.com/watch?v=VA70hiIzKt8>
83. Мій Лицарський Хрест. Донецький Аеропорт. <https://www.youtube.com/watch?v=bhkNqGX3kpc>
84. BEZ ОБМЕЖЕНЬ – Воля (OST до фільму «Позивний «Бандерас» 2018). <https://www.youtube.com/watch?v=YdGICV1fZc>
85. «Широкий лан» і 3-й полк – «Пісня Хоробрих» <https://www.youtube.com/watch?v=xLJ5PHHqpwk>
86. Україну не зламати / Антитіла – Незалежний. <https://www.youtube.com/watch?v=UqAb3efTTQ>
87. СКАЙ – Захотів (режисер Олександр Денисенко) <https://www.youtube.com/watch?v=0LRLkFbEU-Q>

* /18+/- присутня нецензурна лексика!

ПУБЛІКАЦІЙ

1. Пантеон Слави Українського Народу! <http://web.archive.org/web/20101020183408/http://www.martyrology.netfirms.com/people00uk.htm>
2. Націоналізм — саме те, що потрібно Україні <https://day.kyiv.ua/uk/article/den-planeti/nacionalizm-same-te-shcho-potribno-ukrayini?fbclid=IwAR0XFv52HTH3X34jIBKA0tH0e1d31JOV8Lzax4XjjVWkWKa9zMQaChcu7k>
3. Микола Міхновський. Життя проти течії https://dt.ua/history/mikola-mihnovskiy-zhittya-proti-techiyi-_html
4. Петиція Казимира Делямаря <https://zbruc.eu/node/47895>
5. Україна: найбільша проблема Європи. Виступ у Лондоні 1939 року <https://www.istpravda.com.ua/articles/2011/04/7/34771/>
6. Таємниця княжого тризуба. Що символізує наш герб? <https://www.istpravda.com.ua/articles/2010/10/18/578/>
7. Ланселот Лоусон - «Українське питання» <http://www.ukrcenter.com/Literatura/Lanselot-Louston/26468-1/Українське-питання>
8. Бойові дії УПА були законними і справедливими з точки зору міжнародного права <https://web.archive.org/web/20060617235858/http://ukrnationalism.org.ua/publications/?n=790>
9. «Повчання Володимира Мономаха дітям» як порадник батькам для доброго виховання дітей <http://www.sde.org.ua/zmi/zlus/item/2124-povchannya-volodymyra-monomakha-dityam-yak-poradnyk-batkam-dlya-dobrogo-vykhovannya-ditej.html>
10. Володимир Мономах, що залишив по собі гучну славу і добру пам'ять https://dt.ua/HISTORY/volodimir-monomah-scho-zalishiv-po-sobi-guchnu-slayu-i-dobru-pam-yat-313796_.html
11. «Умереть ему мы не дадим...». Як загинув поет і політв'язень Юрій Литвин <https://www.istpravda.com.ua/articles/2011/11/8/61884/>
12. СБУ оприлюднила документи КДБ про свідоме замовчування Голодомору <https://zaxid.net/news/>
13. «А вот в России», или Сладкая русская конфетка оказалась... <https://www.obozrevatel.com/society/a-vot-v-rossii-ili-sladkaya-russkaya-konfetka-okazalas.htm>
14. В'ячеслав Чорновіл – людина, яка пробудила Україну <http://sde.org.ua/zmi/zlus/item/2873v'yacheslav-chornovil-->
15. Люди і орки, або Як помиритися з Мордором: розгадка загадкової російської душі (+аудіо) <https://www.ar25.org/node/43958>
16. Як українцям правильно використовувати російську мову: три правила інформаційної війни (+аудіо) <https://www.ar25.org/node/44004>
17. Остання війна Російської імперії <http://meest-online.com/history/ostannya-vijna-rosijskoji-imperiji/>

18. До 100-річчя Брест-Литовського миру (+карта) <http://likbez.org.ua/ua/ukrayinska-do-100-richchya-brest-litovskogo-miru-karta.html>
19. Факти з життя Василя Стуса, українського поета і правозахисника <https://brama.net.ua/stus-facts-2493/>
20. Що означала назва «Україна» протягом століть? <http://likbez.org.ua/ua/chto-oznachalo-nazvanie-ukraina-na-protyazhenii-stoletiy.html>
21. Кобзарська Січ. 95 років Національній капелі бандуристів <https://www.istpravda.com.ua/articles/5289a22a90adb/>
22. Аркадій Красильщиков – «Россия умерла, но никто не заметил»; «Обозреватель», 29.04.2018р. <https://www.obozrevatel.com/abroad/rossiya-umerla-no-nikto-ne-zametil.htm>
23. АКЦІЯ РУЙНУВАННЯ ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ НА ХОЛМЩИНІ ТА ПІДЛЯШШІ. 1938 РІК. <http://www.memory.gov.ua/methodicmaterial/aktsiya-ruinuvannya-pravoslavnikh-tserkov-na-kholmshchini-ta-pidllyashshi-1938-rik>
24. МАЛКОЛЬМ МАГПЕРІДЖ І ГОЛОД В УКРАЇНІ 1932-1933 РОКІВ <http://www.istpravda.com.ua/articles/2018/11/13/153267/>
25. Аркадій Бабченко – «Вы вообще не понимаете, насколько Украина и Мордор – разные» <https://www.obozrevatel.com/politics/vyi-voobsche-ne-ponimaete-naskolko-ukraina-i-mordor-raznyie.htm>
26. Видавничадіяльність українських середків у Франції, Чехословаччині, Німеччині у рецепції журналу «Тризуб» (1925-1940) <http://www.lsl.lviv.ua/wp-content/uploads/Z/Z2015/JRN/PDF/26.pdf>
27. Гарет Джонс - той хто казав правду http://antynegacionism.blogspot.com/2013/03/blog-post_26.html
28. Джоунз проти фабіанців. Історія журналіста, який уперше розповів про Голодомор <https://www.istpravda.com.ua/articles/2012/12/13/103570/>
29. Айдер Муждабаев – «Когда говорят: «Я сейчас закончу войну», для меня это значит – сдаться Путину.» <https://www.obozrevatel.com/crime/razdelyat-kryim-i-donbass-nazvanyi-usloviya-dlya-okonchaniya-voynyi-v-ukraine.htm>
30. Київські князі розмовляли українською. Музейники це замовчують <https://www.radiosvoboda.org/a/28382399.html>
31. Депортация украинцев в Сибирь: секретные документы <https://www.obozrevatel.com/society/deportatsiya-ukraintsev-v-sibir-sekretnye-dokumenty.htm>
32. Русских нет, это выдумка <https://www.obozrevatel.com/abroad/russkih-net-eto-vyidumka.htm>
33. Розкриття архівів: як після Голодомору на Донбас переселяли росіян https://www.uaua.world/8970/?utm_source=facebook&utm_medium=urkfb&utm_campaign=donbas&fbclid=IwAR3yIFVoUvXkn0Ay6l5TqYtS6e1-3_lxw1fhfHRuiqIAIzcRCM-BDUg2mRQ

34. Володимир Винниченко – «Була, є й буде!» <http://incognita.day.kiev.ua/publiczistika-volodimira-vinnichenka-yak-bliskuchij-zrazok-vikrityamoskovskog-imper-shovinizmu.html>
35. Приказ Ставки Верховного Главного Командования № 0428 https://bessmertnybarak.ru/article/prikaz_stavki_0428/
36. Советско-финская война. Отмороженная война. https://bessmertnybarak.ru/article/sovetsko-finskaya_voyna/
37. «Просточене життя росіян»
38. <https://fn-olga.ru/newspaperArticle/view/id/7626>
39. Олександр Солонько – Не коректно говорити про загрозу реваншу. Він уже відбувся <https://gazeta.ua/blog/50691/ne-korektno-gоворити-pro-zagrozu-revanshu-vin-uzhe-vidbuvsya>
40. Fact sheet: Operation Provide Hope - aid to former Soviet republics https://archive.is/20120708133040/findarticles.com/p/articles/mi_m1584/is_n7_v3/ai_12042591/#selection-405.0-430.0
41. Правда о ГУЛАГе: что там происходило на самом деле <https://www.obozrevatel.com/society/pravda-o-gulage-chto-tam-proishodilo-na-samom-dele.htm>
42. Как украинцы развалили ГУЛАГ <https://www.obozrevatel.com/society/kak-ukraintsyi-razvalili-gulag.htm>
43. В Россию пришла ответка: зверье вернулось с Донбасса <https://www.obozrevatel.com/society/v-rossiyu-prishla-otvetka-zvere-vernulos-s-donbassa.htm>
44. Осторожно! Путинизм шагает по планете! <https://www.obozrevatel.com/politics/ostorozhno-putinizm-shagaet-po-planete.htm>
45. Чия мова – того й влада, чия влада – того й мова <https://konkurent.in.ua/publication/19423/simsorok-ciya-mova-togo-j-vlada-chiya-vlada-togo-j-mova/>
46. Четыре заповеди кремлевской мафии <https://www.obozrevatel.com/politics/chetyire-zapovedi-kremlevskoj-mafii.htm>
47. Болезнь русского пациента заметно прогрессировала <https://www.obozrevatel.com/abroad/tyazhelaya-dushevnyaya-bolezni-russkogo-patsienta-zametno-progressirovala.htm>
48. Не будьте нытиками: изменения в Украине с 2014-го года <https://www.obozrevatel.com/society/ne-budte-nyitikami-izmeneniya-v-ukraine-s-2014-go-goda.htm>
49. Леся Українка як уособлення національного обов'язку <http://studentam.net.ua/content/view/8267/97/>
50. Это позор России <https://www.obozrevatel.com/society/eto-pozor-rossii.htm>
51. Енгельс, Маркс і Ляссаль про неісторичні нації <https://vpered.wordpress.com/2012/09/06/dontsov-engels-marx-lassal/>

52. «Русская інтелигенція»: вони б усі підтримали бомбардування Києва <https://www.obozrevatel.com/society/russkaya-intellegentsiya-voni-b-usi-pidtrimali-bombarduvannya-kieva.htm>
53. Голодомор 1921–1923 pp. <http://www.territoryterror.org.ua/uk/history/1919-1939/ussr/srsr2/>
54. Дорогие россияне! Вы нам долго обходились все эти годы <https://www.obozrevatel.com/russia/dorogie-rossiyane-vyi-nam-dorogo-obhodilis-vse-eti-godyi.htm>
55. Прикоснулся к русскому? Не забудь вымыть руки <https://www.obozrevatel.com/russia/olena-stepova-prikosnulsya-k-russkomu-ne-zabud-vyimyit-ruki.htm>
56. Смертельное randevu Киев-Москва <https://www.obozrevatel.com/society/olena-stepova-smertelnoe-randevu-kiev-moskva.htm>
57. Новости Крымнаша. Даже самые упоротые уже на кухне рыдают <https://www.obozrevatel.com/society/kryimskij-banderovets-novosti-kryimnasha-dazhe-samyie-uporotyle-uzhe-na-kuhne-ryidayut.htm>
58. Показали настоящую Россию: сеть ужаснули кадры жизни в русской деревне <https://www.obozrevatel.com/russia/pokazali-nastoyaschuyu-rossiyu-set-uzhasnuli-kadryi-zhizni-v-russkoj-derevne.htm>
59. Российский «рай»: опубликовано свежее видео одного из самых загрязненных городов мира (ВИДЕО) https://kriminal.tv/news/rossijskij_raj_opublikовано_svezhee_video_odnogo_iz_samyh_zagrijaznennyh_gorodov_mira_video.html
60. "Страна – 95": Малоросія наносить удар у відповідь <https://www.obozrevatel.com/ukr/politics/evgen-dikij-strana-95-malorosiya-nanosit-udar-u-vidpovid.htm>
61. Почему «наварасы» бегут со своих «республик»? <https://www.obozrevatel.com/ukr/society/olena-stepova-pochemu-navarasyi-begut-so-svoih-rispublik.htm>
62. Пять лет оккупации: жители Донбасса так ничего и не поняли <https://www.obozrevatel.com/society/olena-stepova-pyat-let-okkupatsii-zhiteli-donbassa-tak-nichego-i-ne-ponyal.htm>
63. «Защитники» народа Донбасса ненавидят этот самый народ <https://www.obozrevatel.com/society/olena-stepova-zaschitniki-naroda-donbassa-nenavidiyat-etot-samyij-narod.htm>
64. Гестапо + НКВД: совместные предприятия чекистов и нацистов <https://www.svoboda.org/a/29704294.html>
65. 31.10.2001 Медовые месяцы Гитлера и Сталина <https://www.dw.com/ru/31102001-медовые-месяцы-гитлера-и-сталина/a-351613>
66. Архитектор, который хотел построить Швейцарию в Галичине <https://prolviv.com/blog/2019/10/19/90083647/?fbclid=IwAR3RUpG44DSpO2z4BWBEoElklzzm0CfvED3v2DFZDy7E9dJtBjW2-8hMhIE>

67. «Навоевались», или «Почему эти русские убиты на Донбассе, где их нет» <https://www.obozrevatel.com/society/navoevalis-ili-pochemu-eti-russkie-ubityi-na-donbasse-gde-ih-net.htm>
68. Кто такие настоящие русофобы <https://www.obozrevatel.com/society/kto-takie-nastoyaschie-rusofobyi.htm>
69. К помойке выстраивается очередь: журналисты показали настоящее лицо России <https://www.obozrevatel.com/russia/k-pomojke-vyistraivaetsya-ochered-zhurnalistyi-pokazali-nastoyaschee-litso-rossii.htm>
70. «СССР против США» <https://www.obozrevatel.com/society/sssr-protiv-ssha.htm>
71. Мы ж не русские, чтобы в ср*че жить <https://www.obozrevatel.com/society/myi-zh-ne-russkie-chtobyiv-srche-zhit.htm>
72. РИСУНКИ ИЗ ГУЛАГА <https://iov75.livejournal.com/2469042.html>
73. Розстріляний з'їзд кобзарів: забута трагедія <https://hyser.com.ua/articles/314154-rozstrilyanij-zyizd-kobzariv-zabuta-tragediya?fbclid=IwAR0XWgxyOYqDlRmi-Tjf6JAdalRtK0JsdgsK1psE1UJWoHZQE71EQNM8aI>
74. Генеологічне дерево Галицько-Волинських правителів https://history.ed-era.com/3/genealogychne_derevo.html
75. Вероломное нападение СССР на Финляндию! <https://antisovetskie.livejournal.com/62036.html>
76. Українська історична свідомість <http://www.yatran.com.ua/articles/1017.html?fbclid=IwAR2C-kpSnytPHNXccXfU7en4Tukbb7II3S9qW0ciNC8EMdJd37PpaB2CA9I>
77. Микола Міхновський – наступник заповітів Т. Шевченка та творець модерної ідеї української державної незалежності <http://www.yatran.com.ua/articles/1019.html>
78. «Брат-2». Программный фильм диктатуры <https://www.obozrevatel.com/abroad/brat-2-programmnyij-film-diktaturyi.htm>
79. История СЛОНОМ <http://memorial-nic.org/solovki.html>
80. «Буду революційно-пильним війном...» Військова присяга УПА <http://www.istpravda.com.ua/articles/2011/07/6/45026/>
81. УГВР – тимчасовий парламент національної боротьби <https://zbruc.eu/node/24497>
82. Непохована країна та її відкривач. Ланселот Лоутон: британський журналіст, закоханий в Україну <https://day.kyiv.ua/uk/article/ukrayina-incognita/nepohovana-krayina-ta-yiyi-vidkrivach>
83. ВІН ВІЯВИВ КОРУПЦІЮ ПОЛІЦІЇ НА ДОНБАСІ. ПОТІМ ЙОГО ВБИЛИ <http://pero.org.ua/polityka/vin-vyyavyy-koruptsiyu-politsiyi-na-donbasi-potim-jogo-vbyly/?fbclid=IwAR2rtoqNYgwYNqGAbG2cJNC3wQgw6l8MP-Zfa0gxq5HI-zEBQS6xzNAU4go>

84. «Празька поетична школа» – не в усіх підручниках можна прочитати про це, ще менше досліджена духовна поезія українських пражан, хоча ці явища невіддільні <https://www.radiosvoboda.org/a/889810.html>
85. На поміч рідній землі. Голод 1921–1923 рр. і українська преса Канади <https://www.istpravda.com.ua/articles/2017/03/2/149578/>
86. 1911 – народився Михайло Сорока, один з лідерів Кенгірського повстання <https://uinp.gov.ua/istorychnyy-kalendar/berezen/27/1911-narodyvsya-odyn-z-lideriv-kengirskogo-povstannya-myhaylo-soroka>
87. Новости Крымнаша. Крым сегодня – это смесь дремучего совка и лихих 90-х <https://www.obozrevatel.com/society/novosti-kryimnasha-kryim-segodnya-eto-smes-dremuchego-sovka-i-lihih-90-h.htm>
88. Лев Толстой о голоде 1890-х годов http://www.ng.ru/science/2010-12-22/14_tolstoy.html
89. «ПОЩАДИТЕ ЖЕ РОДИНУ И НАС» ПРОТЕСТЫ АКАДЕМИКА И.П.ПАВЛОВА ПРОТИВ БОЛЬШЕВИСТСКИХ НАСИЛИЙ <http://old.ihst.ru/projects/sohist/document/letters/pav95ist.htm>
90. Поздравление сталина гитлеру за взятие. Коммунисты поздравили своих союзников нацистов по случаю взятия Парижа <https://ik-ptz.ru/istoriya/pozdravlenie-stalina-gitleru-za-vzyatie-kommunisty-pozdravili.html>
91. РПЦ – фейковая церковь фейковой страны <https://www.obozrevatel.com/society/rpts-fejkovaya-tserkov-fejkovoj-stranyi.htm>
92. В России не фашизм, в России – бери выше фашизма, чему названия нет... <https://www.obozrevatel.com/society/rpts-fejkovaya-tserkov-fejkovoj-stranyi.htm>
93. Россия – это ИГИЛ с атомной бомбой <https://www.obozrevatel.com/abroad/rossiya-eto-igil-s-atomnoj-bomboj.htm>
94. Россия спускается в ад <https://www.obozrevatel.com/russia/rossiya-spuskaetsya-v-ad.htm>
95. Від книги до мети <http://www.vid-knyhy-do-mety.info>
96. Русский Хазин предложил расчленить Украину и уничтожить несколько миллионов украинцев <https://mysliwiec.livejournal.com/2758794.html>
97. «Пронизывая взглядом Россию» <http://debri-dv.com/article/3114>
98. Минские соглашения ничтожны изначально: Елена Васильева http://www.evasiljeva.ru/2017/07/blog-post_21.html
99. Проект «Груз-200 из Украины в Россию» <http://gruz200.zzz.com.ua>

ПУБЛІКАЦІЇ ПРО «СОВОК»

(Максим Мирович)

<https://mirovich.media/719568.html>

<https://www.obozrevatel.com/society/maksim-mirovich-strashnaya-kniga-9-sovetskoy-ideologii.htm>

1. Страшная книга о советской идеологии
2. Как в СССР врали о жизни в других странах
3. Бесплатные квартиры в СССР: как было на самом деле
4. Военные фото, запрещенные в СССР
5. Серая, унылая жизнь: один день советского человека
6. Парадоксы мышления любителей СССР
7. Что СССР сделал с людьми: семь фактов
8. Убогое советское детство
9. Что случилось с Россией: страшный список
10. Как на самом деле жила советская номенклатура
11. Мифы про Сталина, в которые вы продолжаете верить
12. Как в советских фильмах врали про Украину
13. Советский миф про «ключи под ковриком»
14. Никакого «СССР» на самом деле не было
15. Догадки подтвердились: рассекреченные документы КГБ по Чернобылю
16. Новые рассекреченные документы КГБ по Чернобылю
17. Как в СССР врали по телевидению
18. Страна, которая отбилась от СССР: спальные районы Финляндии
19. Что на самом деле случилось 22 июня 1941 года
20. Реальный СССР на фото «иностранных шпиона»
21. Названия «Белоруссия» не существует
22. Одно фото, рассказывающее всё про СССР
23. Почему россияне хотят «назад в СССР»?
24. «Вежливые люди»: хамство в СССР

25. Последние годы СССР: как жили люди
26. Запрещенные в СССР фотографии магазинов
27. Миры о «счастливом советском детстве», в которые вы верите
28. Среди ваших знакомых такие тоже есть: портрет типичного антизападника
29. Миф о «добрых советских людях»
30. Как в СССР «образованные» люди заряжали воду через телевизор
31. Как советским гражданам врали про концлагеря
32. Страшный СССР на запрещенных картинах
33. Настоящая причина, почему распался СССР
34. Жуткое днище: убогие блюда советской кухни
35. На что программировали граждан «добрые советские фильмы»
36. Вечная нищета «великой сверхдержавы»: а вы помните такие игрушки в СССР?
37. Этого вы не знали о Брестской крепости
38. США против СССР: никакой сверхдержавы не было
39. Неудобные вопросы о войне
40. Правда про Тамбовское антисоветское восстание
41. Разоблачение мифа о «плане Даллеса»
42. Оруэлловщина, или Как в СССР переписывали прошлое
43. Хотите повторить? В СССР пили одеколон и стекломой
44. Жизнь в США в сравнении с убогим СССР
45. Как на самом деле жил Сталин: фото
46. Как на самом деле жили люди при Сталине
47. Десять правдивых фактов о жизни в СССР
48. Миры прошлого: гимн СССР - плагиат
49. Мода в СССР: уровень жизни выдавал гардероб
50. Воровство в СССР: украдь у государства было не зазорно
51. 8 марта. Фальшивый праздник в СССР
52. Как США кормили Россию
53. Запрещенные в СССР документальные фото
54. Страна невымытых туалетов. О скотском отношении к людям в СССР
55. Кто такие настоящие русофобы
56. Советское нищебродство: вся правда о жизни в СССР
57. Побег из СССР: истории сбежавших
58. Унижение в поликлиниках СССР
59. Что СССР сделал с людьми: семь фактов
60. «Ирония судьбы». Разоблачение шедевра
61. Советский Новый год — погоня за дефицитом
62. За что мы не любим СССР: 10 причин

63. "Золотой век СССР", которого не было
64. Истинное лицо СССР: что дала миру 'мировая сверхдержава'?
65. Постановочные фото жизни в СССР: как было на самом деле
66. Как СССР хотел завоевать весь мир
67. Почему в СССР женщины так быстро старели?
68. Как промывали мозги в советских учебниках
69. Хотите в СССР? Вернитесь легко!
70. Портрет среднестатистического любителя СССР
71. «Роскошь» из СССР. Никогда так не делайте
72. Выжить в СССР. Как на самом деле жилось в Союзе
73. Лучший анекдот про СССР
74. Привычки из СССР, которые выдают в вас нищего
75. СССР - страна всеобщего надзора
76. Советский пластилин: сказки, украденные СССР
77. СССР - это не автоматы с газировкой, а ГУЛАГ и 4 миллиона доносов
78. Вся правда про гостиницы в СССР
79. Фанатам СССР: разоблачение советских писателей
80. Советское рабство: трудодни в СССР
81. Жизнь в СССР: что на самом деле происходило в глубинке
82. Страшный СССР в картинках художника (18+)
83. Как в СССР пытали легенду космонавтики
84. Депортация украинцев в Сибирь: секретные документы
85. Как бы выглядел реальный коммунизм
86. Как пропаганда СССР обрабатывала детей
87. Ужасы Октябрьского переворота глазами художника.
88. Как в СССР взорвали Крещатик
89. Никакой "советской культуры" не существует
90. Миф о научном СССР: как уничтожали науку
91. Страшная книга о советской идеологии
92. Мертвые души. Сколько людей живет в России на самом деле?
93. «Третьим будешь?», или Особенности советского алкоголизма
94. Страшные письма детей ГУЛАГа
95. Страшный СССР в запрещённом фильме
96. Ужасы ГУЛАГа глазами женщины

Відеосюжети про Україну

Посилання на список відтворення:

https://www.youtube.com/watch?v=1A-jBf1T-Vk&list=PL_CRAV_P_iFIYYDMNCY-f1Ji_uquqHp_R

1. Історична правда | Міфи Русского міра – подіттехнології
2. Богдан Гаврилишин «Місія-Свобода»
3. Шевченко у кожного свій | Пишемо історію
4. Шевченко на всі часи
5. Михайло Назаренко «Актуальний Шевченко»
6. Промова Івана Малковича з нагоди вручення Шевченківської премії
7. Між Гітлером і Сталіним
8. Джеймс Мейс – «Ваші мертві вибрали мене»
9. Левацький мир – прямий путь к войне
10. Русь – не Росія
11. Лекція Володимира Білінського Причини Російської агресії
12. Образ князя Святослава викинули з російської і української історичної науки...
13. Михайло Слабошицький про книжку Володимира Білінського «Москва ординська»
14. Володимир Білінський в програмі «Що ж ми за народ такий?»
15. Тарас Шевченко – геній без наступника і фанатик національної ідеї | Ген українців
16. БІЙ ПІД КРУТАМИ: 29 січня 1918 року | Програма «Велич особистості» | 2015
17. Віктор Горобець. Розмови про козацьку революцію XVI – XVII ст.
18. Як Русь Україною стала. – Kievan Rus is Ukraine
19. Сергій Піддубний. Код України
20. Патріарх Володимир (Романюк)
21. Історія без цензури. Володимир Івасюк – оберіг української пісні.

22. «Історична правда з Вахтангом Кіпіані»: Українські емігранти
23. Володимир Палагнюк. Оскароносний актор зі щирим українським серцем
24. Гайдемарі Стефанишин-Пайпер. Перша космонавтка українського походження
25. Пол Винник. Етнічний українець на чолі армії Канади
26. Наші. Топ-5 українців, які здивували креативними рішеннями
27. Наші. Топ-5 технічних розробок, які втілили українці
28. НАШІ. Топ-5 знаменитостей українського походження
29. Топ-10 відомих людей родом з України
30. НАШІ. ТОП-5 найвідоміших митців України, про яких знає весь світ
31. Наші. Топ-5 біографій, у які складно повірити
32. НАШІ. ТОП-5 відкриттів українців, які змінили світ
33. Наші. ТОП-5 українців, які вразили своїми досягненнями весь світ
34. Наші. ТОП-5 чоловіків, які перетворили професію на справу життя
35. НАШІ. ТОП-5 унікальних місць України
36. Мандрівка Україною. ТОП-5 мальовничих місць України
37. Наші. Топ-5 молодих українців, які своїм талантами прославляють нашу країну
38. Наші. ТОП-5 українських військових розробок
39. Зроблено в Україні. ТОП-5 військових довершень, якими пишеться Україна
40. Ігор Сікорський – українець, котрий підняв у небо усе людство!
41. Українець створив революційну вітроелектростанцію
42. 21.09.18. Своя земля. Випуск 8. Від волонтерства до місцевого самоврядування
43. Своя земля: Село десяти музеїв. Колочава
44. 07.09.18. Своя земля. 6 випуск. Як родина фермерів розвиває селище
45. Екскурсія в Букі. Травень – 2017
46. Екскурсія «Сім чудес Львова»!
47. Обличчя української історії. В'ячеслав Чорновіл
48. 1991 рік, День Павлограда, виступ В. Чорновола
49. В'ячеслав Чорновіл про промислове виробництво та демократичний рух. 1995 рік
50. Вячеслав Чорновол про сепаратизм в Криму
51. SichCentr 17 1 ГЕТЬМАН КОЗАЦТВА В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ КАНДИДАТ У ПРЕЗИДЕНТИ УКРАЇНИ 1 грудня 1991 року
52. В'ячеслав Чорновіл – «Мова та національна ідея в Україні»
53. Дорога В'ячеслава Чорновола (2006)
54. Ідейний вибір: Хто й чому вбив В'ячеслава Чорновола?
55. В'ячеслав Чорновіл. Таємниці загибелі та маловідомі подробиці життя // Ч.1
56. Д/ф «Левко Лук'яненко. Йти за совістю»
57. Д/ф «Микола Руденко. Формулу життя знайдено»

58. Д/ф «Олесь Шевченко. Як на сповіді»
59. Гучні вбивства та помста по-російськи: від Петлюри до Скрипаля | Машина часу
60. «Василь Симоненко. Тиша і грім». Документальний фільм
61. «ІстФакт», Патріарх Мстислав (Скрипник)
62. ІстФакт: «Листопадовий зрыв»
63. Д/ф «Василь Макух. Смолоскин»
64. Д/ф «Українська Гельсінська спілка: вектор визначено». Фільм перший
65. ШІСТДЕСЯТНИКИ, ч.1 // Машина Часу
66. Українське військо: Козацтво, частина 1 | PRO et CONTRA
67. «Патріарх» Життя Йосифа Сліпого
68. Документальний фільм «Справа «Рифи»
69. Іван Франко. Українська література в іменах
70. Василь Стус. Українська література в іменах
71. Леся Українка. Українська література в іменах
72. Історична правда з Вахтантом Кіпіані: Резонансні вбивства. Симоненко
73. Д/ф «Українська Гельсінська спілка: вектор визначено». Фільм перший
74. Документальний фільм «Алла Горська» ¼
75. 80-ті роки: Дисидентський рух | Машина часу | Ч. 1
76. Мир и война – документальный фильм – Часть I
77. Документальный фильм Русский мир – 1 часть. Дары волхвов
78. Документальный фильм Русский мир – 2 часть, Спецтуристы
79. Имперские фальсификации: Мирное государство. Часть 5 | PRO et CONTRA
80. Російська магчіня про Крим – ч.1 // Машина Часу
81. Іван Гоменюк. Історія Західної України 1849-1949
82. Как сегодня живут предатели Украины — Гражданская оборона
83. Русскоязычные СМИ на службе русского рейха: неясно, кто хуже — «писатели» или читатели
84. Хроніка Української повстанської армії 1942-1954 Частина перша
85. Гаряча зима 1945-го. Бій під Космачем.
86. Побеждает Усик, а выигрывает Россия: стратегия гибридной войны
87. «Голодомор 1932-33рр. на Луганщині. Закляття безпам'ятства.» документальний фільм 2009 р.
88. Як Сталін керував Рузельтом: механіка манипуляції
89. «Бук», сбивший Боинг МН17, був привезен офіцером ГРУ Іванниковим – расследование
90. Іловайськ: репортаж із пекла
91. Луганський форпост Убийство журналіста Павла Шеремета. Беседа с блогером Ростиславом Шапошниковим
92. КОМУ НА КРЫМУ ЖИТЬ ХОРОШО !!!
93. Хоробрі серця. Савур – могила
94. Россиян на Донбассе нет. Это никогда не покажут на рос. ТВ
95. Іловайськ хроніки. Історія України

96. УКРАИНА И РОССИЯ. ИЛЛЮЗИЯ БРАТСТВА
97. 93-річний ветеран УПА: «Я знаю, чому ми переможемо!»
98. УПА-Війна з НКВД сотня Мирослава Симчича
99. Бандерівська столиця
100. Ціна перемоги. УПА. Третя сила (2007)
101. Де народилася УПА
102. Как глупый Луганский сепар накликал русский мир на свою голову / Донбас
103. Предали Украину – получите. Россиянка в Северодонецке
104. Изменник родины. Янукович получил 13 лет тюрьмы
105. Голодомори: радянський інструмент війни проти українців та її поразка
106. VIII Бандерівські читання: Український націоналізм в сучасному протистоянні / Усі виступи і доповіді
107. Чому росіяни не люблять УПА (Почему русские не любят УПА)
108. Ростислав Мартинюк розібрав росіян «на запчастини»
109. ОПЕРАЦИЯ «ГОЛОДОМОР». КАРАТЕЛЬНАЯ АКЦИЯ ПРОТИВ УКРАИНСКОГО НАРОДА ЮГО-ВОСТОКА УКРАИНЫ
110. Голодомор. Жнива розпачу.
111. Имперские фальсификации: Мирное государство. Часть 6 | PRO et CONTRA
112. Золотий вересень. Хроніка Галичини 1939 – 1941 рр.
113. К Украинской власти (Вірш попередження на українській).
114. Дослідницький проект «Код нації» (повний випуск)
115. Изобретения украинцев, изменившие мир.
116. Д/ф «Кенгір. Сорок днів свободи». Фільм перший
117. Взрыв Киева в 1941
118. Россия и Русь это две противоположности
119. Националисты сожгли нацистов
120. Хронология вторжения РФ в Украину
121. Іловайськ – історія трагедії
122. Ті, хто зупинив війну. «Кіборги» про значення оборони Донецького аеропорту
123. Обращение украинского солдата к россиянам (на русском)
124. Міф «козацького» поєдинку. Як українцям перемогти?
125. Розділяй і володарюй: політичні партії
126. Меми-медіавіруси як інструмент Системи
127. Олігархи – внутрішній ворог України
128. Каналізація енергії як метод олігархічної системи
129. Рабів до раю не пускають. Історія фрази
130. Хроніки неоголошеної війни. Скільки росіян загинуло з початку АТО
131. Три дні в аеропорті Донецька / Три дня в аэропорту Донецка
132. Як Росія захопила Крим? Спецпроект | Крим Реалії
133. Те, кто позвал войну

134. Кіборги Луганського аеропорту. 1 частина
135. Початок російського вторгнення. Фільм «Війна на нульовому кілометрі»
136. Сармат. Про АТО, фільм 17 | История войны
137. Документальний фільм «Північ АТО» (Дмитро Пальченко)
138. Украина и Россия были трижды на грани войны
139. Фільм Станіслава Мельничука «Авдіївська промзона»
140. Іловайськ. Місце злочину
141. Д/ф «Без права на славу» (із циклу «Я – війна»)
142. Добровольці Божої Чоти/The Ukrainians
143. Фільм «НА ЛІНІЇ ВОГНЮ» | Film «ON THE LINE OF FIRE
144. Вийти з оточення в Дебальцевому | Фільм «Висота 307.5»
145. Машина Часу – УГКЦ, ч. 1
146. Страшная для Кремля правда об украинских националистах. Часть 1
147. Ціна перемоги. УПА. Третя сила (2007)
148. ЛЕГІОН – ХРОНІКА УТА 1918-1919. 4K UHD
149. Как уничтожали украинский язык. Хроника запретов за 400 лет
150. 1930 рік Польські окупанти в Галичині Пацифікація 1930
151. Голод 33 року. Моторошний фільм про трагедію українського народу
152. Голодомор. 33-й. Свідчення очевидців (2005)
153. ОККУПАЦІЯ – ГОЛОДОМОР. УКРАЇНА
154. Історична правда про українсько-єврейські відносини // Част.1
155. У рамках долі. Історія 1-ї української дивізії /Галичина/
156. Вісла. Етічний злочин проти українців Польщі – 70 років потому / Част.1
157. Где воевали деды и почему бандеровцы стреляли им в спину
158. Розсекречена історія. Чи передавав Хрущов Крим Україні?
159. Розсекречена історія. Невідомі злочини комуністів. Акція «Вісла»
160. Розсекречена історія. Хто і чому знищив Хрештатик і Успенський собор?
161. Розсекречена історія. Адвокат диявола. Як судили Стуса і Кунцевича?
162. Розсекречена історія. Всесильний КДБ: міф чи реальність?
163. Розсекречена історія. Міф про віроломний напад
164. Розсекречена історія. Волинь. Що привело до польсько-українського конфлікту?
165. Розсекречена історія. Навіщо потрібні українці?
166. Розсекречена історія. Українці у Другій світовій війні
167. «Розсекречена історія». Спецпроект до 150-річчя від дня народження Андрея Шептицького
168. Розсекречена історія. Кенгір, Хрущов і любов. Як кохання зруйнувало Імперію Зла
169. Розсекречена історія. Убивці міфів. Як розсекреченні архіви змінюють бачення минулого?
170. Останній міф. Віктор Суворов. Док. фільм. Частина 1-а (Рос, HD)

171. Батько наш – БАНДЕРА
172. Невідоме про Донбас: історія, яку варто знати // Част.1
173. Гібридна війна РФ зразка 1658-59: як козаки перемогли спочатку Росію, а потім самих себе // Част.1
174. Томос вибіл из под России фундамент многолетней лжи
175. Саллям алейкум, Москва! (Киевская Русь передает привет Золотой Орде)
176. Григорій Омельченко: «Літак президента Качинського підрвали термобаричним зарядом
177. Сім природних чудес України. Асканія Нова
178. На Кременеччині знайшли найбагатше українське село
179. Мало кто знает... О украинских вертолётах
180. НЕРЕАЛЬНЫЕ ДОСТИЖЕНИЯ УКРАИНЫ
181. Россияне в Крыму столкнулись с одной неразрешимой проблемой – бывший вице-премьер АРК
182. Американець розпізнає у собі українця дізnavшись про Голодомор
183. Вікно в Америку – Українці у США. Частина 1.
184. Як «Щедрік» став символом Різдва у США
185. Цей українець стоять за комп'ютерною революцією, без якої Apple могло б і не бути
186. Вікно в Америку: Як українки з американської глибинки допомагають Батьківщині
187. Квітка. Голос в єдиному екземплярі (фільм присвячений 60-річчю Квітки Цісик, 2013)
188. Документальний цикл Шлях до незалежності: Дисиденти
189. Куда ведёт «особый путь для Украины», на который нам намекают
190. Лесь Пoder'янський: «Русскі не сприймають реальності»
191. Український визвольний рух XIX століття | Пишемо історію
192. Червоний терор | Пишемо історію
193. Протистояння УПА і радянської влади | Пишемо історію
194. На шляху до незалежності | Пишемо історію
195. Трагічний для України 1947 рік | Пишемо історію
196. Ілюзії і катастрофи «комуністичного рану» в Україні в 1917–1938 pp.
| Пишемо історію
197. Російські міфи про Крим | Пишемо історію
198. Українці в Другій світовій війні | Пишемо історію
199. Українська Гельсинська група | Пишемо історію
200. Закохані в Україну. Голодомор | Пишемо історію
201. Окупація Криму | Пишемо історію
202. Крим. 1918-й | Пишемо історію
203. Велич особистості 24.02.15 Тарас Шевченко
204. ІВАН ФРАНКО | Програма «Велич особистості» || 2015
205. ЛЕСЯ УКРАЇНКА / Програма «Велич особистості» // 2014
206. СТЕПАН БАНДЕРА | Програма «Велич особистості» || 2014

207. РОМАН ШУХЕВИЧ | Програма «Велич особистості» | 2015
208. ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА | Програма «Велич особистості» || 2014
209. ОЛЕНА ТЕЛІГА | Програма «Велич особистості» || 2015
210. ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО | Програма «Велич особистості» | 2014
211. ВАСИЛЬ СТУС | Програма «Велич особистості» || 2015
212. ЙОСИП СЛІПІЙ | Програма «Велич особистості» || 2014
213. ПЕТРО КАЛНИШЕВСЬКИЙ | Програма Велич особистості || 2014
214. АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ | Програма «Велич особистості» || 2014
215. ДМИТРО ДОНЦОВ | Програма «Велич особистості» || 2014
216. ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ | Програма «Велич особистості» || 2014
217. БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ | Програма «Велич особистості» || 2015
218. ПЕТРО САГАЙДАЧНИЙ | Програма Велич особистості || 2014
219. ЄВГЕН МАЛАНЮК | Програма «Велич особистості» | 2014
220. АВГУСТИН ВОЛОШИН | Програма «Велич особистості» || 2014
221. ОЛЕГ ОЛЬЖИЧ | Програма Велич особистості || 2014
222. МИКОЛА МІХНОВСЬКИЙ | Програма «Велич особистості» | 2014
223. Як боровся Степан Бандера проти 3-х окупаційних режимів | Велич особистості | жовтень '16
224. АКТ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ / 30 червня 1941 року / Програма «Велич особистості» // 2014
225. Д/ф «Примара Бабиного Яру»
226. «Український Контекст» – Антін Мухарський
227. Іван Малкович – гість 7 випуску «Українського контексту» з Андрієм Іллєнком
228. Анатолий Пашишин о Украине, украинцах и украинской власти
229. Д/ф «Січ»
230. Різниця між українцями та росіянами. Разница между русскими и украинцами
231. Історія СССР на пальцях. 1922–1991 за 14 хвилин
232. Привітання 10 гірсько-штурмової бригади з Новим Роком і Різдвом до України
233. Унікальне відео поховання Степана Бандери / уникальное видео похорон Степана Бандери
234. Живой голос Степана Бандеры, запись 1959 года

Відеосюжети про Росію

Посилання на список відтворення:

https://www.youtube.com/watch?v=bEht_o8Fd-c&list=PL_CRAV_P_iFIYeEf5FIflkv3_evLkW5TR&index=1

1. 1 марта 2014 Россия объявила войну Украине
2. Хазін про Україну
3. Е. Понасенков. Четкий и ясный анализ России и режима
4. Марк Солонин о России: не верь, не бойся, не проси!
5. Евгений Понасенков - Что не так с нашими праздниками?
6. ДРУЗЬЯ И ВРАГИ РОССИИ. ЗАНИМАТЕЛЬНАЯ СОЦИОЛОГИЯ.
7. Российская цивилизация | Драматургия истории: вып. 14 | Е. Понасенков
8. Российская цивилизация 2 | Драматургия истории: вып. 15 | Е. Понасенков
9. Краина, в якій нічого не змінилось протягом 200 років
10. «Такого не было никогда в истории!» — Дмитрий Потапенко
11. Самая страшная война в истории России. За что погибли российские солдаты
12. Фильм «МЕДИАФРЕНИЯ»
13. ЧТО НЕ ТАК С РОССИЕЙ?
14. Тяжелое прозрение россиян
15. Борис Юлин о российском вооружении
16. Гари Табах: Сил НАТО в Черном море более, чем достаточно, чтобы потопить весь ЧФ России
17. Прорыв. Патриотизм. Экономика. «18+»
18. Инна Сергеевна. День победы. Суперджет. Инакомыслие, как высшая форма патриотизма
19. О России и русских без иллюзий: кто они есть и чего от них дальше ждать
20. А. МУЖДАБАЕВ: «ЖУРНАЛИСТИКА В РОССИИ ОБРЕЧЕНА»
21. РОССИЯ = РАСИЗМ: ментальный корень «русского мира»
22. Кто организовал убийство Бориса Немцова?
23. Мюнхенский говор-2: Запад сдаёт Украину

24. Русское кино — оружие Кремля: всё, включая артхаусное
25. Военный трибунал над Путиным: считать преступником
26. Пророческие слова русского националиста. Сентябрь 2014 года
27. Страна, где ничего не изменилось за 200 лет
28. Вырождение страны.
29. РОССИЯ - НЕ РУСЬ, РУССКИЕ - НЕ СЛАВЯНЕ, РПЦ - НЕ ЦЕРКОВЬ
30. НарезОчка! Русский мир как он есть!
31. Блондинка о Патриотизме!
32. Возьмёт ли российская армия Киев за два дня?
33. Россияне работают за еду. Предприниматель Дмитрий Потапенко в «Центральном вайбе»
34. Белые пятна Второй мировой
35. Ядерный шантаж Путина
36. «ГЛОБАЛЬНЫЙ БЛЕФ ПУТИНА...»
37. Родная говенья отблагодарила за референдум
38. Д/ф «Братский народ», (2016)
39. Зомбирование людей парадами. Ложь в парадах Дня Победы
40. Джохар Дудаев: Украина еще склестнется с Россией 1995
41. Джохар Дудаев интервью 1995 год о России, о Русизме Рашизме, о будущих войнах России
42. Как автомат Калашникова воровали у немцев
43. Дмитрий Потапенко – «Мы – нищая страна, в которой интернет является большим достижением», 31.05.2016 р.
44. Смерть сатирика. Юмор на людских слезах и унижениях
45. «Ужасы рождения в России»
46. На АПРК «Курск» убивали свидетелей
47. Энциклопедия преступлений кремлевской ОПГ
48. Последняя пресс-конференция Литвиненко: «Политковскую убил Путин»
49. Крымчане поняли, куда они попали
50. Реальная история псковских десантников и их семей. Донбасс 2014 год.
51. Какие территории Россия отдала другим странам при Путине?
52. Чичваркин Как у меня забрали бизнес «18+»
53. РУССКИЕ на стороне Гитлера | Русский коллаборационизм
54. НЕУДОБНАЯ ПРАВДА О РОССИИ (ТОП-20 ВИДЕО О «РУССКОМ МИРЕ»)
55. Величие России в цифрах.
56. «Украинцы, умоляем - возьмите наш газ!» Медведев и Миллер расписались в газовой импотенции РФ
57. Быдло - как лицо главного канала страны
58. Скомуниздили: советские товары, подозрительно похожие на заграничные аналоги.
59. «Русская весна» в Эстонии (Таллин, 2007)
60. О русском хамстве Михаил Веллер

61. Русские виновны. Не этнически — политически
62. Как Россия со своими рабами обходится
63. Путинское мясо: о жертвах кремлёвской авантюры в Украине
64. Братский народ - Армия РФ в Украине
65. ИХТАМНЕТЫ ИХ ТАМ НЕТ :смотрим до конца их конца
66. Морпех РФ 'Псковских десантников хоронили как последних собак?'
67. Невзоров о георгиевской ленте, триколоре, красном знамени и патриотизме
68. Нищета России
69. ОН ПОКАЗАЛ МИРУ РЕАЛЬНУЮ СУЩНОСТЬ РУССКИХ
70. Пронзительная речь Гарри Каспарова. Молотов должен был висеть рядом с Риббентропом
71. «СОВОК» ВЫМИРАЮЩИЙ
72. Стабильная ложь 1991–2018
73. Это треш! Что реально происходит в российских больницах
74. Марк Солонин | Ситуация в России
75. Уголовное дело за стихи о Украине
76. В тюрьму за картинки. «Бегите отсюда!»
77. Полный разгром танка Арматы. Гордость страны оказалась пустышкой
78. Самое скандальное интервью Анны Политковской о Чечне и русских
79. ТОП 5 ФАКТОВ о России, опровергающих ее величие - Гражданская оборона ЛУЧШЕЕ
80. Почему на России никогда не будут жить хорошо
81. Оккупация - Современная Российская Оккупация
82. ОККУПАЦИЯ – Зимняя война. Финляндия
83. Оккупация – Две Катыни
84. Оккупация – Голодомор
85. Хуизмистерпутин. Фильм о Владимире Путине
86. УЖАСЫ ЕДИНОЙ РОССИИ ЧАСТЬ 1 ПРОСТО ДЕНЕГ НЕТ ПЕНСИОНЕРЫ ДЕРЖИТЕСЬ
87. БЕДНОСТЬ ИНИЩЕТА В РОССИИ: зарплаты россиян VS доходы чиновников
88. Вся суть ПРЕСТУПНОГО ТОТАЛИТАРИЗМА ПУТЕНА!
89. Полная дебилизации России: Что произошло #50
90. Кремль - фабрика рабов
91. «УКРАИНСКИЕ ВЫБОРЫ ОПАСНЫ ДЛЯ КРЕМЛЯ»
92. Невзоров о причинах русского рабства. Паноптикум 18.06.20
93. ПРАВДА О ВОВ ОТ РЕАЛЬНОГО ВЕТЕРАНА БЕЗ ВЫМЫСЛА И МИФОВ
94. ПРОЩАЙ НЕМЫТАЯ РОССИЯ (цитаты известных русских деятелей культуры России).
95. ЭТОТ ПАСКУДНЫЙ «РУССКИЙ МИР» (ЦИТАТЫ О РОССИИ ОТ ПУШКИНА ДО НАШИХ ДНЕЙ)
96. КАК СТАЛИН С ГИТЛЕРОМ ДРУЖИЛИ. 1939 ГОД
97. Виктор Астафьев: Такой «Победой» вы гордитесь мерзавцы

98. ОТДАЙТЕ КУРИЛЫ японцам, наконец !
99. Россияне бегут с Дальнего Востока, его занимают корейцы и китайцы
100. Путин продал Сибирь Китайцам!!! Русский Народ проснись!!!
101. Русский ветеран о бандеровцах
102. Ветеран о массовых изнасилованиях женщин советскими солдатами
103. Советско-Финский позор кремлёвских вождей, или истинное лицо советской власти!
104. Разгул религиозного мракобесия
105. ИВАНЫ, НЕ ПОМНЯЩИЕ ДОБРА (СКОЛЬКО РАЗ США СПАСАЛИ РОССИЮ?)
106. Церковь КГБ и стукачи
107. Две модели реформирования Европы: Наполеон и Александр I (Е. Понасенков)
108. Сенсация на федеральном канале: историк о сбитом Боинге и преступлениях Сталина!
109. Невзоров: о Калашникове, Гербе РФ и идеологии ура-патриотов
110. Кто такие Суворов, Кутузов и Жуков на самом деле? Е.Понасенков
111. Невзоров - чем русский человек отличается от европейца
112. Соловьевский помет №49/«лишнехромосомный» министр и рэп.
113. Загнивающий Запад vs Духовая Россия
114. Россия заслуживает свое правительство
115. Отвечает ли РФ за геноцид народов СССР ? Амина Окуева
116. Новый товар России - пущечное мясо
117. Соловьевский помет №45/Новые «Блины с лопаты». Монсон депутат. Капсула времени.
118. Цитаты о русском народе русских людей
119. Инна Сергеевна День победы... над половцами, печенегами и здравым смыслом
120. Как Путин продает Россию Китаю [Обнимашки с диктаторами]
121. Мёртвый город на Волге. И сколько таких в России?
122. Архангельск: «дорога жизни» на «остров свободы» | НЕИЗВЕСТНАЯ РОССИЯ
123. ЖУТКИЕ МЕСТА, УМИРАЮЩИЙ ГОРОД, ЗАБРОШЕННЫЕ ПОСЁЛКИ!
124. Колыма: жизнь на краю света | Неизвестная Россия
125. Уренгой — забытый газодобывающий посёлок | НЕИЗВЕСТНАЯ РОССИЯ
126. «Нас ставят на колени...»: 30 лет в вагонах | НЕИЗВЕСТНАЯ РОССИЯ
127. Китай захватит Сибирь! Очень скоро. не веришь? СМОТРИ!
128. Я русский оккупант без цензуры
129. Самые громкие скандалы и преступления РПЦ
130. Россия не Русы! Россия - наследница Золотой Орды
131. Русские цари тюркского происхождения
132. ФСБ взрывает Россию - дело Александра Литвиненко
133. Присутствие российских военных в Украине

134. Мифы Второй мировой войны // Военные преступления // Фальсификация истории
135. А. Суворов, А. Невский | Драматургия истории: вып. 18 | Е. Понасенков
136. Историк Е. Понасенков: кто истинные враги России, как обманывали русский народ
137. КАК ИЗБАВИТЬСЯ ОТ «РУССКОГО МИРА»?
138. В Европе зарплату россиян приравняли к рабству
139. Как происходит деградация населения. Жизнь в унитаз
140. Михаил Шендаков Победобесие зомбированной толпы
141. «Ты хохол и изгой» — дети делают то, о чем говорят родители
142. В России не 37? А вы посмотрите это (Александр Тверской)
143. Хлопець зі Львова так «розочхлив» двох росіян щодо приєднання Криму, що ті втратили мову.
144. Не по зубам империи украинский народ
145. Молодежь уезжает из России
146. Немного новостей из регионов, которых не покажут по федеральному ТВ
147. Российская глубинка. Умирающая страна
148. Правда об СССР: рай на земле или империя зла – Гражданская оборона
149. Лихие 90-е: как Россия уже пыталась захватить Крым – Секретный фронт
150. Как Сталин создал РПЦ МП
151. Человеку плохо / Russia vs. USA Experiment
152. «Фитиль» 1991 год «Глухая защита» Выход для России из тупика (фаза первая)
153. РПЦ МП. СОВЕТСКАЯ ЦЕРКОВЬ - ИСТОКИ ЗЛА
154. Тюркизмы - слова тюркского происхождения - в русском языке - 1 Русский мир. Сравнение миров.
155. Узурпация победы. Как россиянам навязывают псевдоисторию
156. Подборка сенсационных признаний ополченцев Ватникам без валидола не смотреть
157. Топ10 Причин СВАЛИТЬ с России!
158. Политковская о российской армии
159. Вырубка леса. ФИЛЬМ «РУССКАЯ ТАЙГА». Павел Пашков
160. Рекорды России! Смотрим! Гордимся! Инна Сергеевна
161. Невзоров. «Русская наука» — глупый миф.
162. Бедная Россия. «Мы активно вымирающая территория» — Дмитрий Потапенко
163. Блондинка о Крыме и рейдерстве. Любишь рейдеров? Тогда они идут к тебе!
164. Прорыв. Патриотизм. Экономика.
165. Блондинка: «Здесь запах смерти, зато Крым наш!»
166. Санкции России против Украины
167. Инна Сергеевна: « Мы все — трусливое дермо»

168. Ответ раввина: Почему Гитлер уничтожал евреев?
169. Смелая Российская телеведущая Мария Лондон из Новосибирска почему РФ затеяла войну в Сирии
170. Кстати о погоде 22.11.2017 Звереем
171. Кстати о погоде 11.11.2016 Конвейер смерти
172. Кстати о погоде 05.10.2016 Дешевая водка как главная скрепа?
173. Кстати о погоде 31.08.2016 О чём молчит зомбоящик.
174. Андрушенко: «У Путина была кличка «Моль»
175. Груз 200 из Украины 4000 гробов с российскими солдатами растворились в Ростове
176. Путин и его режим должны быть осуждены. - Елена Васильева на SobiNews.com
177. Елена Васильева в ненавистном Кремлю проекте «Груз-200 из Украины в Россию»
178. Репортаж с кладбища, где похоронены десантники Псковской дивизии
179. Доклад Илья Яшина о Рамзане Кадырове. Полная версия
180. Вдовин: «Путин тащил за собой всю шпану из КГБ»
181. ►Тайна Путина Генерал КГБ Калугин, говорит о Путине YouTube 240 р
182. Блондинка Инна Сергеевна. Внимание!!! Ненормативная лексика 18+
183. Александр Сотник: Путин может начать полномасштабную войну с Украиной
184. Невооруженные силы России #ВикторАлкснис
185. Анти УКРАИНСКАЯ ПРОПАГАНДА, БЕЗ СНА, БЕЗ ОТДЫХА, БЕЗ ЖАЛОСТИ
186. Крым пожалел о приходе русского мира
187. Россияне, вас обманывают!
188. Украина опаленная войной
189. Колпино, опять внезапное массовое захоронение
190. СТАЛИН ВМЕСТО ИНТЕРНЕТА
191. ГРУЗ 200 ПУТИН.СПИСОК 2015 ГОДА РОССИЯН ПОГИБШИХ В УКРАИНЕ
192. Борис Миронов: «Что творится в России» - 1 часть 28.06.2016
193. Борис Миронов о России и событиях на Майдане.
194. БОРИС МИРОНОВ ОБ УКРАИНЕ И ПУТИНЕ
195. Борис Сергеевич Миронов о Степане Бандере, КГБ и ФСБ (9-й эпизод)
196. БОРИС МИРОНОВ Скотский хутор Кремля
197. Борис Миронов размазал Навального-агента путин
198. Путинизм - это фашизм в демократической оболочке
199. ПОСЛЕВКУСИЕ -21. «БРАТСКИЙ» НАРОД?
200. Друзья и врачи современной России | Евгений Понасенков
201. Как власть дебилизирует население? | Евгений Понасенков
202. Ахмед Закаев — Проблема не в Путине...

Ціль даної книги просвітницька, тому вона по більшій мірі буде даруватись. Але, якщо Ви переконалися, що даний матеріал достойний широкого розповсюдження, то можете інвестувати в цей продукт частинку свого бажання по просвіті українців по всій країні та за її межами. Фотозвіт додається.

Для побажань і коментарів, з метою зворотнього зв'язку, я залишаю Вам посилання на свою сторінку у Facebook:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100076341274375>

Номер картки для підтримки «Книги пам'яті» та для допомоги по догляду за могилами українських воїнів, що спочивають на Кушугумському кладовищі:

«Приватбанк» 5169 3600 0406 6381

Кімлач Ігор Едуардович

Номер картки для підтримки книги «Історія в моментах. Україна / Московія»:

«Приватбанк» 5457 0822 7396 6312

Соколов Сергій Олександрович

ЗМІСТ

МОТИВАЦІЯ	3
РОЗДІЛ 1	9
1. ПОЧНЕМО З ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	9
2. ПОДІЇ XIX СТОРІЧЧЯ	32
3. ПОДІЇ ХХ СТОРІЧЧЯ	35
ВИСНОВОК 1	58
ПАНТЕОН СЛАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	73
ВИСНОВОК 2	93
ВИСНОВОК 3	93
ВИСНОВОК 4	95
ВИСНОВОК 5	96
ДОДАТКИ ДО РОЗДІЛУ 1	100
РОЗДІЛ 2	110
1. «ДЕКІЛЬКА» СЛІВ ПРО МОСКОВІЮ І МОСКОВИТІВ	110
2. ПОСЛАНІСТЬ МОЄ ДРУЖНЕС	
«ЛЕЯКИМ» ЖИТЕЛЯМ ДОНБАСУ	167
ВИСНОВОК 1	185
ВИСНОВОК 2	187
ДОДАТКИ ДО РОЗДІЛУ 2	198

ЕПЛОГ	215
ДЖЕРЕЛА	216
КНИГИ	216
СТАТТІ	225
УКРАЇНСЬКІ ПОЕТИЧНІ ТВОРИ	229
УКРАЇНСЬКІ ПАТРІОТИЧНІ ПІСНІ/ВІДЕОКЛІПИ	231
ПУБЛІКАЦІЇ	235
ПУБЛІКАЦІЇ ПРО «СОВОК»	241
ВІДЕОСЮЖЕТИ ПРО УКРАЇНУ	244
ВІДЕОСЮЖЕТИ ПРО РОСІЮ	251

Публіцистичне видання

Сергій Соколов

ІСТОРІЯ В МОМЕНТАХ. УКРАЇНА / МОСКОВІЯ

Упорядник Соколов С.
Коректор Манойло Н.
Верстка Лисенко О.

*У художньому оформленні книги використано фотоматеріали,
розміщені на вільних ресурсах мережі Інтернет*

Підп. до друку 22.11.2021. Формат 60 ×84 /16 .
Папір офсет. № 1. Гарнітура Minion Pro.
Друк цифр.
Наклад 100 прим.

Видавництво ТОВ «Альфа Реклама»
Україна, м. Київ, вул. Січових Стрільців, 1–5
Tel.: (096) 218-99-63
www.izdat-knigu.com
www.alphabook.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 3421 від 11.03.2009

Надруковано ТОВ «Альфа Реклама»